

உ.
கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூதவனபுரானம்.

ஷெ வ ச ன ம் .

இவை

ஸ்ரீவன்றெண்டரவர்கள்

மாணக்கருள் ஒருவரும

காரைக்குடி

ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள்

குமாரநாகிய

சொக்கலிங்கச்செட்டியாரவர்கள்

இ ய ற் றி ய ன் .

ஷெ திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீமந்திரபுரீஸ்வரசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தாகிய

கா ரை க் கு டி

தி.அரு.அ.வே. அண்ணாமலைச்செட்டியாரவர்கள்

விருப்பத்தின்படி

ஷெ கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காடு

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியாரால்

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கம் பவர்ப்பிரஸில்

அச்சிடப்பெற்றன.

1905.

உ
சருக்க அட்டவணை.

தம்.	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் மொகை
க	கடவுள் வாழ்த்து	௩௩
௩௦	பாயிரம்	௧௯
௩௩	திருநாட்டுச் சிறப்பு... ..	௧௨ அ
௯	திருநகரச் சிறப்பு	௧௩௯
௩௦	புராண வரலாறு	௩௦
௩௭	தலவிசேடச் சருக்கம்	௨௨
௯௦	தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௧௭
௨	மூர்த்தவிசேடச் சருக்கம்	௩௩
௭	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	௮௩
௮	ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௭௮
௯	ஆதிசேடன் சிவலிங்கபெற்ற சருக்கம்	௭௭
௩௦	ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்	௩௩
௧௧	ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்	௩௨.௧
௨௧	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்	௧௨௧
௭	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	௮௨
௭	மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்	௧௨௧
௩	இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம்	௧௯௯
௩	அமுதநிவேதனச் சருக்கம்	௨௮
௮	இந்திரன் நிருவிழாச் சருக்கம்	௧௩௯

உ
சிவமயம்.

மு க வு ரை

சீர்க்கிழம்புளத்தி நேர்கெழுசோழ
நாட்டினிலிந்திரன் வேட்டிடவந்த
பூவிரிபொழில்சூழ் காலிரியாற்றி
னன்குரையனவுருத் தென்கரைத்தலங்களு
ளவந்தனையகற்றுஞ் சிவஞ்சயம்பிலிங்கத்
திருவுருக்கொண்டு மருவிலீற்றிருந்தருள்
சூதவனமென மாதவர்போற்றும்
நாழிவாழ்சேயி னேழிறைத்துதிபெறுந்
தன்னையடைந்தோர் மன்னுபிறப்பொடு
மருவுசாவகற்றுந் *திருவுசாத்தானம்

என்னுந் திவ்விய ஸேஷத்தித்திற்கு நூற்றுபத்தொன்பது பாடலுள்ள
தமிழ்ப்புராணமொன்று சாம்புவனோடை ஸ்ரீஅம்பலவாண சுவாமிகள் சேர்த்
துவைத்திருந்த அநேக நூல்களோடிருந்தது. நூல்காட்டுச் சிவபுண்ணியச்
சட்டியார் அதைப்பார்த்தெழுதிய பிரதியொன்று எனக்குக் கிடைத்தது.
புராணம் இயற்றினாரின்றொன்று தெரியவில்லை. பின்பு ஸ்ரீஅம்பலவா
ணசுவாமிகள் மரபில்வந்த வேலாயுத பண்டாரமலர்களிடமிருந்த மேற்படி
மூலப்பிரதியும் சித்தமல்லி ப்ரஹ்மஸ்ரீ அப்பாசாமி சாஸ்திரியாவர்களிடமிரு
ந்த ஷைவமொழிப்புராணமொன்றும் பின்னத்தூர் ப்ரஹ்மஸ்ரீ அநாராயண

* இத்தத் திருவுசாத்தானமானது தஞ்சாவூர் ஜில்லாதிருத்துறைப்பூண்
டித்தாலாகா முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வடதி
சையில் ஒரு மைல்தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலா ரென்னு நாமம் வழங்
கப்பெற்றவருள்ளது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீமந்திராபுரீசர சுவாமி திருக்
கோயிலில் ராசகோபுரமும் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தசுவாமி முன்மண்டபமுதலான
பலவிடங்களு மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிசிக்கிரத்தில் சீரணேத்தாரணஞ்
செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றது. இது ஸ்தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி
மூன்றாலும் அளவில்லாத அத்தியற்புக அநிமகத்துவமுள்ளதென்பது ஸ்ரீ
ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தாலும் இனிது வி
ளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயுமுள்ள சிவநேசச்செல்
வர்கள் இதனைச் சீரணேத்தாரணஞ்செய்து ரும்பாபிஷேகஞ்செய்வது' அந்
தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும்.

சாமி அய்யரவர்களிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்தன. வடமொழிப்புராணம் ஈற்றில் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தலபுராணபடனஞ் செய்துவந்த பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ வனமாலி அய்யங்காரவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர்ச் சரஸ்வதிமால் முதலிய பலவீடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்தானத்தில் பிரம்மஸ்ரீ வயித்தியநாதக்குருக்களவர்களிடத்தில் ஒரு வடமொழிப்பிரதியிருந்து முற்றும் ஜீரணமாய்ப்போய்விட்டதாகத் தெரிந்தது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருபதிசையடைந்துவருவதை நோக்கி இதை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாதவனாயில் இந்த உத்தமோத்தம சிவசுரித்திர, உலகோபகாரமாகாமல் மறைந்துவிடுமென்றே கவந்தியால் இதனையச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேண்டுமென்னும் பேராசை யென்னுள்ளங்கவந்தெழுந்தது. அதன் வழிப்பட்டேனாதலால் இதுவும் எம்பிரான்றிருவருளையாமெனக்கருதிப் பெருகவாழ்த்தான் பிரம்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியரவர்களைக்கொண்டு வடமொழிப்பிரதியைக் கிடைத்த (கசுக) செய்யுளுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ் சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிருத்தமையால் வடமொழியிலுள்ள விரிவிற்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒருபுராணஞ்செய்வித்து அச்சிடவேண்டுமென்று யோசித்துப், புச்சமயக்களாகணிகுசி, சுத்தாத் தவிரை சைவசித்தாந்த மென்னுந் தெய்வியர் தழைத்தோங்க, மதுரை ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பதுகோயில் வகுப்பினராகிய நகரத்தாரருள்ளே, கல்வாசநாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்கடான ராஜநாராயணபுரத்தில் பிள்ளையட்டி திருவேட்பூருடையான் என்னுங்குடிப்பெயர் பெற்ற, ரா. ம. கு. ராமநாதசெட்டியாரவர்கள் செய்த அருந்தவப்பயனாற் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலரவர்கள் திருவடிக் கன்பராய் அவர்கள் திருநெல்வேலித்தானத்தில் நீடித்தகாலந் தொண்டிபூண்டொரு முகினவர்களும், தேவிகோட்டை ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள், அனவரதமதுராபுர நிவாஸஸ்ரீ மெய்யப்பசுவாமிகள், மேற்கண்டநாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன்மானுக்கரும் வித்துவசிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம் பலபிள்ளையவர்கள், சாலிவாடி புரநிவாஸ யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை ஸ்ரீ அம்பலவாண நாவலரவர்கள் முதலிய ஆன்றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சாஸ்திராதிகளை நன்கு கற்றுணர்ந்தவர்களும், மதுரைச்சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டைமணிமாலே, மயின்மலைச்சந்தவிருத்தம், குன்றைச்சிலேடைவெண்பா, காழிச்சிலேடை வெண்பா, தில்லைச்சிலேடை வெண்பா,

திருவாரூர்த் திரிபந்தாதி, திருவாலவாயமகவந்தாதி, திருப்புத்தூர்த் தல புராணம், வீரசேகரமாமணிமாலே, செளந்தரோதயாதிதிமாலே, பசுவந்தனை ஷெண்பாவந்தாதி, ஸ்டி திருவூசல் சாரைக்குடி. மீனாட்சிசுந்தரேசர் திருவூசல், திருக்கழுக்குன்ற மகிமாசங்கிகாஸ்தவம், கும்பயப்பசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கற்பகவியாயதூர் பதிற்றுப்பத்தாதி சித்தவடமான்மிய முதலிய பலநூல்களையியற்றியவர்களும், சம்பந்தத்திற் கற்குமாணக்கர்கள் மிகவிரும்பிக்கேட்ப மிகவிருப்பத்தோடு கிரமநோக்காது அரியபொருள்களு மெளிதில் விளங்க உதாரணமாகுகளோடு பன்குபோதிப்பவர்களும் பெரியபுராணதிசைவசாஸ்திரங்களைக் கெட்டுப் பணந்தபரவசர்களாகும் படி விரித்துப் பிரசுரகிப்பவர்களும் தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபாராதிகளிற் சிறிதும் காலஞ்செலுத்தாது உள்ளபடியே மெய்யன்போடு சிவபூசாதி சிவபுண்ணியங்களுையே சம்பந்தமுயற்பெழிலாகக்கொண்டு ஒழுக்குபவர்களுமான மகா-ரா-ம-ஸ்ரீ சொக்கலிங்க செட்டியாரவர்களிடத் தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அவ்வேண்டுகோளுக்கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத்திருப்பணி மசாகும்பாபியேஷகம் சிவபுஜாவிதி முதல்யவைகளை பத்ததி முதலிய நூல்களைக்கொண்டும் விரிவாகச்சேர்த்து (புராணம்) திருவிருத்தங்க ளாற் செய்துத்தாரர்கள். “செய்யாமற் செய்தவுதவிக்கு வைகடமும் வான கமூமாற்றலரிது” “பயன்றுங்கார் செய்தவுதவி பயன்றுக்கி னன்மை கட விற் பெரிது” என்று தெய்வபுலமைத் திருவள்ளுவராயனார் அருளியபடி அவர்கள் செய்தபேருதவிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப்பேசுத லன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய குதவன்புராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீபிரகரநாயகி சமேத ஸ்ரீமந்திரபுரீசுவர சுவாமி சந்ததியில் சாலியவாகனசகாப்தம் துஅரபுச சோபகிருதுவூ ழுனிமீ (௭௭) சுக்கிரவாரம் உத்திரநகரத்திரம் கடகலங்கினங்குடிய சபமுகு தத்தத்தில் தொடங்கி, சிவகவனப் பம்மஸ்ரீ சுந்தரேசபாரதிகள் முதலி யோர் கூடிய வித்துவசங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பெற்றது. இப்புராணம் கற் றோர்க்குமாதிரியன்றி மறநேரத்திற்கும் பயலுக்கும்வண்ணம் என்வேண்டுகோ ளின்படி இந்நூலாகியியாலேயே சரித்திரமாத்நியம் விளங்கச் சுருக்கமாய்க் கத்தியருபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுப் பின் சேர்க்கப்பெற்றது.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரச்செட்டியார்,

சுலங்காடு.

உ
சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைப் பிரஸிடென்ஸி காலேஜ் தமிழ் பயண்டிதர் மகாவித்வான்
பரஹ்மஜீ உ, வே. சாமிநாதபரவர்கள்

உயற்றியது.

பூமேவுகடுக்கைமுடிப்பான் நிருவாசத்தானபுரணத்தென்னைத்
தேமேவுதமிழ்மொழியிற்காரை நகர்ச்செய்க்கலிக் கசசெல்வன் நன்றோ
னமேவாபத்தியாராநடையாசவியர் ஸுவித் கூநர் சினுறைந்
பாமேவுபழம்பதியாமாலக காட்டில் சுகுந்தம்பாடுவண்மண்டிலே. (க)

அப்பணியுஞ்செவ்வேணக்கருமிடற்றுமாதேவர்க்கன்பினேடுந்
துப்பணியுத்திருப்பணியாக, ப்பணியும்பொருளணியுதொண்டர்க்காய
வெப்பணியுச் தம்புரியுஞ்சிதம்ப வேன்சொற்பணியென்றெவரும்போற்று
மிப்பணியின், நியற்றுவித்ததியுட்பலமுவிதம் திசென் றென்பார்பாரோ (உ)

சிங்கவனம் விததுவான் பரவரமுந் கப்பபாரதியவர்களை
தமாமருக திருவாருந் பேபார்டு ஸ்கல் "பாத்தியாயருமாகிய

சுந்தரே பாரதியகளை

உயற்றியது.

திருமருவும்பெருமருமத்தெருவெருவெருவன் றுருசெந்நெழுவன
ருருமருவும்புகுந்நைதழ்ருவவிடத்துபண்டருவமுன் புகாரு
மருமருவதிருவகடுருவவிருகாநடியாமத்தீதோ மாசன்
றருமருவமாபிரைசக்குச்சநதரட கருன் பத்தவாய,சுலமுன்னெ, (க)

மாண்டிமுலர் திருப்பாடல் பெறுவன புகாருவனவம்பெரு
காண்டியுத்திடவடைதேதார்த புகருவ மருவார் புகாருதெருவருங் | இஞ்
கோண்டிப்பினமணியின் குவால்கொழிக்கும்பொன்னித்திருகரையின் றாட்
கோண்டிப்பல்தலத்துளொருதவந்தென்ற நிரூர்கொல்லப்பெற்று. (உ)

சீதவனக்குளர்காவில்வடாதுவினசேபோய்வெம்மைசெறிநதுவைத்த
வாதவனபரியேழுமவனுமவன்றேர்ப்பாகாமருணன்ரு னு
மாதீவனமாற்றபுபின்நெறுதுதினாக்கேகுபெருவளப்பம்வாயநத
ருதவனமான்மியத்தைத்தென்மொழியிற்புகல்கெவனத்தாயசீவன். (க)

சகையன் புபொறையுடைமையதன் மனையையேவிழைதலேற்றகல்வி
யோகையுடன்விருந்தாம்பன்முதலார்ச்சியெதுவரினுமுண்மைபேச
லாகவுளவுடன் பாட்டுக்குணங்களும்கொண்மைவெகுளாமையாதி [ன்.
வாகவெதிர்மறைக்குணனுந்நைதொருவருந்நன்னிடத்துவளரப்பெற்றே

ஆலங்காட்டினில்வாழ்வுனி ராமரிக்குரிசிலருளுமைந்தன்
பாலங்காட்டியவழியார்ஆதிசாதனவழியேபடர்வோன்கங்கைக்
கூலங்காட்டியகாசிமுற்றலங்கடரிசித்தகுணவான்வேணி
வாலங்காட்டியவரவாப ணாமழவாழ்வணிகர்கோமான். (௫)

புபாலந்தமைப்போற்றமுதுபொழிதலுடன்முன்னம்புமன்றந்த
காபாலியிருதலித்துளொழுங்கருளரிழத்துக்கல்களையுத்தே
தாபாலுள்ளனபெருளென்றிதிருவான் கல்வித்தகைமைசான்ற
கோபாலனிடத்துமுனர்தமிழ்மயம்பப்பயினறுகடல்குடித்தேனான்னான் (சு)

சிதம்பரவுமறைகாணாதனுக்குக்கையிலொன்றுமுநித்தாப்பல்
விதம்பாவத்தாபத்துக்கும்பாபிடெழுதலியற்றிவெள்ளை
விதம்பரவமணிசுடையார்முக்குவிலைப்பல்லவிடுத்த சிரத்தி
சிதம்பரமெய்த்திருமாமுக்குமயப்புகுணவான்செப்பவன்னேன். (௭)

தன்னையேசுக்குநாட்டுசான்வளிகுடில்குணருடையுத்தகண்ண
னன்னையையிடவலகைப்பயன்பெயர்ப்புரிசுளவில்கால
ரின்னையையுடையமதிபெருவாய்க்கையல்கண்ணெடமேலொன்
தன்னையேயாசாளுக்கொண்டுசுநித்துப்பயிர்நவச்சினைமிக்கான். (௮)

அலககண்மேயிலக்கியமேமுதலையவாழிசடாதிவற்றினுன்மா
வலக்கணடைவதுதாபதெள்ளவருஞ்சிதநாகவம்புராசி
பலக்கணகன்ரிடந்நயப்பமுதுபொருளெழுதலெய்யெழு
சொல்கணமும்குணுடையமொருவாழிசகலிகககுணசன்.

சொன்னயமும்பொருளையமுமெழுத்தலிடமெனாதுதையது
மன்னுமையருவாகம்முதலையவளியியலன்வகையுஞ்செய்ய
பன்னரியமடக்கியமகருதுபுபாபெருமம்பரவப்பதது ரமை
யின்னறியதென்றுளிக்கக்கல்விசைபுலவர்தலையித்துமெசச (க)

நாடுககரத்தினுண்பெருகவிரும்பாயிரத்தினலுமுன்றேன்நப்
பெறுபாமனுக்குக்கோவிலமைத்திடுமுறைமைபெருமான்நனை
வீடுபெறுவல்லிடத்துத்தாபக்குமவிறுவற்குவிழாநற்புரை
யோடுபுரிந்திடன்முதலவரித்துலகோர்பேரெய்யதலுணாத்திட்டானே. (கக)

கும்பகோணம் ஐஸ் கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர்

பின்னத்தூர்ப்ரமபூதி அ. நாராயணசாமியையரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்பூத்தபுலிவரைப்பிற்புகழ்பூத்தபுனனாட்டிற் பொலிவுமிக்கோன்
மன்பூத்தவுசாத்தானமாத் தளியிலேத்தெடுத்துவானோர்போற்ற
மின்பூத்தமெல்லிடைபால்விளங்கவுறைவிடைப்பாகவிமலமூர்த்தி
தென்பூத்த சேவடிக்கேசமுந்தொண்டு செறிந்திலங்கு சிந்தைமேயான்.

வேறு

மதியககிரிஞ்சுமாட மல்கியவால்ஃகானப்
பதிவயிற்போந்தோனாளும்பாவலர் பயிலுஞ்செந்நாத்
துதியமையிராமசாமித் தூயவன்றவத்தின்றேரூன்ற
னிதியமை வணிகர்கோமானிறைகலைபலவும்வல்லோன். (உ)

தானுறைபதியாவீசன்றளியதொன்றாக்கியன்பின்
வானுறுவாரணசிவரந்திரமண்ணியாண்டேய்
மானுறுசெங்கையீசன்வடிவமொன்றேந்திப்போதங்
* தீனுறுகோயிலேற்றியியைபுறடபதிட்டித்திட்டோன். (ங)

போதமேபொலயும்புத்திப்புண்ணியப்புனிதன்பூந்தார்ச்
சீதமேய்குலனைமார்பனசிதம்பரவள்ளல்கற்றோர்
மோதமேபெருசுட்குமுதலவனமுக்கண்முன்னோன்
குதமாவனபுராணந்தமிழினிற்றொகுத்தியென்ன. (ச)

சுருத்தகத்திருத்திசெல்லவங்கயனியகாலைமூதூர்த்
வருத்தருபதியின்வைகுஞ்சிவமலிபதிநூறேற்று
த்தியன்டொக்கலிங்கப்பெயர்பெறுமண்ணலென்பான்
புதநல்யாப்பஞ்சுவித்தனனொருங்குமன்னோ. (ஊ)
றஞன் - இவ்விடம்.

மாணு

நாணுப்பேட்டைப் பரஹமபூதி பெருகரைதயரவர்கள் குமாரர்

கோடு

சுப்பிரமணிய அய்யரவர்கள்

சோடு

இயற்றியது.

திருவிளையும வலக்கணுமை திருமுலைப்பான் மணங்கமழ்தே வாரமேயந்த
பொருவாத குதவன புராணமதைத் தமிழ்க்கவியாற் புனைதல்செய்தான்
தெருள்தூரைக குடியாம நாதனருள் சொக்கலிங்கச் செம்மலன்பே
தருமாலங் காட்டினில்வாழ் சிதம்பரவேண் மனுவின்வணந்தாணிபோற்ற.

செம்படவன்காடு ப்ரஹ்மபூதி
ரா. இராமானுசையங்காரவர்கள்
இயற்றியது.

பூமேவுசோலைதிகழ்பொன்றார்காரைக்குடியிற்
தேமேவுராமநாதன்சேயா—மாமேவு
நாமணக்குஞ்சொக்கலிங்கநாவலன்செய்குதவனப்
பாமணக்கும்பார்விசும்பப்பால்.

சேற்றூர் சமந்தான வித்துவான்
மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் இயற்றியது.

ஓர்ந்தறிஞர் தலமுதன்மூன்றினுஞ்சிறத்தானமெனவுசாவலாலே
நேர்ந்தவுசாத் தானமெனுமபெயர்ப்படைத்ததலப்பெருமைநிகழ்பேரன்பு
கூர்ந்தறிவாற்கண்மெகிழ்த்தாலங்காட்டினில்வையுருலதீபம்போ
லார்ந்தபுகழுறுராமசாமியருள்சிதம்பாவேனவனிதன்னில். (க)

இனையதலமான்மியங்கண்முழுதுமோர்ந்தெதிரிறைஞ்சியாருமய்ய
நினைவுகொடுசெந்தமிழாற்புராணமொன்றுபாடுகென்றுநிகழ்த்தக்கேட்டுத்
தனைநிகர்காரைக்குடிவாழ்சொக்கலிங்கக்கலைவல்லான்ருனெனசொற்றான்
அனையவனுக்கிதுவழக்கந்திருப்புத் தூர்ப்புராணமுதலறைந்தான்மன்னோ. (.)

மதுரை விவேகபாநு பக்திராதிபர்
எம். ஆர். கந்தசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றியது.

கங்கையினுமிக்கிற்றத்தகாவிரித்தண்புனனுட்டிற்கனகநாட்டிற்
றங்குமவர்முனிவர்பிறர்சார்ந்திறைஞ்சிப்போற்றுபெருந்தலமாமேன்மை
பொங்குதிருவுசாத் தானமெனுஞ்சுதவனமகிமைபூவில்யாருஞ்
சங்கையிலாதறியவொருபுராணமுயர் தண்டமிழிற்றருவாயென்ன. (க)

பாலங்காட்டியநீறுங்கண்மணியுநாலவாருட்பாடல்பாடுங்
தாலங்காட்டியவொலியுங்கொடுவருவார்ச்சிவமெனவேதனதுட்கொண்டு
சீலங்காட்டியசுருணன்சிவபூசாதூர்த்தரபூசிதனீர்குழு
மாலங்காட்டினில்லாசன்பலகலைதேர்சிதம்பரமாலன்பாற்கூற. (உ)

தருவாய்வந்திவ்வுலகிலிரப்பவர்க்குரிதிவாரித்தருவானும்த்
பெருவாய்மைச்சிதம்பரமால்வேண்டியாங்குளுற்றல்பெரும்பேறுமென்றோ
வொருவாதமனத்துவகையுட்பெட்பவடன்பாடியுதவினான்செத்
திருவாரும்வளக்காரைக்குடிக்கர்வாழ்வணிகர்குலதிலக்கமாளேனான். (ங)

பலகலையுஞ்செவிமடுத்தமனத்தகத்துச்செறித்துவைத்தபண்பன்முன்ன
மிலகலையுண்டவன்பொதிகையெய்தவெகுநாலிசைத்தோனெனதுநெஞ்சம்
விலகலையுறுதுதன்பாறுதப்பிணித்தோன்சிவநேசமெய்யம்மையாள
னுலகலையும்படியடையும்பவப்பிணிக்குமருந்தெனவே. ஞாக்கும்வாக்கான்.()

இன்னபெருந்தகையாகுஞ்செய்தகல்கல்கவன்விலக்கித்தொன்றே
யன்னதனையெழுதாதவெழுத்தில்தெட்பவாங்கியளித்தான்முன்னஞ்
சொன்னபுகழ்ச்சிதம்பரமாலிலிருவர்பெருமைமுற்றஞ்சொல்வார்யாரோ
பன்னுதாமிழ்வரைப்பினுக்கிப்புரானும்தெய்வம்பணிப்பற்றினோம். (ஞ)

புநீ வன்றொண்டரவின்நன்மாரணங்கருநெய்தருவராகிய

காரைககுடி

ராம. கு. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

பொன்னிருக்கும்பூவிருக்கும்பொழிவிருக்கும்புகழிருத்தம்பொன்னிருந்து
தென்னிருக்கும்புறலுக்கஞ்செறிந்திருக்குஞ்செய்யியர்கோன்றெய்வநாட்டி
ற், கொன்னிருக்கும்வலன்னிருக்குங்கோகண்டசிலையிருக்குங்கொற்றத்தின்
டோண், மின்னிருக்குஞ்செய்கண்ணவெண்ணாசையகருபுத்தவீரராமன்.

காப்பூத்தகரதலத்தானருள்பூத்திருவாழ்தான்கவிஞாந்தெய்வப்
பூப்பூத்தபொலன்னொடியைப்பூப்பூத்தபேராதகன்புரிநதாவவ்வி
காப்பூத்தவிலங்கைபுகலம்பூத்தவிலாவெய்தெண்ணாஞ்சு
கோப்பூத்தசுகநீவனஞ்ஞணம்பூத்தசுவிவீரக்குழுக்கமோடு. (உ)

பொன்னிலங்கைபுகுமாறும்புணரியிடத்தணைமாறுபடியுமுறு
மன்னிலங்கவுசாவியானருள்பெய்திணைத்தானமண்பெட்டிபுண்டு
மின்னிலங்குசிறைக்கலுமண்பிர்த்தகடங்கவந்தேசகும்வியையிற்றிவது
தென்னிலங்குதிவலமுளைத்தெழுஞ்சுமாவிருக்கச்செறிவிற்றுகி. (ங)

மாலருளாற்பன்னூற்றுப்பெறலையபணிக்கரசுமருவியாங்குட்
கோலமலிதிருக்கோயினிருமித்துப்பெருஞ்சாததிருலாவச்செய்தாங்
கேலவருச்சுண்புரிந்துபரமனருட்பேறடையுரியல்பிற்றுகி
ஞாலமெலாமுய்வருள்பொழிபெரியநாயகியாநங்கையோடு. (ச)

மாமந்திரேசனருள்முதேசனுயர்கு, தவனேசனன்பர்க்
கேமஞ்செய்வானென்றமினிதுவீற்றிருந்தருளியில்பிற்றுகித்
தாமஞ்சாரக்குழற்றிருவுஞ்சொற்கொடியும்விற்கொடியுந்துவைவதாகி
நாமஞ்சால்சுதவனசரிதவாரியந்தமிழினல்காயென்னு. (டு)

அச்சுதவனக்குயர்ப்புருவதிகையிற்றுகோசுமொன்றிலனப்பில்சீர்த்தி
வைச்சுதையினந்தென்றலீடும்பரவிகுறஞ்சோலைமலர்த்தேன்வாரி
யுச்சுதக்காரளியும்பொன்னளியுமிசைபாடவுலவும்பொற்குன்
றைச்சுதைப்பொருமுலையாரம்மனையாடரமியுத்தினமுகுவாய்ந்தே. (ஈ)

வெருவாலங்காட்டிப்பின்விழையமுதுங்காட்டாழிவியியார்விஞ்சந்
திருவாலங்காட்டியலும்பாட்டியலுநிகழுக்கின்சிறப்பாற்சோதி
யுருவாலங்காட்டியெழுபணிமணியின்பேரொளியாலுயர்வானேய்க்கு
மருவாலங்காட்டியுறைபூவசியர்குலசிகாமணியாய்வந்தோன். (ஏ)

வரராமசாமிபுரிபெருந்தவந்தருந்திரண்டுவந்தாலொத்தோன்
காவாதபெருங்கொடையாற்கன்னன்முழில்கற்பகப்பூங்காவைவென்றோ
னுரவாரும்பெருங்குணத்தாலொழுக்கத்தாலுதிட்டினையொப்பான்மூலக்
காவாருஞ்சேவடிக்கேழுக்கரணமொன்றியன்புகுயிற்றடிநீரான். (அ)

இதம்பரவுதிரிசங்குதனிக்குமானிவனையாமென்னவாயற்
புதம்பரவப்புரந்துசிவபூசனையாதியரியதிபுரிந்துதொண்டர்
பதம்பரவிப்பகட்டெருமைப்பாகனுளம்போச்சம்பதித்தோன்சீர்த்திச்
சிதம்பரவேள்சைவசிகாமணியுளத்திற்போன்புகுநிந்துவேண்ட. (க)

சொன்னலனும்பொருணலனுஞ்சுவைநல்லுமிசைநல்லுநெதான் ணாலோது
மென்னலனுமியாண்டுமுறுமிதனலனோந்தினிதருந்தியின்பயிர்க்குர்
பொன்னுமுயர்வெள்ளியுஞ்செம்புக்கவரும்வானமுதிருந்திவேராய்
முன்னரலைகடைத்துகிடைத்ததுவேம்பின்காயெனதேமொழியாறிப்ப. (கஉ)

சித்தாந்தக்கோளுமுயர்சைவபரிபாடைகருந்திகழுமுண்மைச்
சித்தாந்தம்பரனடியார்பெருந்தமுமன்னடிசிரங்கொண்டாங்கர்ச்
சித்தாந்தரங்கப்பத்திசெய்திறனுஞ்சிவபூசைச்சிறப்புந்தெய்வச்
சித்தாந்தரிதுபூர்வபக்கமெனநனிவிளக்குந்தெளிவுமல்க. (கங)

வன்னையுங்கற்பனையுமடக்கும்யமகமுந்திரிபுமருவத்தேருஞ்
சொன்னயஞ்சேர்புலவரெலாந்தஞ்சேமந்தியிதெனச்சொல்லயாண்டு
மன்னுவரதமுமொருபான்வனப்புந்தோமொழிந்துவயங்கமுந்தூல்
பன்னுகிவார்ச்சனையும்பாபிடேகவிதிமுதல்வாய்மைபரவித்தோன்ற. (கஃ)

சுருக்கமிரண்டேழாகத்தொகுத்துவகுத்தருளருமைவிரித்துச்சாற்றும்
பெருக்கமுறுவிருத்தயாப்பாயிரத்தையநூற்றிருபான்பிறக்கச்செய்து
மருக்கம்ழ்ப்புங்கலைமகளும்லைமகளாயாராய்ந்தும்திக்கநாம்
திருக்கிளருஞ்சுவனபுராணமெனப்பண்ணுதொருநூல்செய்தான்மன்னே.

இத்தகுநூலினிதியற்றியிசைபடைத்தான்யாவனெனினியம்புகிற்பாம்
பைத்தகடற்பாருல்கிற்பன்னுட்குத்தமிழ்ச்சங்கம்பலகுநாடாய்ச்
சத்தொடுகித்தானதவருவினர்மூவரும்புர்க்குநகைமைத்தாகி
முத்தமிழுநான்மறையுமையுதெழுத்துமறுதொழிலேர்முறையுமோங்கி. ()

கண்டிகழுமலங்கலினூர்காரிகழும்பூருகுமலார்கலினூர்நீலக்
கண்டிகழுமலர்முகத்தார்கனியிகழுஞ்செவ்வாயார்காமர்பூஞ்சி
கண்டிகழுமலங்கடையுஞ்சாயலினூர்கெரிமாற்றகாதற்றேவி
கண்டிகழுமலமுனிவன்சொற்பெறுநீற்றொளிபரப்புகவின்சேர்நாட்டில். ()

பன்னகர்க்குத்தலைநகராயப்பணிகள்க்குமணிகுலவுபாருசான்
பென்னகர்க்கும்புடைநகர்க்குநகர்பயக்கும்பொற்றினதாய்ப்பொலிந்தெஞ்
ஞான்று, மன்னுமறபுகளுஞ்சுடையமலிமான்பினதாய்வளத்தான்மிக்க
துன்னுபுகழ்க்காரைநகர்தன்னென்பாயற்ற, சுவத்தோற்றம்போல்வான். ()

வேறு.

மதியோங்குமகுடதனவசியர்சிகாமணிசமையத்
ததியோங்குசித்தாநதவைசவசிகாமணிசெஞ்சொற்
பொதியோங்குசீர்படைத்தபுலவர்சிகாமணிசொழும்பின்
றுதியோங்குசிவபெருமான்டொண்டார்சிசாமணியென்பான். (௧௭)

தவத்தையொருவாதியற்றித்தனதுளத்தினம்பர
னவத்தையகற்றிடுமலர்த்தானருசிகர்க்குநெறிமாவான்
பவத்தையொழிப்பதுநிற்பரிசுதிடுகண்மணித்தொடையுஞ்
சிவத்தையருளெழுத்தஞ்சுமனசுகண்ணத்தசெம்மையினுன். (௧௮)

அவமலியும்புன்சமயநெறிபழுதென்றறவிடுத்தோன்
றவமலியும்புகழ்மரநாதனருநதவப்புதல்வன்
சிவமலியுந்திருவேட்புருடையான்சென்னெறிப்படர்வான்
பவமலியுமெனக்குமுசாத்துணையாய்ப்புடையான். (௧௯)

பாவலர்நாயகன்மேலைப்பண்ணவாநாயகன்மதிக்குங்
காவலர்நாயகன்மதியேன்கருத்தமர்நாயகன்சைவத்
தாவலர்நாயகன்லையமர்நதருணையகனகில
காவலர்நாயகன்கருணைநாட்டிற்றைநலம்படைத்தோன். (௨௦)

மருணிலேயிற்றலையென மதித்திரங்கியெனையாண்ட.
தெருணிலேதர்வன்றெண்டதெசிகன்பாற்றென்கூடற்
பொருணிலேதர்மெய்யப்படினிதமுனிவரன் திருமுன்
னருணிலேதர்நல்லேயிற்பொன்னம்பலப்பேராண்டகைபால். (உச)

ஒழிவில்பதிகிவமெனக்கொண்டுகுய்யப்பிரசங்கம்
பொழிதருமம்பலவாணநாவலும்புககயன்பாற்
பழிதபுநல்லிள்க்கியமுநிலக்கணமும்பரிந்தாய்து
மொழிதருவள்ளுவர்க்ககசுடருவென்மொழிந்தென. (உஉ)

காருருமைநெய்யரிசாகம்பொள்ளிற்கும்பமன
சோருமினமதியையுயம்போதுக்குத்தொல்வந்தாற்
பேர்நிலின்னமாவெனவாக்கும்பெற்றியிலுண்
வீரமலிதவவலியாண்டிருக்கண்டசுதன்மபால்வான். (உங)

பூமனுக்குமினவறுக்கும்போடுருமைப்பார்கறுக்கு
மாமனுக்குத்தன்னளவிலயர்வுயிர்க்குமாண்பரித்தேதான்
ருமனுக்குவபுரிமான்ரியமுதனூல்பெருமத்தேதான்
சோமனுக்குமிருதனாமைச்சொக்கல்பகதேசநிலே. (உச)

திருபாதிதாரக்கு அநிந்தமகிபாலன்பட்டி

கும. மு. கதிரேசச்செட்டியார்

புயற்கயது.

பொன்னிவளம்பொல்சேரமுன் ஓட்டிநிலிபெனப்புகருஞ்சிந்தித்
தென்னியமவழாதொருஞ்சுகவெபுரையுறையொத்தாய
முன்னைவடமொழியோர்ந்துசெத்தரித்தேர் பவவொளொருகந்துகொள்வான்
உன்னுமணிபொதியிழ்த்திந்தெனவினாத்தான்நரிழ்க்கவியாலுவன் யாரோ
ரென்னின். (க)

பல்கலையம்பரவறிஞருளங்கொளத்திமகிழ்விப்போன்பனிமென்றது
பல்கலையம்பரடனனிபாற்றிடுஞன் காராவைப்பதியோனற்பா
னல்கலையம்பரநிகருநயனவுமைபாகையேநயந்துமுத்த
நல்கலையம்பரமகியிலிசைநிறுவுசொக்கலிங்கநாவலோனே. (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

தில்லைவளாகம்

ஸ்ரீ சண்முகசுரணலயசுவாமிகள்

புறியற்றியது.

திருவளர்கமலச்செம்மனான் முகத்
தொருவனளித்தல்கிற்சிறந்த
வாலவாய்ச்சங்கத்தம்மொக்கலிங்கக
கோலமேகாணாக்குடியுளோபனா
ளாற்றியதவத்தாலப்பெயரேகொண்
டேற்றமேதரவந்தெனவாங்குதித்தோன்
டெய்ச்சமயங்களைப்போக்கியாகம
மெய்ச்சைவசமயவிதினைக்கொண்டே
பிறைக்கொழுந்தணிசடைப்பிஞ்ஞகனாரா
னநைககொழுங்குவிளநன்னைராது
தேடியருச்சனைசெய்தருள்வநு
பாடிப்பணியும்புத்தியாபாறகரன்
பதிபகபாசவிதிமுறைமெதர்ந்த
சதுருடைசைவசித்தாந்தசாக்ரத
விதிவழியொழுகும்வித்தகாந்தாசுக
கதிவழியிதுவெனக்காட்டுமாமேரு
வெனப்புள்ளிள்ளொளிசைத்திடவடங்க
மனப்புலனடங்குமாநவநடிணை
குதவனத்தின்னகொதினமாண்டியத்தை
பேதலிற்றிழிற்பிறங்கிடசெய்து
கோலங்காட்டியகொண்மஞ்ஞத்தண்ட
யாலங்காட்டில்வாழருமருந்தன்ன
சீலச்சிதம்பரசசெம்மமல்லேவண்ணிகொள
சாலமுற்றுவுத்துத்தந்தமாதர்த்தியை
சொற்றிடச்சேடனுநதுளங்குவாணுளமெனின
மற்றொருகாவால்வெண்குவதென்தோ.

இராமநாதபுரம்

சமஸ்தானத்தினவான்

சர்க்கரைப்புலவர்வம்ஸ்தராகிய

கோடகுடி மு. சேதுப்புலவர்குமாரரும்

ஆலங்காடு மகா-நி-ந-ஸ்ரீ ரா. ம. சி. ந. சிதம்பரச்செட்டியார்

மாணக்கருளொருவரும்

மன்னார்குடி பிண்டலேகாலேஸ்ர தமிழ்ப் பண்டிதருமாகிய

சர்க்கரை இராமசாமிப்புலவர்

இயற்றியது.

சீர்பூத்த தினாயுதித்த நிலமகளுக்கணிமுகமாஞ்சென்னிநாட்டி
லேர்பூத்த திலகமெனவின்காலக் காட்டில்வருமெவர்க்குமென்று
பேர்பூத்த பலனுதவந்தருவாரேனெனவிதழியிறைநீர்ச்சென்னிக்
கார்பூத்தகண்டன்மலர்க்கழல்போற்றுவதவருணங்கதிக்குமேலோன். (க)

தெருண்மணக்குடையர் மகளுக்கணியவங்காய்ப்பாசமயச்சிங்கமாகி
யருண்மணக்குளுசைவமெனுமரும்பயிர்க்கோர்முக்கிலாகியடியேன்போலு
மிருண்மணக்குளுத்தவருக்கிருஞ்சுடையத்தவநிஞ்ஞிராமசாமிப்
பொருண்மணக்கும்வணிகபதிடத்திராத்தினமாகிப்பொருநதுஞ்செல்வன். (க)

அற்றார்க்குஞ்சிவபெருமானடியார்க்குநாள்வெடநிந்துளார்க்கு
மற்றார்க்கு மூக்கெல்லாம்வந்தார்க்குநிசைநிலவாணருக்குமெய்நதுல்
கற்றார்க்குநகவிராசுணைத்தார்க்குநெய்வேதங்கரைகண்டார்க்கும்
வற்றாமலெப்பொருளுமவழகுதலெனவந்தியேயுளவன்வள்ளன். (ங)

மணக்கவையுடையார்க்குமகிழ்வாய்வட்டநவர்க்குவாழ்வியீடா
யுனநகரவயற்றவருக்குணவமுதாயுதவியெருக்கவயுவாயத்ததை
யனைக்கரியார்க்கவமாகியரும்பினியானருக்குமருந்தாகிச்செம்பொ
னினக்குவியலில்லார்க்கவவினக்குவியலாய்வாழ்மையார்ப்புபன். (ச)

தாதாடுமிதழிமதிச்சடையாடக்குடையாடத்தாள்தீசர்த்த
வாதாடுமரி கடலெமலைதாடக்குலைந்துகவதைமங்கையாடப்
போதாடும்பொன்னங்கம்பொல்தாடுமீசனடம்புரிமச்சீர்சான்
மாதாடுஞ்சிவஞானமடாலயமுநிளினியற்றிவைத்ததோன்றல். (ஞ)

மன்னியசீகாழியர்கோவாக்கரசுதொண்டர் தொகைவழங்கும்வள்ள
முன்னியமாதவவாத்தூரடிகண்முதலாயதூயமையோர்கண்
முன்னியருண்மழைபொழியமுறைபிறழாதடியாக்கமுகிழ்த்தன்னோர்கள்
பன்னியசீர்த்தமிழ்வேதம்பகரவருட்குருபுசைபண்ணுமண்ணல். (க)

தலத்திலுயர்காசிரகர்தனக்கேகித்திரிபதகைதவ்னிற்றேயாநது
பலத்திலுயாபவன்றருமோர்பாணல்ஙஙகென்னர்த்துபரிவாபமோடு
வலத்திலுயாங்கயற்கண்மூதயன்மேலுறக்கோவில்வகுத்துசைவர்
சூலத்திலுயாநசனாராறகுறைவில்பிரதிட்டைசெய்துசுலபுமன்பன். (ங)

இன்னொன்னெறையறியாதிருநதுமினியவைகநியிருக்கவீடு
மன்னொதிப்பொருளுமருந்சுரிநிற்பனமுடியாநிஞாநட்டிஞ்
சொன்னொதியெப்பொருளுநதொல்லுலகுப்புக்கழங்கித்துளும்பநல்லி
மெனஞ்ஞானமெமம்புரக்கவெனதுபெருதவப்பேருயிருக்குஞ்சீமான. (அ)

தொன்றுதிகழ்வடவனபுநதொல்லுலகுந்நெய்தவத்தொகுதியாயு
நன்றுருக்கொண்டுந்நதெனநாவலருகாவலருவில்கின்றோன் [ன்
முன்றுபுகழ்க்கொடைவாயமையொறையடக்கதூயமையெனுஞ்சுடர்வாய்ஞா
வென்றுதனமையுட்பொழியுமெழிலிசீதம்பராமரியைபகவேந்தல். (ஈ)

எந்நாட்டுமுயாவனவன்னாட்டுஎழுந்நாட்டுமெற்றமேய
தென்னாட்டுமிசைசுருகசெழுநகாட்டுமானியதெனசீசெவிக்கின்பாக்குஞ்
சொன்னாட்டிதென்னாட்டுதீயமொழியாற்றருகெனஒஞ்சுகுணம்வாய்த
பன்னாட்டுப்பாவலருருண்மொட்டிம்படிபுனைத்துபகாநதான்மன்னோ. (க)

அன்னவணியானொளிற்றிருபுமருநதுமிமுமபெரும்புகழுமமைந்தநல்லோன்
பன்னுமறைததெனவெனவிற்பனாபுல்லெருதாதமெய்வொற்றபரவையுண்
டோன், சென்னெனது, நிபுனாந்நருகவியிணைபும்புயியிலுக்குங் கண்ணு
ய்ளோனா, சென்னையுட்பொருணயமுதவ்வகுபலநுலியற்றுநதுய்மை
யானான். (கக)

கடியிருக்குந்தவமணிக்ளொருக்கும்புயமுடையான்கடையார்காணாக்
குடியிருக்குந்தவவணிகர்குலத்திருக்குடபுகழ்க்கொடையான்குறித்துநாளும்
வடியிருக்குத்திரிசூல்மகிழ்ந்திருக்குமனமுநவிமலர்கொண்டந்தத்
துடியிருக்குநகரத்தமலன்சுடரிருக்கும்பதம்பணிபுத்தூய்மையானன். (கஉ)

குணத்தானுந்தனதுருவின்வணத்தானுநதுறைகடொறுங்குறையாதிட்டிம்
பணத்தானுந்நிருவருளின்மணத்தானும்பலகலையும்பயின்மாணக்கர்
கணத்தானுந்நிருப்பணிசெய்யினத்தார்க்குப்பொருளுதவிக்களிக்கச்செய்யு
மெணத்தானுந்நினாயுலவுவனத்தார்க்குநகடலுலகிலிணைவேறில்லான். (க)

கண்டெனப்பாலென்பிரசக் சம்மதைபெய்துள முருகிக்கனியக்காள
கண்டனையேதின் ம்பாவம்பலவாணநாவடிகோன்கண்ணேயனனேனன் [ன்
ரெண்டர்தமைச்சிவமெனவேதொழும்பியற்றிச்சிவபூசை துலங்கச் செய்வ
ரெண்டரிடத்தண்டரிழ்தேர்சொக்கலிங்கனெனும்வாய்மைத் தூய்மையோ
னே. (கச)

இந்நூலாகியியர்மாணக்கரு லொருவருள்/கருப்புக்தான்

சாரந்த தம்பிபட்டி ரொன்னச் சாபுககவிராயர்

குராருமாகிய

வேலுச்சாமிக்கவி

இயற்றியது

பொன்னுலுமணியா லும்புலியா லுங் கலியா லும்போததன்து
மின்னுலுமாதமுதனல்விதத் தா லு நிதத்தா லும்வேதத்தாலுஞ்
சொன்னுலுமமைமுநூற்ருண்டையா லுங்கொண்டையா லுந்தோற்றத்தாலு
மென்னுலு சிதைசெழியரிதையாண்டின்றுறைவாய்மையிய லுநாட்டில். (க)

விற்கமுநுதன்மடவார்மினிருமாகதமாடரிசைவாழ்தோற்றங்
கற்றிகமுங்குடைமாலகலமாந்நான் பலரோவென் னாட்டுத் தாய்ப்பொய்ப்
பற்றிகமுமானடியார் குழாம்பெருகுச் சர்க்காணாப்பதியில்வாழு
மெற்றிகமுநவரி திக்கோனெனப்பொவியும்வசியர்குலத் திலங்குந்துயோன் ()

இராமனாதக்குரிசிலியற்று தவமேயுருவாயினைத்தநல்லோ
னிராமனாதன்புரிதையெனத்தன்பரினத்தன்பேயியற்றுவான
விராமனாதன்புரிதது நிளிரகுகைக்குரிநிகுகன் வேணியாண்டும்
விராமனாதன்பகந்தசிவாகமசன் டாரங்கலி திவித்தாயுள்ளோன். (ங)

எவ்வுழியுமேகனேயென்குண்டமேசெழுயிலந குரீசன்
செவ்வுருவமுளச்சுமலத்தினிலொளி ரினைதொறுமெய்சிலிர்ப்பக்கண்ணீ
ரவ்வகலவசல ரிசையருவியெனப்பெருகியெழுவமையாவன்பிற்
றிவ்வியநீ தக்கமணிபுனைத்தெழுத்தைதெழுமரபிற்செயிற்சுஞ்சிலன். (ச)

பலத்தானைத்தோலுரித்தவலத்தானையருளொழுகுபாதத்தானைச்
சலத்தானைச்சூர்ப்பகையைத்தத்தானைவான்சுமரிற்றற்கமுன்னாந
குலத்தானைக்கூறுவார்க்கூறதனைநிப்பானைக்கோலிற்றி
னலத்தானைச்சனகர்முனோர்க்கருண் ஞானபோதகாரளி னத்தானை. (டு)

ஒருபோதமறவாமலிருப்போது பூப்போதுமோங்குநான் தாய்
வருபோதும்தலியகொண்டைம்போதுமதற்கடந்தாமாசில்லையை
கருபோதலிட்காமத்தியற்றுவோன்சித்தாந்தக்கலையுன்னுவிற்
றருபோதவந்தாங்கப்பொருள்விளக்கவிரித்தாரைக்குந்தகுதியுள்ளன். (௧)

நண்ணியபொச்சாப்பொடுவஞ்சனையோபமுதலாயுநவைகட்கெல்லாம்
பண்ணியகொள்கலனாயதமிழேனுக்கொருவருநூல்பேராகின்றோத்
தண்ணியபேரருள்கடந்துதகுதியுநூல்கள் பலதள்ளாததோ
எண்ணியதொல்புகழமைந்தசொல்லுநதேசிகெண்ணியமும்வள்ளல்.

இத்தகையதோன்றறையெய்க்காளுட்பெருஞ்செல்வவியல்பிற்றுகிக்
கத்துகிணைக்கடலுட்தபுடவியெலாம்புகழால்சுக்காட்டில்வாழ்வோ
னுத்தமமெய்யன்பநிலைகொடைவாய்மைபொன்றநீதியோடுசூர்ந்தி
வித்தகமேம்பாடுதவமுதற்சிறந்தசுதம்பரப்பேரமேதக்கோன்றான். (௨)

தலமுதலமுவகையமென்மையமைசுவனசரிதமான
பலமுதலுவடமொழியைத்தென்மொழியிற்பாருட்பபாயதெய்வ
நலமுதலுதமிழ்வளர்க்குநாட்டகத்தாபாயினுநலாகுகெல்லாம்
புலமுதவப்பொலியுமெனப்புத்திகொளியுக்கருத்துரைத்துப்பரிந்துவேண்ட.

இப்பிறவியினுக்குறுதியீதன்றோவெனத்துணிந்தார்க்கின்பயிச்சுந்
தொப்புறவிலாவிருத்தயாப்பதனிற்பொருண்மோனபுமோசைமாண்பும்
வைப்புறுசொன்மாண்புமணிமாண்புமெழுவகைமதழும்வனப்பாராதுந்
செப்புறுமுப்பாணியணித்தியுநன்குபயனுடையதிக்குச்செய்தான். (௧௦)

முத்தமிழாசிரியனெனவுலகுநூழத்தியமாயுளவனிகநா
லுய்த்துணர்ந்திட்டினையவன்நலையர்க்குவிவலிமையினையுன்னிகோற்குஞ்
சித்தமுடன்மலையுற்றான்சேடெனஹம்பெயர்சிகுத்திசேடன்றானிவ் [தோ
வித்தகன்வாழ்தலைமதித்தேமேதுனமைத்தலைக்கொண்டான் விழைந்துமா

ஆலங்காடு ராம. சித. சிதாபாராசெட்டியார்

மாணுக்கருளொருவராகிய

தி. குப்புச்சாமி ஐயர் இயற்றியது.

மாமேவுமியற்றமிழாங்கடல்பருகுமஞ்செனுமோர்மாண்புவாய்ந்தோன்
மாமேவுமதியவன்வினையாடுமேவணியரன்றுகரிநாத
தேமேவுகளினமலர்த்திருவடியேதுதித்தேத்துஞ்சீர்த்தியுள்ளன்
காமேவுமித்திரனென்றுரைசெல்வன்கன்னனைவெல்லகாடைமையானன். ()

நாவலூரிதைதொண்டத்தொகையடியார்குருபூசைநயந்துநாளு
மாவலாயுருந்தன்பனாலவனநகர்க்கிறைவனநிவான்மிக்கோன்
சேவலூர்கொடியானைத் தந்தான் நன்பதியனந்தந்தெரிசித்தேத்தித்
காவலார்காசிமணிகன்னிகைதோய்த்தருளிலிங்கங்கையிற்கொண்டு. (௨)

வந்துதனதெழினகரிலாலயங்கண்டெரியபரிவாரத்தோடு
செந்துவர்வாய்மீனாட்சிகந்தரேசுரர்பதிட்டையெயுஞ்சீரானன்
முந்துமியனூல்களையென்மட்டைமெகடவுளைத்திட்டோன்மோதூரீரார்
சிந்துநிகர்கருணையினுன்கிதம்பரப்பேபொண்டிசையுத்திகமுஞ்செல்வன். (௩)

விண்டுமுதற்றேவர்களுமுனிவர்முதலியாவர்களும்விரும்பிப்போற்றக்
கண்டெமொழியுமபாகனிலிங்கவடிவாயமர்த்தகவின்பிக்கோங்கும்
வண்டிமல்குதவனமானரியத்தைப்புலவரெலாமகிழ்ந்துகொள்ளத்
தண்டமிழிந்தாடுகெனவப்பரிசேபாடினைத்தவன்யாடென்னில். (௪)

தருகிகருங்கொடையுடையான்நனதனிகர்தனமுடையான்நவமிக்குள்ளான்
பொருவரியதிருநீறுங்கண்மணியுமுடையவராய்ப்பொலியுநேசர்
திருவுருவேயரனென்னத்துதித்திடுமெய்யன்புடையான்சிறந்தசீலன்
பெருமைதருங்காரைநகர்ச்சொக்கவிங்கத்திருநாமம்பெயுநாவல்லோன்.

ஆலங்காடு ராம. சிதம்பரச்செட்டியார் மாணுக்கருள்

புருவராகிய ஸ்ஷயர்

வைத்தியலிங்கச்செட்டியார்

(இயற்றியது.)

பொன்பூத்தசெழுங்கொன்றைபுனன்மதிசுவன்மரவுபொதுளிவானின்
மின்பூத்ததிருவேணிச்சிவபெருமான்நளிகள் பலரிடைதலானுங்
கொன்பூத்தஞாலபுருடனுக்குறுப்பாய்ப்பலநாடுநகுலத்தானே
தென்பூத்தசிரமாங்காரணத்தானும்பலர்புசமுஞ்சென்னிநாட்டில். (௧)

செல்லாரும்பொழில்வாவிக்காலாறுபலவளமுஞ்செழிப்புற்றேருங்கி
யல்லாருங்குழன்மடவார்விழிங்கயல்கள் குழைதாவுமாலங்காட்டில்
வில்லாரும்பாணியிராகவனேதோன்றினனென்றுமேதக்கோர்கள்
சொல்லாருநிராமசாமிக்குரிசிறவத்தினில்வந்துதித்ததோன்றல். (௨)

அன்னையானவன்சேய்க்குப்பாலருத்தல்போலெனநியாமைநீங்கப்
பன்னுதமிழினையெனக்குரிசுநேயத்தொடுபொழிந்தோன்பரமன்றீர்த்தி
துன்னுசைவப்பிரசங்கங்கேட்போர்களுளங்கனிப்பச்சொல்லுமாண்போன்
மன்னுசைவகுரவருண்மைநாயன்மார்குருபூசைவநுதுசெய்வோன். (௩)

அண்னவனா டிரெனி மபாண்டிபட்டினாருபாதனவணிகரளப்பிலோக
 இன்னியகாந ததழியான்டபுடலி சவநெணாடுகொண்மாணுககன
 மன்னுபெருக்கல்லினிநகுறாறனிடாடெணைபாசனவனசமேயும
 பொன்னடியேபூசனைசெய்சிவடேசுநொககல்குபபுலவரேறே (க)

அப்பெரு, தவனையால்கா... மருமல... டுசசிதமப...
வொபயிலாண் கொண... யேதநாபெருதெ... ழிலோனோனாமாவன தநுன... மான...
மியததை, ய்பபுலியயதத... டுமொபெயாத... க்கெனா... குதனூண்... டுனை...
தத செபுபருமபொருளோசெவல... ப... த... தி... விருதயாப்பாக... (சு)

பாசமுமதைவெல்பாதமோர்நான்கும்பசுபதியிலக்கணவளவு
மாசிவாமதரநாற்கவிநலனுமரும்பொருணவரசநலனு
மீசனாரருளுந்திருவருணலனுரினியமெய்யன்பியனலனுந்
தேசுதற்புகன்ருனனையசொக்கலிங்கதேசிகனாவலலேமே.

(௩)

இந்நூலாசிரியர் மாணாக்கருளொருவரும் தாமரங்கோட்டையைச்
சேர்ந்த செங்கப்படுத்தான்காடு கிராமமுன்சிப்
கோபாலபிள்ளைபவர்கன் குமாரருமாகிய

திருச்சிற்றம்பலபிள்ளை

ஆயந்றிய ஆ.

சீர்மேவுதில்லைநடஞ்செயுரிதைவன்நிருவருளேதேசமுய்ய
நார்மேவுயாழ்ப்பாணநல்லூரிந்நிருவுருவாயநயப்பப்போந்த
தேர்மேவுதிருவருள்கூரமுருகநாவலர்கோன்றிருத்தாட்கன்பன்
பார்மேவுபாண்டியனுட்டெழிற்காரைக்குடியென்னும்பதியில்வாழ்வோன். (1)

முல்லைவிளங்கோக்குலத்தின்மொழிராமநாதன்கான்முளையாய்வந்தோ [ன்
னெல்லையிலாப்பரம்பொருளையெப்போதுநதன்மனத்தேயிருத்திவைப்போ
வல்லேபிரமனைப்பிரிந்துகலைமகடன்னாந்லைத்துவதியப்பெற்றேன்
குல்லையணிமானிறத்திற்குலவுதிருமகள் குடியாகுகொள்ளப்பெற்றேன். (2)

திங்களணிசடையண்ணல்சிந்தவாழ்தலங்கடொறுஞ்சென்றுசென்றே
யங்கவனையருட்பாவால்திதைஞ்சும்பெருமக்களமைதிபோலக்
கங்குலப்பகலொழியாமற்கதைநகண்டன்நிருவடிக்கேகவிகள்சொல்வோ
னங்கமலொந்திருநீற்றானகத்தியன்போலெக்கலையுருளவல்லான். (3)

பந்தமுறுமகவிருளோப்புறவீருளோப்பாற்றுபாற்கரனையென்னச்
சித்தியருள்வழிகாட்டியருணுலையொக்கருளுஞ்சிறப்பாணிகக்
சுந்தரமாரருட்குரவன்றுயதயாந்திமதியஞ்சுடும்வேணிச்
சுந்தரநாயகன்றிருப்போர்சொல்பெறுசீர்சொக்கலிங்கத்தாயநாமன். (4)

தேனெழுகுபொழிலாலங்காட்டினில்வாழ்சிவநியம்சசெல்வநேயன்
வானெழுமுகுமழைமழப்பவளர்கொடைஞன்சிதம்பரப்பேவணிகர்கோமான்
மீனெழுமலர்விரிகாவிரிநாட்டிலுசாத்தானமென்னுமேன்மைக்
கானெழுமுகுதவணக்காதையினையீதியெனக்கழறல்கேளா. (5)

இந்தணிசெஞ்சடைபாணையிருங்கயிலைமலையாணையிமையமாணைச்
 சுந்தரவாமத்தாணைச்சுயம்பெழுந்தகுதவனநாதன்றன்னைச்
 சிந்தனைசெய்தநூலேத்தென்னுலாயுலகுவப்பச்செய்துதந்தான்
 றந்தருணானாகளுந்தமிழ்முனியஞ்சிரமேற்கொடையதம்மா.

(க)

பூவினாகாநபுரஸ்தநல்லூராக்கியநகரநிவாச

திராவிடபாஷா துணை

சுத்தாத்துவிதசித்தாந்தசைவவியவஸ்தாபக

பூமந்நாவலர்பெருமான்பாததுளி

சிறமேற்கொண்ட

யாழ்ப்பாணத்துவட்டுக்கோட்டை

ஆ. அம்பலாணநாவலரவர்கள்

இயற்றியது.

திருவுசாத்தானமெனவுலகுசாத்தானமான்மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத்தானதமிழாற்றருகுவென்றூலங்காட்டின்வாழ்வி
னிருவுசாத்தானகவிமாலையான்சிதம்பரவேளிசைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத்தானயந்தாற்கண்பான்சொக்கலிங்கக்கவிஞரேறே.

பாடுவதிற்பாடுநரைப்பாடுவதேதபாடுபுகழ்பயக்குமாமென்
ருடுகழன்மன்றுடையார்பாடுகொற்றங்குடியடிகளறிவித்தாராற்
டீடுபெறுசேக்கிழார்புராணமிசைத்தென்பரதுபேணியாமு
நாடுமிருபாலிசைத்தவ்விருவர்கெழுதகைமையுன்னயந்தாமன்னோ

பெரியபுராணம்.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் புராணம். ௬௨௪-ம் பாடல்.

திருவுசாத்தானத்துத்தேவர்பிரான்கழல்பணிந்து
மருவியசெந்தமிழ்ப்பதிகமல்போற்றும்படிபாடி
யிருவினையும்பற்றறுப்பாரெண்ணிறந்ததொண்டருடன்
பெருகுவிருப்பினராகிப்பிற்பதியும்பணிந்தனைவார்

திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் திருவாய்மலர்த்தருளிய

தேவாரம் 'பண் கொல்லி.

நீரிடைத்துயின்றவன் றம்பிந்நாரம்புவான்
பேருடைச்சுக்கிரீவன்னனுமன்றெழுந்
காருடைநஞ்சுண்கொத்தருள்செய்தவெஞ்
சீருடைச்சேடர்வாழ்திருவுசாத்தானமே.

(௧)

கொல்லையேறுடையவன்கோவணவாடையன்
பல்லையார்படுதலைப்பலிகொளும்பரமனார்
முல்லையார்புறவணிமுதுபநிநதைகமழ்
தில்லையானுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே.

(௨)

தாமலார்போலவேதக்கனார்வேள்வியை
யூமனார் தங்கனாவாக்கினுனெருநெருடிக்
காமனாருடல்கெடக்காய்தவெநகண்ணுதல்
சேமமாவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே.

(௩)

மறிதருகரத்தினுன்மால்லிடையேறியான்
குறிதருகோலநற்குணத்தினாடிதொழ
நெறிதருவேதியர்சித்தலுந்யமஞ்செய்
செறிதருபொழிலணிதிருவுசாத்தானமே.

(௪)

பண்டினைத்தயனுமாலும்பலபத்தர்க
டொண்டினைத்தும்மலர்நூவித்தோத்திரஞ்சொலக்
கொண்டினைக்கொடியொடுங்குருகினினல்லின்
தெண்டினைக்கழனிசூழ்திருவுசாத்தானமே.

(௫)

மடவர ல்பங்கினன் மலையின மதியாது
சடசடவெடுத்தவன் றுலபத்துநெரிதர
வடர்தரவூன்றியங்கேயவற்கருள்செய்தான்
றிடமெனவுறைவிடந்திருவுசாத்தானமே

(௧)

ஆணலார்பெண்ணலாயடுகுமாலுக்குங்
காடுணுணவண்ணத்தாந்கருதுவார்மனத்துளான்
பேணுவார்பிணியொடும்பிறப்பறுப்பானிடஞ்
சேணுலாமாளிகைத்திருவுசாத்தானமே.

(௨)

கானமார்வாழ்க்கையான்காரமண்டேர்சொல்
லானமாக்கொண்டிருரைநிலுய்யவெனில்
வானமார்மதிலணிமாஸிகைவளர்பொழிற்
றேனமாமதியந்தோய்திருவுசாத்தானமே.

(௩)

வரைதிரிந்திழியுநர்வளவயற்புகலிமன்
றிரைதிரிந்தெறிகடற்றிருவுசாத்தானரை
யுரைதொந்துணருஞ்சம்பந்தெண்ணடமிழ்வல்லார்
நரைதிரையின்றியோன்னெறிசேர்வரே.

(௪)

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூ த வ ன பு ர ண ம

காப்பு.

பூவரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு னெளிதி னல்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற*
மூவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

இதுவுமது. வேறு.

சீத மாவன மார்பினன் நெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சாத மாவனத் தாணமந் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துளபம். மூன்றாமடியில் மா -
வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமாகிய வடமொழிப்
பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். இதனை உமாபதிசுவம் திருத்தொண்
டர் புராணசாரம் (சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமந்தகோ” என்றருளிய
வாற்றாணுமுணர்க. நமஸ்கரித்து என்னும்பொருட்டு. (உ)

நூற்பயன். வேறு.

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனகடத் துநர்முன் னாமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லாம்பெற்
ருதி யமலன் திருவடிக்கீழ்மர்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ங)

வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ணனிவளர்க வைநதக் கரங்கண் டிகைநீறென்
றோது சிவசா தனம்பொலிக வுயர்வை திகைசை வந்தழைக
நீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வுலகெல்லாம். (ஈ)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரோசர்.

பூமா தமரு மணிமாற்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தரவிற் றசரதன்கா லாங்கா லோர்கா லுஞ் வலிவேட்
டேமாண் புறப்போற் றியவரிசை வெனத மந்திரோசனடி
நாமாற் சுழிப்பட் டிலையாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (10)

திரு சாத்தா னந்தனயந திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முருகுந நீபின்னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மெளல்யினிக
துருவு சாத்தா னந்தனய னொரிபொற் கமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனென
வும், எமதுபவம் நந்த வெருவு ாநைய விளிப்போன் எனவும், சாத்தா நம்
தனயனாய் வருவான் எனவும், ஐந்த உருவத்தைச் சாத்து ஆனந்தன் ஐயன்
எனவும் பிரித்துப் பொருள் கொள்க. (11)

பெரியநாயகியம்மை. வேறு.

புரிய னாயகி லம்பர வருளெனிற் புரக்குந
துரிய னாயகின் னந்தவிர்த தெமருநுள் காக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபா னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் மலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப்படுத்தித்தாகிய சுகநம். ஆய அகி - நூல்களை
ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; அதிசேடனென்க. அனருய அகிலம்பாவு அருள்பரி
எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடிமலா புரக்கும் எனமுடிக்குக. துரியனும
பிரியனுமாகியபரன் என்க. புரத்தல் கொடுத்தலுமாம். (12)

ஈடேசா.

மடன குஞ்சித பாதவந தனைகொண்மா வனததெம்
மடன குஞ்சித பாதவந தனைமுறை வருத்த
நடன குஞ்சித பாதவந தனைதெற நலமார்
நடன குஞ்சித பாதவந தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வருத்து-எமது அறியா
மையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பரந்த தவத்தையும் அளவையும்

முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற அவகுணங்களையும் சீவ போதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், நகுஞ்சிதபாது நட சிறந்த முடியின்கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடும்பொருட்டும், மடல் நகும் சிதம் பாத வந்தனைக் கொள் மாவனத்து - இதழ்விரிகின்ற (மலர்செறிந்த) விண்மீன் அளவுயர்ந்த விருட்சங்களைக் கொண்டகுதவனத்தில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற (நடேசப்பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித பாத வந்தனை - நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம் நயப்பாம் - தினந்தோறும் விரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அதுகெடுதலைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. தனை-சீவனை யென்னும் பொருட்டாய்ச் சீவபோதத்தைக்குறிப்பாலுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நயப்பாம் எனமுடிக்குக. மலர் செறிந்த விருட்சமென்றியையும். (அ)

கிவகாரியம்மை.

பனகந் தரக்கிரு பாற்றொழுச சிற்சபை பயிலுங்
கனகந் தரனடங் காண்சிவ காரி தாட்கமல்
மனகந் தரவிருள் வெளியுற மல்ப்பகை மடிக்கு
மனகந் தரித மன்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் என்பது இடைக்குறையாயிற்று. மூன்றாம் அடியிற் கந்தரம் குகை. (க)

தெட்சணமூர்த்தி.

சிரவ னம்புயங் கம்மதி யிதழியுஞ் சிவனும்
பிரவ னம்புய ளளவுகல் லானிழற் பிரியா
வுரவ னம்புயர் நால்வர்கு முறவயர் பரம
குரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

ஆம்பிரவணம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. (க1)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய னைங்கவன் பரமன்
றிவள வாரண ஷஞ்சை. வேறுபன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

சூதவனபுராணம்.

சுவளநீறென்றியையும். நீற்றொளிதழைக்கும் பவளமேனி எனக்கூட்டுக. ஆர் - அருமை. அணல் இடைக்குறை. ஆன்றமுடியில் ஆர் - ஆத்தி. வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (கக)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇத் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிதை பெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை சொக்கு நின்றது (கஉ)

வீரபத்திரர்.

தீர பத்திர விச்சுடர் வாளினுற் செகன்மால்
சார பத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தழுவா
வீர பத்திர நாண்மல ராதுகொண்டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டிராம் விழுவாம்.

தீரம் - தளராமை. ரவிபோலும் சுடரையுடைய பத்தியாகிய வாளினால் எனமாற்றிப் பொருள்கொள்க. சார் அபத்து எனப்பிரிக்குக. (கங)

வைரவர்.

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலரடி கலப்பாம்.

(அரிபிரமேந்திராதி தேவர்களைத் துரத்திக்கொண்டுவந்த) விஷத்தை எதிர்த்துச் (சென்று) உள்ளங்கையிற் (கவர்ந்து) கொண்டுவந்து, கண்ணுதலும், சிருவிகாரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வெண்ணுது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்கொண்ட நாதனுமாகிய சூதவனேசர் கரத்து அளித்த காரியாகிய வைரவமுர்த்தியினுடைய, மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நாண்மலரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். எது - அகம் - ஏற்றகமென எதுகை நோக்கிப்பிறவினை போல் ஈன்றது. விஷத்தைக்கொண்டுவந்து நாதன் கரத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (கச)

திருந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுச் சுடர்விழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைத் துணர்சிவ ஞானபோ தந்நூல்
வள்ளி மால்வரை நகுதிதான் மலர்முடி வனைவாம்.

மால்வரைந்து - ஆசையால் எழுதி.

(கரு)

இலக்குமி. வேறு.

அமலை யாதிதெய்வம் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம் ரன்னை பாற்
கமலை மேற்றயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாதங் கருத்து எரிந்துவாம்.

பால் கம் அலை - வெள்ளிய பாற்கடல்.

(கக)

சாகவதி.

முற்று மாவியம் மூகத் துவமொரீஇச
செற்று மாவிய லின்பரு ணுறொரீஇ
யுற்று மாவிய னாதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கன்னையைப் பாடுவாம்.

ஆவிருற்றும் எனவும், மாலியல் செற்று எனவு மாற்றுக. மாலியல்
ஆணவமல் சத்தி. மா - கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று.
உமா வியன் நாதன் எனப்பிரிக்குக. 'கஎ)

தமிழாகியார்.

குலைய மாதவ னேருய் கென்றுகை
தலைய மாதவ வைத்தான் நன்னுரு
சுலைய மாதவண் டந்த நிறைசுமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையயுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை
அவர்தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரணுரு நிலைக்கும்படி அவனை
அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீ குலைய, குறுகு எனவியங்
கோளீருககினும், முன்னிலைமை குலையுட்படி என எச்சமாககினும், அமை

சூதவனட்பராணம்.

யும் அரன்றன்னுரு-சிவலிங்கருபம். மாதா-விருப்பமுமாம். அப்படிக்கொள்
ளுங்காற் சிவலிங்கருபம் நிலைக்கும்படி தன்விருப்பத்தை 'அவண் செய்து
முடித்த மலைய மாதவ னென்க. (க௭)

ஆளுடைய பிள்ளையார். வேறு.

காழி நாதனைக் கொணியர் திவகனைக் கடையேற்
சூழி னாதனைத் தொழுமுனத் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
பாழி னாதனை யாளுடைப் பிள்ளையைப் பாடின
வாழி னாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்னே.

இனா - இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழினின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்த
தாளுதலையுடையபிள்ளா. வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (க௭)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவனை வசத்துழ வென்னுள் மேவுஞ்
செய்ய னாவார் பானருள் பெறுநெறிச் செலுத்து
மெய்ய னாவிக னயவருண் மேனிகொள் விமலன்
றுய்ய னாவின் வேந் தாளுடை யரசடி தொழுவாம். (௨௦)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

கேவ லம்பதி தானெனக் கினத்துபொன் னிதழித்
தூவ லம்பதிர் முடிப்பா னிழலுருத் தூயோன்
மாவ லம்பதி நல்குகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ண்யப்பாம்.

தனிப்பொருளாகிய பாம்பதி தானே யென்பதைப், பிரணவாகாரபாய
மைந்த தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு மினிது விளக்குகின்ற, இதழியாலை
யை யணிந்த சுத்தமாகிய வன்மையையுடைய கூகையதிருகின்ற முடிப்
பான் என்க. அணிந்தமுடி யென்றியையும். (௨௧)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்துயற் றுவிக ளாருணெறி பற்றித்
தேச கத்தியங் குறீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
வாச கத்திய லாளுடை யடிகடாண் மலரே.

பாச கஸ்தி எனவும், தேச அகத்து எனவும், மாச க தியக்கம் எனவும்
பிரிகளுக. (௨௨.)

கடவுள் வாழ்த்து.

சுண்டேசுரநாயனார்.

ஓத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சீத கம்பர கதிர்வயற் சேய்ஞ்ஞ ரமிகண்
மேத கம்பர கதிர்நிலை யரனருள் வினாவாந்
பாத கம்பர கதிசெய்சண் டசர்தான் பணிவாம்.

பாகதி - அந்நியமார்க்கம். பாகதிர் - பாரமான நெற்கதிர். மேதகு
அம்பரம் - ஞானாகாசம். கதிர்நிலை - வினைத்தொகை. (உ-ங)

அறுபத்துமூவர். வேறு.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
வாயன் மாசுற வந்தரு ணுவலூர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மாற்பத நம்பணித் தேத்தவாம்.

நிலை அடி வாயன் - “நிலைவாழ்த்தணர்தமடியார்க்குமடியேன்” என்கி
ன்ற அடியை முதலாகக்கொண்டு பாடியருளிய வாயினன். (உ-ச)

நம்பியாண்டார் நம்பி.

விலங்கொ ணவருண் மேவுபே ரின்பமா
பலங்கொ ணவெமைப் பார்த்தரு டீர்த்தன்வாழ்
நலங்கொ ணறையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி
யிலங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

பேரின்பமாகிய பலனைக்கொண்டுவந்து எம்மைப்பார்த்து அருள்கி
ன்ற தீர்த்தன் என்க. (உ-ரு)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பொன்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றிடை காட்டினால்
விலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

மால்: விலகு எல் ஆம் நூல் - மயக்கம் நீங்குகின்ற ஞானப்பிரகாச
முண்டாகின்ற நூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்குறையாய்த் திலகு
என நின்றது. எல் ஆம் மலர் - சூரியனால் மலர்கின்ற நீர்மலர். (உ-சு)

சுதவனபுராணம்.

மெய்கண்டசிவாசாரியார்.

மைகண் டாவருண் மேனி வாவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் லூர்த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சினின்
றுய்கண் டாயுப தேசமி துள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள் செய்கண்டா - கிருபாநோக்கம் தந்தருளுக. (௨௭)

அருணந்திசிவாசாரியார்.

இகல வாகமர் வீழ்த்துமென் னெஞ்சுகே
னகல வாகமன் வாதை யருணந்தி
சுகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்வீற் புகுத்துமே.

இகல் அவா எனவும், ஆகம் மன் வாதை அகல எனவும், புகல வா எனவும் பிரிக்குக. (௨௮)

மறைஞானசம்பந்தசிவாசாரியார்.

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்ம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்
புரவு மாமலர் ஞாடொறும் போற்றுவாம்.

வர உமா மணவாளன் எனப்பிரிக்குக. (௨௯)

உமாபதிசிவாசாரியார்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெநீஇ
யனக வம்பல னாக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்ரிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப்பிரிக்குக. மன் - நிகவும். நக-விளங்கும்படி. (௩௦)

அரத்தத்திவாசாரியார்.

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
பாத வேத நமவீற் பகர்மெனச்
சரத வேதங் குரையர தத்தர்தம்
வரத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சிரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி - மேலாகிய ஏதம் நீங்கிய அரனாகிய சிவனே பரமபதி; (இது நிச்சயமே; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமாதிரிவசாத் திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந்தச் சமயிகளும் தும் ஆசங்கையின்றி யங்கீகரிக்கத்தக்க பொதுநூலாய் நடனவேறுபாடுகள் மாத் திரமே விளக்கவந்ததாயுள்ள) பரதவேதம்-பரதசாஸ்திரமும், நமவீல் பகர்ம் என-நமஸ்காரமுத்திராபிரயத்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சரதமாகிய ஏதுவை அங்கே புணர்த்தருளிய அரத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வரதபாதங்களைப் போற்றுவாம் (நக)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவன் கணேசாதி தேவ சமூகங்களின்வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிக்களைக் குறிப்பிக்கின்ற அதிசாதுரிய அநேக அபிரயங்களாற் காட்டி, அதே போலப் பரமசிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிகுலாதிக்களைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிரயங்களாற் காட்டுவதொழிந்து, நமசேவியன் சிவனே என்று சுருதுகூறிய உறுதிவாசகம் இனிதுவிளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனேபதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சரத ஏது உரைத்தருளினானென்க. (நக)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய சார்ந்துய
வோம்பு கார்னோ னுடுக்கும் வளந்திகழ்
பும்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ
மேும்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம் - ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வினைத்தொகை. தேமம் புகாமலர் - எனப்பிரிக்குக. (நஉ)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவீத்தவீன முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட நேற்குந் தூங்கருளாலு ணர்த்தியவன் ரெண்டகுரு மணிஞாநத் துறவுக் காணியார்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிநா வலநாம மகில மெங்குந் தேங்கியொளிர் பரமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்பாம் ()

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் நக :

பாயிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்ற வுணர்ந்து நேதிகளைந்
திலுரு வாய்மை யுபசார மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலையில் பொருளொன் றேயிலையுண் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நல்லு முடியு மாபதியே நிசெமன் றோர்த லருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமு வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிவ்வி மாண்சொல் புராண மொன்றயன்சீர்
பன்னு புராண மிரண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

ஈச னெமையா ளுமைநீச னெல்லா மாகி வல்லனுமாய்த்
தேசு, விரியத் துவிதலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திராண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
பூசு பௌடி யோத்தரமா புராண மதிந்கேத் திரகண்டம். (ங)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்து
வினைமுற் றெழுதித்தின் பருளிநத வியன்கா தையைவேற் காத்தமலன்
நனியன் புளங்கூர் நந்தீச னயந்து கேட்ப நவின்ருனால். (ச)

ஈச னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குழவித்
தேச னுணாகேட் டுவந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் னனற்கு மாபமுனிக் குரைப்ப வனைய சிறைதவத்தோன்
பேசி னனால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுணாத்தா னெனக்கென்ன. (ஈ)

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நல்லமாந்த
ரோது யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்து
கீதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
திது நெதிக டானிருக்குந் திசையும் புகுதப் பெருசசிலன். (சு)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினு
னவனா ருட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவரு தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமநிலைக்
கிவனே யொருவ னென்றுந மிசைப்பச் சிறந்த விடைப்புனிதன். (எ)

அறங்க ளெவற்றும் பரசுவப்பே றருள்பே றறமில் றறமெனுதூற்
றிறங்கொள் சீலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க நாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடியார் தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே. (ஐ)

சூத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செவிராம
நாதன் குமர னுயர்கங்கா நதிசூழ் காசி போய்க்கொணர்து
சோதி லிங்க மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (௯)

மன்னு மணிப்பொற் கோவில்புரீஇ வரநற் றினத்தி லவ்விலிங்கச்
தன்னை யுமையோ டலரிமுத்திற் சண்டி சாந்தம் பதிட்டைபுரிந்
தென்ன பொருளு நிறைதரமுன் றங்கத் தியல்பு னையென்று
முன்னு சிவாக மந்நெறியி னுளுந்றி வருமா முதலாக. (10)

விளைதண் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து ன்லைப்ப வகுத்தமைத்
பளகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றாற் பல்கும்பொருள்க ளுடோறு[தோன்
மளவொன் றிலாத சிவதரும மாதிரி யறங்கட் களித்துவப்போன்
களவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க்குங் கடமையினான். (11)

அன்பே யுருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசீல
னின்பே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை டுருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சையிநத்
தன்பாற் கல்வி நலன்முழுதுந் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றேன். (12)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச சிதம்பரவே ளிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு சூத வனக்கதை பகர்தற் கறிவோர் சிறிதுமிலே
ஐன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா லுவன்மொன் றுய்த்த துளதாரு
முன்னி முடித்து மெனாநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னுன் புரிநே னிரண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே னெமையாளு
முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புசிறி
தின்னுன் ரெடங்கு செயற்கருளா விடினு ளிசைத்த லிப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தாலுருளாற் றுனே யுமைகோன் முடிக்குமென. (13)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தாய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமங் திரநாதன் சுவரத் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியர் தமையெளியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ரருளி னடங்கிவந்தம் பரவித் தாழிற் பகர்கின்றேன். (14)

பகரும் புராண சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினாடு
நகர்பா யிரமே யவைவடக்க நண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
சொகையா யிரத்தைத் தூற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவரத் து
ணைகை கூ ரிரதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணையிவப்ப. (15)

பாயிரம்.

அவையடக்கம்.

சத்தம் யாவுஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
யத்தம் யாவுஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த கைச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
வுய்த்து ணர்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே. (௧௭)

யாவர் கூற்றுநின் னேவ்வி னல்லதை
மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ
ராவ தாலறி யாச்சிறியேன் புகல்
பாவெ னுவழுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர். (௧௮)

வழுநி றைத்திறை வைத்த களஞ்சியக்
குழுந் கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொள்ளினும்
பழுது பார்த்தல் டபிப்பென்க பாவலோர்க்
கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றுற வின்றரோ. (௧௯)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௨.

—————(௦)—————

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றெண்ட தேசி கேசன் மாணாக்கன்
ருவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குலதிலகன்
சேவில் வருவா ரடிக்கன்பன் நிகழ்ச்சொக் கலிங்க தேசிகனிப்
பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் புவிவாழ.

உ
சிவமயம்.

திருநாட்டுச்சிறப்பு

பொது.

பொன்னாறு மணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு
பன்னாறு மறையாலும் பாராறு வரனோதும் பயில்சீர் நாடு
வந்நாறு முகத்தாலும் மயனாறு மியலாத வருன்கூர் நாடு
வென்னாறுஞ் சொலத்தருமோ வெண்ணரிய திருச்சோழ ரெழிற்பேர்நாடு
உலகமொருங் குதவியகீ ரோததியி லுவணகே துள்ளத் தோவா
துலைவிறவத் துணர்வினியை யுதித்தருளி யுவணையா சுருகி யோதப்
பரப்புநம்பொற் பதியமர்ந்தும் பாராசன் பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி
யிலகுதியா நேசனுநீ லுயிருப்பதிநாட் டின்னையே விரைப்ப தென்னே
திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாரச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிநா
ளிநுநிலமெங் கணுமிருநாற் றெழுபதினமே லொருநான்கா டிவற்று ளே
பரவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினான்கே பண்புநீடுஞ் [னைப்
சுர்ப்பரவு மொருநாற்றுத் தொண்ணூறு திருத்தலமிச் சோழ நாடு. (ங)

வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வார மந்நா
ளெய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ரிலக்கிவிந் திறையருளா லிறத்த நீக்கி[காய
யுய்தருமூன்றெழுதியெண்ணூ றுவவற்றைஞ் னூற்றைம்பத் தொருநான்
தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருநிச் சென்னி நாடு. ()

முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடிநாடு மொழிந்தே வேத
சொன்னீடு முயர்தலத்தாற் சொன்னீடு வயணலத்தாற் றெகைநீ டின்ப
மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்ச்சிர்க் கென்று
மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுல் கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிக் காணி யாதிமா மனுவி னீதி
யுருவமான் றுயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு *ருய்த் தருந்
வரனாட் கருளு லஞ்சீர் மனுநீதி கண் — சோழப்
புரவல னாருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச சோழ நாடு. (சு)

உலகெலாம் பரவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
மலைமலை சிலன்வி னாயோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
வலனுய ரமைச்ச நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (ஏ)

* உய்த்தவென்னும் பெயரெச்சத் தகராநதொக்கது.

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
 குருபரன் வாக்கின் தீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
 றிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்பேர்ப்
 புரவலர் பெருமான் ஓங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி லமல னங்கண் மணியணி யங்கூராகக்
 குணிகளிற் றிருவெண் ணீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
 கணிதிரு வைந்தெ முத்தே கவினுநீஇ வயங்கு மாபோற்
 றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்ரோர் துதிரிகுஞ் சோழ நாடு. (க)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
 றன்னையா ரவ்வையாரோ தருண்மொழிப் பொருண்மை நோக்கி
 னென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
 தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க1)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
 மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
 மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
 டோதக்க வின்கொண் மேன்மையுற்றதிச் சோழ நாடு. (கக)

ஆருநீர் நாடென் றோதி லனையது தனையே யன்றி
 யோருதல் பிறிதொன் றின்பா லுருதிடு குறியே யாகும்
 பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
 சேருபு திகழும் வாய்மை தேற்றுமிச் சோழ நாடு. (கஉ)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
 நெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம னாக
 வெங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்தர விடம்பே றின்றிச்
 சங்கர னமர்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (கங)

செங்கம லத்தின் மேவுந் திருமகள் பொதுமை நீக்கி
 மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
 பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
 நெங்கணுந் திகழ்பேர் கொண்ட திசைமிகு சோழ நாடு (கச)

அரியயன் முருந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
 நிருபர்நா டுருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
 மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
 பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (கரு)

நாடெலாம் விளைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா*மலர்ப்பூஞ் சோலை களனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாம் தரும் சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாகும் போற்றிப்பணிதிருச் சோழ நாகு. (கசு)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக லற்கு ளெங்கும்
பொற்பக மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (கௌ)

காத்திர நீழ லெங்குங் காத்திர வளங்க ளெங்குங்
காத்திர சுகங்க ளெங்குங் காத்திர வாமை யெங்குங்
கோத்திர குலங்க ளெங்குங் கோத்திர நலங்க ளெங்குங்
கோத்திர மேன்மை யெங்குங் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (க௯)

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும்
பார்ப்பயில் பயிர்முன் னாவ பல்லெனே பல்கும் யாண்டும்
பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண னுகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பனச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவறா யாண்டும். (கசு)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டங்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கர்
பரவிட டிடங்க டோறும் பல்குவ சோனாட் டென்று
பரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௨௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வாமிசுங் கூட்டங் கூட்ட மாத்தொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவுமெந் நாட்டு மின்றூற் பார்க்கலா மின்று மென்றும். (௨௧)

புன்னநாட் டியற்சீர் யானே யிசைக்குந் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னூட்டி னிஸ்குபே ரிசுந் நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம். (௨௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாகி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் ணேனக் கீசான
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற. (௨௩)

நமதன்ப ஓச மித்த நாலையல் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்னு
வுமையன்ப ஸீற்றுக் கோலத் துற்றெழுதித் திடநேர் சென்றங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே. (௨௪)

நருங்கட டரங்கக் கையாற் காமரு தாளமாதி
யிருங் கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னரற்றல் கேளா
வொருக்குண திரங்கி யெய்மா னெழுந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டுங் காறு மாந்திமே லெழுந்த மாதோ. (௨௫)

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்திக்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
தேரியல் சட்பை யீட்ட மெங்கனும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிநதி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி னிருமை யாய புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்கரு தமரு கத்தி னைத்தரு னொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுசி மூசங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறை மிடற் றிறைவன் மத்த கயத்தூரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென புமிருஞ் சைய முதுவரை யெக்கு மூடி
ஈறையொளி நீல்லி தான புத்திலக் தொடைநி ணாத்தாங்
குறைமயி தாரா யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா னன்ற. (௨௮)

இறையமர்ந் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
மிறையொழிந் துய்து மென்னு விண்ணிறை மணிக்குடத்து
னறைகடற் கடவத் தாணை யாங்கயி றமைத்தெ டித்துக்
குறைதப வாட்ட லேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசி வன்றற் புருடா சியம்போற் பொன்னின்
நேற்றமிக் கிவங்கு ஈபந் துலக்குவான் பெய்நீர் றன்னோன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக புறப்ப ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாடி வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டித்துத்
சண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
சண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னக் குழந்த பரவநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சீவர் தமையுமாற் சார மென்ன
வினிகெதெத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கணையு னுவரொ ழித்துக் கான்றநீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் தூய்து மென்னு
நிலையிலார்ந் தளித்தல் போல னின்பயோ தாரீர் * பெற்றற்
நிலையிலாங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்றே. (௩௩)

கணந்தொறு மாறி மாறிக் கருதுமுள் ளத்தின் † மாலை
‡ யுணர்ந்திரு ள்திசெல் வப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வானந்
தணந்துற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தூய்மை
மருவலுங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேகுங் காறு
மிருளுநீஇச் சைய மால்வெற் பெய்தினீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)

உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவனா னெறியென் றியாமில்
விடைபெயி லீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புகு முலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
றடையநன் கொடைசெய் கொண்மு வமலமா யகல்வான் சென்ற. ()

உருவுடைச் சீவர் யார்க்கு முதவிய வருக்கொண் னீ டெய்தும்
பாமன்யா மவனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் ப்ரவ கித்தாங்
கொருவுருச் சைய வெற்பி. னொழுகுமா லருவி நீத்தம். (௩௭)

ஈசன்மாட் டினித மரந்தே யிணையினீள் மலைய வெற்பின்
வாசனாற் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணைச ணீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டாகில்பூ முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௮)

* பெற்றவென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.

† மாலை - தன்மையுமாம்.

‡ உணர்தல் இரண்டிடத்தும் பொருடந்துநின்றது.

§ எய்தும்வினைமுற்று.

இந்நதி சைய வெற்பி னிடையமர்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாறாந்
பண்ணுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்னும்
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பலிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுநிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியினோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் புழுதா மென்னே
நதியிவை யிறண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிவரன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவேடுத் தியம்பு முண்மை. (௪௦)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணுமூ ரமர்ந்த கந்தை
விறந்துபா ரரசு வேண்ட மென்சடை நுதிக்குட் டஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் பேரந்தே
யிறத்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திரைத்த கங்கை. (௪௧)

பொன்னிமா நதியிப் பாறிந் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாறி சைத்தா முன்னொழித் தோர்ந்திப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிசொவ் வாவிந்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவில்வ தெங்கன். (௪௨)

வானிடைத் தாபை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யாறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவர்க் சுப்பு யாரி
பெருகலில் வாங்கி பின்வான் பிறங்குகா றெனும்பொன் மோலி
யரசுறக் சுண்ட வேனி லாக்குறும் படங்கித் தேய்த்து
சுரலிலத் தோர்காந் சென்னி தூக்கிரீர் கோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி சுடைசு றிண்ணந்
தெரியுந் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பிறந்த தன்கே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்தநால் வாச ளுமெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றேர்ந்தாம். ()

கணமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தாளு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பான்மைநேர் காட்டி யேரு
மணிகொழித் திலுரும் பொன்னி மந்திரக் கரக நீத்தம். (௪௫)

ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

ஆக்கமு மறையு முண்டா மானரு னொன்றிற் முழந்தோர்
மீக்கொரு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்குநீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்த்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி கடிட்டெழின் மலர்க்கு ராவி
ஒழுவின் மஞ் சரிகள் புணை யொண்டிண ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதண் புனற்ச ரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

வேறு.

மூவரு முறையே யொருதொழி விாண்டு முத்தொழிற் குரியராய்த் தூரிய
தேவினி லொடுங்கல்காட்டிங் குறிஞ்சித் திணையில வ்வொருபுலப்பொருளே
காவகத் திரண்டு பணையின்புப் பொருளே கவருபு காட்டியீர்த் தேகி
யோவற வவைமுற் றுத்தியிற் புகுமா றுய்த்துறும் பைத்தநீர்ப் பொன்னி
வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணைய் தாலமாண் டிணைபேரிண் பமைதி தேற்ற
னந்தமிணை விழைச்சினிறை னலத்திணையென்றைவரின் முன்னுதனெற்றிச்
செந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னாதமயத் திரட்சி யாய
சுந்தரவே ளமர்ந்தருவே. சுந்தரபிரகப் பெறுகுகுறிஞ்சித் தூயவைப்பு. (௫௦)

வேறு

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசுலா மெறுழி யிட்டஞ்
சார்ந்திற ஷுளர்கு ழாம+ சாபிதா ளிறைஞ்சல் காட்டு
மேந்தினை ரொழுக்கு செந்தே ளின்னரு னொழுக்க மேய்க்கு
மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (௫௧)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுற வண்டி சைப்ப
வயல்வனா வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்கு+சென் றுதைக்குத் தோற்ற
மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புள் ளோடக்
கயல்விழிக் குறமான் முன்னுட் கவனெறிந் தமர்ந்த காட்டும். (௫௨)

அருகமர் பராரா வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சீயங்
கரியுறல் கண்டு வல்லே கரதுறை பான்மை செவ்வே
ளிசைலமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற ஷுளர்கோ னம்பி
வரதெரீஇக் கணியொன் ருகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
நாமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் தலர சோக
மோமுதல் வேழ முன்ன றுன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
யேமுற வலிதனைப்ப விந்நடுச் சேயை யேயும். (௫௪)

புதுமலர் கணியிற் றேன்றப் புளிந்தர்குரங் குயத்தி னேனல்
கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணித் தட ம்பு யத்தோ
னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ றேன்ற
விதிர்வி திர்த் தாலிசோர்த்து மேதினி வீழ்த் ததேய்ப்ப. (௫௫)

அரிசுர லருவி யாவு மான்கெயிற் றியரி னேர்பு
குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி
யருளின ருயிர்பெற் றன் னோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா
மரைநிழ லுறபு ன் வீழ்த்து வணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௫௬)

கறிக்கொடி யிணர்த்துச் சூழ கருத்தரு விளர்த்த டெம்மல்
வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்திரின் ரெருளிருந் தோற்ற
மறித்தகண் ணெறித்த வேறி வள்ளியோ டள்ளி யெம்மான்
பொறித்தழ லிடையி லாசம் போகட்டி மணந்த தேய்க்கும். (௫௭)

தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் தருவி ளர்த்துந்
தோற்றவை யனைத்து பாங்குத் துணித்தித ணமைத்து மீது
தோற்றமன் கொடி. 49 மாரைத் தொடிச்சிமார் வீற்றிருப்பர்
தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மரபே யென்ன. (௫௮)

மருங்குலைக் கொம்ப றொன்பர் வளர்பசங் கொடியே யென்பர்
பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பய றோகொ லென்னத்
தருங்குளிர் தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடித்து வாரால். (௫௯)

துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் ினக்க சோகப்
பெயர்கொலென் றெயின மாதர் பெரிதுளங் கழத்து தைப்ப
மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாரிதாய் வருத்துந் தெம்மேற்
செயலசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபேர். (௬0)

அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
பழகுமை வனமுன் வித்துப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
தொழின்முய லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
தழையுமென் றோதுந் தன்மைத் தனிமொழி யகிர்த மாமோ. (௬௧)

எனவான் கிழங்கொடைய லின்னற வாதி யாது
கானவ ருத்தி யொன்றே கருத்தின ருத்திவள்ளி
கோனையுண் வெப்பர் யாவுங் கோதறம் சிவமாகுணுந்
ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபேரல்பு (௬௨)

வேனெனு முதனி லேப்பேர் வேடனென் றிறுதி யாது
கோளுநீடு யமைய வாய்த்து குழுமுதற் சூமர வேடன்
கேளிரா யுரிய சம்பப் திகனெனக் கிளத்தப் பெற்ற
மீரியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௬௩)

கண்ணப்ப னெடுப்ப தோரான் பின்றெனக் கரைந்த மெய்யன்
புண்ணெக்க மணிவாக் செந்தை யுனாக்கிலக் கடிய னாய
திண்ணப்பொன் றும வாழ்வின் நிருவவ தாய மேன்மை
நண்ணப்பெற் றுளார்கு நிகுச்சி நாயினே னினைச்சற் பாற்றோ. (௬௪)

வேறு. பாலை.

புராரி யேமுதற் காரெலாம் புருவ மகிட
கராரி யாற்கொளுஞ் சினத்தழன் முழுமையுஞ் சூழ்த்த
பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென் றுணாக்கும்
வராரி யூர்தியங் கமர்த்தருள் வயத்ததுபாலை. (௬௫)

கணமுந் தாங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் னாக்கு
மினையில் பாலை யுநன்பகற் பரன்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கநிரினற் புலனாய்த்
தணவு மாலைய தல்லதை யுலகெவன் றுக்கும். (௬௬)

இன்ன பாலையி னிறையழல் கமர்வழி யேங்க
யன்ன பாதல முழுதுமார்ச் சுகிபதி யனந்தன்
னென்னி மீதுவன் தெரிவதை மணியென்பர் தெரியா
ரென்னை நாரினி யிசைப்பதல் வெரிசூழல் விரிவை. (௬௭)

உடலி னேய்முழு தொழித்துய ராற்றன்முற் றுதவுங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்குன் றோதனேர் காட்டுங்
தொடர்ச மூலமு லோயெவாந் தொலைத்துடற் பலன்செய்
திடன வாழுதிர் வேப்பினத் தளிப்புறஞ் செறிந்து. (௬௮)

வாகை யாங்கணுந் தருத்திரு விந்தைமா மகனே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
சாகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திந்பா தலம்வின்
போகை யானைசந் தழைப்பது போல்வது வாகை. (௬௯)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பல்றெகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்பின மெனத்திகழ் குரவம். (௭௦)

சுரர்நி லத்தமு தரிதுபல் காவனுட் டுறுமிச்
சுரரி லஞ்சுதைத் திரனோபல் கோடிமேற் றெருத்தச்.
சுரரு முண்கெளி தென்பபோற் றுத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைப்பலப் பலம்பல சொரிவ. (௭௧)

பொன்னி னாட்டினைத் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியிள முலையெழில் காட்டும். (௭௨)

மதுர வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பரலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுண வழங்கினு மறுத்து
சிதமென் ருங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண. (௭௩)

வேறு. முல்லை.

முன்னம் பதினா ருயிரமேன் முல்லை யலைத்துந் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்தாச் சோழமுதந்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதுரந்தந்
குன்னும் பயன்மிக் குறுதுமென வுவண கேதோம் புறுமுல்லை. (௭௪)

கீர வீரை பிரிவாற்றாக் கிளர்பே ரன்பி னுடையானைச்
சார வடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழிபால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியார யடுத்து மடுத்தெங் கணும்பரம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர்ந் தொழுகுநர்போல்.

கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கன் கஞல்கற பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கார விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடியோங் கியகற் பகங்கன்பல மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கந்
நெடியோ னுழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பார்த்தொழுகும்.()

ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந் லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமதித்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.

வேலி கடவாப் பிறந்தொட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணச்
சீல முடன யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவத் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நவீற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (எஅ)

வழிபா நருமான் கன்றினமு மான்கன் நினமு முடன்வினையாட்
டொழியா துகைப்ப மகரரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுவகைக் கடறினாப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க
ளியியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வெனிற்பி னிசைப்பானேன்
எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
றுவரா ரழலிற் காய்ச்சியுமேற் றேயா மச்சித் டதுதுரனா
நவநீ தங்கண் டிச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
லிவனோர் குதும்ப பெருமையுமென் றெரியிட் டெருக்கி யின்புறுவார்.

அடரு மிடரார் புரிந்தாலு மாகுழ் வலத்தாரக் கபிவிருத்தித்
தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தாந் தொழவி மார்காய்ச்சான்கீர் [யா
முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண் ணெய்ச்சுவை
யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த.

அர்க்க னுதவித் கிதுகைம்மா றுகென் தண்ட ரவன்வினாக்கு
முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்பச் சைகனீ லம்பொன்முதல்
வர்க்க மிரவி யினாப்பாற வதிபல் விரவி யெனக்ருவிப்பார்
சொர்க்க மினையோ பொன்னென்றே றோம்பே நிகட்கேயிடமா மால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் தனக்கே சிறப்பாக
நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிரு நலனென்றேருவைந்தினை த்துறையுட்
'குலவு மிருத்த லகப்பொருளூல் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
புலவ ரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (அங)

மலரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபி லுதிப்ப வாளுய
ரலகின் றரிய தவம்புரிந்தோ ரனைய புறவின் நவமெளிகோ
குலவும் பெருஞ்சீ ராளுயர் குழலி னோசை கேட்டருளி
நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைத் தருச்சுதன்மை புரியமா ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
வன்னமுலைச் சசிசிந்தாமணிமுதற்பன்னிதிபோக வகையில்வாழ்க்கை
தன்னினுமிக் கார்வமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
மன்னுவனத் தெனச்சுரீகோ வதிதேவாய் வழாநிலைத்துமருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்ப மெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீ துண்மையேயென்
நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றுதலி னிதுவே யூட
னீடுதிணை யாய்வளஞ்செய் நிலையிலுல கபிவிருத்தி ரிபமாய் நின்று
கூடுதிணையிம்மருதக்குளிர் திணையே லிதன்பெருமை கூறற்பாற்றோ.

பொன்னிநதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிசொனதி முதலா
ப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பரம்ப
நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தகுபைக் கூழ் நிரைபூத்துத் தானி
யாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிது பாராட்டி யினிய லூட்டித்
தென்னருணற் ருயெனவே சென்னிறைகாவிரிபு லைத்தாய் செவிலிகைத்
தாய், மன்னியபராட்டுறுதாயூட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மாபோற்
றன்னிடையை யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத்தாவாதோங்கும்.

வேறு.

உலகெலா மளித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா வெள்ளமே நிகர்செல் காவிரி
வலனிரிர் தருயிர வாகக் தாயினை
யிலகநேர் கண்டசே யெனககண் டார்ப்பரால். (௮௧)

கண்டிடு முழுவரக் கவேரன் மாமக
ளொண்டொடி நிறைபய முண்செல் லேயென
மண்டொலித் கிணையெழ மருவிச் சூழ்ந்துசென்
றெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (௯௦)

அருள்புக நெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தண்வயல்
வருகமர் விரணநீர் மருத்தொ முக்கலு
மொருவியாங் கொழிந்துசா லுறக்கு லைந்தன. (௯௧)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல நுகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு களமராங் குழுவர் பன்முறை. (௯௨)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தாமனத்
துந்தொளி யெழுதலி லுழுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மாழையு
மித்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (௯௩)

கமமொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகீ தத்தினு மபேத நெஞ்செனக்
கமையென வோர்தரக் காட்டு மாண்பினொப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (கூச)

இளகியைத் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பாண்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய
முளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (கூரு)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித டொன்றிரண் டாக மொய்த்தன. (கூசு)

பருவமுற் றன்பெடுத் தமல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினை
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்
பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ளூன்றுவார். (கூள)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் ரோற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினை
யிருட்பழ வாதனை யேய்ப்பச் சூழ்த்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை. (கூஅ)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினு
லிருண்மல வாதனை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது துகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார். (கூக)

ஈசனா ரருள்வசத் தியைநதிட் டேபழ
வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாந்திய
நேசநா றியமது வசத்தி னிஃநெழு
தேசநாண் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கணும். (கூஓ)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளை விரவி நின்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறக்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ முந்தன. (கூஔ)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
மருவியொண் பசுமையின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதத்
தரனரி யயன்முறை யலிருந் தோற்றம்போல்.

(௧0௨)

தனிநுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு
மினிதுற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு,
நனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய
பினரரிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார்.

(௧0௩)

அரிதனக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திட்டுர்
கருமுகிற் படைஞர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விசவுநெற் போர்கள்பார் வீழ்த்த மன்னர்குழ்
ந்நாசெறிந் துழக்குவ மேதி நீன்குலம்.

(௧0௪)

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை மாயையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி யோய்ந்தபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல்.

(௧0௫)

தொழில்பல கருவிக ளோடு தோய்த்தினைத்
தொழிபினைப் பாறியா ருயிர்க ளுற்றெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயக்கும் யாங்கணும்.

(௧0௬)

ஈடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்வினங்
கூடுந் போற்பதர் நீத்துக் கோதொர்இ
நீடுநெற் குவால்கள்பன் னிலையிற் சார்வன.

(௧0௭)

ஆறினென் றரசர்நன் னீதி யான்மழை
யாறினென் றறனிதைந் தனைத்து மோம்புமில்
வாறினென் றியநன்றி யயர்ந்தி டாமன்மு
னாறினென் றரசருக் களப்ப ராங்குளார்.

(௧0௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டெசன்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பிராற்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு ளாகவே தலைக்கொள் வாழ்வினோர்.

(௧0௯)

கன்னல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாதிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுபஃ ருனிய
மின்னிலம் விளைவன வெல்லே யில்லன
வன்னமுற் றுறவிநித் தறைத லாவதோ. (கக௦)

அனைத்துல குயிர்சிலை யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந் தொளிருமில் வினிய தண்பணை
யுனற்கருந் திணையெனி லோத லெங்ஙன
மனக்கொள நிறைபெரு வளனெ லாமரோ. (கக௧)
வேறு, நெய்தல்.

உதக வேந்தனென் றெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுக்
குதக மீவதில் வுத்தியே யாதலி னுதைச்சா
ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
னுதக நோக்கவீற் றிருப்பது நெய்தலி னுதகம். (கக௨)

பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பத்தப் பொருளி
ஞதி பூசையாற் றன்பர்போற் பரதரவ் வருண
ஹார்தி முட்புனை நுழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டிவனபெற் றுவப்பார். (கக௩)

இரங்கு துன்பத்தி னிறுத்தியே யின்பெனப் பிரிந்தா
நிரங்கு ரி க்திணை யெய்தினா நோற்றிருந திரங்கி
னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் றெண்ணிமுண் டகங்க
நிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (கக௪)

புன்னை நீழலிற் செடவரற் சிறுநியர் புணரி
மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருந்தித்தம் மார
மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மசுன்ற
தன்ன தொண்பொரு ளுறிற்கொளத் தாழ்க்குமோ சலதி. (கக௫)

எகி யாயபுழு துயிர்க்கரு ளிறைவனே வலைரு
ஞகி மீன்கவர்ந் திடினெமக் கடாகொலென் றலைமேற்
சோகின் மீதுநீஇப் பரதவர் துதையுமீன் சால
* மாகி னீள்பல் சாலங்கள் வீசபு வலிப்பார். (கக௬)

விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
கெழுமி நிற்பிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
முழுத கண்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
தெழுது ளைச்சிய ருணக்குவர் மேலுமவ் வினைய. (கக௭)

* மாகு - வலைமணி.

துறைக டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையினுட் டெதையு
நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
வறைகூடற்க்கா யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல. (கக௮)

உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்துங்
கிருத காடினி யத்துட னெண்ணிய கீளையாய்
மருவு கென்றுகொ லுமணராங் குவரிநீர் வாக்கிப்
பெருக வாற்றுமூப் போங்கலெப் பாங்கரும் பிறங்கும். (கக௯)

என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
முன்ன கண்களைக் குவித்தெலா நலங்களுந் துதைந்து
முன்னி யேற்பா டொறுங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணையிசைப்பார். (க௨௦)

எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த றொனுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நண்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (க௨௧)
திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிந்துகர் குாங்கங்கொற றவைதன்
மன்ற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பரலெனச சென்றுண ரிற்கும். (க௨௨)

வரையி ளஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வரையுழைப்பொலி முலையுணும் வனநிரா மழவு
வரைமி னைந்துசென் றும்பல்கண் டியில்வன மருதம்
வரைய கின்னிழ லுறங்குமிக் குணவரு மும்பல். (க௨௩)

அமைவெ டித்தெறி மணிவினாந் துணங்குமீ னாருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துறுங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடைச் சியர்க்கொளிர் காதணி யீவ
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச்சனைத்தொழினிகழ்த்தும்.

உழுமப கட்டினை யோட்டுவ ரெல்லியொண் கணிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருந் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (க௨௪)

மூல்லை யான்பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
 ளொல்லை வாளைதாய்ச் செருந்திவீ யுகுப்பவவ் வறுபால்
 வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்ற-
 வில்லை மாலெனக் காசைமே லலைவளை வீசம். (௧௨௬)

தாழை யின்கனி ததர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
 வாழை யின்கனிச் சாறுமுன் னாறு வளர்முட்
 டாழை தாதுகுத் தாங்குநோக் குநரெலாந் தவள
 வாழை யாதியென் றேறதிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௨௭)

வேறு.

எண்ணாப் பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப் புகும்புலவ னியம்பு வாங்கிற்
 றண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றானே யென்று, மண்ணாவ
 துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுனா வருமே லெந்த, விண்ணாடும் பரவு
 மிந்த மேனாட்டின் பெருமையெம்மால் விளம்ப லாமோ. (௧௨௮)

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௮௦.)

திருநகரச்சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமு வேந்தர்
 சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
 சூத காணன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
 மோது ருத்திரஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைமகோன். (௧)

உலகெ லாசிறைந் தொளிர்முனி வரரெலா மொருங்கே
 நலனெ லாமெளி தருள்வதிந் நகரென நணுகி
 நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி நிவாசத்
 தலமெனாமும் பெறத்தகுந் திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ளனைத்து
 மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
 சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினாற்
 சகல தீர்த்தவா சியயித் திருவுசாத் தானம். (௩)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புநீஇத் தழைப்பச்
சகள றிட்கள சதாசிவ னிமகிரி தனையை
சகன மர்ந்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலினற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத் தானம். (ச)

உருவ நாலரு நாலென வுரைதரு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ற முதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத் தானம். (ரு)

கோயி லாரொனும் பெயரிடு குறியெனக் குலவும்
வாய்மை யேயமு தேசுளு லயப்பெரு மாண்புந்
தூய்மை கூர்தன தூயர்ச்சியும் விளக்கிய துலங்குந்
தூய்மை யாரரு ணிறைதரு திருவுசாத் தானம். (சு)

விண்டு வாதிவா னவமொலா நாடொறு மிடைந்து
கொண்டு ஞற்றுபு குறையொரீஇத் துதைதலிற் றினைநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெளிதுறல் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகமக் குலவுசாத் தானம். (வி)

அகில லோகமூந் தனையடுத் திறைஞ்சவாங் கறங்க
ணிகில முங்கொடுத் தெங்கணும் விரித்தரு ணிலையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திசுழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத் தானம். (அ)

உலகெ லாருமெப் பொருள் விழைந் தீறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக ல்கியு மெட்டுணை யெனுங்குறை வெய்தா
நிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமாய் நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத் தானம். (க)

நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத்
தோமி லைம்பொறி நுகர்ச்சிமுன் னலனெலாந் துதையத்
தாம மிக்கன வாதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலையமிக் கவினுசாத் தானம். (க௦)

மாய னாதியர் பதத்தழி மாலைய தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்சிவ மோக்கமென் ருன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண் டாரமித் திருவுசாத் தானம். (க௧)

* உம்மைத் தொக்கது.

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தாக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாழ்ப் புடையினநீர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி டெவ்வானின் மலநா ணச்சு முடனடுங்க
வார்கொண்டளிக்கும்பயோதாநீர் வார்கொண்டென் றுழந்துடனுதவும்

மண்ணின் மடவார் முலைக்கொவ்வா டயபினெமைத்தாழ்த்துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தழுட்டேவ வியல்பீற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின்மடவார்முலையொத்தேய்விழுப்பமுடையேமெனக்களித்தா
குண்ணின் மடவா ரினநீர்ச்செந் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாடும். [ங்

தேவ வழிபா டாதிபயல் செயல்கட் கெடையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதொவ்வா விண் + ற் பகர்க ளெமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதனைச் தாழ்த்தி மடல்சிறிதாங்
கோவு பாறா ன்ரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கசு)

மும்மைப் பயனுந் தருசிசமும் மூலூர் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனாற் றெருட்டு ஞாலனை
யம்மைப் பயனி னளப்பிலகாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் டதெருட்டு மென்றுங் காட்சி யளவையரோ.

இனத்தா லெந்தென் றுணக்குமள வெய்தும் வான்கற் பகமென்னுங்
கனத்தா லுரிஞ் யுதிமதுரக் கவினீர்ச சூல்பெற் றிலமென்னு
மனத்தா ல்ச்சுற் றறல்பெயச்செய் வளஞ்சால் புலக்கற் பகர்கையின்
வனத்தா ளளவோ தரிசெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கசு)

ஆற்று நீரை யம்புவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதக் கவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் மையப்பொழில்குழங் திலங்கு மெவந்தீ யினமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்லினத்தைச் சேர்த்து வயங்குக் திறம்புர்யார். (கசு)

அறன்றிக் களிப்போ னெமக்குவணை யாச னவனா லுதவிபெரு
நிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வாளாநாங்
தறையுற் றெழனன் றலவென்னுத் தாழை *ரைகண் மேலோடிங்
பொறையுற் றலர்பூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். (கசு)

ஆய துணர்ந்தாங் கலர்பூக மாய்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கிதஞ்செய்வ
வாய பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையேம் யாமென்ன
மேயந் திழற்கீழ் வெளியெல்லா மிடைந்து சிறைந்தாங் கணிசெய்வ. (கசு)

* மை-மேகம்.

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரவிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லிளநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் தமர்ந்து திகழ்தருமால்.

அனைய மதுமேற் செந்தாதிட்டலராம் பிரந்தே னுருத்துமுதிர்
களியும் வருகைச் சுவைதலிக் கனியோடு குட்பத் திகழ்காட்சி
பிணையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

குளிர்பூ கதமேற் றிரையனறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியிளங்
தளிர்க ளடுக்கி யெனத்துதையத் தாவில் பழுக்காய்க் குலையுட்ப
மிளிர்பூ முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பொருந்து நிலைநோக்கி
நெளிர்தாம் பூலம்பெண்கண்ணத்துடனாங்குதவிற் றெனவொளிரும்.

வேறு.

சுரர்முழு தரண்புக் கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
புரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றேடுவென்
றுரமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மாமுழு தீண்டு சோலை வான்முழு தரணிற் குழும். (௨௩)

சந்திர காந்த மாடந் தருசுவை யமுத ரூப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி மாணு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி சாமிமா மேனி மாணும். (௨௪)

பொன்மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சார்த
லன்மணி நிறத்தன் றன்மாட் டயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின்மணி முகின்மே லாகப் பிறங்குமம் மாட மன்ன
மன்மணி மலரோன் றன்பான் மாடுெழு தோற்றங் காட்டும். (௨௫)

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்கனாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாகமீப் பொலியு னாக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். (௨௬)

அரிவைய ரல்கு னாக மரைக்குடிப் பதும்பொன் னாகக்
தெரிவையர் மருங்கு னாகத் திலைமென் முலையு நாகம்
வரிவிழி களுமைநாக மறைந்துறை கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் பொதுமென் னடைபெண்ணாகம். (௨௭)

கதிர்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முதல வாகங்
கதிர்மிரு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே * லெழுவு வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு மேக மாளிகை யிவரு மேகம். (௨௨)

மாடமும் வாவி தாமும் வயங்கர வந்த நேரு
மாடவிர் முகங்கா சோதி வயங்கர வந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு
மாடவர் கற்பாய் † மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். (௨௩)

மாதர்வா னரம்பை யென்ப வண்கவா னரம்பை யென்ப
மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்கனி னியலுந் தோகை
மாதர்செய் விழியுந் தேனே வளங்கனி மொழியுந் தேனே .
மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. (௨௦)

கிளைதழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க்
கிளைதழுஉங் கரம்பு யங்கள் கிளைதழுஉ.ம் ‡ வரம்பு யங்கள்
வளைதழுஉ மடவார் கண்டம் வளைதழுஉஞ் செவிக ளொண்கான்
முளைதழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக்
கள்ளக டெப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குழுவ வண்டே
§ .கள்ளகம் பயில்வ மின்னார் கண்களே யவைக ளாற்றுங்
கள்ளகப் படுவ வன்னோர் காளையர் மனங்க ளேயாம். (௩௨)

நிறைமலர்ப் பொழில்க ளேகண் ணீர்பொழி நிலையெவன்றுஞ்
சிறையளி யியங்க ளாதி திறங்களே யிரங்கு நீர்
நறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிரைகளே கொடிய நண்ணும்
பொறையின்வாய்ப் தலாக் குற்றிப் பொலிவபூ முதல்க ளேயாம். (௩௩)

வெறியன மலர்க ளேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில ஈடங்க ளேயா மமர்த்தலா டவர்க டாவே
முறிதரல் விருங்க மாதி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதீ வினைக்கு ழாமே பிணிமுக மஞ்ஞையேயாம். (௩௪)

* எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க.

† மார்பம்—ஆகுபெயர். ஆன் தவர் கற்பு ஆய் மார்பம் எனப்பிரிக்குக.

‡ வரம்புயம்—வடமொழிச் சந்தி போல்வதொன்று. முருகேசனென்
பதுபோல.

§ கள்—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்ன
மொல்வது புரிது மென்பா ருளுற்பொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழுப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
செல்லவதெங் கெம்மா லம்மா வுரைப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்

இன்னன வலகி லாத வியல்வனந துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திணைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு றத்த வலகச்சிறப் பாம்ப ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூற லென்றும்.

வேறு. புறநகர்.

விண்ணி யங்கினஞ் சிறையின லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யங்கவை ட் நோற்றெனூங் கால்கன்பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது ரொட்குல மலையெலா மொருங்கே
யண்ணி யங்குநல் போன்றன வலர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலையு ளவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத தாற்றுமன் னவரைமேல் வகித்தாக
குலவி யெப்பகை யுதெது மும்பர்வா † மும்பர். (௩௮)

கண்ணி னோசுவு திகந்தமே முடிவிடங் காண
விண்ணி னோககினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
ரெண்ணி னோக்கியந நீட்சியு முயர் சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குநா ரெனத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

முத்தி றத்திப நிலைக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
டத்த வெற்புத யாசலத் திருகூட ளவிற்கான்
மத்தி சிற்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வந்தமை வயக்கும். (௪௦)

உவமை யாகுபே ரென்பநிந துரதுத லொழுகுற்
றலர்ம் ருப்புவிற் றிலகமின னதிர்புழக் கசனி
திவன்க டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரெனுநதிற விபங்கள். (௪௧)

* எனில் என்பது தேற்றப்பொருட்டு: ஆலவாய் சிவனுலகா லென்ற திற்போல.

† அவை அரிந்தனென்றியையும்.

‡ உம்பரீது போலி.

இரும ருப்பிரு பால்வளைத் திடைக்கர மூலந்
தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகி லெனப்பார்
மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாயவிட்
டொருவி லுட்பயத் தோடுமூட் பயமெலா முகுப்ப. (௬௨)

வளைநதி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றாயமை
யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றெனப் பாயிர்ப்பார்
விளைந்த வங்கமைந துணர்த்தில தென்னென வியப்பார். (௬௩)

சுண்ட மேனியிற் தரநீமிர் மதமழை சொரியுங்
கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத் துக் குழுமுற்
றெண்ட ராதுநீண் டகன் றுள விபரிசைக் களங்கண்
மண்டு பற்பல சிதைக்கல வா ரிதி மாணும். (௬௪)

வேறு.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல்
*குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
துரங்கமந் துரைநிறை துதைவ பற்பல. (௬௫)

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னியிர்ந்த நெற்றிய
வலவளைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு எசிய வெண்ணில் கநதுகம். (௬௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தேன
விளங்கிரு விழிகரு டெயதல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
லளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம். (௬௭)

மாநதளிர் நாவின் மார்புங் கண்டமும்
பாநதொண் பட மெனப் பதரும் பண்பின
போநதெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாயந்
தேநதெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம். (௬௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு நீரொன்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதுய கதிகள் பற் பலவு் மாந்நன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே. (௬௯)

* குரங்கு முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைங்கில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுளெ பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டடி கமைந்தன கந்து கம்பல.

(௫௦)

வெரிநிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத ளெனுஞ்சிற் றுமையும்
புனாயில்வால் வரால்களும் புரோத ஞெண்மெப்
பரிசினா தரங்கமென் பான்மை தேற்றுமால்.

(௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகசு செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ் வெல்லையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைய தென்னினி.

(௫௨)

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னெனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை
யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் றென்னுமா
சிரிய தேரினஞ் சிவனு மெண்ணில்.

(௫௩)

மிசையுலா வமாரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி ரதங்க ளெயெனத்
திசையெலாம் பாந்துமேற் கடந்து சேனெலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்லே யில்லன.

(௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்நதபோற்
கொத்துறு மணிநிரை குலாய தேரொலாம்.

(௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோயவுறப் புரிநதிம்பர்சு சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே.

(௫௬)

இநக ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்னமுன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப.

(௫௭)

வீதிரத மரித மாதி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கணெப் புறத்து மின்றரோ. (௩௮)

வீஷயுறு நேரியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொளக்
கினர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின்
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும். (௩௯)

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின்
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வென்னினு மியைவுதன் நென்ம னொனின்
முன்னினு, மொழியினு முற்று நீரவோ. (௪௦)

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஞரமே புயத்தின ரசைவற் நென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தர்தெவ் வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுளையினர் பெருக்க மேயவே. (௪௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னைவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ னுதுல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார். (௪௨)

தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
ருய்த்திடு கணைகளே முலக மூடுரு
வத்தநெஞ் சுன்னுமூன் கடக்கு மற்றவை. (௪௩)

விடுத்திடு மனுவுமக் கணை கண் மீண்டுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோர்ந்துளார். (௪௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணூ டிருவும் பெற்றிவா
னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்றென் சீர்த்தியார். (௪௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றெடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றானமர் வீரர்முற் றடுக்கு மாற்றலார். (௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரில்ல வும்ப ரும்புகழ்
செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரி.
தயற்கரி தாய்தென் றதைவி ளக்குவா. (௬௭)

தெவ்வரத் துருவுகோல் செலுத்தல் போலநட்
பொவ்வரச சந்தனத் தாங்கு ணர்த்துசொல்
கைவிலிற் கொல்விடுத் தெழுதிந் காட்டிமீண்
டவ்வரை கொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவிழுப் புண்படா வைக றுமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னாற்றுவார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடல்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும் (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேரி வரசிரங்
கழுப்படை குந்தம்வில் வாரி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாகிய
விழுப்படை நிறைபல சாலை வீறுவ. (௭௧)

விற்கொழி லிரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்கொழில் வாட்டொழி லாதி வான்கொழி
னிற்றலுங் கற்குநர்க் கியைநத நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசுசை கல்லணை கச்ச மாதிபு
ரசையில் கடநிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்கியாங்
கிசைமிசு கைவலா ரிடங்கன் பற்பல. (௭௩)

அச்சுருள் பார்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றெழில்வலார் ததையி டம்பல, (எச)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைந ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பா
விச்செறி தர்ப்புரி வியலி டம்பல, (எடு)

இன்னன புற்பல வெல்லே யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும், (எசு)

வேறு. இடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசின மாத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் கரங்கூம்ப வெல்லையில் லனமல்கும், (எஎ)

பளிங்கினிற் புரிகுன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநல முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்றாக் கண்ணுத ற்றையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றூங் குற்றென வொளிந்தருமால், (எஅ)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தரளந்நா
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவமு தேச்சுறுற் றெனத்தோன்றும், (எக)

மேனிலை யமர்மின்னூர் விரிகுழல் புலர்த்துமகிற்
றாநறும் புகையவர்தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானிமிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போன்ம், (அ0)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பல்வண்ணச் சுண்ணமங் கவாடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடநெடுஞ் சிலையன்னூர் தான்பணிந் துறல்போலும், (அக)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்ச்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரேற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கணனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிற்வத் தியல்காட்டும். (அஉ)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியுர் மிகவூழி
நாயகர் பணிதோறுந் நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக் கோள் காண்டலுங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (அங)

பவனவா ளாரியைவெரீஇப் படர்பிடி யனையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றொருங்கிற் புனிதநா யகிகாஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (அச)

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியசின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முலை மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தே மடைந்தையர் பந்தாட
நெறுசம ரிளையாம லிருவர்செய் திறம்போலும். (அஊ)

கைம்மண மலரென்னுக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றிலையவர் சொலமடவார்
தம்முத நகையாடத் தாங்கழங் காவெவரால். (அக)

எம்மன வுசனும தெழில்வளர் கயிரூர்த்திட
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரிதற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி னனியாட வாவொர் தடங்கண்ணார். (அஎ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ம்புன றரும்வினைஞர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும். (அஅ)

இனவளிக் குணல்கா விவறன்மை நனிநோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின்ற
தெனமக பதிதானா ரொழிலீயை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அக)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிவிண் ணெழுவாளே
பலமுறை மோதமிழைப் படிந்தவம் புதங்கள்வெரீஇ
விலகலு மப்பொழிவ வியனலக் கெதூர்செய்தாங்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (கூ0)

தம்புரு நிறக்கவருந் தபனியந் தனைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகரீப்பார்போன் றிடித்திடி பொற்கண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகுழ்வான்
லிம் ரித முறவிருள்குழ் வியலிட மெனத்தோன்றும். (கூக)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த போடுநீ ராடு காலை
மண்டுபல் சேல்வ ரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிந் தொளிப்ப வம்மா கதித்தெழு பனகநே ராற்றல்
விண்டிடி மெளியர் செய்யும் விதபிதன் மேல்வே நென்னோ (கூஉ)

பங்கயம் வலயம் *வீசி பாசிபைந் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வறைய னேகந் செறிதல்கண் டியோயா றொன்னே
யெங்களிற் சிலரீண் கிறேற மெண்ணிலர் செறிகின் றுறொன்
சங்கைகொண் மனத்தர் தத்தத் தலைவரோ டுடு கிற்பார். (கூஉ)

அங்கிளை வரவேற் குக்கா லறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லர்ந்த பணிவின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனபரித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (கூச)

உயிரனார் கொங்கை டேரிங் குறுதிர்கொ ளென்ன மைந்த
ரயன்மினார் கொங்கை யாப்பு யத்தரும் பென்று பற்றிக்
சயிலுற மையின்மே லீர்ப்பக் கன்னறிரு லோருஞ் சிறச்
செயலறக் சவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (கூடு)

நனைந்தநுண் கிகிவ்ற் றேன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டுட்
கனைந்தெழு திரைதூ சென்ற நனைந்ததைக் களைந்திட்டு டந்தோ
வனைந்தது மலைகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயந்தழீஇக் களையிற் செல்வார்.

* வீசி—திரை.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யென்ப தோர்ந்தே
யுளமுறப் பூசித் தாங்கல் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்புப் பறித்தெறிந் தாடிவார்கள். (1)

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதர்கோய்ந் ததன்கை மாறாத்
தூவினா கமழ்க்குந் தாதி சொக்கன் ரளித்து மீண்டு
மேவிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கோய் வான்பூங்
காவினி லுதுவர் மாரன் கவின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன (கூஅ)

புரிசன மிடையி னுறந்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றும்
கரிசனக் கொங்கை காணுங் காரோயர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா னென்ற லன்றோர்
பரிசன ருற்றுஞ் செயும் பரிசெனே வம்ம வம்ம. (கூக)

சொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டற் பாற்றன்
தெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந் லார்கா
லம்புயங் கண்டன் னேலெம் மகலவெந் புதைத்து தைத்தே
செம்பத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர்.

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யாந்தினிள் ளனார்கு ழைத்தாக் கலர்பவர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமி னென்று
தந்நிதி பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு செங்கும். (கூக)

தளவநம் மூர னேரத் தருங்கொ லென் நெதிர்ந் கைப்ப
வளவநத் ததைத்த ருய்யி யலர்நெ திந்ந கைகததல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படர சோகந் தலைவெகுண் டெதப்ப வன்ன
தளவில் மதன்கோ லத்த வாயினு யார்மேற் றாவம். (கூஉ)

மலர்செறி குரானேர் நோக்கு மகலிர்ந்தம் மினமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தல்கிவா மகலிர் பூத்து
நலமிரு யடவா ருள்ள யயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தல்கிவந் ததிவி ருத்தி யாமெனல் கண்கு டாக்கும். (கூஉ)

நாகியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் கரண்டு மென்ற
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசுவ னுறலு மிக்கு மீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினத் தணியத் தண்ப கம்மல மடியிற் றாவும். (கூச)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் டேலு
மலிந்தரு முருகுத னுளோ யாமெனு மிடைந கர்ச்சிர்
நவிலுதற் கெளிதோ வித நகரொரு விதங்க டநதாஞ்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கின்றும். (க0௫)

ஆகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம் படைத்திடீற்காங் கயனைமுனம் புடைத்தருளு மமுத நாத
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவின் றுக நாளந்
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டி வைத்த மாதிரிகைக் கருவியென்றே
கண்டவர்சொல் வாரொளினிச் கவினகர்மா பதிவுகூர்நங் கழறற் பாற்றே.()

உயர்வகலத் திண்மையெவ ருக்குமுறற் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினாற் றினை வாயி றெழுநங்கன்று திண்டே ராதி
யியலுதல்போன் மேனிலைவா யில்லாவினவெண் கரிபரிவா னிரவியேர்முன்
வியன்மறுகிற்செலுமனை யமிபிர்மணிகோ புரக்கீர்த்தி விளம்பற் பாற்றே.

வகைவகையா விரிநதுவனர் வளமெனுந் தியவாயு வானோர் நம்பி
யகனிலவிந் நகர்நகரை யாம்பநுவை மணம்புணர்நத வாதி நாளின்
முக்கினெடுநீர் விதான மிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல கால் களைநத் ததைதுங்கு எம்மதிவிற் றயங்கா நிற்கும்.(க0௮)

எவராலு மெஞ்ஞான்று டெய்வழிபு மேற்றநலின் நெளினு மிரதச
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாட்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலின்ம் மதின் மிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது ஈதைதருநித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும்.()

முடியிடைவெண் டிங்களும்வான் முதுநதியுங் கோளரவ முயங்கா நிற்ப
வடியின கழிப் புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மாளைக் காவெண்
பொடியணிதா னுவைப்போலும் பொன்மதிலின் றன்மையெவர் புகல்வ
ரம்மா, வடிவுமெயல் டொலினினோர் * வபுபொனயிர் கவர்மடவார் வளமை
சொல்வ. (க0௯)

பாத்தையர் வீதி. வேறு

ஐயவென் சோழம் யாது மையரின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவச மாகிச்
செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுக கலவியின் றிறங்க டட்டும்
பொய்யசித் திரம்பு நத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார்

* வபு—சரீரம்.

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
விரதம்வே றுக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரந்தா னொப்போ.

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் வேண்டித் தரப்பெறு விலைமின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டுந்
தம்பொரு ளோகொள் வாணி சுரையுநேர் சாற்றற் பாற்றோ.

அருத்திகூ ரிவர்ப ரத்தை யளிப்பென் பதுதி ரித்து
பரத்தைய ரென்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்யிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண் ரின்பே யென்னுத்
தெரித்தநூல் வாய்மை பென்று சொல்லிய றெரிப்பர் மைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் னனநா டோறு மினிதுகொள் கலனா மின்னோர்
விஞ்சுகா ரிகைக்கு டைந்தோ வேறேனோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிக் கணிகைய ருழைக்கு விக்கும். (ககடு)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபீரூ ணளும் பெற்றும்
வேதன மாந்த ரேவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவர்செயல் விளம்பற் பாற்றோ. (ககசு)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்டு னென்றுரை யேவ லல்லா
வின்ன *துண் டெலுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்
தன்னகத் தியாண்டு மிலலாத் தகையவா வணச்சி ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாந் சிறிசில சாற்று கிற்பாம். (ககஎ)

விலைநளி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வேர்கள் சொன்ன
விலைநலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலெதளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (ககஅ)

* உண்டோ வென்பது வினாவிடைச்சொலீறு தொக்கது.

செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கந் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மப்பல் கோடி கோடி யமரிட மண்ட கோடித்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திறை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (ககக)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும
வணிகர்முன் னால வூயெம் வள்ளன்முன் வழுதி காச
வணியது போலு மென்ன வரசினங் குமார் செல்லக்
குணவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்தினி துவப்பர் வாழ்த்தி (கஉ௦)

பலவகைத் துகில்லிற் போரிற் படர்ந்துளா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னச் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்துங் கோடி யென்றசெட் டழகி தென்ன
வலரிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (கஉ௧)

நென்மலை கொள்ளத் தார நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிரஞ்சிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேசு சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைவரம் வேட்ட சாலியென றுளந யப்பார். (கஉ௨)

அடுகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி சங்கண்
மிடைநீரா ரிரையா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன்ருகா ரணத்தாற் போலும்
படர்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன்றுணிந் துருமையம்ம. (கஉ௩)

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
முக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிசுட மென்பீ றென்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர்.

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை நீட்டி
மாவின்ஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாரநேர் காட்டி
யீவிரிந் நீலத் தானா யென்னதுந் நீலத் தானா
யேவினும் புண்ணிற் கோங்கொத் திடி ன்ருழு தளித்துமென்பார்.

கலனுலாம் வாரி வெற்பு கானநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பெருள்க னெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா துகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழுத்தற் பாற்றோ. (கஉ௪)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருமுகிலான் மணிமுதல தாவிலெழு வோர்முதல்
 ருள்கொடைமை சவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
 மொருதமக்கே யிகுறியா யுறப்பெறுவே ளாளர்குல
 மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (கஉ௭)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுணு வினிதளித்து நிலைநுத்து
 யத்தொழில்நட் கீருய்ரா மருந்தொழிந் தொழிலாக்கொண்
 டெத்தொழில் என்னுமுழவே தலையெனநூ லிசைவாய்மை
 கைத்தலெல் வியிற்றேற்றுங் காராள ரிவரம்மா. (கஉ௮)

நிலமலைநீள் கடல்வினவு நேரியர்க்கிந் தமைச்சாகி
 யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முடவளித்த
 மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
 குலமணியே யெனிலினிநாங் கூறுநிறன் வேறெவனோ. (கஉ௯)

லுன்னதிரு மணிவாயி னிடைசேச நடராசன்
 நன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக ளெழொன்பா
 னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் தருமணிக ளவதரிப்ப
 முன்னமருத் தவம்புரிந்த மூதகுச்சீர் குலரிதுவே. (கஉ௧௦)

என்னினிநா ருரைத்துநனி யிம்மட்டோ வீராண்டிற்
 பொன்னகர்நான் வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ருட்கடலுண்
 டங்கரில் சித்தாந்த வழுதுபொழி மெய்கண்ட
 நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றோ.. (கஉ௧௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் றெனொன்றோ ஷுமாபதிதா
 டமுலியமெய் யன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
 விழுநியபூ சனைத்தொழிலும் வீருந்துபுறந் தரன்முதலாங்
 கெழுதொழிலு மருதுபுரிவுக் கிளர்ந்திமேல் வளர்தருவார். (௧)

முத்தொழிலி னடுத்தொழிலா முழுதுவத மளித்தருளு
 மத்தொழிலோ னமிசத்த ராமரீரக் காறினிலொன்
 றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகவித்தற் குயிர்ந்துணையா
 மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிசே யெவராலும். (௨)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுங் கொடையாலு நடையாலும்
 புலத்தாலுஞ் சிவரியமப் பொறையாலு நிறைகல்லி
 வலத்தாலும் வளர்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிசோட்டிகளென்
 நலத்தாலு முற்றுணாபே ரணிவணிகர் மறுகுணப்பாம். (கஉ௧௨)

இருநிதியாற் றனதர்பல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் ணாதவர்க் கூவனீ ருவனியும்
பெருகுகவை ழுருணிபோற் பிறங் குவதிங் கிவர்க்திய
மிருதலேவேற் றுமையனுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (௧௩௫)

ஈட்டுகா ல் ணுவெணும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்தறையா விழுநியுபல் லறநெறியி
னீட்டுவொஞ் ஞான்றுநடு நலுதிதம்பா சிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுநீ டி யென்னினியாங் கழுறுவதே. (௧௩௬)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபா னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமர்நீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட ஸூர்த்தியா லாவர்செக
மும்மைவாழ்த் திவர்கு லுஞ்செய் முதுசுவத்தா லவதரித்தோர். ()

பயன்மரமுள் றுநர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்ல
நயனுடையான் கட்படினென் னன்னுலி னிலக்கணமில்
வியல்பினர்நீ ணிதியுறத்தா நேரு விலக் கியங்கண்டே
யுயவுலக முரைத்ததெனி ணுவர்மகிமை யெவருரைப்பார். ()

அர - ர் வீதி.

உலகமெலா யோம்புகொழிற் கொருமுருத்த னுருவினோ
குலவாசு னொனதுல்க லக் கூற்றுநெர் தேர்யுதல்போன்
மலர்சுலைய நிலமகளை மணிப்புயத்து மணந்தறிக்கு
ந்லெமணி முடியரசர் சயாமொரு சிறிது ரைப்பாம். (௧௩௭)

அமைச்சுரு ணு றஞ்சாமை யாதியவே யுயர்நன்முதற்
கமைத்தொழினுன் குளர்காட்சிக் கெவ்யர்கடுஞ் சொற்கடிந்தோர்
அடைத்தவறன் திறிதிழுங்கா ரவிநொடைகோல் குடியோம்ப
விமைப்பனவுத் தவமுதல் லவைநீச்சி யினிதளிப்போர். (௧௪௦)

திறைகொசொ ரயல்சர் துரனொருபா லையாதிப்
பொறையொருபான் முயொருபாற் போற்றுறுபல் லறநெருபா
லிறையொருபான் மறையொருபா லின்னமுற் றெவ்வொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் நசம்பிவளர் திருக்கோயில். (௧௪௧)

புகழ்தருமெ ங் கட்டுமோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலுண் மானியார் டெடுமாறர் சேரமொனத்
தகுமிவலோ ரிருமுவர் தம்பிரான் நேழூர்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. (௧௪௨)

வேறு.

உலகெலா மாசர் குலமெலா மேற்கொண் டோர்ந்துசெய் நீதிநூ லுரைத்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரூர்ந்
*தலகில்சீ ரரசு பொதுவெழு தனிச்சொ ளருந்திறை யிவர்குலத் தவரான்
மலருமு வேந்தர் தமிழயர் சோழர் மகிமைநாம் வழத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர் வீதி.

முற்றுல கொருங்கு படைத்திடு பிரமன் முகோற்பன முனிவர்சந் ததியோர்
முற்றுல கொருக்கு வாழ்வற வேள்வி முதுமறை முறைபுரி இ முகில்கண்
முற்றுல கொருங்கு நிறையி ரோங்க மும்மழை பெய்ம்முறை முயல்வார்
முற்றுல கொருங்கு வாழ்த்துவே தியர்வாழ் முழுமணி மறுகினி மொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவுதற் குரிய னாம்பெரு வேள்வி வயக்குந்ரஹதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே ழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வளர்ப்பார்.

ஒருபது புராண முழுவுது மோர்ந்தோ ரொன்பதா யெண்குண முடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறங்கத் தைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்பொ
ழுதுஞ்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பின லின்பே யெய்துவார் திறனெவ
ரிசைப்பார். (கசக)

திருவளர் வாத ளூர்ச்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலகக் கடிகள்
முருகர்சோ மாசி கலயரப் பூதி நமிந்நி மொழிணை நாசர்
தெருள்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கள்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றந் குடியடி கருநிவர் குலத்தோர். (கசஎ)

ஆகினைவர் விதி.

உலகெலா முய்யு முபாயமே செய்யு மொருபெருந் சொழிந்ததா சிவன்றற்
புலனுற முப்போ துத்திரு மேனி நீண்டொ பரார்த்தபூ சனைதா
னிலகுதன் சாதி வேதிய ரோசெய் திடன்மா பெனவிதித் தைந்து
மலர்முகத் துதிப்பித் திட்டவைந் திருடி மரபினர் மனிமறு ருரைப்பாம்.()

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிகாற் சாதிய ரொவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார
..லனின லன்றோ குருக்களென் றுலக நயத்திடு குறியென நவில்ப. (கசக)

* ஊர்த வென்னும் பெயரெச்சத்தகரந்தொக்கது.

அரிபிர மாதிரியருமீவர் பரார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்ந் துய்வயே னிலையில்
சுராலகொன்றேதருமறைவேன்விதுணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவா கமஞ்சொன் மரபினெஞ் ஞான்று மல்குற நியதியின்வளர்ப்பார்.()

வேதவிக் கிரய மாதிரிபாற் தேவ ல்கத்துவ விளைவினர் முதலோர்
தீதற லாதிக்கீயற்றறு பிசாயுச் சித்தமே நித்திய மாதிரி
யோதுபூசனைகள்பிற்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலாமுய்விக்குங்கருணை
யேதகு முருக்கொண் டற்றவ ரிவரென் டெவ்வுல குந்தொழுமியல்போர்.

நம்புகழ்த் துணையா ஞரார்சீர்ச் சடைய ஞரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியான் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ [து
நம்பியொன் பதின்ம ராத்தொகை தொகுத்த நாயன்மார் தம்மின்முடப் போ
நம்பிரான் மேனி தீண்டிவா ரிவரே ஞம்பிற நவிறிற னெவனோ. (கருட)

மறைமொழிப் படியே வைசியப் பிரமன் வதனத்திற் றேன்றியான் மார்த்த
முறையல துவக முயச்செயும் பரார்த்த முறைக்குரித் துருரவர் புகழே
யறைவரி கெனிலம் மறைபிரா மண்ணென் றருள்சதா சிவன்முகத் துதித்து
நிறையினவ் விரண்டும் புரிசிவத் துவிரர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ. (கருட)

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவிர ரிருந்துவாழ் மணிகெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வெளிர்திரு வீதி பாங்கினி லண்மிமன் குழ
மத்தியெம் பெருமான் மந்திர நா.தன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக் கோயி னலனெலாம் வகுத்த லம்மவோ வெம்மனோக் காபோ.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரித்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
வெப்பறு கலிகை யாமலர்த் துணைத்தான் விரித்த றருமமு தேசற்
கொப்பிலா மரக தம்மணிக் குடையா வுலகெலாம் விரித்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத குத நூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குகின் றவிரும். (கருடு)

நத்தன வனங்க டடங்கள்பல் கழக நன்மணி மேடையா டரங்க
முத்தன சாலே யன்பர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெலா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சத்த தமுத நாயகன் கருணை தந்துவீற் றிருந்தா சியற்றும். (கருசு)

தீயவல் விடமுண் டமுதருள் சிவனென் பொதுத்தனக் கேசிறப் பென்று
தாயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள் பதிக முதலிலச் செயலிவ் விறைசெய லெனுஞ்சரித் திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டிகாத் தருள்செய் தவனென வருளிய தம்மா

செற்பொழி லண்.செய் திருவுசாத் தானத் தெண் டுரைக் கழனிசூழ் தான
மிறைதிட மெனவே யுரைவிடஞ் சேணி னெழுத்தலா மாளிகைத் தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்தென்
மரையருண் மொழியா லினையசேய் வழத்து மாண்பதித் திருவுசாத் தானம்

ஆயவீந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிலிலா வேழையே னுரைக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிந் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சே வடி சென்னிசேர்த் தெனியேன்
வாயில்வத் தனசிற் சிலம்பொறுத் தருள்வீர் மாசுறத் தெளிந்தமாண் புலவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௩௩௯.

௩௩௯

புராணவரலாறு.

சித்தி யெட்டுதின் டேவல் செய்யுள்வனம்
பத்தி வேலி யருட்டினல் பாய்வன
முத்தி வான்டயி ரோங்கு முதல்வன
நத்தி மாதவர் வாழ்வை மிசுவனம்.

(க)

வேறு.

இன்ன லிப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்
பண்ணு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ராதி
யென்ன பற்பல் பொருள்களுங் குறைவுறு தென்று
மன்னி மல்குபு லிளவது நைமிச வனமே.

(உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை
* யீட்ட மாவன மேதரி னியமங்கட் கிசையக்
கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
வேட்ட மாவன மேதரு நைமிச விபினம்.

(ஈ)

நேய மாதவ நேத்தி 1 னியாசலை நிமிர்வேற்
சேய மாதவழ் கடக்களிற் றுனனன் றிருத்தாட்
சேய † மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சந்
துய மாதவர் வாழ்வது நைமிசத் துடவை.

(ச)

* ஈட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் நியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

† மாதவ = ஆணவமலவிருள்கெட.

எங்கள் வானுல சென்டெறுந் துன்பமே யேற்கு
மிங்கு னார்கள்பே ரின்பமே வேற்றி யாரென்
றங்கு மான்முதற் சுரலொல மவியமு தாசை
பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரமப் பொங்கர். (௫)

சரியை யாதிராற் பாதமுஞ் சாற்றுநா லபரம்
பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனையோர் ருகப்பண்
பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முழுவராங் குறுவர்
வரன கோபுரம் போலுமல் வில்லையார் வல்லே. (சு)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
யன்ன தூலயந் தீர்த்துயு மயன்விடு மன்ன
மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யங்கு மடவி. (எ)

அங்கி மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
மங்கை மாரவற் றேடுதம் வாயகற் பாய
துங்க வங்கியு மேற்கொடு நான்கெனத் துலங்கத்
தங்க ணாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் தவமே. (அ)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொணா தென்று
மன்னு மப்பெருங் ககனபூ வாசமு னீசர்
பன்னு மாசவு எனமுனி முகமெனப் படைத்தார்
குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வென்றிவாழ் மனத்தோர் (சு)

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பர ஞானகூட் காரியத் துடனாய்
முத்த ழற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தரத்தால். (அப)

இனைய மாதவ ரிமாநல மாதம ரிடத்தான்
வினைக ழற்றியற் கனைகழற் றிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம நித்திய ந்யமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார் (கக)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ ஞங்கே
துன்னி ஞானது காண்டலுந் துண்ணென வெழுதாரந்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெதிர் சென்றார்
முன்னி றைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன் மொழிந்தார்.. (கஉ)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பாற்
றழைத்த துமலர் பாத்கியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கக்கொடு வழுத்துபு சனைமுறை விளைத்தார்
முழுத்த வன்பினு லன்புற முன்பிவை மொழிவார். (க௬)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணதூற் போதமுற் றளித்தே
யுய்ய வெம்மடேறர்க் கருளிய ஹேனிகொண் டிற்ற
மெய்ய வேஷையேங் குடிசைநீ வீழைத்துபோற் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (க௭)

கருணை மாந்தே முற்றுணர் கற்றவ ஹேறே
பொருண யந்தரின் வாக்கட னுக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரவியுண வுண்டெண்டுத் தெவீட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணல். (க௮)

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வனமது நாதநற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (க௯)

இனிது வீற்றிருத் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வதிவிரி வென்னு
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (க௧)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
னென்னு மாதவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
பன்னு மந்திரேச் சுரன்பத பங்கயம் பரிவாற்
சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நன்றிது செப்பும். (க௨)

முனிவர் கேண்மினும் வினாவுல கினுவொழி முதலா
மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
வனிதை பாகளு ருள்பெற்ற காகநார் மலிந்த
தினித ளிக்குமிஃ சிவணம் பரவண மெவர்க்கும். (க௩)

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நழற்காத்
தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
தூவி ளங்கதி குய்யமித் துய்யமான் மியத்தை
நாவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்ருன். (௧௨)

போத நேதகு புத்திர சிகாமணி பொருவின்
மாத போதனர் வழத்துநித் தாமணி வரந்த
வாத சீர்ச்சனற் குமரமா மணிமுனிக் கவ்வா
ரோது வாயினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். (௨௧)

கண்ண கன்புவ னந்தளாங் காங்குயர் கருமங்
கண்ண கன்புறச் செம்பயன் கைபெழீஇக் களித்தே
கண்ண கன்புரிந் தமர்களை கண்ணுதற் கண்ணங்
கண்*ண கன்புடைத்தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (௨௨)

காள கண்டனை மொழியிமா சலையிடங் கலின்செய்
காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
† தாள கண்டனை யருள்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௩)

சுருதி யானளப் பரி ‡ தெனும் பரமனிற் றாயோர்
வருதி யானத்தி னாற்பது கோடியோ சனைமாண்
சுருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப் பரலித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (௨௪)

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனகும் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிர் தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டனாந் தன்னகத் தன்போற்
றண்டு றுதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கண கங்களெப் புவனத்துள் ளனவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

பன்னு மூவுல கத்துள பறம்பெலா முகார்த்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னும்பஃ றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

* அகன் - பாவம்.

† தாளகண் - திருவடிஞானம்.

‡ எனும் - இடைக்குறை.

வேறு.

இன்னன பலவே ருய வியல்வனத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்திருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சி கண்ட னாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோமெ. (௨௮)

வியனுல கெல்லா மும்வான் மேதகு குடிலை யாதி
வயகிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிச்சன் மன்னிப்
பயனுற வமர்பொற் கோயிற் பன்றிருச் சந்நி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாயீ தென்றுல கெல்லா மேத்த. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள றீண்டல் காண்ட
லிடனுறின் மடனெ லாமு மிரித்தயி ரிடர்முற் றோட்டித்
திடனரு ளமுத தோயந் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துத் தனியா சாக மன்னும். (௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் செம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுங்
தேசுறு பரிசத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்னுங் காணர்
மாசறச் சென்றார் சில்லோர் மதிலலான் மற்றொன் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் கைலைக் கென்பார். (௩௧)

வயிற்சொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சத்து
பயிலத்திண் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாவி தீர்த்
துயர்பத்து நூறு பைம்பொ னெண்மணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற வித்து காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்த்த. (௩௨)

மண்டப மொன்றி லங்கும் வித்தியா மயமீ சென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மறைநான் காதி பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழ்த்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
விழுத்தக வீற்றி ருத்தான் விழைநிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழாந் திவியர்பிர மதகணங்கள் செறிந்து சூழ்
சிவதரும மகாத்தியட்சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவசுவ னருளபர சிவனாகும் பிரபுநிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தாவீற் றிருத்தருஞ் திருமுன் னங்கே.()

மலமகனற குலவீரதன மாதவர்தம் போதநிதி மலர்தத செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னெருவுமகன் மறைசொல் ஓசை
மலமகன்றம் மனவிழையும் வனமுனிவர் வனம்போற்று வரனன் பான
மலமகனற சனற்குமர மாமுனிவன் நேருனிவன் மயன்வந் தானால். (1)

வந்தசனற் குமரமுனி மாமேருவாமேனி வள்ள லாய
நத்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் நலனுறுதண் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
*கந்தமலர் கமலமலர் கரவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பத்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (௩௭)

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழ் பிறரெ வர்க்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாகனே பரியாய சிவனே பன்னு
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்குணர்த்து மினிய போதா
வென்னுரிய குருநாதா வெளியேன்விண் ணப்பருள மிரங்கிக் கேண்மோ

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு சீசைல மாகைலத் திளச்சென் றேத்து
முத்தமப்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைல மந்தரமு ஹலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டருரைத் தருள்கலை விளம்ப வற்றான்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முறைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவசாநித் தியலிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரிய காரணப்பேர் தான்பலபெற் றுளதாகித் தரையின் சேம
வைப்பெனலாய்த் திகழ்குத் வனப்பெருமாண் புகன்றுரைத்தாய் வள்ளான்
[முன்னாள். (௪௦)]

சொன்னதலத் தீர்த்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவான் சொல்லித் தாரத்
தின்னமியம் புறக்கேட்பா னிஷதயமிசைத் துதையார்வ மீர்ப்பப் போந்துன்
பொன்னடிப்பூத் துணைபணிந்து பூசித்தே னேசித்தென் புந்தி வேட்கை
மன்னருளாற் கைகூட வடங்குகெனப் பணிந்தெழுத்து மலர்க்கை கூப்பி. (1)

திருமுனமப் பெருமுனிவர் சிகாமணியின் றேத்தவருள் செய்து நோக்கி
வருதியுயன் பொருட்கு மா மற்றெமக்கோ ரருட்குமர வையமுடியத் [டோ
தருபதினாற் றெருட்குமர சனற்குமர நினக்குரைப்பத் தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபே ரருணந் தீசன். (1)

ஓசை அமல் அம் மகம் எனப்பிரிக்க, அதுமகன் எனப்போலியாயிற்று

* கரங்களின் மலர்கொண்டு பூசித்தானென்க.

ஈனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமா பாக்கியமே ஞான நேசா
மனியசிவ முகாம்புயுதான் மகாந்த பானமது காமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் றதார காரியருட் ஈண்முகன்மா தாம டிக்க
ணினிதமர்பு தாதையனைக் கியம்புதல்கேட் டெனக்கினைத்தாங் கிசைத்து
[மென்றோ. (௪௩)

ஆய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா டலர்வசனத் தாறி ரண்டு
கையனையு மொருகோட்டுக் களிற்றினையு முனத்திருத்திக் கனிவா யோதும்
பையணிவெம் பணியணிகள் படர்நதிவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிதழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சீல கேண்மோ. (௪௪)
பரலியலல் வியாசுதிரு பாகரமா தேவனருள் பவன மெல்லாம்
வரமுறநல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமன் கானப்
பரமதல மத்தியநத பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிசாம சேதுவினீ சானதிகை திகழ மன்னும். (௪௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புலிக்கா ருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ்- கல காரியமந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்
திப்பிடமா தல்பெருமை மெப்பரிசெவ் வெவர்க்கெனினுஞ் சிறிது நீகொ
ளப்பெரிய நன்மைறுக்க லாற்றது சொலத்துணிந்தா மருமை மைத்த. (௪௬)
இன்னதிருத் தலநீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தி யென்ற [ரு
மன்னருளிச் தலஞ்சூத வனமெனும்பேர் பெறுநிபஞ்சொல் வாய்மை யென்
பின்னகிசோன் பாற்கடல் பிறங்குபதே சம்மாள்பாற் பெறுசீ ரென்று
பன்னைய குரவனிடைச் சிவலிங்கம் பணிபதிகொள் பான்மை யென்று.

வரனிறையல் லகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்று
பரவதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்த்து பயிற்ற லென்று
கரவில்சிவ பூசனையக் கட்செவிலேந் தாங்கியற்று காட்சி யென்று
நாலையா சுறுபா டலையொழித் தாரருளே நண்ணிற் றென்று. (௪௭)

தூயநன்மார்க் கண்டமுனி தோய்த்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை யெ
னாரு, சேயரொரு குலபதிமந் திரப்பேற்றிற் பகைதொலைத்தின் புறுசீ ரெ
ன்று, மேயவமு தங்கொணர்ந்து விண்ணெவ நிவேதனைஞ்செய் மேன்மை
யென்று, வாய்திரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார் வாய்மை
யென்று. (௪௮)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்டபதி னோர்காதையியல்பு முற்று
மவ்வகையே மைத்தநின் க் கறிந்தவகை விரித்துரைத்து மமையக் கேளென்
றுய்வகைசெய் நஞ்ச னுரைத்தனனென் றுடன்கூத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான். ()

புராணவரலாறுமுற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௮௯.

தலவிசேடச்சுருக்கம்:

மரைமகன் மைந்த கேணினை மனம்விழை கின்ற ~~கிணர்~~
 நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
 யுரையில டங்கி டாத் தொருசிறி தன்பூநீட
 வருளுது மென்று வாப்மை யறைதரு நந்தி நாதன்.

(௮)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவர்
 திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மீரா
 நிலவுல கலைவற நிறுவு சந்திர
 வலகிரை *யிரவியி-னவாசி வம்பலில்.

(௯)

திருநிறை நாவலந தீவின் மேவிய
 பரவிய வரனுறு பரத கண்டத்திற்
 பொருவறு திரவிட பூ மி மங்கைதன்
 றிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில்.

(௧௦)

கண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
 புண்ணிய மாரிதிப் பொன்னி மாநதிக்
 கண்ணிய தெனாதுமூன் ருய யோசனை
 பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின்.

(௧௧)

ஒரிரு யோசனை யொங்கு தென்கடற்
 சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
 தேரிய லெல்லையி னிலங்கு மிவ்வனத்
 தோரிய லகலமுகக் குரோச மோதுப.

(௧௨)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று சாவலாற்
 செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
 லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
 மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே.

(௧௩)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாலிரு
 சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
 முத்திமுன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
 ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாங்ககோ.

(௧௪)

* இரவி-மலை.

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தரு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடுவ வமரும் சூதல
தத்துவ மெனத்தருஞ் சனற்கு மாணே.

(௮)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதுறக் கரைத்துயர் பேரின் பேதரு
சீததத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம்.

(௯)

எத்துணை மூடரு மெய்தி னீண்டவர்
கத்தியெய சூதவ னக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலாந் தகித்தருள் கூட்டு மாரபூற்
றத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம்.

(௧௦)

சேகதி மனத்தவ மொனினுஞ் சென்றவ
ணீகதி யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ரட்குல மலைகள் சாடுஞ்ச
தாகதி தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம்.

(௧௧)

அம்பர வானபுவி யாதி போற்றுதோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர விற்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பர தத்துவ மாகு மித்தலம்.

(௧௨)

கண்டவ ரித்தல நிரயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந் தனையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர்தொண் டாற்றிய வமர்ந்து பேரரு
ளெண்டரு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய்.

(௧௩)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்தினுற்
பத்தியற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றய்வரான் முனிசி காமணி
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மதே.

(௧௪)

மன்றெலண் டிசைகம ழுமிர்த மாவன
மென்றெரு முறைதிரு நாம மேவர்வாய்
நின்றெழு ஹிலுமந் நிமல நாமழை
யன்றவர் தம்மையு மமிர்த ராக்குமே.

(௧௫)

மாதரு திருவுசாத் தான மாண்பெய
ரோதுநர் புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
மேதரு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாகிய திருவுசாத் தான மாவரே.

(58)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானீமா தவமது நூலிற்றல் பல்லறந்
தானமா தியவெலாந் சாற்று மாம்பிர
கானைத் தியற்றினென் றனந்தங் காண்பரே.

(59)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பநா
ளீனமின் மாதவத் தெய்தும் பேறெலா
மானதன் னேனியா ருநிலு மக்கண்
தானுவந் தருள்வது சூத மாதவம்.

(60)

தன்னுழைப் போந்தறன் மூழ்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கன்னமா முளரி யீபல
னென்னுரை யளவுகொ லெண்ணின் மேலையோ
ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா.

(61)

இன்னினி யென்னிசைத் தின்ன மாவன
முன்னியன் னையெமனு முதலை யென்றும்போற்
நின்னிய தியற்றினே ரெய்தும் பேறெலா
முன்னுகை முதிசுத்தா * லுறழ்வு முற்றிடா.

(2.1)

என்றரு ணந்திதா ளிறைஞ்சி வேதன்ரேய்
பின்றற னீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
னின்றன னென்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
முன்றொழு முனிவர்க்குச சூத மாமுனி.

(2.2)

வேறு.

ஆத மத்தினி மாவன
மீ தலத்தினின் மேன்மையை
யோத லுற்றவர் கேள்வியர்
தீதொ ழித்தருள் சேர்வரே.

(2.3)

தல விசேடச் சுருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் சகக.

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

சுர்த்த மாவன மின்புற வோதினஞ்
சுர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த மான்மிய சிந்தென வோதுமா
சுர்த்த மாவன நந்திபி ரானரோ.

(க)

வேறு.

இத்தல மூன்று குரோசவெல் லையினு ளெண்ணிலாப் புவனங்க ளிடை நின்
முத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதென கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் ருதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சிவ தீர்த்தஞ் சோறுமாற் றேறுமா தோன்றல். (உ)

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர ாத னுவயத் தங்கியம் பரத்திற்
சாருமோர் சரசு ந்ருமல மளிக்குந் தன்மையி னிருமல தடமென் [பெரிதுஞ்
பெருமெம் பெருமான் பிறைமுடிப் பிறங்கும் பெரும்புனற் பெருமையிற்
சீருடை மையினுன் மணிகரு ணிகையென் றிருப்பெய ரும்பெந்இத்திக
[மும். (ங)

அத்துணை நாமத் தால்வன ரேல்வை யாழுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற் படியும் பண்புடை யவர்தம் பவப்பொருந் தவப்பெரும் பாப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுருத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திற மிதுசேர் மாதிரத்தாலு மிலக்குமா லெனைவர்க்கு மின்றும். (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினந்தோயந் திடக்கிடைப் பரிதருந்தவங்க
ளும்மையாற் றினர்க்கே வாய்ப்பதா மெனினு முதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணி நீரி லாண்டொரு தினம்வந் தன்பினுன் மரபினி லாடுஞ்
செம்மையோர் முந்தூற் றறுபத்தைத் தினமுஞ் சென்றுதோய் பயன்பெற
[றிண்ணம். (ஊ)

இறைதிருத் தளிநேர் வெளியினிற் கீழ்பா லிலங்குமோ ரலந்தையங்கிதன்பே
ரறைகுப வனும குண்டமென் றவன்மு னத்திற்படிந் தெண்ணியாங்கடைந்தா
னிறையுமவ் வுறையிற் பெனமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமிவ் வீரண்டின்
முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (ஈ)

சொன்னவா ரத்தின் வாரத்தின் மூழ்குந் தூயர்பன் னெயெலாந்தொலைத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
முன்னியாங் கொருங்கே யுறுவொந் நலமு முதலுமிவ் வுதகத்தின் கீழ்பாற்,
பன்னருஞ் சிறப்பெண் டிகையினுந் தகையாப் பயிலுமோ ரியலெழிற்படு
[கர். (ஏ)

திவ்ருறு மனைய வுவளக மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் னுமத்
தவிருமவ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக் கின்புற வடுத்து
நவிலுறு மாக மதியிலக் நாளி னுனதூன் முறைமையின் மூழ்குக்
திவியரெண் போக மாதிரல் போகச செந்வேலாம் பிறிவறச் சேர்வார். (அ)

நிலவுபோ கீழ் தீர்த்தமென் பெயரே ன்சய மென்றதை நுத்து
மல்கிலாப் போக துகர்ச்சித் தென்னேரு வருமறை யாகம மாதி
கலையெலாருள்ள படியுணர் தெளிவு கைவர வுண்மைஞா னத்தாற்
செவ்வரும்வீடுங் கூடுப சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வளர்திருக் கோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வழத்து
நளினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நலிப்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பவித்திரம் பரமம்
புளகநிக் கருளிவ் வளகம்பல் கோடி புவனரும் போற்றுமா புவனம். (கஉ)

சாதவெப் பாற்றிச் சீதள காண்டந தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறு விதியின் மூழ்குநர் பேற்றை யார்கொலோ விசைப்பரிப் பெரிய
மேதகையாளர் விழிசெலு *மூலகின் மேவிய வாலியும் வெருவுங்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாவிக் குவால்கவர் தவாத்திறற் கூற்றும். (கக)

இன்னினி யிதன்சீ ரிசைப்பதை யெற்றுக் கிவ்வொரு திறத்தினுலேனை
நன்னல உகர மென்னவு மின்ன நாமே தேரமே னவிற்து
முன்னிய வளிக்கும் வகையலிக நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வுதத்தல் டாவர்க்கு மரிதரிதம்ம. (கஉ)

யாமிய கருபத் திலங்குமோ ரலையை யிதன்பெயர் கெளதம தீர்த்த
மாமிதிற் றேணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெற்றற் றேணியா மனைய
தேமிரு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோமிலிக் கமல சிமலமிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னன வென்ன வின்னமா வனத்தி லெண்ணிலா வெண்ணிலா வேல்லை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலவ் வாழிய சூழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவிற்தற்
கென்னிலா ருரைப்பர் தாலிபு லாகத் திருமொழியொருவகை யிலக்கும். ()

அறந்தரு மருத்த மாகிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி,
சிறத்துமூழ் கியமுன் னுரைத்தநா ளலதெத் தினமுழு குறினும்ச் செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ முகனெலா நினைவின்
விறத்தொளிர் தரப்பெற் றிம்பர்வாழ்த் தீற்றின் வீடுபே றடைகுவர் மெய்
[மை. (௧௫)]

என்றெமை யளிக்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுடை தன்னுளத் திருத்தி,
முன்றொழு தெத்தாய் நின்றனி வாக்க முத்தெவிட் தெவிலை யெனமுன்
னின்றுபே ரன்பு நிமிர்சனற் குமர நிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நந்தி நா தன்மே லென்னு நற்றவச் சூதன்பி னவிற்றும். (௧௬)

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினே
ரார்த்தி தீரவி னாவின் ராதுயோர்
கார்த்த மாமல வாதினை காதுறீஇ
யேர்த்த பேரருள் வாழ்வனி லேறுவார். (௧௭)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௪௨௮.

மூர்த்திவிசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மரைமக னுதவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விலகரு மகிமையி னெள்ளிர்சில் வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யத்தண் மூர்த்திசீர்
நன்னிடை யொருசிறி துளமுற வினவென நந்தி சாற்றுமால். (௧)

வேறு.

நிருமலமாய் நிர்க்குணமாய் நிராலம்ப நிர்ந்தொந்த நேய மாகி
நிருவிகற்ப நிராதா நிர்ந்தோட டிட்களங்க நிருவி கா
யருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
யருவுருவா யருவுருவுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (௨)

நித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
தத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி. (௩)

சேதனமாயச சிற்பரமாயச சிறசுகமாயத திவ்வியமாயத திருத்த மாகிச
சாதனமாயச சாந்தியமாயத தாயகமாயச சமயமுமாயச சமயா தீத
மாதனமாய வளரமுதாய உலிகவையாய வரும்ணுவாய மகத்து வாகி
தூதனமாயப புராதனமாய துந்தாத வெண்கடராய நொதும லாகி. (ச)

சமரசமாயத தனிமுதலாயச சூரசரமாயச தருமமுமாயத தருமி யாகித
தமரசமாயத தமரமுமாயச சதாந்தியாயத தருபரிசந தானய ரூப
நிமிரனலா யிரதமுமாய நீராகிக கந்தமதாய க்லணு மாகித
திமிரமொழித திடுமபரஞ் சிவமபெருக்கும் பரஞான க தெளிவு மாகி. (ரு)

சகலமதாயக கேவலமாயச சுகதமுமாயவததையதீ தந்தா ளாகி
யகலமதாய விகலமுமாய யாதிரடு வந்தமுமாய யனாதி யாகி
யிகலரிதாயப புகலரிதா யெண்ணரிதாய நண்ணரிதா யெவ்வாற ருணும
பகலரிதாயப பின்முனஞ் பககமேல கீழநாசோற பவமின ருகி (சு)

எல்லாமாய யல்ல துமாய யெவவுயிரக்கு முளளுயிராடெவைக்கும் வித்தாயச
சொல்லாரும் வித்தினறித தோனறுவதாயச சமீபமாயத தூரமாகி
வில்லாரு மணிமாபன விரிஞ்சனரி முதலாய விபுத ராதிப
பல்லாரும் பலபுவனம பலகோடி யகிலாண்டப பகுதியாவும். (எ)

ஆலரிமுனஞ் சலசமெனத் தனமுனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகிக
குலமறைக டனித்தனியே கோடிமுழாங் கோடியெனக கூறிக கூறிப [துச
பலமுறையும் பலநெறியிற் படாநதுபடாநதெட்டிமெட்டிப பராததுப் பராத
செல்லமுடியா திளைத்திளைத்துத் தியநகுநீண டொளித்தெங்குந் திகழ்வ
[தாகி. (அ)

ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பில கா யெப்பொழுது மொரோப மததாய
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு் மெவ்வீடையு நவிறறோ ணதாய
நின்றாரும் பிரமமென சிகழ்த்துபா சிவஞ்சிவ நிகரம யாவூ
தன்றவி லருளெளித்திற் சாராதயவான நிருவுளத்திற் ததும்பி யோங்கி (இ)

பெருகுதிரு வருளாலிப பிறங்கமுத குதவனப பிரம தேசத்
தருண்மயமா யொளிப்பிழம்பா யுருதசயம பிலங்கவடி வாகி வானரோய
தெருண்மல்யமா பிரவிருக்கத் திருவடியின் ருளை சதேமுநது திகழ்ந்தெஞ்
[ஞானறு
மருமலிகு வள்ளிதழி மால் திருன புடைமலாதா உலோபப மனனு. (க)

தன்னருளாற் சுவேச்சையினுற் றனிமுதலா யெவ்வுலகுத் தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலைய வன்னவருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திபதன் சூழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற் றவர்புயங்க விறைவருணன் மார்க்கண்ட னிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விவிங்க மூர்த்திநாமம். (கக)
வானிறைமாரக் கண்டேசன் வருணேச னனந்தேசன் மந்திரேசன்
மருமலா முதருத் தவனாத னுசாத்தான மாத லேசன்
முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதலன்த மொழியு மிந்தத்
திருவருண மங்கனிதேன் றெள்ளமுதா நியவெனத்தித் திப்பமாதோ. (கஉ)

இன்னவரு னாமங்க ளெழுகோடி மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன்னுமுறை பண்ணுரைப் பவர்முறையே பகிர்மதிவெண் பல்வாய்க் கூற்
வென்னலமே பலரோக வெப்பொழிந்து தட்பநிறை விழுத்தவன்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (கங)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்சீழ்நூ டிருந்து வாழு
மோதநலத் தனிப்பரம முத்திரமுதற் றிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதரயீ தருநலமே யிரிந்தநல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (கச)

இத்தருமத் திரநாதற் கின்னுமள வின்னாம மிசைப்ப வந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டி யாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரித்துமுளைத் தாங்காக்கு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுலிகீண் டேகினுநே ரொளிரு மின்றும். ()

திருவமுத லிங்கமெனுந் திறனடைந்தார்க் கருள்செயலாற் றேற்ற லன்றி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று முலகர் யாருந்
தெருளியதேற் றுறுநிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறத்த மூர்த்தி
யிருநிலத்துத் தருநலத்து மெல்லலத்து மில்லையென வெளிகை யேற்பாம். ()

நவிலருமிச் சூதவன ாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி
லவிர்தரமெய் யன்பொடுமெவ் வாலயநற் காலையினி லடைந்து சூழ்ந்து
பலியமுறத் திருமுன்பு பணிந்தேத்தும் பண்பினர்பாற் பதிதான் முற்றுந்
திவளறம்பல் கோடிகளுஞ் செறிந்துளகுற் றேவலெலாஞ் செய்து சூழும். ()

பனகமணி மனுவிதைவன் பதப்போது பகற்போது பரவிப் போது
மெனவருமெய் யன்பொடுசென் றேத்துநரெத் தேத்துமுல கேழுஞ் சூழும்
வனநிதிசொன் னவநிதிபொன் மணிநிதிமுற் பொருள்கருண வளநீ டாயுள்
புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற வா
ழ்வார்.

மதியிதழி மலருமுடி மனுவிறைபொன் மலரடிகண் மாலக் காலை
யதிகவித துதிபணிமெய் மன்பர்பல விற்பவகை யனைத்துஞ் சூழப்
புதிதுபுதி தாரிறைபல் *போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில்
விதிமுறைபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார். (1)

மகரமதி குருபூச மதிரிறைநாள் வரனுணர்ந்தம் மந்திரேசன்
பகாரிய பீதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்டினரெப் பாவ தாவ
நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச்
சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (2)

வேறு.

இந்தமா மந்திரேச னிம்பரோ மெய்க் கின்பப்
தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொன் சைத்திரோற் சுவநாண் முற்றும்
வந்துவந் திறைஞ்சு மன்பர் மண்மகார் செல்வ மாநி
செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவார். (2க)

திருவளர் சூத காணஞ் சென்றுநா மந்திரேசன்
மருவள ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்றா
வருவளர் நெறிச்சென் றுரும் வந்தினி திறைஞ்சி னுராய்க்
கருவளர் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (2உ)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை
யண்டங்க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம்
மண்டனி வின்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை
வண்டரு சூத காண் மந்திர நாதன் பாதம். (2ங)

இன்னவர்க் கெக்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ னருத 'சூத முளரிவாழ் மந்திரேசன்
றன்னடி யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமீ தூர
மன்னுண் னியதி வாய்ப்ப வழிபடுஉ வழுத்துஞ் சீலர். (2ச)

அலகிடன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
னலனிறை காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
மலர்நறுந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாச னம்பொற்
கலசமுற் கலமின் னோசைக் கண்டைமுன் னுதவல் செய்வோர். (2ரு)

மறைமுத லிறைசி வாச மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நானுங் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ஸுர்த்து நமலனெவ் வுலகு மும்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (உ.சு)

மந்திர நாச னென்று மகிழ்த்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி ஸங்கண் மருவினாங் குடனார் வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப டுணிபொனா திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (உ.எ)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரதத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் ிட்கா மத்தான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருணா லாற்றின் முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (உ.அ)

துணிமணிச் சாத கும்பத் தணிகன்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ரிவைமுன் னும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவிற் றுமோ. (உ.க)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ராற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்றுபட் றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னே. (உ.ஃ)

மந்திர மெவையு னூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவ மரபினிற் புரிபே நெல்லா
மந்திர ளிரைக ளேவன் மலியுமெண் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (உ.க)

இம்பர்வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர்வாழ் வனைத்து மேலை யருத்திரா தியர் புரக்கு
மம்பர்வாழ் வனைத்து மப்பா லெல்லாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர்வாழ் மந்திர ரேசர் சியமபூ சனையே நல்கும். (உ.உ)

இன்னருண் மந்திர ரேச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தற்ப மேனு
மென்னிலென் னனவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னனு வொன்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால். (உ.உ)

என்னவாய் மலர்ந்த நக்தி யெந்தைதான் சனற்கு மாரன்
முன்னமத் தின்ப வாரி மூழ்கி நீடார்வங் கூர்வ
துன்னுபு பின்னு நக்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர் ஷின்பினளி யாற்சொலுநர்
முத்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வினை பாற்றிக்ஹை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி வீற்றினர
னந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிமுன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி வீரேடச் சருக்கம் முற்றிற்று.

சூதத்திருவிருத்தம் ௪௬௩

சூதவனநாமகாரணச்சருக்கம்.

எந்தை தூயமு தங்கொண் மேனியி ல்க்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாசல மத்தண் மாவன மென்ற நாமரி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காசைவ முங்கு வாமனெ னத்திரு
நக்தி நாயக னன்பி னோடுந யச்ச வாவின் விற்றுமாள் (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மது முனிவரர் மாப்தி யெனுஞ்சீர்ப்
புனித மாண்சனற் குமானே பூருவத் தலவேரான்
றனைய னாகிய காசிப முனிவரற் றமுவு
மனையர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய றிருவர். (௨)

மனன மர்ந்தன ரோர்வயி றிருந்துழி மகவான
றனது வானிற் வச்சயிச் சிரவமென் றகுபேர்
வனைது ரங்கமஞ் சேய்மைகண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினதைநேர் மொழியும். (௩)

எங்கை யொப்பரி யிப்பரி யினதிலாங் கூலம்
பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புசல்கென வவடன்
றங்கை வான்மைய தென்னவத் தகையின்மு த் தவடா
னங்கை டன்சொலெல்வ வாயனி சிறத்தென நவின்ருள். (௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெம்மிலார் தோற்று
ரன்னர் வென்றவர்க் கடிமையா சுகவென வவன்குள்
பன்னி னாவர் தம்மில் கத்துரு பரநது
துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறுர்ப் பார்த்திது சொல்லும். (௫)

வருக நம்பணி மரூப்பணி மைந்தர்காள் வானப்
புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்
சூரிய தெவ்வழி ய்வவழி புர்கென ஷ்டாத்தா
ளரவ மைந்தராக் கடாசென மறுத்தன ரவருள். (௬)

ஆனைமு னித்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சுக்
தனைய னுயகார்க் கோடகன் ருடடி பணந்து
முனிய லன்னேரின் கருதகினை முடிப்பெண் றதன்வாற்
றுனைபு சென்றியு குறச்சழிஇக் கரிதெனக் குழ்த்தான். (௭)

பின்னை முய்னையள் பின்னைநேர் பின்னைய னுடனே
யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம்போந்
தின்ன வாலதி யெந்நிறத் தெனத்தெரிந் தினையாள்
சொன்ன நீண்டைய தேயுனக் கடிமையான் ரோகாய். (௮)

என்று கூறிமுன னவன்பணி பணிகடா னியற்று
கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்
நன்ற னிப்புறத் தருணனாந் தன்முனைத் தாங்கி
யொன்று மெய்மொழிக் கனதையாம் வினதைபாந் குற்றான். (௯)

உடன்பி றத்தவச், சத்துரு கத்துரு வதுகண்
டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையனை யழைத்தே
தடம்ப ணித்தலம் புகுதநம் ருளத்தவாத் தழைத்த
தொடர்ந்துன் மைத்தனஞ் சிறுர்ச்சுமந் தேகுறத் துனையா. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னண்மே
யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவளை
யிம்மெ னச்சுவன் மினைச்சுமந் தரம்புகுந் திறுப்ப
வெம்மை மக்களோ டக்கொடி யவள்விரைந் திழிந்தாள் (௧௧)

ஆங்க ணிச்சையி னுலாவறு மப்பணிச் சிறுந்தம்
பாங்க ழைத்தனர் கலுமுனை நாடுவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யெகுதி நம்பணித் தாதிதன் றனையா. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுறா யெலுந்தீக்
கன்ன பாசுத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னே பாலுநீய் யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னே யீண்டுதற் தாதிடென் றேருதிய நிமித்தம். (கங)

உள்ள வாறருள் சென்றடி பணிந்துநின் றுடைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலேபுலே வழக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (கச)

அருமை மைந்தகே ளென்முன ளெனைமுன ளாகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழில்புரீ லுப் புன்மையே பூண்டேம். (கரு)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகற் கலுழ
னன்னே முன்னையன் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னே யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கற்
கென்னே செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். (க)

தனையன் வாசகந் தனைவினய்த் தனையிலா வுலகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிரு ரிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியதாமக் காற்றும்
வினையு னாத்திராற் றுவலென வினவென விடுத்தான். (கஎ)

ஆன்ன பன்னக மைந்தனா வினவின னவ்வா
றுன்னி யன்னரக் ககபதி முகமதித் துணைப்பா
ரின்ன லந்தரு வானமு தெமக்கிவ னீதி
யென்னி னின்னனே யடிமையை நீக்குது மென்றார். (கஅ)

வியலு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயநி லாவுசேய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்
தியலு மாசமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
றுயலு னாவிலென் றுதவுதி யாலென வுரைத்தான். (கக)

உதவி னுளவற் குரைக்குமென் னும்பலே யும்பர்
பதவி நீபுக வாற்றுண விழைவுறிந் படுநீ
ருத்தி வைகுநர் வேட்டிவ ருண்டிநீ யுணுங்ளான்
மதர்கெ டுங்கண்வேட் டுவர்மினை வேட்டொரு மறையோன். (கஃ)

ஆங்கு வைகுமா லவனை யெடுத்துணு தைய
வோங்கு வான்புகுந் தமுதுகொண் டுறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரப்புரத் தருள்கெனப் பகர்ந்தான். (௨௬)

அன்னை பேசிய வாசிய ஞாக்கலி யணுகித்
துன்னு *சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுநீ
யென்ன வேதியன் கனன்றிடக் கான்றன் னெழுந்தம்
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் வழங்குநர் வள்ளால். (௨௭)

(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்னொழிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டுத்துப்
பன்னுதன் ருதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்னே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். (1)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையில் சில்லர் பல்ல ரென்வயிற் றெல்லே யிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து மெலிந்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லேநல் லுணுவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (௨௮)

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மிளவ லான
வுன்னுசுப் பிரதீ கன்ற னும்பொ ருள் குறித்துப் பூசு
றுன்னிய விளைத்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சாப மற்றுள்
முன்னவன் கமட மாணன் முடிணிப மாணன் பின்னோன். (௨௯)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வவிரந் தீரா
திசலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்ச மாறு
தகுமுடற் பருஉவி ரட்டி யோசனை சாற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமூன் றுமால். (௩௦)

எகியிங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிடீர்ந் தப்பாற்
போகிரீ போகில் வேந்த போகியூ ர்மரி கொண்டு
வேகியாய் மீளு கென்றான் வினாந் தவண் விகங்க ராசன்
ருகியா யவ்வி ரண்டுந் தாளுகி ரிடையே கவ்வி. (௩௧)

விசைகொடு கிளம்பி தூறி யோசனை மேக்கு யாந்த
பசையுரோ கிணிகா மத்தொண் பாதவ விடபத் துற்றா
னசையுமக் கோட ரந்தா னுற்றொணு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்திண் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (௩௨)

* சில்லர் - வேடர்.

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
 னாவர் வீழ்வர் கீழென் றகநடுக் குற்றக் கோடு
 மேவுற வுடன்ற ழீஇவிண் மீச்செலக் காசி பண்கண்
 டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத்* தரத் தமைய வைத்தி. (௨௬)

ஐயநீ யென்றா னவ்வா றத்தரத் தினிது வைத்து
 மையிகல் வேழ மர்வுங் கிமடமோ தகமுங் வாய்ப்பெய்
 தொய்யென வவணை மேல்வ் வுவணவேத் துறுங்கா லன்ன
 தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழுமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩௦)

அச்சமிக் கண்ண லெனனீ தவம்பல காட்டுற் பாத
 நிச்சயித் தருள்கென் றுசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்னேன்
 முச்சகம் பரவு வேநத முந்துகா சிபன்ற னாற்று
 மெச்சுந் பண்டங் கொண்டாங் கெய்திய வேவச் சென்றார். (௩௧)

வாலகில் வியர்க ளங்கைப் பெருவான் மாணு மெய்யர்
 சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
 காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரக் களையே றிச்செல்
 வேலை யசித்தல் கண்டார் விழியொரி கதுவ ரோக்கி. (௩௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிந்து நோற்றார்
 சிவத்தவர் சுறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
 றவப்பெருங் குமரன் போந்தான் றன்சிறை யிரண்டி லொன்றாற்
 புவிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௩௩)

அமரிகொண் டேக விங்ங னணையுமவ் விநங்க நாத
 னிமிருமுற் பாத மிற்றா னிகழ்த்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
 கமையொலி யழலோ னாதிக்க டவுளர்க் கூவிக் காமி
 னமதுல கமுது புள்ளி னாதனவேட் டுறுநிங் கென்றான். (௩௪)

அதுவினா யமரர் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
 முதுகய வரவு நீப்பான் ருயலுபு முயல்குழிந் தாங்குக்
 கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்த்து காத்தனர் வருப தங்க
 பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் பநகலோ பலத்தின் வீழ. (௩௫)

* தரம் - மலை.

† பம் = விண்மீன்.

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வனரொலி கிளர வீசிச்
கொண்டிறல் கண்டா ரண்டர் கூறுமாத் தினாயொன் றப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடக் கைகூலத் தோடி யெய்த்தார். (௩௬)

நின்றவர் சிலரந் தோவெந் நீள்விழி முகிழ்ப்பி லாஜிழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்டா துள்ள
மென்றினி யோடினா லு மிவன்விடா மென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமு னும் விபுத ராங்கே. (௩௭)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சர மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைதன் பக்கத் துணையின லுக்க பின்னர்ச்
சூற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௩௮)

வலனுறக் குவிப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவற வருதல் பக்கா னண்ணின ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்றோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள னுண்ட மொன்ற லலகிலாத் துண்டந் செய்தான். (௩௯)

உம்பர்கு மும்ப ரெல்லா மொழித லு மங்கி நாணல்
வெம்புனந் துரப்பத் தாண்டி வெம்படை யேற்பப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந் தங்கன் யாவுமுண் மிழிந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருநதை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௦)

துணிவினோ ரிமையில் வென்ற னிமையிலவ் விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு நானே கரியென்பான் போற்க ரிந்து
பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக னாய் பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுத் தருமிடம் புருங்கா லாங்கே. (௪௧)

பன்னக ினாக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மாணங்க டிரண மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொடுக்கித் தீகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் மண்ணுழைந்தான். (௪௨)

தருப்பைகு முமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணல்
விருப்பமீக் கூர்ந்தா மீண்டுன் விறறெரீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து மிற்றென் றுரைத்தியா லுவண வென்றான்

மாதவரீ நமைச்சுமக்கும் வரந்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதாணை நினக்களித்துஞ் செப்புதிநின் வேட்கையென
வோதின்னக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதியென வழுதிதுசென் றளித்தபின ராதுமெனா. (௪௪)

தருவரமால் கொண்டுற்பொற் றருவரமால் வெருவரெஞ்
சருவரீவா னமுதிழுத்தற் காற்றாமைத் துணிந்தொருவா
றொருவரும்போர் நணிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின்றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறிந்தார்த்தான். (௪௫)

வருருவீசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவதிகள்
மருவுநின் துயிர்க்குலிசம் வறிதுறன்மாண் பன்றெனது
பொருசிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்ந்தான்
பெருகொளியெண்டிசைந்ரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (௪௬)

ஊழ்த்தவிற கொளிப்பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால். ()

ஆன்னவருண் டெமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுனக்கத்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறற்கழலுன் பரிந்துரைக்கும் புரந்தானே
நன்னவருத் தந்தணத்தி நறையமுத கடமிதனை. (௪௭)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யாண்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடனீ கோடியென விசைந்தரிபி னசைந்துவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற் லடல்வயின்
தேயன்மகி தலமுடுத்த தென்கடன்மீச செல்கின்றான். (௪௮)

அப்பெரிய திறற்கலுந் தைகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருமந் திரநாத னுலவதிரு வருள்பொழித்
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருசிறைக்கால் விரைசெல்வாற்
றுப்புறுமக் கடத்தமுதத் துளிசிதறி நலம்வீழ்த். (௫௦)

அத்திவலைக் குலவிரிவீழ்த் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்பெறுமவ் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி
னத்திவலை யொத்தமுலை நகமகன்பா கன்றொண்டர்
பத்திவலைப் பபெரமன் பயிலுமிடம் பாவனமே. (௫௧)

ஆதியருள் கடிக்குளம்பே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
வீதினோத் திரகருப மிசைக்கோடிக் குழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க யாமினிய
மாதிரத்திற் றாளநகர் மறிதிரைவா ரிதிதிகழ. (௫௨)

வருநிருதி யம்பரத்தின் மறைபரவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப்பச சிமஷலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குண் ற மமர்ந்திலங்க லரியரிதம்
பரிதிநிய மம்புவ னூர்பயிலக் குபேரதிரை. (௫௩)

பன்னரியபொன்னினது பாதாளீச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற் லீசாண வம்பலிடைச் சிற்றேறம்
தன்னிகர்ச்சி தளகந்த தரபாரி சாதவன
மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க. (௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமில் வெண்டிசைசூழ்
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் ருங்குபரம் புறவீழ்ந்த
புத்தமுதத் துளினின்றும் பொலிகுத முனைத்தெழுந்த. (௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி
மீகாண விச்சின்றி நாறுசெய்வா னெனவிதந்த
மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா
லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதநினை. (௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனுபவனினு மகண்டமதா
யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடல்போற்
றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரங்கரம்
விண்ணரித முற்றளந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல. (௫௭)

எண்ணியவா கலுழனடந் தின்சுனைத்ப்பொற் கடநாகர்
கண்ணெதிர்வைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்
விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகிஞ லக்கடங்கொண்
டுண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுலவண்புகுந் தினிதமர்ந்தான். (௫௮)

அணுவுதவி செயினுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்
குணநிதிகள் செயல்தாட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவிக்
கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதும் பருக்களித்தாங்
கணையுநிறை மதிசிகரத் தனையருசே கரநிகரம், (௫௯)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிங் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போண்ம் விரவுசுவா சுதமாத்ரி பாதிதுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை யிரதமகீ ருகநிகரம். (க௦)

வித்தின்னி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென விளந்ருளிர்கான் ரெழிர்மாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி யலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி *விண் ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடியே. (க௧)

திசைக்கரிய முகக்கவளத் திரள்கொடுக்கும் பாகவென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் விரவுகுளிர்ந்நீழல்பரப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலனுகர்தே மாந்துருமம். (க௨)

சேதார முகந்தெறிபஃ நிரைத்தடநீர் பருகுபல
சேதார முகந்துதிர்பஃ நீங்கனியா தியறுகர்வ
சேதார முகவடிவுஞ் சேராத தீர்க்காயுட்
சேதார முகந்துறுமிச் சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (க௩)

புண்ணைநற வங்குபம் புகமிலாங் கலிகுடசம்
முண்ணை வழை வில்லம்விளா முண்டகமா ரஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநந் தஞ்சரளம்
பன்னிலகு சுங்கோங்கு பாடலமுன் ஸீடலவண். (க௪)

மாதவிதண் மௌலன்மன மால்திக மால்திகள்
போதவிர்வண் சாதிமணம் பொலியயிலை சுண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவழிப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (க௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றறிரு தங்கமரி
மதுகரம்யா ழிசைப்பமுச் மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞை நடம்புரிய
முதுகனிப்பொற் திரளையருண் முசுவமுத சேகரங்கள். (க௬)

மாதவர்கை யிளநறும்புன் மடிதுகரு மானிளங்கண்
ரோதுடச மலகிடுவ வழுவைநிறை வாலதியாற்
போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்பணி தருஞ்சரபர்
திதிலிணைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு ரெயுமாங்கே. (க௭)

* விண்ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடி விஷ்ணுவாகிய ஸ்காரிலா வராகம்;

கிளைமயம்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளைதுகரக் கிளைவானின்
விளைமலர்தூய் விளைதருவின் விரைக்கனிகொ ணுத்தரவஃ
துளையெறிந்துள் ளுளோவுறவேம் புணக்கொடுத்தாங் கூடன்மிகு
மளையினுமிக் களைத்ருமா மிலைச்சுவையு மிலையதனூல். (௬௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதர்கை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமந்த் ரேசன்
றன்னருளா தலின்வாணத் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
மன்னுமுயிர்க் குறுதியையும் வளர்ப்பதெனு ருளப்பொலிவு மருவுவாஞ்சை
துன்னுதபோ தனர்மலத்தின் ரெகைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்த்தாரங்
[கே. (௬௯)]

காசிபர்மார்த் கண்டர்கெள தமர்பிருகு கட யோனி 'நர்க்க ரேவி
யாசர்க்க ரத்திரிகுற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா மத்து
வாசர்சனூத் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
கோசிகர்ப் பாசரர்க் கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்ச ராதி. (௭௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழ்ச சேர்ந்தே
யுவமனிலா வுலகையா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
யவனுறைபட் லொச்சிரம மாமுடச மாசுகியினி தமர்ந்தா ரநதத்
திவியமுனி சிகாமணிகள் சிலகுணச சிறப்பெவர்வாய திறக்க வல்லார்' (௭௧)

அன்னவர்தா முன்னமர்சீ ரநுக்கலை மந்த மே ருவைரன் னாய
வென்னசிவ தலங்களினு மிலங் குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண் வந் தென்று
மன்னுகவென் றுன்னினர் ம் மாண்புணாநதாங் கனைத்துலகும் வயங்கு மந்
தப், பன்னரிய தீர்த்தமெலாம் படர்ந்தவண்பல் றடங்களைனப் பாம்பி
[ஈன்ற. (௭௨)]

களியளியுண் டவட்டெடுப்பக் கமழ்பிரசப் பெருவெள்ளங் கான்று நாளும்
வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணை கு வளைத்துணைசை வலத்தை யுள்
ளிட், டிளபொருள்கட் குறையுளென வொளிர்தருமங் வுயர்தடங்க ளுலவா
தென்றும், பளகறவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்க ணல்
[கும். (௭௩)]

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன் மலர்வெண் ஈங்க
நாதமிசைப் பனகுமுத நற்கடபோந் தவகீத நறுநகேன் பாடும்
சீதமர கதக்கலகத் திலநீராஞ் சனந்துளிகள் செறியு மம்பு
சாதமா லம்வளாப்பத் தக்கமுர சொலிப்பனபோ தகங்க ளாங்கே. (௭௪)

வானைகள்*வான் நவரோனவவ்வாவியினும் வாவியெழில் வளர்கு தத்தின்
 ருளதிர மோதுததுத் தகுஞ்சுவைமாண் கனிகன்பல தருவ தாமே
 கோளுறடுஞ் சினர்தீமை சூயிற்றிடினும் பொறுத்ததனை குணமாக்கொ
 ண்டி, மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களிக்குந் தக்கவாசெய் மேன்மை காட்டும்.
 வாவிதட மாநிரைசெவ் வனசநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூகக்
 தூவியதம் மடைநுதியாற் சுரும்பாற்றக் கனிகனிதேன் னாவா நின்றன்
 மேவியவம் முனிவர்தூல் விதிமதுவோ டொண்புபாரிதூய் விளங்கு செம்
 பொற், ருலிரிவட் டகைநுறெய் தகச்சொரிந்தா சூதிசெய்மகத் தகுதி காட்
 [இம். (எக)

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
 வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவநுதிய பாவனமாயுற்றெஞ் ஞான்றுஞ்
 சித்திபுத்தி பத்திமுத்திசு சிறப்பெவையு மொருங்குருந் திறத்தி னாலு
 மெய்த்தகைய புண்ணியமா விருக்கமெலாம் பெருக்கலாம் வியப்பி னாலும்.

திருவமுத சூதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பி னாலுந் ,
 தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிலவளர் சிவப்பே ருய
 பொருளமுத சிவானந்த போகமடுத் தடுத்தவர்க்கோர் புறத்தின் வெற்பின்
 வருபெரிய நாயகிசேர் மத்திரநா யகனருளு மாண்பி னாலும். (எக)

கத்துதிரைக் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழ
 முத்தமமா தலமெவற்று ருத்தமோத் தமசுமென் றுலகு போற்று
 ரித்தியமா தலரிதுவே நுஞ்சொன்னேன் முகமனென ளினையே லென்ன
 வத்தகைய திருநுதி யடிகன்சனற் குமரமுனிக் கருளி மேலும். (எக)

இவ்வருமை பெருமைதிகு பிறுங்காதை யுதிசூய்ய மேனோர் தம்பா
 லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியாத் விதய சில
 மெய்வருபக் குவம்பமுத்த வித்தகசுங் கமருளுக்கே விளம்பு கென்று
 தெவ்வடுவேற்பணிசொண்டசெவ்வேளிங்கெனக்கருளியசெய்தான்மன்னோ.

நுனித்துணர்வித் தகநினக்கு துவல்லவானேன் விரித்திதென துதற்க ணந்தி
 யினித்ததிரு மான்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புந் தோனப்
 பனித்தவன மதிவேணிப் பானருள்பெற் றுயந்தவாச்சிப் பண்பி னோழத்
 தனித்தவன மாண்பினுக்கே தனித்தவன முள்ளின்னுஞ் சாற்றுகெந்தாய்.

என்றுசுனற் குமரமுனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த சூத
 வென்றிபுனை மாதவனை விராக்கமலத் தான்பணிந்து மேலு மெந்தா
 யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா மெமக்கின்னு மருளு கென்ன
 நன்றுணர்ச வுனகாதி நற்றவர் போற் றியசூத னவில்வான் மன்னோ. (அக)

* வான் நவா - வானவில்.

வேறு.

ஒது சவுனக ராதி முனிவர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
சூத முனிமுன மோதி யருளினை சூத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின்மிக யாவர் வினவின ரோதினர்
மேத கவர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யுதுவரெரர் வீடரோ. (௮௩)

சூதவனநாமகாரணக் கருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௫௪௪.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்.

தேமிசு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல்
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென ரசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ. (௧)

வேறு.

இந்தினா இந்தி ராணி யீரிரு கோட்டு வால்
சிந்துர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் லாம
மைந்தவா கரமாங் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றே. (௨)

தொக்கமு துணம் தித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காவி
நக்கமுன் னாலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ரமுத மீத்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
லிக்கட லிபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே. (௩)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவள மாவம் புயப்பொருட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்கு வேதமா புரம்பொ ருட்டின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தொழில் காட்டு மாதோ. (௪)

வழுத்துறு மச்சு வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மராள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தனாப் பயினால் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவு
வீழுத்தரு மனைய செம்பொன் விடன்பணித் கோயி னுப்பண். (௫)

உருவளர் தவள மேனி யுரகவேந் துடல்வ ளோத்து
மருவுமெல் லணையங் வேதன் வயங்குவெண் ணீறு டூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா லிதன்பா லன்னே
னிர்ருவிழி மணியின் சோதி மெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல். (௬)

மாலிசை மாலின் மேனி, மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் சாலொளிப் பரியங் கூத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பாணுப் பான்மையிற் படர்ந்து பல்கி. (௭)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருதுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தாமணி குண்ட லங்கள்
மன்னுமவ் வென்று பின்பால் வருமிரு குழவி மான. (௮)

இருவிழி யப்ப தங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வாம்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணைநீ ரணுவங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (௯)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யாத்தவெம் பரிதி தோன்றத்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (௧௦)

வரதநல் லபயம் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட
வரதந் முதல மைந்த வங்கத கங்க ணிதி
யுரதந வைசயந்தி யுயர்மணி யார மாதி
சரதந வொளியெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (௧௧)

கவினிறை மணிவேந் தாக்குங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிகிழல் பரப்பு மார்பார்
திவியவா தனத்தி னீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
சுவாமனே யுலகெ லாந்தேற் றெருபெருந் திருவி ளங்க. (௧௨)

மறுவெனப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாலு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துதுமெழின் மறுவொன் றம்ம துயவம் மார்பி லங்க. (௧௩)

உலகெலா மரபி னேங்க வற்பவீப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருந்தி யோடி^௧
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (௧௪)

மாற்றுயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரசுசெங் கேழ்ப்பன்
ஊற்றிதழ்க் கமல நீரி னேற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய லெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (௧௫)

பரிபுர மாதி யம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்தார்க்
கருஞ்செயல் பழமன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுரு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றெருளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வரை வரை குணனுங் காட்ட. (௧௬)

கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
* கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவித் தெதிர்நின் றேத்த. (௧௭)

தேனல ரம்பு சாதச் செம்மல ரயன்மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்த்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
கானவர் னைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக ளேற. (௧௮)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை டெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னோடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழீஇப் பணியி னிற்பக்
கொன்னியற் சேனைக் கோன்பொற் கோல்கொடி நெருக்கொ துக்க.

மாமறைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பக்
தேமலர்க் குழற்கு தேவி தேற்றெழி னீளா தேவி
மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருததி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (௨௦)

* கடி - விரைவு, மல - வளப்பமுடைய.

வேறு.

தன்னுள் கவர்ந்து கண்ணிறை காட்சித் தங்கபே நுவகைநீர் தரக்கண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா விந்தினை வந்தித நாதா
மன்னு னிதியே வைகுண்ட பதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட் டிதியே யியற்றுதண் மதியே யாவையு முணர்ந்தமா துதியே. (1)

என்றினி தனந்த னன்னதமாண் டிதிக ளினைத் தினை தென்தையே யென்றும்
பொன்றுறு நித்தி யானந்த பரம போகமே புரிவதாய் விரிவதாய் போத
நன்றிலாச் சன்ன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய வலத்தலே தாந்த
முன்றிகழ் சகலா கமங்கன்மம் மதமாய் மொழியுமெப வழியினே முறையே.

அறிவிலாச் சிறியேற் கருள்கென வியப்ப வன்னது தன்னிரு செவியேற்
றிறைவன மனைய முருகநா யகன்போ கீசன் குணத்தே யிடு கெண்
முறையினின் வினவுக் கிழையென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
றிறைசமு சார வுத்திதா யகமாய் கத்தியா னந்தன் மலமாய். (உரு)

ஆதிமத் தியாந்த ரகிதமா யறுதி யாய்ரு விகற்பமா யளவா
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாய் சிவதத் துவமுப சாந்தமுன் றுய
நீதியாய் வேத முடிவினிற் பரம மெய்யாய நிறைநரா சிவத்தை
யோதியா லுள்ள படியுணர்ந் துபாசித் துயுங்லை பெறுமவ வெவோ. (உச)

அவர்களை வினவு தகிய நெறிமுற் றறிவீ தறிநதிலா லொவ்மற்
றவொரு சிறிது மன்பலார் நாகு ளாதமரங் கவர்களை யாலா
தவமிசு மனந்த வாதலா லனைய சதாசிவ மூர்த்திபு லையே
தவநின் வேட்கை சருமலால் வேறு சாதன மிலையிது சாதம். (உரு)

யாவரே தீரத் துவம்பெரிந் தோரைந் தித்திய *புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நாரைசெ யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் றய்லோ
யாவரே யரிய முமூட்சுக்க ளென்றாக் கருதறை பெருமுறை யறையும்
வாவறும் விடய நுகர்ச்சிமுன் னாவ மாற்றுதற் கசத்தே வ்வாதாம். (உச)

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி வீமனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசநப் பூசித் தல்துவே
கதிவழி யாமா விதுதுணிந தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணா
மதிவழி யுடலுள் ளளவரு வினையின் வருபய நெருவற நுகர்ந்து. (உ௭)

* புபுட்சுக்கள் = புசிக்கும் இசையுடையார்.

நியதிசெய் பூசோ பாசுரூ பெலத்தா னிமலமெய்து ஞானமுன் னிகழு
மயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினுன் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போக
நயனிறை மோக்க நண்ணுப திண்ண நன்குண ரங்கத நாத. (௨௮)

ஆதலாற் சமுசா றோததி கடந்தே யருளினு னித்தியா னந்த
போதவீ றெதுதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ நலமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவஞா னம்பெநீஇ யுள்ள படியுணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
மோதபூ சனையேயன்றவே நிலையான் முடிப்தென் றுணரகி முதல்வ. (௩௯)
செப்பியாங் கனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெற்றங்ஙடை யூற
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி ரெவற்று மொழிவுற வழிவிரிந் துளதா
ல்ப்பசுத் துவந்தா னெத்தவத் தாலு மிரிந்நிடா திரித்திடு மிவனே
யப்பர மோக்க விருப்பனிட் னுளங்க னகமிலா னெனுமறையநதம். (௪௦)
வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுதான் பாசுபத தீக்கை யேயா
முத்தமமா மிதுவிரசா வேமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாந்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா னியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வித்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேணீ. (௪௧)

இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொள் காலம்
பன்னுமுவா விருளான்கு பதினான்காந் தினநான்கு பரம மிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணைமை வருபினியீ னாக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகன் றிறப்புமல முண்பதிவை யுருக்ரைநன் குணர்த்துசார்ந்து. (௪௨)

அனையநறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காற் பின்மரைமெல் லடையிற் சாத
மனுவிட்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாற் பெய்து
பினைநவிலு மகோரத்தாற் பிடைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பேணிக் கொண்
டே, முன்னவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாகு மம்முறைமேன் மொழியக்
[கேட்டி. (௪௩)]

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணிசுசி தாணிசில யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் டயசுட்கம் பொலிய மூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற் சொன்முறையித் துவேள் விக்குத்
தக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக்கூறி. (௪௪)

சொல்லியவான் கிருதத்தாற் சொல்லியவா ருகுதி கடுங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சயாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன்முற் றமைந்துபிர திட்டைவிலா வோரிலிங்க நாடிக் கொண்டாங்
கெல்லு னூல்வித்திப்படியேபிர திட்டைபுரிந்தருசசித்தினிதுபோற்றி. (௪௫)

மேவுபசுத் துவரீக்க விருப்பொடுநன் னெறியொழுகும் வேதி யர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டி தக்கிணைதாம் பூலாதி தகமு னல்கிச
சேவுடையான் பாசுபத தீக்கைமுறையந்சிநாற் றிணியா மத்துத்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடையரு தன்பு திகழப் போற்றி. (௩௯)
வேண்டுமுப கரணமெலாம் விருப்பமிக நனியீட்டி விளங்கப் பூசித்
தேண்டருமெம் பெருமானே யிநதுசே கரனெயெம் மிறையே மன்றிற்
ருண்டவகுஞ் சிதபாதா தருகிரிசை மகிழ்நாதா தாயியே னிநாட்
பூண்டவிர தம்முடித்துப் புணர்பசுத்து வம்முமுதும் போக்கி மேலும். (௩௯)
உள்ளபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தரவருளே யுதவு கெநதாய்
கள்ளமனத் தேனெனினுங் கைவிடனின் னடிமையெனக் கரைநதிவ்வாறே
தென்னமுளத் தீராறு தினங்களும்பூ சனையோமச செயலோ டாற்றி
நள்ளருளாற் பதின்மூன்றா ஞாநதய நத்தியமு நடாத்திப் பின்னர். (௩௯)
நேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிக நமலன் றன்னே
மாசனைய ருதெறவே மதித்தமைநத சிவானுபவ மனஞ்சேர்த் தென்று
மீசனையே பசுத்துவரீக் கிடுகிறமை யொடுதிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற்றக்கிணைதாம்பூலமொடுபரிநதளித துப்பணிநதுபோற்றி. (௩௯)
பின்பனைய குரவனைநாற் பெருமறையோர் மரபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசுரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயிலித் தன்போ
டின்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகநதிரீ யிவ்வா ருக்
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

வேறு.

முறைமையினித தீக்கையினே முடித்தியெனிற் பசுத்துவம்போய்
நிறைவிரசா வோமநதா னிருமலகாத் திரீனாதி
யறைதருமிச செயன்முடிவி லாச்சமன மிருமுறைசெய்
நிறைவிரசா வோமநதத் தெடுத்தொளிரவெண் ணீருதல். (௪௧)
அங்குகோத் திரமெளபா சனவீதி கோததிரமத்
துங்குகிவாக கினியிவற்றின் றாயதிரு நீருதல்
செங்கையிலியா தொன்றேனுந் திருநதவமைத் தங்கியெனத்
தங்குபத முதலமைநத தக்கமது வோரேழால். (௪௨)
வலத்தனிக்கை மேன்முடி மனனுறமும் முறைசெபித்து
வலத்தொடபி மநதிரித்தோ மாபோவென் மனுவாலு
நலத்தகைய * வாபோவா மனுவாலு நறுநீரைச
செலத்ததிதே வினைநினைநது தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

ஒப்பவொரு மும்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிதய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துத்தி சாதத்தாற் றியள்ளாணு. (சச)

இருகாங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுபின்னர்ப் பிரித்துளமற் றெருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபுபின் புடனிருகா லாசரித்தே. (சரு)

அனந்தாமற் றெருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைந் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணன்காதல்
வனந்தருதத் துவவகையின் மருவாரு றிடனாதல்
மனந்தருண் மனுமுளையின் மலிதிருபுண் டரமாக. (சசு)

தரித்திடுதன் மரபாமித் தகுநீறு தரித்தவயே
யிரித்திடுவர் பசுத்துவரில் விரும்பாசு பததிக்கை
யுணாத்தவிதி வழாதன்பி னுஞற்றினுமுள் ஞாயிர்போல
வரத்தருமாண் புனதொன்று வழங்குதுமற் றகுடேட்டி. (சஎ)

செபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சின்மூல
முபமான ிலிதென்று முயர்பஞ்சாக் கரமூலம். (சஅ)

நலிலித்தேழ் கோடிமனு ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினம் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக் கியசிபாபா மதிகார மிசன்பாலே
கவிதருமில் வருட்பஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். (சக)

பரமசிவப் பிரசாதம் பரித்தருளிம் மனுவேத்து
வரமிகுமா றக்கரமா மருவுதொகை வகைமெரு
மரணதிக னேயெனைமுன் னாஞ்சாரு ளெனின்மனுஷுட்
முரணதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். (ரு)

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகமிப்
போத மயமந் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேத மறவீற் றிருக்குமிதிற் பிரங்கோ ரெழுத்தின் பெருமையெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (ருக)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாற்று சிரங்க னெல்லாமுஞ்
சகல கலையு மெப்பொருளுந் தன்னு ளமைந்து தனிவிளங்க
வகல மளிக்கு மாதார மாகு மவற்று னெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா யவிரு மகாமம் துரரிதுவே. (௫௨)

சத்து சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த மூத்த நித்தமா சுத்தாத் துவித பரப்பிரம
வத்து தானென் றுபட்டஞ்சொல் வரத பரம சிவானென்று
முத்தி முசலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமம் துரரிதுவே. (௫௩)

வனை மனுக்கள் குழிலையுஞ்சேர்த் தெண்ணப் பெல தத்தமெழுத்
தான வளவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
மான மதுவீ தக்குழிலை மருவா தந்தம் வனாடுண்ணு
மேன திருவைத் தெழுத்தெனவே விளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.

இதனு லிதுதா ரகஞ்சேர்ந்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதனு லாதி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவ ரிதுபேணி சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றா
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பசுங்கள் பலபெற்றார்.

இன்ன மதுவி நமவென்னு மிரண்டக்கரங்கள் பசுத்துவந்தீர்ந்
துன்னுமான் மாபரசிவத்தோடொன்றி வாழ்மெய்ப்பொருளுணர்ந்து
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுமா மலபத்தத்
தின்ன லொழித்துய் வுறவுயிர்கட் கீசன் றானே தருமனுவாம். (௫௪)

யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருங் குபகிடதத்
தாவில் பொருளா லருந்தவத்தாற் றருதீர்த் தாதி யாகாதி
யோவி லறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயன்வே றென்றிலையான்
மேவிம் மனுவோர் முறையேனுமெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ. ()

கணிப்பி லபார துக்க பயங் கரசங் குலவா கரமாய்
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா கரநீர் துறவே றுபாய நிலை
தணிப்பில் சகல வுபட்டபூ டணவிம் மனுவே சகலசகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானே தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௫)

தகுக்கை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தகுபல் குருர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுரைக்கத்
தகுமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தகுநால் வருணர் சங்கரருஞ் சாற்றும் வரோப காரமனு. (௫௬)

தூமம் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமே யாதவினா
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளவிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்தமுன
தாம மிகுமா சுயம்பிரகா சத்தூ மகாமத் திரமி துவே. (௬௦)

வேறு.

இம்மாமனு விற்கிவென்னு நிரண்டெழுத்தின்னொகைவகைவிரியிற்றிகழு
மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா *ரயனுன்முத னுண்மறையாதியெலாஞ்
சும்மாவெனலல்லெதன்சொல்லுவதுத்துவிதாக்கரமீதருதூயபல [சொல்.])
னெம்மானவிலத்தருமோவிடர்முற்றிரித்தின்பொருக்கீமெனலாமொரு

மானந்தரு மிம்மனு சற்குருவால் வழங்கப்பெற லன்றியெய் மாதலத்தின்
பானந்தர வல்கினு மெண்ணியவெப் பலனும்பெறு கிற்றில ராதலினுற்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினடைந்
தினந்தவி ரச்செபமாற்றினுடனெல்லாமெளிதிற்பெற லுண்மையதே. (௬௨)

எல்லாவுயிர் கட்டுமு ளத்திலுந்துன் பெண்ணார்கள்க ளங்கமுன்னோர்சிறிது
மிஷ்லாதவர் காமமுன் னையதுரி சிரித்தோர்பய னிம் மொழி பொய்ம்மொ
ழிமுன், புல்லாதவர் தூலுரைசீலர்களைம்புலனீத்தவர்போற்றுறுசீடர்கள்பா,
னல்லாதாவாற்புரிதிக்கையினு வைநீக்குமெய்ஞ்ஞானந லத்தகையோர். ()

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சற்குரவோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறு மத்திர மேவிளையுத் திறனெண்ணிய வாறுட னல்குமெளி
தவ்வாய்மனு வோதுட னேதுதிடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மிவ்வாழ்கட னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கலை. (௬௪)

தனிமேருவி மாசல மந்தாங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கர மல்லிகை யர்ச்சுனமே
முனிவோர்பணி நைமிசங் கோகனமே முதுகுன்றரு னுசலத்திலையரு
ணனிசேர்திருக்காள த்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர். (௬௫)

புலிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதுரா புரிவேதவ னம்புகல் சேதுமுத
லவிர்மாமதி வேணிசு யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிரமா
சிவராசவி ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்மிவை கைப்பொரு ளாக்குரு
நவின்மாமனு வின்செப மெய்ப்பயனை நவின்மும்மிது நிற்குல கின்புறவே. ()

எனநாரண னேதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்துகர்ந் தேயமுத
நனிகூகி நாயக னேதுறுமென் னாதாதிரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனை யல்லதையிங் கெளியேனுயு முற்றிநங் காரருளாற்
றனியோதிய யாவுகின் பாற்பெறவே தமியேற்குள மார்வமிக் கூர்வதரோ.

அண்ணலெனை யேன்றுகொண்டி னன்னருளே யளித்தோயகி லம்மும ளித்த
ருளங், கண்ணவருள் கென்றுப் பணிந்தடிமேற் றகைகூப்பிய சென்னியன்
வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணோர்பெற வேண்டலு நீண்டவருங் கிரும்பைப்பதி
யெண்ணமு டித்துமென வொண்ணரிதி பெற்றென முற்றுவகை யுததிப்
[புனன் மூழ்கின னாகுடனே. (சுஅ)

பின்னையமொட ன்பணிக் கிரனப்பெருமான் நிருசசநி திமுன்னுமேமாற்,
மன்னோர்மிகுபுண்ணியநீர்த் தமலாவாவிப்புன லும்படிந் தாசமியாத், தன்னே
ர் திருநீறணிநெ தல்லைபெருத் தண்மாமணிமெ ல்லைகோலமுடன், கன்னே
ர்கவிகைத் திருமாலடிக்கீழ்க் காணிககையதா கமுன்னவைத்தன னால். (சுஆ)

மேலுநதுதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவெனக்
நூலுநதுதி செய்விர சானலமாற் நுவல்பாகுப தாசிவ நீக்கைமறை
நாலுநதுதி மநதிரமாதியெலாநயப்பபுரிந் தத்திருநீறளித்தெக் [மனம். (எ0)
காலுநதுதி செய்திரு வைநதெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாயமைகனரிநது

வேறு.

ஏகசசிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணற்
பாகத்துற நோககித்தரு பார்வைத்திரு வமுதாற்
சேகற்றுப வாசத்தனி விரதசசெயல் கோளந்
நாகர்க்கிறை தேகத்தினை நானம்புரி வித்தே. (எக்)

தன்னோர்முகங் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி
யன்னோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவருப
மென்னவரு திருவைநதெழுத் துபதேசமு னியற்றி
மன்னோர்சிவ மடமாக்கினன் மகியேநதகி வேநதை. (எஉ)

உ ளாயாதிசு ளாலும்மள வுணராவொளிர் மணுவேந்
துரையாலொரு செவிவாயினு மொருவாத் திரு வமுதாய்
*வரையாமுன மெனமாதவம் வாய்த்தோமென மகிழா
வரையாதமெ யறிவானநத மயவாரிதி படிநதான். (எங்)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெ
யானந்தமம் மாந்தம ரங்கைப்பெரு மான்றன்
பானன்றருள் காமத்தக பரிசாதிப பயனான்
மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாயவயங் கினனல். (௭௪)

அகிராயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற்
றகுமாதா மிகவீழ்ந்தடிச் சுடிதாழ்ந்துப் றுதிசண்
மிகவோதிபவ் வரிதாட்பணி யுடமிக்குளம் விழைந்தா
னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாநதரும் பெனவே. (௭௫)

பதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய டலரே
கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாசப்
பதியாரருட் குறியாஞ்சுயம் பிலங்கேசபொற் பதமே
வதியோடருச சனையேபுரி விழைவேமிக வமர்ந்தான். (௭௬)

என்றோதிய நந்தீசனை யிருதாள்சனற் குமா
னன்றாதா விறைஞ்சாநலில் கதைமேலுந யந்தே
சின்றனென வருள்கூதனை நேயம் நிகு முனிவோர்
பின்றனா வினையகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும். (௭௭)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னப்புமிகு திறனுற்றெழு சேட னுளககள்கூர்
தாமுற்றுப் தேசமு ளைத்தகதை தனையற்பில் வி னுவினா செப்பினர்தாங்
குருவைப்பெறு வார்கன்ப சுத்துவயில்குலமெயசசிவ ஞானமுரப்பெறுவார்
பருகுற்றிக வாழ்வுகண் முற்றுமொரு பரமுததியு மேஷுவர் நிச்சயமே. (௭௮)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழுவதுமுடியின் கண் வாழ்தா நிறுவிய பணிபதியன்பு கூர்தா, மலர்மக
டமுவுறுகொண்களுருள் வருமொழிகுருமொழிகொண்டதோ தினங், குலவு
று மனையன விண்டுபாலெழுவீர், குளிர்மர கத்சிவ லிங்க மேலுறு, நலனிறை
செயன்முறையின்ப மேதக நவிலுது மெனவரு ணந்திகூறு மால். (க)

வேறு.

அருத்திமிகு சனற்குமர வருந்தவகேண் முருந்தனடி யடைவின் பேற்றற்
நிருத்தகுபாக்கியன்விரசா தீக்கையினைத் தெழுத்தினுப தேச சீலன்
கருத்தொருமைச் சிவஞானக் கடற்படிந்தா னந்தமு தங் களித்துண் டன்பு
பெருத்தெழின் றனத்தனரி பிரசமலர்த் தான்பணிந்து பேசு கின்றான். (உ)

குவலையமுற் றளித்தருளென் குருநாதா நிருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
பவலையமா கியபாச பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னைப்போர்
திவலையள விலேனெனினுஞ் சிறியனமை யலதுகதி தேறா னென்றென்
கவலையற வினிதளித்த கடமையின்மே ளுருளலுந்ந் கடமையன்றோ. (ங)

ஆதலினு லெளியனெழுத் தைத்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினு லனவரதங் கலந்துறையுஞ் சிவலிங்கங் கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத் துடைத்தருள்பூ ஈனைபுர்தற் கேவேட்கை தழைத்தே னுஞ்ஞா
யீதலினு லுளங்குளிர்வித் தென்னையருள் பின்னையமர்ந் திலங்குமார்ப. (ச)

எனவகிவேந் திறைஞ்சுபுஞ் றினிதிசைத்த வேத்துரைகேட் டிநதி ரேசன்
களியடிய ரெணமுடிஞ்சுங் கருத்தவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனகபுதிந் கருள்புரிந்திப் பரிசுரைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோனாட்
டினிலிறைவ னருட்பெருக்கே யெனப்பொலியுங்காவிரியாற் றினுக்க வாசி.

ஆசையினில் யோசனைபூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
கோசனையொன்றென்பெறுமேர்முழியமுதாம் பிர்குலக் கருல்வாதென்றுந்
தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்கூத வனமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தாங், கீச
னருண் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும். (ஈ)

வேறு.

ககுபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வகுளகூ விளங்க டிக்கை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்
பகநிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விசுவம் வ.ன்னி யாரமா விவிங்கை புன்னை. (எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துளைய சோக மரசுகர்ச் சூர மாத
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதுகஞ்சே வோமை வெள்ளி
லேலமி லவங்கஞ் சாதி யிலாங்கலி பூக நாகம். (௮)

ஆதிய நிகாக ளந்த வரம்பிரா டலிச்செ நிறது
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலே சீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதுமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பல்க விண்ணெல்லா மளந்து மல்கும். (௯)

வேரிகை நமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
காரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (௧௦)

வாவிபல் வலந்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளக மேல்லை யலந்தைமுன் னுய வென்றுங்
காவிபங் கயங்கல் லாரங் கைரவ மாதி தூரீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வார்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (௧௧)

மிருகண்டு ஞ்னு வாதி விழுத்தவ முனிசு மாங்க
ளருள்கண்டத் துவித போகத் தமர்ந்துவா முடசக தோறும்
பொருசுண்ட வேழஞ் சீயம் புண்டரீ காதி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்தே மாறெழிந் தமர்ந்து சூழ்வ. (௧௨)

இன்னன பல்வ ளங்க ளெல்லையின் றென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெ லாசூய்ந் துறத்திரு வுளங்கொண் டோரின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரி பாகத் தாலோ. (௧௩)

தானருண் மறைக ளா லுஞ் சாற்றும்ற் றளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சுயம்பு வாகி. (௧௪)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வவள ரொளியி னீடி விளங்குமவ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சரண பூசை சிவாகம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயலீ வேட்ட தின்னறு புதுமைத் தன்றால். (௧௫)

* வாரி - இசைக்குழல்.

பதஞ்சலி யாகி முன்னம் பரமஞர் முன்ன மங்கை
முதஞ்சலீ கூப்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால். (கக)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனுத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினை நூல் செப்புநெறி வழாமலருச் சனைபுரித்
யப்பரம னென்பொழுது மமாமுத வருட்குறியில். (க௭)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தகுபன்
மணிகனக நிதிவகைகள் வரம்பில்கொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசுறததேர்ந் துளந்தெளிந்த. (க௮)

தீதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
முதகுசீர்க் காசியப முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதகுபல் விமாளுதி நிருமிதசா தகசதுர
ரோதுலெள கிகம்வல்லா ருடன்றேவர் கம்மியனை. (கக)

உடனழைத்துக் கொடுவிரைந்தவ் வுத்தமமா வனஞ் சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத் திரபின் டாநியுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதியால். (௨௦)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டிபூ சனைப்பயன்முற்
றகலமுற வளித்திடுமான் மார்த்தபூ சனையதன
லிகலரிய மரகதமா விவிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலருமன் பாலென்றுங் பூசைவழா தியற்றுதியால். (௨௧)

என்றருளி முகுத்தனர, விறையிறைஞ்சி யெதிரிநிற்
மன்றன்மல ராதிகொடு மரபின்மர கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீற் றோமாங்கி வினைநிரப்பித்
சன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கத் தனையளித்தான். (௨௨)

அகியரச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியுகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியன்
யிகுகிரியா தியுதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெகுமுளத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (௨௩)

சூரவெதிர்நின் றரவிறைபின் கூறுகின்ற னான்மார்த்த
சரவிலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பரமபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததை யென். (௨௪)

அடிகளடியேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிர்நின்றான் முகநோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசறுமா பூசனைதான். (௨௫)

சுருதிசிவா கமமாதி துதிசருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் கனிவுறுதா வரலிங்க
பரமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல்வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவை கேட்டி. (௨௬)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனைத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சுர தாபிதந் தைவிக லிலிங்கங்
கனிக னேசகு காதிதா பிதங்கண லிங்கம். (௨௭)

உலகெ லாமுய வருளிற்று னுதித்ததே சுயம்பு
விலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொண் றேற்றங்
குலவு மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நிலவு னந்தமா மடங்குயர்ந் தரும்பய னிகழ்த்தும். (௨௮)

வழுத்து மிவ்வகை பன்றிவே ரொருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்சுடு மண்டருச் சிலைகொள்சீ ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிரதம்
பழுத்த மெய்ச்சுயம் பெனவிரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௨௯)

இன்ன பத்தினுண் முன்னேநான் கொன்றினென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னுமாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (௩௦)

ஆன்ன தற்கொரு கோடிமே விரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ரூட்சுயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லளவுகண் டுப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையீற் றினில்விடு மிலிங்கமோர் வகைகளே, (௩௧)

மண்ணு தண்டில் மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் சண்மணி சந்தனங் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா நிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௩௨)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னூதிய வளப்பிலா ஸ்புதரா லென்னான்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௩௩)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புரிக் கதிகக்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய விவ்வியன் மெய்மையா லமுதமா விபின்
தேயமுய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௩௪)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகா வனம்புகு கென்றா
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௩௫)

ஆவ்வ னத்தன வரதசா நித்திய னாகித்
திவ்வி யத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் நிகழ்வற்
மெவ்வு கத்துநீங் குருதிருந் தருளுவீங் விதைக்குச்
செவ்வி முற்றீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள். (௩௬)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல மருத்த மண்டபமா மண்டபஞ்
சோ பனமண்ட பாகி, புரப்பகைவற் பொருப்பெனவிண் பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னா, தரப்புகனா
ல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கக் தருமயனா னிருமிதஞ்செய் வித்தியனை
யசின, சுரப்பவனத் தமரமுத மூலலிங்கத் தட்ட கனத்தருபந் தனம்புரிதி
காசறு நூல் விதியால். (௩௭)

சுணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடைகால
னாதர், தணவாத துசம்பீடஞ் செளராதி சண்ட சாந்தபரி வாரசுரர் தமை
நிருமித் தாங்காங், கணவாரின் ருவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியூ னாயை
மத வெள்ளிபழ னாயனிவ ரவ்நூர், மணவாரின் றனவாதம் புரப்பநிதீஇ
யியம மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வான். (௩௮)

உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மையுற
வொண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நண்மையருள்
வின்மைச் சிவைகெவுரி பவைகுமரி பெரியநா யகியெம், மம்மைதிரு வரு
விதியினிருதிதஞ்செய் தவட்கெமையனமர் துய்யசின கரவீரிபோற்செய்ய
கொம்மைதிகழ் கருப்பதல் விமாளுதி பலவுங் குலவுநிகே தனமெழுப்பிப்
பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (௩௯)

பாவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுகப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனிதவினை
யனுஞ்ஞமுதற் கும்பாபி டேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனைதிரவி
யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகைவயங்கப் புரிவித், தரவிறைநீ யும்ம
னைய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணரூண் முதலாய வனைத்துமியற் றுதியால்.

அனந்தரமக் கனந்தரமா கந்தரற்குப் பன்னீ ராயிராதிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந் தோறு, மினந்தரவந் திடத்தகுபல் வகையவினை சிலங்க எல
ங்குமா வணத்துடனீந் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிகள்
சுவணரசி தாதி மலிதருபா ஈனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், கனந்தர
ரித் தியமுதன்முன் றுளுற்றுசிவத் துவிசர் கனிதாநெஞ் சினிதளவில் கன
கரிதி மனைகள். (௪௦)

வளனிதைபல் வினை சிலங்கண் மற்றவெல்லாஞ் சாசு வதாநூபவ சாதனத் தான்
மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகன்றுதவி யாங்கவரொஞ் ஞான்றுங் கு
லவியவாழ்தரப்பதிட்டைகுயிற்றியொருவாதே, பளகொழியுநீயுமவனமர்ந்த
னையான்மார்த்தமார்த்தமா கதவமுதசிவலிங்க மூர்த்தி, களை சிதமு மனவி
லுபகரணவகையெல்லாங்கவ்வினியபூசனைகள்சிவாகமவிதியாற்புரிதி. (௪௧)

இவ்வியல்பிற் பூசனைநீ புரியமுத லிங்கத் தின்னினைமா தவப்பெருஞ்சீ ரிரு
டிகணீர்க் கிதைமுற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெறுவர் சென்
றினிகா மிரவிசுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையாய்த் தெவ்விறச்செய்
மெய்வகிபெற் றுய்வா னவ்வமுத லிங்கசிவார்ச் சனைபுரிந்தின் படைவே
மெய்வமிலொன் பதுகோளு மெவ்வலகும் பூசித் தின்பமுழு னம்பெறுவ
ரென்புகல்வதினிராம். (௪௨)

ஆதலினுற் பணிராச குணிகிசா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுத லிங்கேச
சரணங், காதலினு முறைத்தவிதி நருத்துறவெண்ணீறு கண்மணிமுற் சிவ
சின்ன காத்தூளு யார்த்தி, * யோதலினு வரைந்தருளு மனுராச ராச வுத்
தமோத் தமசிவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினுர் வம்பெருகைத் தெழுத்தை
முறை யோதி யினிதுதினந் தினம்பூசித் தின்பினமர்ந் திருத்தி. (௪௩)

* ஒது அல் இன்னுவெனப் பிரிக்க.

இத்தகுதி யோடுபரி சுத்தசன்மார்க் கத்தி னியைந்துமா சுதலிங்க வான்மார்
த்த மெனுமல், வுத்தமபூ சனையும்வழா துளுற்றிவரு குதியே லுவாத வினை
யொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்தினிபா சததுயர்குத தாத்துவிதா னந்த
சாந்தபர சிவமாவை பாந்தன்குல வேந்த, துத்தியமன் றிதுவாடமை யென
மாத வாசான் சூதவனத் துயததனன்கா கோதரே நினே. (௪௫)

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லாருறை வந்தி யாவய
னுன்னுகான்முலா பின்ன னாதன வொண்மை மாவனம்வந்த ளானவி
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுனெதிராநதிநாயகன்,சொன்ன
வாறுவி ளம்பு வான்விழை தொன்மை மாதவர் முன்பு குதனே. (௪௬)

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிாத ராயமுழு வில்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரளியி னீடிய விந்த மான்மிய
மமர வோதின ரொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர ஞானமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே. (௪௭)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருதம்-௬௭௧.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

மதியி லுக்கு வேணிமுகக ணிரில யங்கி குரல் கட்க டருவு செங்கை
நீன்மி டற்றன் முதுவானவா, துதிவ பூக நாதன் முற்செ லருப்பு ரிந்து
காதன்,முற்று துணைசெய நந்தி கேச னர்பி னகிகோனமர, கதவி ல்ங்க
மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு னாதத கவினி ளுக்கு சேக ரத்தண் மலர்
கானன, மதைவி ழைந்து நேயாடிகக மனனின் முந்து போய் டுத்த வருமை
யன்பி னேது கிற்ப மென வோது மால். (௧)

வேறு.

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே

வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்

* பனியுற தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவா தாங்கி

நனிமகிழ்ந தரிபொற் பாத நளினம்பன் முறையி னைஞ்சி. (௨)

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னோர் தூ
னடைதரு மயனுள் ளிட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா ரெல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (ங)

வகைபல் வளக்க வொண்ணு மாகிதிப் பொருப்பு மற்று
மிகையெனக் கைக்கொண் ட்சு வேதமா பரத்தி னீன்று
வகைமிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைகநிரா நிராடல் கோடித் திருக்கையி லாயம் புக்கான். (ச)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் தித்து
கண்டசீ கண்ட நாம * கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க னனைக் † கண்டனை கழலி றைஞ்சி. (ரு)

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தேரய்த்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசுத் தொழுது வாழ்ந்தான். (சு)

ஆங்குநன் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கமலாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டுத்த குளிர்பதி யிருவர் நாப்ப
னோங்கன லோங்க றுய வொண்மணி முத்தாற் றேதி. (எ)

புலிபதஞ் சலியா னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா க்த்தங்
கலிசிலம் பொலியா நித்பக் கனியருள் வலியா நித்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெள்ளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம். (அ)

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருசனைத் தவத்தின் பேற்றாற்
கோமுத்தி வாய்ப்ப வந்நாட் கொடுத்தரு டிருத்த லம்மா
னையித்திண் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சீர்க்
காயித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்சி வாஞ்சி யந்தான். (ஈ)

அரியுரத் துச்சு வாச நிச்சுவா சத்தி னாங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு குந்த வேந்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுஞ்ந்றி வாழார். (க)

* கண்டன் - தலைவன் † கண்டு அல்லை கழல் எனப் பிரிக்க.

ஆதிபஃ நலங்க டோறு மடுத்தித் தாங்காங் கன்பி
 னோதுகேச் திரபிண் டாதி யுளுற்றிமா மணிமி டற்று
 மாதபா தியனை வாழ்த்தி வழிககொளீஇ மறைக ணுன்கு
 நீதியி னருசசித் சேத்தி கிலவுமா ரணியம் புக்கு. (௧௧)

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
 லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
 மாதவாக் குரமே சாகை வகைவிரித் துயர்நது விண்ணின்
 மீதெழுந் தனைய சூத விபினமே நோக்கிச் செல்வான். (௧௨)

செல்லுழி யகிசு லேசன் நிருக்குநேர் திருக்க லாத
 நல்லன சுபசி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே
 ரொல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுவுகை வெள்ளத்
 தெல்லகாண் கில்லான் நற்கு ழெனையரோ டேகு கின்றான். (௧௩)

ரவங்*கடத் துவன்செல் சூத நறுநகடற் றினிலு மேதப்
 பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
 தவங்கடத் துவமோர்ந தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
 சிவங்கடத் துருநி மித்தத் திறம்பல திகழ்தை மன்றோ. (௧௪)

தனித்தனி சிமித்தங் கண்ட தருமகிழ் வலதுந தம்மு
 ளினித்தெழு மின்பரதேங்க விருகணீ ரருவி தூங்கப்
 பணிததுடல் பூ,)*த் தோங்கப் பரவுரோ மஞ்சி லிந்தத
 லுனித்தவ மாககண் டாசா னுடசம்வந் தொருங்கு சூழ்ந்தார். (௧௫)
 வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லககதினும் புறத்து,
 முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
 துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்கு நிக கின்புறத்தோன்றற்
 கென்னை யோந்ப மென்னயோ.சனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லே. (௧௬)

வான தூதுபி யோவென வழங்குகெம் பீரவான் வாணி
 யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
 கான மின்னதில் வாழுதும் புண்ணிய கௌரவ கனத்தான்
 மேனி மிர்தெழு சூதழ லத்தொளி மிளிரசுயம் பிவிநகம். (௧௭)

அமிர்த ரூபமாய் டல்லிமுன் வல்லிகள் செறிநதுகூழ்ந் தடர்பு
 ரிமிர்த ருங்கிரு காந்தரத் திலங்குநந் நிமலமா விலிங்கத்
 துமைம ணுனைத் திருமண ளன்ரனி யருள்பெறீஇ யுவந்திங்
 கமைய நேர்தொழந் காநா மீதரப் போதரு மகிகோன். (௧௮)

அன்ன சேடனிங் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
 னின்ன காரண மேநிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரே
 யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
 நன்னர் மாதவர் வேறினி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். (௧௧)

அனையர் குழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தநல் வினந்தன்
 றனைய ளாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவரர் ஞாஞ்சென்
 றினைய தென்பதி லின்ப்மெ யன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
 வினையை யோவிய மேவிய காவிய நாவியல் வேந்த. (௨௦)

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினேவினிதுவீற் றிருக்கு
 மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மருதமர்ந் தீண்டி
 வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வுரத்தினே மந்தெனே வமையு
 மெந்த வாழ்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவனும். (௨௧)

என்ன வின்னன வின்னுரை முன்னுரைத் தெதிர் தழீஇ நமந்தா
 றன்னர் யாராயு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியர்
 பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
 பின்ன ராங்கவ னருன்பொழி கருவொழி குருமொழிப் பேரே. (௨௨)

எத்த லங்களும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சத்தகு மிருஞ்சீ
 ரித்த லத்தெலை புகப்பெறீஇ யெளிதுட னித்தவப் பேற்றால்
 வித்த கத்திரு * மும்மையா லருளுல காட்சி செய் விமல
 வுத்த மத்தவ குலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (௨௩)

இனிப்பெ றற்கரும் பேறுமற் றுண்டுகொ லெனக்கென விசைத்தாங்
 கினிப்பு றங்கலத் தழைத்து குலந்தழைத் தெழுமுனி வார்தார்
 தனிப்ப னன்கரு ணாகரன் டிருகண்டு தனையனஞ் சிரமந்
 தனிந்பு கப்புகுந் தருந்தவ விருத்திக டமில்வினா யமர்கால். (௨௪)

நான மாதிகட் கெவருமிக் கன்புற நயப்பது நலமிக்
 கான மார்க்கண்ட தீர்த்தமென் றவர்கொல வினவியவ் வகீசன்
 ஞான மாதவ ரோடுநீஇ யங்குமா சங்கற்ப நவின்றவ்
 வான நீர்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (௨௫)

வேறு.

கோதான முதலாய குலதானம் பலதானங் குளிர்வ தான
 மேதாந முனிவோர்கள் வெறுக்கையுரு வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
 மீதானத் தருவாதி விருதாநந் தானமெனா வென்க நல்கி
 யாதானம் புரிந்தனல்வேட் டருத்தானந் தம்முனிவர்க் கார்வஞ் செய்தான்.

* மும்மை-வீழுகி ருத்திராசுரம் சடை.

இவ்வாறு செவ்வாறுத் நியன்முனிவர் பயன்முனிவர் தேற்ப நல்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாழும் களத்தமுத மயலிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
கெவ்வாயின் னமுதசுயம் பிலிங்கமவீத் திருத்தருளு மியம்பீ சென்றான். (1)

அகியரசு புகலுறுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தருமுனிவ ரகுகெகிழ்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தரகு வேச
முகமுருவங் காண்மோவ முத்லிங்க தரிசனமம் பூளரி யிற்பல்
ஹகமுறினு மெமக்கெவரு முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி லாயேல். (2-4)

இங்குநினைக் கொண்டினிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பே நெய்த லாலே
எங்களிரு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே நென்னே
தங்கியும்பன் னெடுநாளித் தலச்சிறப்பு கனசுருமைத் தவாங்கு ரம்மே
யொங்கியெழுத் தனவிலிங்கத் துயர்வேது முணர்ந்திடும்பே றுற்றிலேமால்.
என்றனைய முனிவருவத் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு, மன்றி
னிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருத்தை, நன்றுதுரீஇ யெங்
கெங்கு நடந்துறுங்கான் மார்க்கண்ட நளினி தீரத், தென்றுதய திசையணித்
தா யிசைப்பரும்பல் வளஞ் செறித்தோ ரிடநேதோன்றிற்றுல். (௩-௮)

ஆங்கதகண்டு மும்பொழுதா ரமு தினினித் துளச் சனிவித்தருள்வந்தீர்த்தாங்
கோங்கியெழு மின்னிசைகேட் டெவ்விடமோ வெவ்விடமுண் டம்ப ராவி
தாங்குகளத் தமலன்மர் தானமவ னமுதவுருத் தவரு தென்றுத்
சேங்கராதம் பொழிதிநே*சரிதுவென் னுளங்களிப்பச் செல்லா நன்றான்.

வாவரவல் வெலியெழுத் தின் வடிவாக மாதேவா மணிகண் டாசங்
கரவரவு மாகாந்தா கைலாசா சைலேசா கங்கை நேசா
பரவரவு பூதேசா பாசுபதே சாகவதா பரமே சாபூ
தவரபூ டணசாம்ப சதாசிவமந் திரநாதா தாணு மம்போ. (௩-௯)

சந்திரசே கரவாம தாண்டவமுற் ருண்டவபஞ் சாக்க ரேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சைத்தினைய வினத்துயர்மா சரும வேகா
சந்திரானம் புயதரகோ சராசனபல் சுராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரமா மன்பருளத் தனிக்கோவி றனக்கோவில் சாத்த வாழ்வே. (௩-௧௦)

என்பனவா தியாபமத் திலங்கொலியா யெழீது* சுகமா யினித்த லான்மெ
யன்புற்றை சுகவொலியீ தாமெனவுட் காமுறவாக் கணுக்குங்காலவ் [கன்
வன்பவொலி பன்னிறத்த விருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியா யினிது மல்
முன்புதெரீஇ யிநி ரித்த முன்னியது முடிக்குமென்ற முடிந்து கொண்டான்.

* சீர் = ஓலி.

† முடிதல் = சுண்டுமுன்றினியின் முடிதல்.

அனந்தரமா தவர்குழ வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்குமோசை
கணந்தருசா ரிகைசுவா கதங்கிலவென் பனவாதி கழறு மோசை
நினைதருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித துலைமெழுகி னெகிழ்ச்சி காட்ட
வினந்தருவண் டிசையாதி யேச்துறுமந் டடனாக மெனமுன் கண்டான்.)

சாதிமா ல்திமயிலை தளவுமுத ளளவில்கொடி ததைந்த மல்கி
மீதுபடாந் தலர்துறுமபல் விருக்கமுள முருக்கமுத விமல லிங்க
பாததரி சனசி ரிததம் பகிர்ண்ட ிரைகளினும் பயிலா ரின்ற
வாதிதிருக சுயிலைகிடை யடைந்தவண் குழ்த் தனவெனுமா நமையக கண்டான்.

சேகரபூ ருக்கிரஞ் செறிதளிர் ன் றிருவாழுநந் தேட நீடுந், சேகரவெந்
பொனதலபு. றி ள்ளகொலென நினடுந் ளிச சேயமைகண்டான்
சேகரவா திவாபரமுன் றிருவருளிற் பெருநருவித் தெளிதேங் கண்டான்
சேகரண மிறகுனிதச மெம்மலைக ளெனவி சழிச செறிவு கண்டான் (௩௭)

இத்தலத்தோ ரணுவளவா கிலுமீகை ம ளளவா மிருமப யனக்
டததமகை யுறனிதந் னமெனவே யிலாந் கல்க டமருகு சினனீர்
துயத்திடமுன் னல்கியவச சுநாசியமா சுதனமைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல ளிளநீர்குள பறபல்தந் தல்ககரிக்கு மபரிசு கண்டான் (௩௮)

உத்தமர் தூற்கலிசுலப கதுணாவரி தாயவெந்நெனனாதுதானதாசி, மெய்த் குது
சொற்றொடருடை சுதாயவீழும் பொருளாழ் தினிப்புற ளுளவிளந் கலபோற்க
வித்தமிதற்கெ திராமரையாவிலைநாவலபல்ததேரடுகெ திராவகண்டான், மொய
த்தெழுமுககனித்தொகைகண்மூவகைநூற்றற்றத்தில்குமு ளைமைகண்டான்

சம்பீர மிலிருசுமென் றனபெயாகதேற் றிடங்கன்னித கைய லாசஞ்
சம்பீர மிலிருசுமாத தனிகாட்டுங் கனிகாட்டி ததானே ாகிகுரு
சம்பீர க்ரைகளைச்சா மீகாப்பல் றிள்ளைகளைத் தங்கைநீட்டிசு
சம்பீர வடியருக்கி தரவெதிராபாத் துறுங்கொடைஞா தாமாககண்டான் (௪0)

நீடுபல பொருள்களெலா ிறைந்திருநதுந் தாழ்த்தடங்கு நீலமை வாயநது
பீடுபெறுமணிதொகையாப் பெருமுடிப்பாயருள்கொடைஞா பெற்றிற்காட்
டுந், தாடிமமுன் டெயராலுந் கானிழிந்து ருளபிசுந் தனைமுன் காட்டி
யீடிவிடம் பரைப்போனந் கிலங்குறுமுந் திவிருக்கத்தியல்புந் கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணில்குபல நல்குகளெலா மிதயானந்த
செவ்வியிகக கண்டுகண்டு செலுஞ்சேட னெதிரவணவிசேடமேன்மைத்
திவ்வியதேச ஆயாவ்ருக்க தேவ மாயதே கொன்றிடவொரே கரந்தா
னவவியனமா வணித்திதழி யருணமலிக் விளமபாரி சாத மாதி (௪௨)

சூழபுவா னிவந்துறவத் துருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா ல்தியாதி வல்லிகள் பே ரில்லதெனு மாண்பிற் சூத
வேழிசைய பிரமரங்க ளிருஞ்சாம கீத ரினி திசைப்ப மல்கு
கேழிசைய வெருகுதல் கெழுமுதல்கண் குழுவலன் டின் கிழமைகூடந்தான்.

அளிகிளர வாங்குறுங்கா ல்குது லுட்சார்ந்தங் கரிது நீங்க
யொளிகிளரு மடிமடைவிண் குறுகாலின் மறுகாலி னுயர்பரல் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளுடன்பல்லவல்* கண்டு தாழ்ந்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெ திரே பன்னினைகள் சார்வ கண்டான்.
பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடம் வசுக்களுடன் பரவி முன்செல்
காற்கடவு ளுள்வெள்ளங் கைம்மேல்வத் தும்மேன்மைக்கண்மெற்றுகு
நூற்கடனீத் திலகன்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவா சென்றாகு விதப்பருமற் புதப்பரம விளைவு கண்டான். (௪௮)

தோற்றுமும் சூழலிற்சார்ச் தாலுடும் வாஸ்தியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றமுய லிரலேகுடா வடிக்காகுத் திறைஞ்சுடியோ காதிதொண்டு
போற்றியதா ரும்பணிந்து புரியோகத் தினிதமரப் புழைககை நீர் ற
யேற்றபணி கயஞ்செய்க்கண் டிரவம்பாகு குபசாந்தத் திறைஞ்சுடி சூ. (௪௯)
இன்னபல் வீடுகிளமு மிருங்ககமுற் குங்களுமவ் வெல்லையாற்று
முன்னருமற் புதச்செய்க்கண் டெவாத வானந்த வுததி பூழ்கி
யென்னை யுடை யானருத விலிக் கேச னெழுந்தருவி யினிது வாழ
தன்னிகர்மா தலரிதுவோ தரும்பணிசெ ய்வமெம்மா தவாக ளேயோ. (௫௦)
என்றுவினா தன்புறமு னேகியெது ரடிக்கடிவீழ்ந் திறைஞ்சி யெம்மாண்
முன்றிலரும் பணிகாளு முயல்கின் நீர் திருத்தொண்டர் முன்னு ளென்னு
லின்னுந்ம தரிசனப்பேற் றினுக்கியன்மா தவமென்னே வெளிய னேனைக்
கொன்றைமுடி யானேன்று கோட லுஞ் சங்கமத்தின் குணமே யென்னு.

அன்புலாபற் பலபுகன்றங் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னருத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திரநாத னெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான் முதயகோ ததிலுழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய கரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தகிவந் தானே யானான். (௫)
சீவகுண சேட்டிதமோர் சிறிதுமிலான றிருமுனந்தான் உயதாலோதல்
யாவதுமோர் வரிதாயப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் றுழந்தா
னேவரிய சிவானந்த வுததியினுங் கரையிவா தொன்றி வாழ்தான்
தேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திளையுடு களையேறித் திருமு னின்றான். (௫)

* கண்டு-மெய்து. வசு-பசுக்கன்று.

† சூதல்-நீங்கல்.

அருண்மேனி யமுதவொளி யமுதெறிப்ப வணித்த துகண் டண்ண லிந்தத்
திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க
வுருவாதி வுதித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முல்வா லின்பப்
பெருவாழ்வு பெறவமர்ந்த பேரருளிப் பேசையுனர் பெற்றித் தேயோ.

உளையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும் [தே
வளையாகின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மனுத் துணையும் வழுத்தொண
புளையோடு தளையோடு புன்றொழிலே துன்றிட விப்புழுத்தநாயேன், களையா
வன் மனத்தெளியேன் கருதுவதோ விதிர்விதிக்குங் கடையேனுள்ளம். (1)

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வமுதேசா முழுதருளம் பாநே சாலிவ்
வகிலேசா யினுமளியு ருதெனா தெனையுமளித் தருள்ச ரேசா
முகிலேசா முடித்தாசா மூதேசா பூதேசா முன்னு ளன்னை
நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடனேசா படனேசா நானூல்வாசா. (ருக)

என்றினையது திகள் பல வெடுத்திசைக்குத் தொடுத்திசைக்கு மிடையேயின்
பந், துன்றிருக ணீர்மாரி சொரித்திடுநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள் சோரு
முன்றிலடிக் கடியிறைஞ்சு மொழிசூழும் பிணுத்துதிக்கு மூகமாகு
மன்றகிலேவ் துற்றுளவர் ராமையெவ ரளக்குர்முற் றரிதேயம்மா. (ருச)

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதுடன்சா ரிருமுகுழாமெல்லாங் கண்டாங்
குலத்தனர்பன் ருறையிறைஞ்சி யுருகினரிவ் வருதேச னுருவங் காணுந்
சிவத்தவங் தருளியவிச் சேடனே விசேடருல தெய்வ மென்பார்
பவத்தெறுங் குருவென்பார் பரகதிக்கு வித்தென்பார் பரமனென்பார். (ரு)

பன்னாளிங் கமர்ந்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பன்னே வென்பா
ரன்னேவிப் பணியரசுக் காற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாரோ வென்பார்
முன்னாளிங் குளதெனிலிம் முளரிமுழு தலாவியவெம் ருந் படாதோ
வின்னாகர்கோனன்பே யிவ்விவிங்க வருவாதி யெழுந்த தென்பார். (ருக)

அன்னேவென் புகன்றவா றமுதசுயம் பிலிங்கரிட தநாதி யேந்
முன்னாத் கென்னதவ முற்றினமுற் படவெளிதோ முளரி வாழ்க்கை
மின்னாத் குரவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்ம்மை தேர்ந்த
வின்னேன்வத் திலனேலிவ் விலிங்கமதி தூரநமக் கின்னு மென்பார். (ருச)

இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத்
திவ்வியச ரோருகம்பன் ருறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தத் தினேத்து வாழ்ந்தா
ரவ்விருடி குழாம்பணிவேத் தமுதவிங்க தரினம்பெற் றடுத்த வந்நாட்
டைவருபூ சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (ருச)

வேறு

முன்னுந் தில்லை முளரியின் மாநடத்
தன்னை நாந்தரி சிப்பத் தருந்தின
மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிற்று
லென்னை யோவிதற் கீயுங்கைம் மாறியாம். (௫௯)

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரணு
வாத லொப்பரி தாதலி னித்தகு
முதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். (௬௦)

ஆச ரத்தப் டேக மருச்சனை
மாத ருற்சவ மாதி வயக்கினர்
காதன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். (௬௧)

என்ன மாண்பல வாசக மீதுணைத்
தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
பன்னு மாமலர் பைங்கனி யாதுகொண்
டுன்னு பூசை முறையி னுஞற்றினுன். (௬௨)

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர் தொழா
நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேய நிக்
கொன்றி மேற்பன்ன கேச னுஞற்றிய
நன்றி டெய்தை நவின்றருள் கென்றனன். (௬௩)

சனற்கு மார னுவகை தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுநந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்கு ழாங்கொ ளிருடிகள் கேண்மினி
ரெனக்கு ணகர சூத னியம்புமால். (௬௪)

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துளா ரினிது கேள்விம டுத்துளார்
வினைகள் யாவும்கி டுத்துமேல். விளைபல் போகநு கர்ச்சியார்
பனக கோலின்று டிக்கணீள் படியி னாயுண்மி சூத்துவாழ்ந்
தனக பாதப் பிற்கணை யமல யோகினி லைப்பரே. (௬௫)

சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன மாவன மன்றேரு காதையி தோதினம்
பின்பாதி சேதிம மாதிய பின்றாத நீன்பணி ஸீயெர்
சும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேசு வாமினி மேலென
நம்பாவ நாசசு போதக நந்தீச னாதா வோத்தும்.

(க)

வேறு.

தாதை மைத்தனென் றேது தபோந்தே

* போத னந்தன னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்

காத லுத்து கருத்தளி தாற்றுமால்.

(உ)

பாங்கி னின்ற சுரத பதியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெலாந்

தாங்கு வானவ னுருஞ் சமழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான்.

(ங)

பின்னு மெத்தை பிராணடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவலன் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திகட் காம்பொரு

ளென்ன வுக்கொணர் மின்னென வேவினான்.

(ச)

உழைய ராங்கல் வுரைசிரங் கொண்டுகென்

றொழிவி லாவல் வுபகர ணம்மெலாங்

குழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னவட

செழிய புற்கொடி யாதிய சீத்தரோ.

(ரு)

பாலு மாய்மருந் தாய தெனும்படி.

கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்களன்

பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு

சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்ந்தனன்.

(சு)

பளிக்கு மேனிப் பரனமு தேசனுட்

களிக்கு மப்பிர தேசநீகண் ணாடிபோ

லொளிக்கு லாவிய வொப்பச் சமன்செயாத்

தெளிக்கும் போழ்தத் தினகரன் றன்கரம்.

(ஏ)

* போதனந்தன்-சென்ற அனந்தன்.

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டெறக் காண்டலு
மிறை யிலிங்க முடித்த னிருகரம்
பொறைசெய வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும் வாழ்
வுறரி னேந்தர கேசன்மு னுற்றனன்.

(அ)

அதற்கு முன்ன ரமர் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலே யெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான ரிநீஇயினன்.

(க)

யாமி யத்தொ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது.

(கா)

அனந்தன் கூர்மன்முன் னாயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தொறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்கிக
மனந்த ருக்கி வகுத்துறு மாண்பது.

(கக)

பாணு வான்செல் பரிசுதேர் பார்த்துமப்
பாணு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பாணு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பாணு றும்பொற் கல்சம் பரிப்பது.

(கஉ)

வானி ராசியு மல்லவீம் மண்ணுலா
மானு மல்லவக் கோபுரத் தானல
வேணை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லேத்தெழில் செய்யு மிளிர்வது.

(கங)

ஐந்தி லிங்கத்தி னொன்றி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனகித் திலத்தினத்
சூந்து மொண்குடை சென்னி யொளிர்வது.

(கச)

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமா
முன்னர் வீசுபு நின்றலம் மொய்தினா
மன்னு கங்கைமின் னொரென வாய்ந்தது.

(கரு)

மாற்று யர்ந்தவட் டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பாமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. (௧௬)

ரித்தி லத்தொடை சூழ நிராஇ நவ
ரத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழுச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. (௧௭)

புத்தி சற்றுமில் புன்மைய னோதுத
ரத்த தாங்கொ னவற்றரி தோர்ந்துண
ருத்த மப்புல வோர்க்கு முறுப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. (௧௮)

இனைய மாண விமான மிலங்கமேற்
புனைக ருப்பக் கிரகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதலி னாற்றிசை
யினிலுங் கண்ணடி யேரினாத் தாலென. (௧௯)

நாற்பு றத்து நலந்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிங் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு டெத்தி வியன்மணிச் சாளரம்
யாப்பு றுத்தெழின் மல்க வியற்றினான். (௨௦)

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசுயம் பிலிங்கசதா சிவார்ச்சனைக்கங் விறைவ னேந்து
தெய்வமுனோற் பணமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதிச் செல்வ ராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரரெனந் தணரே யல்லா
லவ்விடையுட் புகுதும்விதி யார்க்குமிலாக் கருவின்முடித் தமைத்த பின்னர்.

அரனரியம் புயன்மகவா னுமிவர்நாற் சாதியரென் றாணஞ்சொன்
மரபினில்வை சியவயன்றன் வத்திரோற் பவமுனிவர் மரபிலங்க
வருமறையோர் புருமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்குத்
திரர்புருமா மண்டபமுன் றிகழாறு காற்பீட்டு சேரச் செய்தான். (௨௨)

அடுக்குமா ளிகைகரினாவின் ணகடுபோழ்த் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇச்சூழ்த்து கவினமுதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
ஞெடுக்கும்வா னகருமிவட் டென்னுறப்பட் டேணைவைத்த தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவாண மதில்களின்மேன்மேலுயர்கோபுரங்கள் வைத்தான்.

ஆவரண மைந்தினுமான் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறையுள்பல மணிபொன்னுற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யாவிரிபன் னிலங்களுமொப் பமைத்தனைய குட்டிமஞ்சந் தரும்பொ னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க டொறுந்திகழச் செறிவித் தானால். (1)

முரணிப நத்தியபி முகவாயி றொறுமருவ முதிய செம்பொ
னரதநமா தியதிகழ்மண் டபங்கன்புரீஇ முதல்வாயி லநந் தீசா
பரதலமேற் பொன்னாலம் பரதலமே னிமிர்துசத்தம் பங்கி நீஇமா
திரமிருநான் திலுமனைய சேவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். (2௫)

அனகன்விழாக் கொண்டருளு மணிவசத்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணதி திருமுறையைப் பூசித்தென்றுங்
கனிதருமன் பருண்முனுநீஇக் கனங்கறமுற் றுணர்ஞானக் கணுவ லோர்பு
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்டபந்தான். (2௬)

ஆயிரவிற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைநீத மண்ட பாதி
தூயபல வங்கமெலாந் துதைத்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதற்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் றெடுத்தோத வியற்றி னாலல். (2௭)

இம்முறையே மும்மையினு மெம்மையுண் மெய்ம்மையுல கெல்லா மீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமர ராதி
மும்மையுல கமும் வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல் லங்கமெலாந் சிறத்தோங்க சிறத்தேங்கச் செய்து மேலும். (1)

தூய்மையதாய்த் திண்ணியதாய்த் தொழிற்குனிதா யிழக்கிலதாய்த் தொன்
னூல்சொல்லும், வாய்மையதா யொண்மையதாய் வயக்கெழின்மாண் சிலையி
னிபமாமுகத்தோன், ருய்மயிலூர்பான்மூவர்செனரா திசண்டாகதசபரிவரசர்,
சேய்மையாமருமுருவத்திருவருவோவெனவியப்பச்செய்துமேலும். (2௯)

அண்ணநனக் காலிடையா வருட்சத்தி பீடமுஞ்செய் தாங்குக் கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கழறி முற்று
மெண்ணி தாயிறுவலாயுமீ தலவென்றேமறைகளிறையையோதும், வண்ண
மெனத் துணித்துரைக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாருமாண்பிற்றந்தான். (௩0)

திருவிழாக் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌவி சிற்ச பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணைசர்வான் பிடிசுற்றின் களிக்கு நேசர்
மருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் துரதேவர் முதலோர் வண்சீ
ருருவி*ழா விருதசாம் பூநத்தா னிருமித்தாந் கொளிர்வித் தானால். (௩௧)

* ளகம் எதுகைநோக்கி முகாமாயிற்று; உழ்கியென்றாயதுபோல.

இருமணியி னிருமிதஞ்செ யிருவகையிம் மூர்த்திகளுக் கெல்லாஞ் செம்பொ
னருமணியின் வருமணிக ளளப்பில்செய் தழுதேசாக் னைநது சென்னிக்
குருமணிய சுழகைதிகழ் கோளாப் படங்கவிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபவீதத் திருவணிமு னெல்லாமுந் திருநதச செய்தான். (௩௨)

இப்பரிசெல் லாம்புரிநதாங் கெதிர்தின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய நீயிவண்செ யுதவியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ண்தா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யாண் கொலனு வெனுநகைம்மா நியற்ற வல்லே
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றோமற் றறியே னம்மா. (௩௩)

என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கீக ரிப்பா
யென்றுபல பலபொருளி னிருநகுவைக ளரும்பணிமு னெல்லாந் தநதாங்
கென்றுதழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேகும்பாபிடேகமினிககொண்டருள்கென்றிறைஞ்சிப்போந்து

முனிவர்க்கி மாகநூன் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச மூதக் கோர்மற்
றெனையொடுஞ் சூழ்நதனுஞ் செழுவாயமா கும்பாபி டேக மீரு
மனியசிவ மகாபாக மகாசாநதி புரியோரை மாசொன் றின்றயப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ் தாகி.

திரிகோணங் கேநதிரமா தியநலன்பல் பயன்மலிநது சிறப்பத் தீக்கோண்
மருவாது துனித்துகிறை மதிநாணிச சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தழுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிநங்கப் போநதாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிநது. மயனாலவ் வுயர்ந் டாகம். ()

மேற்றிசைமார்க் கண்டமுனி வியன் றடமில் விண்ணுக்கு மிளரிசோ பான
நாற்றிசைமா மதிலாதி டயப்புறுத்தி வியப்புறுமெயஞ் ஞானம வாயநது
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புநதிமகிழ்ந் தனவரதம் பெர்லிநது வாழ
வேற்றிசைவான்றொடுகுடுமியெழின் மணிமர்ளிகைபலவாகுகியற்றுவி த்தான்.

முற்பெறவச சகருடும்ப முதியசிவ மறையவரை முழுத்த நன்னு
ளிற்பரவு பற்பல்பொரு னெல்லாமு நனிநிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்
பொற்புறுமா பிரதிட்டை புந்ந தமைத்தாங் கேனையவும் புரிநது செய்யு
மற்புபிகு மகிவேநத னைநாட்டு மகிவேநதா மபயர் கோமான். (௩௮)

சாற்றுறுபே ரிராசகு டாமணியென் பான்றியைத் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுணாத்தழைமி னநதணர்கா னெனவிடுத்தா னவரங் கேகித்
தேற்றினாகேட் டன்புவகை துனைப்பவளப் பரியந்தித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வர்க்கமெலாம் புடைசூழ் மரவனத் தட் பொருக்கென் றுற்றான்.

அத்தகைய னிராசரு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வுத்தமமா தலமிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தெனெம் பொன்மணியா திகழுகழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் றானால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்குமரிதேநீ யுவந்துபுரி நிருப்பணியி னுயர்வென் றானின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகிணு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
நின்னுரைக்குஞ்சென்னி தனையெதிர்தழுவிப்பணியரசோரிருக்கையீந்தான்.
வேறு.

அத்தலத்தமார்தர சனந்த னோடவ

னெத்தகு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை

மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேருவா

னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர். (ச௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்காப்

புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி

வீரியிடி குக்கும் வியன்மி டாக்களிற்

றெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (ச௩)

அலகில்பன் மிடாக்கெட் டைல மார்த்தனர்

பொலியும்*வற் சலர்கா வேண்டும் போதெலா

மிலகுதோ கனமுற யாத்திட் டாரவைக்

குலவில்பல் லுணர்நைந் தொளிர்பல் சாலையில். (ச௪)

அப்பொழு தப்பெர்ழு தாங்கு வேண்டிபால்

பொற்புறு தயிர்மிடா னினாகன் பூரித்தா

ரொப்பறு சுகந்தமெட் டிலகுஞ் சூழ்பசுத்

திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர். (ச௫)

நெக்கெழு வின்சுவை நிமிருந் தைவிக

முக்கனித் தொகுதிபன் பூரி வெற்பின்வான்

மிக்கெழுச் செறித்தன றேனை மேதகு

மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (ச௬)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர

முதுக்கைழ ரசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்

பொதிக்குல மனேகழுப் புடையி லாங்கலிக்

கதிர்க்குல கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (ச௭)

* வற்சலம் - இளங்கன்றுப்பசு.

திணியகாழ் நறுங்குற ஓரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூத் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வா தியின் வடித்தி மோதக
மணிகட மளப்பில வாக்கி வைத்தனர்.

(சஅ)

பன்னிறப் பல்வகைப் பனகில் சாலிந்
ளென்னவு மனேகவெற் பெனக்கு, வித்தனர்
தன்னிக ரின்னியற் றாய தண்டுல
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார்.

(சக)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமூர்க் கந்தி லாநிய
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனகிரை நிறைத்த மைத்தனர்.

(ரு0)

வில்லுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பரஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சாற்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லவென் னெருக்குநா யுருவி மூவைத்தும்.

(ருக)

திழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னுதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிவித் தாரரோ.

(ருஉ)

மலிபசுந் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாங்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பன்னவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன.

(ருங்)

அறிவரும் பொன்னினால் வெள்ளி யாநியாற்
சிறியன பெரியபஃ நிறத்த பாசன
மிறைசில யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யறிமய னிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர்.

(ருச)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிற்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனினம் புவன கூர்மமுன்
ஞவன பொன்மணி யால மைத்தனர்.

(ருரு)

சூதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி வினங்கு கூர்ச்சங்க
*ளாதபத் திரத்தேங் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர்.

(௫௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாம ராதிகண்.
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால்.

(௫௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவிற்
றலகில்பன் னிறத்தபட் டாட காம்பாங்
குலவுமொவ் வேர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுறாக் கலைக ளார்த்தனர்.

(௫௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மணிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு வனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொண
விதிர்ப்புற வளகையு மிகக்கு வித்தனர்.

(௫௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்துத் தூய கமழ்தருசீ தளவிரைப்பூங் கல
வை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிவி னிறுகச் சூழ்ந்த பூரிதவெண் டிரு
நீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நானங் குங்கு ம்ப்பூப் பாளி
தங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்கர்ப் பூரம், விற்பெறுதண் புழுமுத லளப்பி
லாத விரைவருக்க நிரைநிரையா விளங்கச் சேர்த்தார்.

(௬௦)

விரைகமழு நறுந்தூபம் விரித காங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல விதந்தக்
கோலம், வரமிஞ்சா திக்காய்ப்த் திரில வங்கம் வான்மிளகு முதல்வாச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநீரைத் தனரயாகத் திரவியங்கள் பெட்புறவொவ்
வொன்றாகப் பேணி யாராய்ந், தரியவெலா மிகச்சுலப மாக வாங்க ணளப்
பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும்.

(௬௧)

ஆரம்பைநெடுங் குருத்தலரும்பருவம் வாய்ப்பவரிந்துசுமை சுமையாக வனே
கஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைக னாக வல்லிபழுக் காய்வகை
கண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பு ருகத்த தொக்கின்
விதமிருத்தி கைவகைவா லுகவி தங்க, ணிரம்புசிவ தீர்த்தவகைப் பொற்கு
டங்க ணிகழ்த் து ரிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

(௬௨)

* சூரியகிரணம் போலும் ஒளியைச் செய்யுந் தேங்காய்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெ லாமல் வெல்லையெலாஞ் செறிதரச்
சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத விங்கேசற் குளநி ரம்ப வருண்மேனி
குளிர்தரமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சனைபுரிந்து மேற்றொ டங்குந் திருத்
தருமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுறா தியலுறக்கொண் டருள்க
வென்னு வேத்திறைஞ்சி வேண்டிபுமே விதனைச் செய்யும். (சு௬)

சிவத்துவிசர் முகமாக மயிலைக் கொண்டு திருந்திரண்டாம் 'பிரகாரத் தீசா
னத்தி, னவத்தருமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலத்தசா யுதங்க
ணட்டி, நிவத்தருநாற் றுவாரங்கூர் மாத னாதி நீடுறு மேல் விமானமே நிக
ழ்வி தான, முவத்தருபல் லுறுப்பெலா மணிபொ னாற்கொண் டொளிர்
யாக சாலைகளாங் குருற்று விப்பான். (சு௭)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலகில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்பிடியோ டிலாவி
யாருந், திருகோட்டு மாறுமுகங் கண்டுட் கோட்டந் தீரவருண் மதவேழம்
வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவடு கேசன் மற்று மருக்கன்முதற்
சண்டசு னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாரர் விமான மாதி வகைக்கெல்லார்
தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (சு௮)

அருண்மலரும் பிரகந்நா யகியெய் மன்னை யமுதேச னிருவருக்கு மருமை
வாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தாச்செய் வித்தரம்பை
கழைகிண் பூக, மருமலரும் பஃறொடை பொன் னரிய மாலை வளரொளிப்
பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோரணமுன் னணிக
னெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாங் கொளிர்வித் தானால். (சு௯)

இன்னனபற் பலமுன்ன ரமைய வேண்டு 'மிருந்தொழில்க டிருந்தநயந்
தெல்லாஞ் செய்தாங், குன்னிரிக மாகமமுன் னேறிக் கைவந் துறுமனுப்பா
வனைசெய்தற் திரமுன் னோர்த்து, சொன்னமர பங்ககி னாதி குற்றந் தோயாம
லகம்புறமுந் துயோ ராகி, மன்னுசபத் தினிகசிவத் துவீசர் நான்கும் வாயந்
தவரை யாய்த்து தெரீஇ மரபிற் போற்றி. (சு௧௦)

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமான் செல்
வர் காளிப், பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாந்தி செய்யும் பணி
மேற் கொண்டே, னவமாவ தணுவுமுறா வண்ண மன்ன தாற்றியரும் பய
னெனக்கு மளிப்ப தும்பா, னவமாவ தன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்தி
முடித் தருன்கவென நமந்து பின்னர். (சு௧௧)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெய் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி
யைங் கையோன், சத்திதரன் முதலானோர் வேன்லிக் கெல்லாந் தனித்தனி
யே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போத
கேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணியின்னா, ரித்தகுருண் டத்தோ
மம் புரிக வென்னு வெல்லையுற நியமித்தா னிரும்பை வேந்தன். (சு௧௨)

அங்கதன்மே லங்கதவேல் துரைக்கி சைந்தாங் கருத்தி ரிது குருத்துவப்போ
தி கா ரச்சீர்ப், புங்கவர்தாஞ் செய்விக்கு மிதைவ னுமப் புங்கபதி யிடைராச
வனுஞ்ஞை புணுந், துங்கவினைமுறைமையிற்செய்தந்காண் முன்னுத் தொ
டங்குபுசென் மானிதித் தொகைகண் முற்றும், பக்குபதி னென்றாகப் பரப்
பித் தாய்மை பணுஞ்செயலாக் தனபுசை பாங்கிற் செய்தார். (௭௦)

பின்னுரிய பிராமணர்த டுனுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுத் தி தக்கினைமுன்
பேணி யீந்தா, னன்னையரு ள்முதேசர் தமைமெ யன்பர டபிடேகா திகணி
கழ வருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருன் லேண்டி யனுஞ்ஞை பெற்றுகுறு
செயலெல் லாமரிடைபு னென்று மின்னி, மன்னிமுடி வறவேண்டி விக்கினை
சன் மலரடிக்கு மாபுசை வயங்க வாற்றி. (௭௧)

தேர்ததுபாயப்போரதமுதநுதனூர்சந் தியின்மகாசங்கற்பச் சூத்திரி வாத்து,
சாந்நிபிர வேசபலி கிராமசாந்நி சாற்றி டட்டோக் கனஞ்சீவ தயைமீக்கூர்,
தேர்தநாபு சிளிங்காய்முன் னாவ கொண்டு செய்திராம்புன் முதனிறைத்
தான் றிட்கு லங்க, ளார்நதுதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்சருகோ
திவாசமுறை யாற்றி னுறால். (௭௨)

அனந்தாமல் நுவுண்ணி யாகவாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாநியாயந்த,
கனந்தருவிப் பிரவுண்டமுரபிற் செய்தார் கவினுரவுத்தரபுண்ணி யாகக் கண்
டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந்நிசாவோமஞ் சாந்நி
யோமம், வனந்தருமா வருணிறையு மூர்த்தி யோம மல்தாவாங்காங்குவிதி
வயங்கச் செய்தார். (௭௩)

வேறு.

இருசேய்க் கொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசண் டசனிவ ருற்சங்குகொண்
டெழுந்தருண்மூர்ச் திகளை, வருதேசா திரிகுல் வந்திரமா தேவை டெவியுமபி
டேகாதி வயங்குறப்பு சித்தாக, கொருவாவென் விடையாதி களிவாரோ
கணிப்பித் தொளிராவீதி விழிபுறச்செய துடன் போநது வில்வத், தருமூலத்
தெழுந்தருள்வித் துறுமரபி லீனைய தருமூல மிருத்திகைகொற் றட்டதனிற்
கவந்தே. (௭௪)

மாற்றயார் தாம்பாமேல் வயங்கவிநித் தனைய டெண்கவந்த வண்கனக பாத்
திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கமர்ந்தருளு மமுதேசா தியரோ டெழுந்
தருள்வித் தாலயம்புக் கெழிலியாக சாலைப, பாற்றிகழ்ச சோமகட தாபன
முன் னிகழப் பால்கைபு சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை, வீற்றுவிற்
முளபாலி கையினிநீஇ யான்பால் விராயபல தானியங்கண் மீது தெளித்
தமைத்தார். (௭௫)

அவிர்தருநில் வகைகிரிஞ்சகம் கிரகணத்தோடங்கு ரார்ப்பணஞ்செய்தனைய சிவத் துவிசொலா மன்பா, லிவர்கருபொன் ஞாணிரட்டா பஞ்சனங்கைக் கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுதசுயம் பிவிங்கேச னிமய, நவிரம்வள ரீனா சேய்மு னெவர்க்கு ருயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு யாப்புமுறை புரிந்தபி டேகாதி, திவியபிச னன்னபூ சனைபுரிந்தாங் கனைய தேவேசன் முதலா னோர் திருத்தருசம் நிதியில். (௭௬)

தாயதுகி லான்வடித்து மணங்கன்பல் தொகுத்த ஆரீர்பூ ரித்துளபொற் குடகன்பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட லித்தியே சாதி விதமுறத்தா பனம்புரிந்தாங் கருதேச விழவை, யேயாதனிச சுயம்பிவிங்க லிம்பான்றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருங்கென் லிரந்திரர் சூ சின்னா, ளாயிசனி லமர்ந தெரியே மட்டபஞ்ச னாதா னாமைந்நபின்னீண் டெழுந்தருநி யாமர், தருந் க வண்ணல். (௭௭)

ஒருவாத தனியமுத லிங்கபுரு லிதாநா மொருவரிசென் றமர்ச்சருளேல் பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேகசாய்மா லிலேகுழ் செநிலூலா தியவேளைத் திருபுடிப்பாத் திகழ்வ, வருணரிற் குவிர்ந் தாமண ிறைததுபூ ரிதமா யமர்திருத்தரு திருத்தருடட் டகத்தினிளொன் றுமே, பெருமானே திருமானேர் வருமானேர் பாசுப் பெம்மானே யம்மானேந தியகாத்தெம் பிரானே. (௭௮)

வேண்டுவார் வேண்டுவதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத் திருஞ் சுருதி லிரிப்பதையுன் றினையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ணலோ வெனவே யடுத்தெத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில் சொற் றழைக்கு, மாண் டருமம் திரங்கெடுத் தோதிநியா சாதி மரபினிற்செய்தனையதுடத் தாவா கித் தேனை, யேண்டருபொற் குடஞ் சளிஞக் கவரவந்து சனமா யேய்த்தரு ள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (௭௯)

அருளுருவா யமர்த்தருளெம் பெருமானே யுருகு மன்புருவாய் கின்றிர்த்து வேண்டியலிற் குடத்தின், வருதன்முனக் தெரிதலெனப் பரிசுலிஞல் வயக் கி மற்றினைய பொற்றகம்பை யருச்சித்தாங் கேனை, யொருவில்கடங் களும் பூசித் துடன்பாத்தி ராதி புய்த்தானம் புரிந்துதனித் தனிபுட்டி ணீட, சிர மேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடிமே லெதுவன்றமெல்ல நடக் கின்றார். (௮௦)

முத்தாரா லிருதமுழுக் குடைகன்சா மரக்கண் மூரிவிடைக் கொடியாதி வரிசையெலா லெய்ப்ப, வித்தார மாநதர்வத் தியர்குதர் வீர மேதருமங் கலம்புகழ்கன் விதக்கெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பு மாரிநனி பொ ழியப் பூதேவ ரக்கதைது யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனிநீர் பஊ நறுத் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் னூர்ப்ப. (௮௧)

வேதியர்கள் சிலொதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின்காட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேங் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய் முர்க்க வர் க்கமது வர்க்கமும் பாணகத்து நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க வோதணம்பல் கணிகள் விதைபசுப்பால் பாயசநதாம் பூவழக வாச, மாதியன வளப்பிலை வடித்திடுத்து ஃவேதித் தாதுசைவ குலமறையோ பணிமைவிடா தொழுக.

இருபாறு * பிழைநடை னெடுத்திணைப்பார் போற்ற வெநிர்ந்ந்து பலம னையோர் சுவத்துகளங் கிணைப்ப, லொருவாய் லெப்பாறுஞ் சிவாக மங்கண் முழங்க வருத்தியா நமகல் மகநகரீனி தேராகப், பெருவாய் யுதருவாங்க் கபச நக பஞ்சப் பியமசநக தாமணுக்கண் முதலாயபெருகத், திருவாருஞ் சிவநாம சீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்தின யா முருத்தியை ஹேதுயினை மலிய.

(அக)

மாழனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்கத மனககசிரக நெககுரு குத்தககதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந் தாரந்தவா வேளைச சாற்றிப பற்பலாக தடைர் தவா வெவ்வா, மேமுறக்கண் டெதவன்ரு யான்செய்தவர் பேறென் நெய்யாத வானந்த மெவ்வாய் திடுகாத்தே, துமுனிவர் போற்றபதஞ் சலியாம யானககள் இருமர்குவா வி ராசு மமணியின் இருடா.

(அ)

கண்டவர்க் துன்றவர்க னென் னுணைப்ப வெவ்வக காத்திததுணை யுமறி வரிதாகிக் கவின, மண்டிவர் பாப்புதிருப் பாவாண மேழ்நம் மலாடிவாக் தொருடேகி யகாயக சாலைத், தண்ட ருபு சிவவாயி லெழுக்காய் போக தத் தகம்பினகன் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாக கடைமத்த, வெண்டருவே துகைகடபிற் டென்னியினின் நெடுந்தாக் கிருத்திட்டுவ தனமுதல் வினிகு புரீறு மகிழ்த்தார்.

(அக)

பரிவார கலையோடோர் மகசாலே தோறும் பண்புறவாக் காங்கு நீறுப் பு னையோ மாதி, மரபோடாற் றியதொடங்க் கக்குகால் தேதாம் மகசாலே யிடைப்புண்ணி யாகவா னுமான், தருச்சாக் கலியபு னையுணஞ் செய்கம் பொற் தகம்புகரி னைநதருளம் முர்த்திசனஞ் கெவ்வா, மருளா வட்டே கம் பாவனையிற் புரிவா ராணி மத ஹுகிவிது திகழ்வெடுத்தி தமைப்பார்.

ஆன்னதனி வன்னியிலைப் பிதான குண்டற் தாமுறையா பண்புரிததா ரதினின்னு மெடுத்தே, பன்னுளவே னையகுண்டங் கள்ளுறதா பித்தார் பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோடச செயல்கன், பன்னரிய வித்தார மாக மலி சமித்தின் பகுதிகள்குத் தாண்ணுறையலிகடேகா கிருத, முன்னுபலி கோக்கடரு சுத்திதிறை துத்த முதிர்களுவ வெதியாணித் ததுபலி வரம்.

* இருமறை- ஹரிவேதம், தமிழ்வேதம்.

திலமதுவா னெல்லெவைநீ வாரகிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை
தினையூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சத்துமா முர்க்கமா மாட மிராசமா டஞ்சண
கங் கோதுமையா டகமுத், குலயுதுதா னியவகைபல் கரும்புசருக் கரையின்
குளநீலோற் பல்கநமுநீர் குரூதாதி லூல், நல்கருணை பல்வள்ளி சகுடாதி
பூலா நயங்கியுக்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (௮௮)

மாதுகாரா ருக்கமம் பாடியொன்றென் றிஹுடபல் வகையாதுங் கனிகண்
முதிர் வருக்கையங் கனிகள், குசையங் கனிகள்கொடி முந்நிரிகற் குரஞ்
சுவனல்கு ஈதுவகை தூயாச கண்ட, மேதனநற் பாகதூற் புலவந்துளித்
தோர்ந்தோர்ந் துஞ்றுவபல் வருக்கவகை யுலப்பிலன் வெல்லா, மேதகமா
டாபூபஞ் குபபூ ரணமே முதிர்சுவைநா னுகோணஞ் சட்டுலியே *முர்க்கம்.

பாயாமென் னுண்டைமனோ கருநோயை நிரட்டிப் பானிறைசந் திராபூபங்
களுபுப் முதலா, மேயவளப் பருமவகைய பண்ணியங்க னெல்லாம் வெட்டி
வே ரிராமிச்சம் வேற்பனிநீர் புழுது, தூயசுகோ ரோசனை துங் குமப்பூக்கத
தூரி தூநறுக்கர்ப் பூராதி கத்தூரி மஞ்சள், பாயமுங் குசுசூலியஞ் சடா
மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட டெரியரிசிப் பான்முநீர்ப் பசுசை. (௮௯)

வலையுஞ் சாதுக்காய் பத்திரிதக் கோல் மிலவங்கம் வான்மினகு முதல்வாச
மெல்லாஞ், சால்குறை தாம்பூல் முகவாசஞ் சீநதித் தண்கொடிவெற் றிலைக்
கொடிமுன் னுயரையங் கொடிக, ணீலமலர் கல்லார துவயபது மாதிரி நீர்ப்பூ
மந் தாம்பா டலகன்னி காரங், கோலையம் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங்
கொன்னைபஞ் செருகுதியகிழ் கூவிளஞ்சண் பகமே. (௯௦)

பன்னிதா மடஞ்சுவே தார்க்குநே தகைதண் பலாசுஞா வட்டமுநுண பலா
வலரி நறவம், வன்னிதாத திரிலிகுந் தாங்கஞ் செசசை மாலிலங்கை குருந்
துவினா மாநாவன் மருது, பொன்னினு விரைகளுவை சந்துமுதற் கோட்
டுப் பூவகைமென் றவரவகைகள் புனிதவலம் புரியே, துன்னுநயுஞ் செவ்
வநதி கொக்கிறகு பசுசை தும்பைமருக் கொழுநதுசிவ கரகைதகதிர்த் துள
[பட. (௯௧)]

முதலாய் டலப்பூமா தலிமயிலை மல்லி முல்லைநயுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற்
கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலயுஞ்* சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின்
மேலுநனி மிக்கதிர வியமந், புதமாக மனுமுறையா குதிகெய்தீந் றினிற்
றும் பூலொரு வாசமுதிர் புதியநந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக
டுகூலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிகுச பலமுதற்பல் பொருள்கள். (௯௨)

* பூர்க்கம் நண்டு உலகைஞருகயாப்பக்குவஞ்செய்யப்பெற்றது.

* சண்ணவதி=தொண்ணூற்று.

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத் ததன்மே லீருஞ்சருவ மூடியெ
டுத் தெழுதுமனு* வெடுத்தே, பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுத்துவலஞ்
சுழித்தாண் பாரித்த நிறையுணவின் பான்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்ப வின்னியங்க ளொருங்கே நான்றெழமா பூரண குஞ்செய்து
நயந்தாகு, கணக்கட ள்வாசவமு தேசர்முத லோரை யவ்வர்த்து கடங்குநிழ்
சனையாற்று கிற்பார். (க௭)

மணங்கமழுத் துபயறு நெய்த்தீபு கோட்டி மலிகவைப்பால் வருக்கவோ த
னமாதி பூட்டி, வணங்கவைப்பின் னருத்தீட்டி மாஜீப நீட்டி மலிநாணன்
குபராம் வயங்குவழி பாட்டின், குணங்கனிமெ யன்பின்மணு கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொ றிரிசுபன்னங் கொன்றைமுதற் குட்டிக், கணங்கெ
ழுநா மாவரிநா வெடுத்தினிதி ஓட்டிக் கர்ப்புர மாஜீபு குழலவடை காட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமே லினந்தரேந் நின்றாகு காரியமுஞ் செந்தமிழு மாய
பர னுவந்த, கணந்தருமா ரியவேத நின்கவைமா தூரிய கவின்றருச் ரியவேத
மிரண்டுமெடுத்தோதி, யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங்
கெதிர்ந்பா ரெவர்க்குமிரும் புதிய சாத, தனந்தருவர் தினத்தொழுவில்
வகையிருகா லமுதூல் சாற்றுபு சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். (க௮)

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநா டொறுஞ்செய திடை யிடைநூ தனவிம்ப
நயனென்மீ லனமே, சுத்தசல ள்வாசநகர்ப் * பதக்கணந்தா னியமேற் றேறிய
வாசஞ் சயனாரோ கணமாதி புரிவார், பொத்தசலம் புரியட்ட பந்தனபூ சனை
மன் புர்லிம்ப குத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே, மத்தினமா நியாசமே
யநதிரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணப்த னுதி. (க௯)

நவந்த லேபனமே தைலாப்பி யாக நலிற்றுறுபுத் தகசொட்டி ம விம்பா
யாதி, யலிந்தருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்து யாதி யவைபுரிவார் புலியுயமு
ஹனித்தசுப தினத்தி, லுவமனிலா விம்பரட்டா பந்தனஞ் செய துவப்பா
ருரைபரிசா குதியா சார்சனை செய் தெழுவார், திவியமகா பூரண குதிகள்
பூ சனையாத் திராதான மகாதான மாதிபுர் லுச் சிறப்பார். (க௯)

பின்புசிவத் துவிச்சிவா சாரியர்க டாமே பிறங்குமமு தேசகட முதற்கடங்க
ளெல்லா, மன்புணை தலபுட்டி ணீடகிர மேற்கொண் டாலயஞ்சு பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்ச வடிபேர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பும் பாவாடையிடை
வைத் தியங்குயிணைக் கவிகைரை கடங்களின்மே லிவச, முன்புலருங்காணி
கழந்த வுபசாரத் செண்கான் முதிந்தருபந் பவகைய வுபசார மொய்ப்பு.

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புருது
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காகரு
தார்வனாவ விற்பகுல் சமீபமுறத் தாபித்தார். (க௮)

அந்நிபயார் சாதகும்பத் தவிற்கும்பங் க்ளீனமரு
யந்திரமா யயமூர்த்தி மானலிம்பங் களிற்பிரம
யந்திரமாரக் கத்திய நரினமுநீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (௯௦)

இரந்திரந்தி யாசகமுத் தினாகாட்டி யினிதேத்தி
ந்ரந்திரமா தத்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* துயந்திரா கரந்தனின்மேற் றாக்கியெடுத்த சாக்கமொடு
வந்திரமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (௯௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர்ந் துவகைமிகுந்
பதஞ்சலியாம் பணிவேந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா சிமிர்ந்துளதன் றிருமதகிற் பெருகியெழு
விதஞ்சலியா யாசகமா வெனக்குவித்து விரித்திருகை. (௯௩)

எதித்தொழுதின புறவபய னிராசகு டாமணிவேந்
சதிமகிழ்வுந் துடன்சார வழுதேச னுமையாதி
புதித்தொளிர்வல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகும் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (௯௪)

ஆங்குடனே நவவாச மணிச்சருச்சித் தழுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளித்திபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளிலெண் டிருநீறு திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞவித்த வொருடேடன். (௯௫)

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வயிடேகந்
தொடர்பாய பொருளபுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செயலளித்துச் செயலித்தார் கவர்புரிபு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (௯௬)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரணவரைய மவர் * வசதி
யிற்பிரிய மூறநுகர்வித் திருந்களியிற் நிருந்தவழைத்
சொப்பரிய பெருவாழ்வங் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தா னு மெகிராமோ. (க௭)

நீர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் நாமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுநூல் பகர்முறையேற் றருந்கவெனப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
மிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவனும் பரவரைகள். (க௮)

பற்பலமுற் கிரியாரம் பத்தளித்த தன்றியுமே
லற்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினிதபித்தான்
பிற்பாவி யவர்கிறைத்த பெருத்திருக்கூட் டம்பணித்தான். (க௯)

முற்றினமே முதலாக மூதருக் கிருணாலோர்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவநீர்கை
பெற்றான்பூ சணையினிமை பெறுவேத சிவவணமு
னுற்றமகே சரபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைரிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்தாட்செய் வித்தனையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாதி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே கும்பாவி டேகதினக் தெனையவெல்லா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவனிவரு
திவ்வியநன் மகோற்சவம்பல் சர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுந் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிநூன சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாஞ்
செழிநீறு கண்டிகைமுற் சிவவோட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். (க௧௩)

வீற்றிருத்து நகர்வலஞ்செய் மேதகைய வுற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டலரியம வபிடேகார்ச் சனையாதி
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (க௧௪)

* வசதி=வாசஸ்தானம்.

† இனிமைபெறுவேதம்=தமிழ்வேதம்.

இவ்வியல்பி னுடொறுமல் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணிரிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமூன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுந் திகழ்புறுமா நியமித்தான். (௧௧௫)

ரித்தியநை மித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துரிய
லுத்தமபூ சனைவகைக னொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிதை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா நியமித்தான். (௧௧௬)

எல்லாமு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதினோடி மேலுமமு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு நிறைச்செல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான் (௧௧௭)

பின்னனைய வமுதேசன் பெரியநா யகித்தளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரகிட்கம் பங்குபொரு னொரோர்வருடந்
தன்னிலுமான் குறுவினாவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமல் விராசுரு டாமணியா நரேந்திரனூல். (௧௧௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானயுத நிரையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த சிலம்பலவப் புரவலனா லளிப்பித்தான். (௧௧௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்த்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமென் மேனிறைய வெல்லாமும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண் டிகையிவனா. (௧௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியல் வியனகரி னாங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலினையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுநாத னிமாசலவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும். (௧௨௧)

தன்னாலந் நகரிடைமுன் ரூபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னாநின் றெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா
தின்னாமுற் றொழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னாநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தா னியமித்தான். (௧௨௨)

இப்படியிப் படியுய்வா னியாவியற் றியசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமர கதவிவிகத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தே மன்னையிடத் தழுதேசன்
றுப்படி க டினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநான். (௧௨௩)

வேறு.

மரபிலி லையொன்பாளுண் மண்டல வடிடே காதி
தரமிக முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப நாலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகண் றார் புக்கான். (௧௨௪)

மகியர கிராச ரூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியா சனைய கான மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மதி வேணி யண்ணல் பதமல ரருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழ்வாந் கமர்ந்தா னென்னு. (௧௨௫)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் விளம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங் குரைத்து மென்னுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூதனோதும். (௧௨௬)

வேறு.

உரைத்தவர் வினவினர் திருப்பணி பணிபதி யுளுற்றிய சரிசமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக ரிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக நலன்முழு துறவாழ்பு
பரத்தினு நுகிருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ரரனடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவி தரிஸிபி னுறுவாரோ.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௮௬௩.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யரன்கொடி. றத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவிறிய
கனந்தருமிக்கையினித்துறுகவின்பெறு பொற்புள தெனச்சொலு
மினந்தரு மச்சிவ கணத்திறை யெனந்திம னந்தனி மிகுத்தரோர். ()

வேறு

அனந்தரஞ் சனறகு மார வனந்தனாக் கமாந்த ந்நாந்
கனந்தா கரத்தி னோடாச சனைதிகழ் கால மெல்லா
முனந்தர விமலை கோயின முறைபுகுந் திறைஞ்சிப பின்னா
வனந்தான றளியுட சென்று வழிபடு ரியதி பூண்டான (௨)

போற்றமிப படியான மாரத்த பூசனை பூராதத சேவை
யேற்றமோ டென்றும பலகு மிருந்தவந் திருநக வங்கட
டேற்றநிக் கெழுமு ளசத்திற நிகழுமெய யனபின் மலந்
வாற்றிவா ழனைய சேடற் காண்டுமு ள் றந்நற் தாங்கே (௩)

சினகம டியமக சேகிச செரிசனா னந்த மீந்
ரினகர மணிசெய சூடற் திரு மலைவந் கொருநாண் முகந்
டினகர விமந் தாங்கிச சிவாசசனை சிவாக மககா
றனகாச தியாறு மாவந் கழைத்திப காண் மெல்லாம (௪)

பெருகிய வமைபித காங்குப் பிறங்கிய சனபோ வாலிப
பருகிய நீதி னொற்றிற் பழகணித திருநக கூல
திருகிய லொழிசகு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
நருகிய சைவ சந்தி யுந்முறை யுந்நறி யேகி ()

பெரியநா யகிதான போற்றிப பேணின் றிறைஞ்சி வேண்டிப
பிரியநா யகனபொற் கோயில பெரிதவந் சடைநதைந் கையேன
றுரியன யகீத னொருந் தாயமா முகனைப பூசிச
துரியன யிலி யாதி பூசனை யுந்நறிப போந்த (௬)

வேறு

திருவழு தேசன றிருமுனம் வடாத திசைமுக னாகவாங் கமாந்தா
னொருவருந் திககு பந்தன மவகுண்டனமனு லொடுப்புந் தவற்றன
மருவுபு சனைசெயிடத்திட றொன்றும வராவகை காவலா வயககி
யிருகா ரியாசஞ் செய்துமே லிருகா லிருபெருவீர லினினைறெழுந்தே (௭)

வானநனி மூலா தா மட டிணநி வடிவதா யுச்சிபட டொன்றாயச
தோன்றுவ தாகி யுடடுதா காய சுழுமுனா நாடிநினை சொடியே
போன்றொளிந் திதயங் கண்டநா வடியே புருநிப பிரமந் திரையந்
தேன்றிடத் திடைபிங் கலைமெ னு நாடியிரண்டொடுமபினனியகாகி (௮)

கருதுமவ லிருச யாதியைந் திடகந் கமலைவந் கருமபதோ முகமா
யொருவந் தனபாற் கொண்டது வாகி யுடபுறம் பழுதந் ருணா
தருவதாயப பரம விவேமாமா ரூப சகதியாயப பகதியாயத் தியானித்
தருமையிற் சிகாமந் திரத்தனிப ிச மாயவூங் காமமா மனுவை. (௯)

இருதய கமல நடுவினிற் றீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பாவித்
தொருமையின் வளியைப் பூசுகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நறுத்தி யனையுங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா துவாத சாந்தமேற் சுழுளு வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (௧௮)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்தினா யதனால்
விரிவுநீ லு யதோமு காம்புறு முஞா மேனிரிந் திலுதறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வரு ரியே சகம்புரிந் தசன்மீறற்
பொருவளி பின்னும் பூசும் புரிந்தப் பூசுக வளியினுன் யனடாம். (௧௯)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த் * தாயகா காயம்போன் தவனா
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனா யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட சத்தினின் றெரீஇய முத்தனாய்த் குக்கும றுகிப்
புனிதவூங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் த்னிவரா மயனாய். (௨௦)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனை புரீஇமுன் னிறுத்தாமல் வளியைமே லெற்றி
யிலகுசங் கார முத்தினா யதனா விதயங் றினையசீ வனையங்
குலவுபல் பீச சுகித மந் திரத்தைத் கூறியாங் கெடுத்துமேற் கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் றிசுழ்பா சிவனிடைச் சேர்த்தி. ()

துயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கன்
வயவருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்வீந் துவமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசேர்ந் தொன்றிய குக்கும தேகச்
செயலறு சத்தி செய்துபின் றால தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். (௨௧)

பொன்னிற் றவிர்த் தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் றுவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரகரும் பகத்தினம் பீசத் துடனிலிந் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் பட்டநகத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசார் தம்மேல்.

ஏறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வல்லுக் கிரேசுகத் தாற்சுழிந் திதனோ
டறில்கந் தாதி பிருதிவிக் குரித்தர் யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேலின பாவனை புரீஇப்பின்
மாறில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ் பான்மதி வடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்பபூ தந்தா றுகத்தன் தேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்கூறற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்பட ருகநான் முறைசொற்
ருதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை காடி. (௨௨)

* தாயகை ஆகாயம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு ம்ப்ப பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநீனந் ததன்பி
னொழிவில்செந் நிறமே வித்தியா கலையி னுருவமுட் டிணத்திரி கோணந்
தமுலிய லங்கி பூதம தாகத் தன்னுட றன்னேப்பா வித்தே. (க௮)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டிற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையே லேற்றி யிரேசித்து ருபமுள் ஞாயந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனற் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நீனைந்து
காசறப் பின்பு கருந்றஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (க௯)

முதலியல் வாயு மயமதாந் தனது மூர்த்தியை நீனைந்து முன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ருக
விதமுற விருகாந் புகன் றுறு கால யிடையினுற் பூசக மியற்றி
முதுசமு ருனையா விருமுறை யேற்றி மூதகு துவாதசாந் தத்திலு. (௨௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுடல் வளியப் பிருதிவி மயமா யொழிந்தெனப் பாவித்தாங் கதன்மேற்
கன்னலில் படிசுஞ் சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தரல் வட்ட
முன்னிய னபமாந் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற் பீசமொன் றுடனே. (௨௧)

சாந்திய தீத கலாமனு வும்ப டந்தமா வெருமுறை சாற்றித்
தொய்த்து வளியை யிடையிற் பூ ரித்துச் சமுனையா லோர்முறை யேற்றி
யேயந்தபிங் கலையா லேசித்தா காயத் தியைகுண சர்க்கமொன் றினையுங்
காயத்துபின் னனைய காயமேற் பரமா காயமாந் வித்துவிந் கலந்து. (௨௨)

இத்தகு விந்த மயமசா யொழிந்த தெனநீனந் திவ்வகை கால
சுத்திசெய் தனைய பிரார்த்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாநதொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ருக வரைந்தகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பாண வெழுப்பியவ் வெல்லாந் தீந்துறத்தகித்ததா நீனைத்து. (௨௩)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் ரேதி யரியநற் றுவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவித் துவின்னமு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக
காயமுட் புறம்பு நீனைந்ததா நீனைது கருதிய விருதய நடுவி
லேயதண் டிலேபொந் கருணிகை முதல வியைதரு சலசமென் மலரை. (௨௪)

ஆதன மாக முக்கிலக் குடில யாவமைத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ருபகுக் குமமெய் திகமுநாந் கலப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தானீனந் தனைய மிளிர்தரு ருக்கும வுடலி
லேந்துது துவாதசாந் தத்திற் சிவயா யுடனயாந் தொளிருயான் மாவை. (௨௫)

அனைபசி வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரொளி யுருவுடை யவனா
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியாங் கதனினுற் சலக்குண்
டனகமாய்ப் புருவ நடுவினின் ரெழுநு மமுதவென் னத்தபி டேக
நனிபுரிந் தாக வ்யாசமே வியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா மமைந்த. (உச)

வீரவுமைப் பூத சுத்திமுற் றியபின் விசுத்ததே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொடுமந் நாடியந் தடத்திற் பதிகிழங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமந் குலத்தோர் நாளநீண் டிதய வரையுற் றதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச் சுவேதாம் புயமிரு தயமே லொளிர்ந்த வுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டியர் பழக விலிங்குமொன் றிருப்பதா நனைந்து
புனிதபூ சோப காணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விடேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா ளக்கன் பத்திர நருணிகா திகளில். (உஅ)

சாற்றுமா தார சுத்திமுற் குடிவா சுத்திய் ருயவா தனமிட்
டேற்றவப் பழக விலிங்குந் திடையே யெழிற்சிவ மூர்த்தியை ந்வேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி ருண்டபங் கியா சம்புரிந் தவ்விவங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங் குடனே.()

நேத்திர வ்யாசம் புரிந்தபி னந்த க்கரிவாப் பழகமா விலிங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்தி நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக னாதிபர்க் கியங்க ணவிற்பித யாதிய வ்யாசம்
பாத்தியா சமனாக் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிகன் மாலியங் சழித்தே. (உஉ)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னாவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவனவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய ந்வேதித்
தவிர்பெப ந்வேத னம்புர்வி முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (உச)

துதிபுர்வி நாபி குண்டத்தி லேமந் தொடங்கிமே னின்றெழு கமுதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே
ததியுய மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சுத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க் கியங்கொடுத் ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாஅ சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமங் விலிங்க பீடத்தும் யோசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானும். (உ௪)

தேனுமுத் திரையும் புரீஇப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமர்ந் தொளிரும்
வானிரிர் தார காவடி வாக மன்னுற நினைந்தினிப் புறத்த்
மீனமில் பூசை புரிதர வருள்கென் றிரந்தனு மதிபெற்றி யுவந்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திர யத்தா லாங்குறு விக்கின மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பந்தனம் புரிந்தப் பணியிடு லெளரித்தழன் டிதிலு
முத்தகு மகழ்தன் னினிவல் குழ்மும் முறைபுரீஇந் கவசத்தி னுல
மைத்துறு சேனு முத்திரை டத்தி மனுப்புநன் னுஞ்றியம் மாண்பால். ()

தாவிலாச் சத்தி சசுருமேல் கீழிற் சார்ந்துகுழ் சாலமா நினைந்து
மாவருக் கியவ ட டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செல்பு ரிதமணிக் கலசம் பயின்புரு நடுவரை யுயர்த்தி
யோவிலல் விந்துத் தானன் னெழுமுக்கு மொள்ளமு தக்கல சத்தின். (௩௫)

உள்ளுறத் கொண்டு மெல்லென விழித்தவ் வுதகத்தை யிதயமந் திரத்தவ்
வள்ளவட் டையிற் பூரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை வில்ல
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நவிறுறுறு பிரமபஞ் சகமே
யொள்ளிய விதயா தேகநேச் திரமே யொண்சிவ மூலேநத் திராரில். (௩௬)

அங்கபஞ் சகமே மூலம் மொட்டா டருச்சித்துச் சுகிதா டனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திட் சாவ குண்டன மத்திர கவச
முங்குணாக் தியற்றித் தேனுமுத் திரைதந் துறுசிவ மூர்த்தவ் வுதகந்
தங்குதன் றலேமெற் புமொட்டித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமு கத்தும். ()

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய் தவற்றையாங் கிருதய மனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட டேசனுமுத் திரைகொடுத் தவைய
முதமய மாங்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் டேசாய்க்துமந் சணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைதந் தின்னமு தாக்கியில் வகையே.

திருத்தகு தான சுத்திபின் விசேட சிவார்க்கிய தாபனச செய்கை
கருத்துற கணைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகனை
யுருத்திரு மேனி கீண்டுபூ சனைதா னெத்தசா தியனுஞ்ற் றுதலே
யருத்திரால் விதியென் றச்சிவ சாதி யாகத்தா னுஞ்செயல் புரியும். (௪௦)

நலனுறு தனகா சனத்தினிற் சிவாச னம்மனுப் புகன்றா ரிட்டிடு
மலர்தன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலர் புரிந்துசந் தனத்தின்
றிலகநெற் றியினைத் திரம்புகன் றணிந்து சிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (௪௧)

கரமிரண் டிதயத் தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மௌனியா யிருந்து
வரமிசு மூலா தாமமுற் புருவ மத்தியாம் வீந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சுகமேற் பிரமரத் த்ராதம் பேசுறு சடங்கமென் றிருபாற்
றமிசு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வோடுமுச் சரித்தே. (௧௨)

மந்திர சுத்தி யிம்முறை முடித்து மாற்புற வஞ்சலி காங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேஷ வள்ளலே யெள்ளலே யாதும்
மந்திரத் தமர்த்தோ யாசையா லேழை வழிபட வேலற்றருள் கெனக்.
மந்திரத் தன்பி னகநெகிழ்ந் துருக மரபினின் வேண்டுகொண் டதன்மேல்.

அரியந் சிவகா யத்திரி மனுவா ள்ட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருக்கியங் கொடுத்துப் பரிமன தூபதி பாதி
புரிபுநின் மாலி யங்களைத் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினி சானத்
துரியசண் டசார்த் தம்பிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமத் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசுப தாத்திர மனுவா
லன்னபிண் டிகையை மூலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டசப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதி பம்முன் பேணிகின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிமு லத்தால். (௧௩)

தரமிசு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டில ரூணத் ததைநீ
ரரிசனப் பொழிநீர் தாத்திரி மாநீ ரவிர்தரு பஞ்சகவ் வியமே
யிரதவைத் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவின வெந்நீர் தேன்சருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (௧௪)

பலவகை நரத்தந் தாடிம மாதி பஸ்கனிச் சாறின நீரில்
வலகில வாக விடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தால்பி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலரிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (௧௫)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரத் துவாரத்
துன்னுபொற் கலத்தின் ருரைமுன் ளுவ துலங்குநீ ருத்திர நமகம்
பன்னுறு சமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னுறு சந்த ளோதக மிமநீர் மண மலர் ப் புனன்மணி யுதகம். (௧௬)

உவமனில் வில்லோ தகம்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவவவண் டிருவொற் ருடைதான் கவசத் தனிமனுப் புக்னுமென் மெல்ல
வவிர்தரத் துடைத்தக் கணத்தினத் திரத்தா லாமல ரணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (௧௭)

திருத்தகச் சிவபூ வத்தினு லணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தாத்தினு தார சத்திமுற் குடி லா சத்தியீ ருகவொவ் டொன் றுங்
கருத்து வவ்வம் மனுக்களால் யாவும் கரிசற விரிவுந் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க ணிறைகாஞ் சலியை மருவிய விருதயத் தமைத்து. ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தநிறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவரைமூர்த்திமக்திரத்தான் முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலி தனிமம் ஆர்த்திவந் தென்கினைந் திறக்கியிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வமுத லிவிற்க்குஞ் வுறநிவே சித்தே. ()

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தகு மைந்துறுப் பமையத் திரமிகு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கிம்மேற் பரவுமூர்த் தாய நமாந்தமாப் பிரம பஞ்சசி யாசமைஞ் சிரத்தும் புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வக்திர பங்கி. (௫௨)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ்சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிற் தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைத் திலங்கெழிற் பரிங்கு பொண்கரி தருணவெண் ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் தம்பக மொருபான் டலாக்கர மாதிய மருவுங்
கதிர்பளிக் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சு காசன மாதிய கவினும். (ருங்)

வித்தியா தேசுக் தனையனைத் தனைய மெய்ம்மனு நமாந்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் பெய்த்தி யதனுளாங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவந் தெனவோர்ந் திலிகவரா கார முன்னுறு தஞ்சலிப் புருந்த
வித்தகு முருவே சனைதிலிங் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கே. (1)

வதனமைம் தினிஹு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை யிதயமே னிறுத்தி ஸூலம் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசார் தத்தம் முதுமணுப் பெருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய்ப் போதநிப் களவ நிதவியா பருஞ் தியானித்தஞ் சலியை நீட்டிமேற் றுவாதசார் தத்தில். ()

ஊர்கூகின் நனைய பரசிவ னிரவி யொளியினாய்ப் புருநு வளாயுந்
 ருங்குமென் மெலகின் றிறக்கிவந் திசயத் தமைத்தபுட் பாஞ்சலியதனுட்
 டேங்குபல் கோடி யிந்தொளியினையத் திகழும் புருநு கின்றும்
 பூங்குறித் வலழக் கிரேசக வழியாற் புறத்துநின்றுப் புகுந்ததா ன்னைத்தே.

அகநாநின்மலவிவ்விலிங்கமூர்த்தியின்வந்தமர்ந்தருள்கென்றுவேண்டழைப்பு
திகழ்புவி முதலுன் டனைவரை வியாப்த சிவபரி பூரண வியல்பை [த்
நகலரி யறிவி லழுத்துமா வாச னம்மித யம்மனுநவின்றே
தருமுறை யாவா கனரியிலச் சினையாற் சாற்றும்ச் சதாசிவ மூர்த்தி. (௫௭)

பிரமரந் திரத்தா லுட்புகுந் தியப் பிரசவம் புயத்துவீந் நிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் தினாயின்முன் னைழத்த புனிதனை யிருத்துத் லாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப் பரணை
வரமுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப் பரண்வியா பகத்தில் (௧௮)
தனதுபே ரறிவு மதுல்லியா பகமுந் தங்கியொன் றென்றை யாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்நி தானமுத் தினாயாற் புரிதரு சந்நிதா னமுமே
லனகவர்த் சனைமுந் தளவுவே நகலா தமர்கென வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் வினகுருத் தகைவினக் குலதாய்.
சாந்துகூட் டோ முத்திரை யாற்செய சந்நிரோ தனமுமென் றிலையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் நியற்றி யிமாசலை யுமாபதே யாவந்
தேற்றுமா தேவ சுவாகசு கிலவென் றிருததுவிண் ணப்பமுன் புரிநது
போற்றரு மைநத நன்குவந் தனமென் பொன்மொழி புகன்றதா சனைநது.
வேறு.

நமசு வாமிந் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவில்
வமுத விலிங்கத் தேதையுபிர யர்சசனுவ சானவரை
* மல பீதி மிகவெளியே னேர்சன்றருளு கெனமீட்டு
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிநதுகளுந் கமற. (௧௯)
மொழியைஞ் சிாத்துஞ் சுவாகாநத மூல மனுவா ளருக்கியமுத்
வமுவில் காள சுன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதநது
தமுவு மிதயா தியசியாது சுக ளவ்வம் மனுவாற்செய
தொழில் லெக்கி யம்மூலத் துளுற்றி யிரட்டை யத்திரத்தால். (௨௦)
அவகுண் டனப்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூ லத்தாற் நதநாம
சுவத சுவாகாந தம்மூலத் துய மனுவாற் பதங்கண்முக
மவிர்மென் னியினு முறைபாத்தி யாச மருர்க்கி யம்புரிநதே. (௨௧)
வினாசெய் மலாக் கதைதூர்வை மிளர்கூட விளமென் ளவையிருகை
த மு னிறைத்தாங் கருளபுட்ப தானம் புரிநது கண்டையிடக
கரனின் றெலிப்ப நுநதுபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முகங்க ணசிகள மார்பு பதநேர் தனிகழற்றி. (௨௨)
தொகுத்துப் பிரண வாகா லுலரிதுவோ வெனருக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிசுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவினக்கி
முகததுஞ்சிர த்துமுன்போல மொழியாசமனாககியமளித்தே. (௨௩)

பாவ னாபி டேகமுறை பயில மீட்டுந் தைலாதி
தாவில் சந்த னுந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி சேடார்ச் கியமனுமா தோய மாட்டித் தூய்நிறத்
தேவில் விலகு மெல்லிய வண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. (௧௬)

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு விளைக்கலவைச்
சுகந்த பரே மக்கதைபைந தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னனாளு னெனிருஞ் சுவண கௌர்னந்
திகத்தமிலகுவிசித்திரவத்திரம்பொற்பூணான் மணிக்குழைகள். (௧௭)

பூதி புனை இப்புட் பாஞ்சலிமூன் தளித்து மூலத் திண்டை முதற்
கோதை புனைநது புகைசுடர்முன் கோட்டி யாச மனூர்க்கியந்தந்
தோது மனோ தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா ஸ்வயங்குக
காதல் வேண்டல் போகாங்குக கவினப் பூசித் தருக்கியங்கள் (௧௮)

செறிய வனைய போகாங்கு தேவர் பலர்க்குந் திகழ்வளித
திரையீ ான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதுமந்
திறன்முச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருங்க மெனுமுத் திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க் கவர்மனுவால்.

புதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட் பாஞ் சலிசாத்தி
யெதுரின் பகாருத் திரைகாட்டி யினைய சுரரா தியொல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றாப தீபமளித் தாச மனூர்க்கி யங்கொடுத்தே. (௧௯)

ஆங்கு ன்ரைத்த ன்வேதன்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுளுற்றி மிருத்திஞ் சடமனுவாந்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாசு பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய னைவேத் தியஞ் * சுவகா. (௨௦)

எனவல் வவற்றின் பெயரிடைவைத் திடம்பி ன்வேதித்திம்மனுவாந்
புனித பாஸீ யங்கொடுத்தப் புகலா சடன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்தூ ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிவசாய ரு கவாச ம்னிதந் தருக்கி யம்மளித்தே. (௨௧)

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பினுங்கோட்டி
நேசித் தாச மனூர்க்கியமு நேர்ந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிந் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந நறைத்தஞ் சலியாவ
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னு. (௨௨)

புகன்று பவித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதி பாதியெலார்
திசுழ்ந்து பரம சிவஞான தேசு கிறைக வெணக்கோட்டிச்
சுருந்த நீறு சாத்திமுறை தூய சருப்ப ணங்கலிகை
தொருந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாரமெலாம். (௭௪)

மரபிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டற் கறிகுறியாப்
பரவு புளித மாதீபம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமனார்க் கியமளிததுப் புட்பாஞ் சலிதூயப் பினமாமுத்
தினாபஞ் சமுகி முத்தினாக டிருந்த வளித்தா விரநாமம். (௭௫)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்த வலக்காத்தாற் புட்ப மமைத்து வாழ்காச்
தாற்று செபநூற் றெட்டிருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடண்வாங்கி யினிதாற் பவருத்தினாயாலே. (௭௬)

அனையசெபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன்றும்
புனிதன் வரத காத்தின்மனுப் புகன்று ருவேதிக் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
வினைபோர்பதின்காற்செயி த்தளித்தந் கிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னுதியமைச் சருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடங்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் புசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே. (௭)

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்பு பெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பையோடி ததிநதியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழு
வுருக வுனமு மிருகாங்க ளொளிர்சென் னரியின்மேற் குவிந்தேறத்
திருமு னமுத சுயம்பிவிங்க தேவோத் தமன்பொற் றிருக்கோலம்

கண்கள் குளிர் மெய்குளிர் கருத்துங் குளிர்க் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்ச் சூத்திரமு னெல்லாங் குளிர்நு மிருந்துதிகள்
பண்கள் குளிர் வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிர் வாய்குளிர் வழங்கி மீட்டும் பெருகன்பால். (௮)

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தே முந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி கின்ற ஹுடனமு தேசு னந்த
வருவுருச் சுயம்பு விங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சுந் தரப்பொற் கோலம் புயங்கர்கோன் காண கின்றான்.

மலலிரு டுணிக்குந் தேசு மலிதிரு வேணிகண்டா
 னிலவுறு மதனிற் றானே நிகழ்பிர ணவகொ ளுபி
 பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்.
 குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (௮௨)

கங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
 வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம் வீட்டிமெய்துஞ் ஞான நல்குந்
 துங்கமிங் கெவருங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
 னங்கதம் பலவு மிந்தோ டளாவுண்ண் பருமை கண்டான். (௮௩)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானரை மதியு மென்று
 னறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்துதன் முகமுங் கண்டான்
 முறையின்மும் மலமுகுக் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
 பறையன் றருள நேற்று பாலபுண் டாரேந் கண்டான். (௮௪)

உலகெலா னறைவி யட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
 நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
 குலமறை சிவாக் மாதி குழாங்கன்வீற் றிருந்தெஞ் ஞானமும்
 விலகுரு தமர்ந்து வாழும் விமலமென் றிருவாய் கண்டான். (௮௫)

பொதுமறை யரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
 ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
 புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கன் புகல்பசு பதியே யீச
 னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின்மணி கண்டங் கண்டான். (௮௬)

மிடந்தெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சிறும்
 விடத்தினும் புரட்ச தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வியா
 துடற்றுமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
 விடத்துறு மிரேகை மூன்றவ் விருங்குந் திலங்க் கண்டான். (௮௭)

அருளுதும் வருக வென்றங் கழைத்தலி னெலியா நிற்கு
 மிருகமு ந்சமென் நேந்து மிளிர் தழன் மழுவு முற்றேர்
 வெருவுரு வபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
 மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கர சதுர்த்தங் கண்டான். (௮௮)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குறத் தனையொ டுக்கி
 நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் றதவா தீதன்
 மலர்பர சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
 யிலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (௮௯)

அண்டகோடிகளெ லாமாங் கமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்டபல் பொருளெ லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
மெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் லணிகள் கண்டான் (௧௦)

புரத்தவின் ரெறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றுபங் டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலுரு மீன்கண்
ணரத்தளி மடங்க லந்தோ னகைதரு கபால் மாதி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்ச்சக் கண்டான் (௧௧)

தானலா துலகமில்லே சகமலா தடிமை யின்றென்
நெருவில் சுருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிநிர் தரவி யாபித் தவைலியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிநிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (௧௨)

தன்னிலவே றற்ற மர்ந்துந் தானுறு பூருவீற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்ந்து மேவு
மென்னையா னமுத நாத னிடத்திருக் கோலங் கண்டான். (௧௩)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளரருட் கோலங் கண்டான்
மலர்சரு மந்த காசம் வழங்கருள் வெள்ளக் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கணாபின் காணான்
நலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணான். (௧௪)

பரவச னாணன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணான்
வானரு டாருன் போந்த வள்ள நன் குறிப்பு முற்ற
புரனளித் தனன்கொ லென்ன ஸுணர்ந்தெழுந் தார்க்கெம் பெய்மான்
பிரசமென் மலர்த்தாள் போற்றிப் பேணியித் துதிசுள் கூறும். (௧௫)

ஒருவளு யுலக மெல்லர் மொழிவற த்றைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபங் டம்போற் றத்துவி தீயபோற்றி
வருபரா பாமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (௧௬)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேம னாபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் விரிந்து நின்றதுஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சுவயவாம் பாவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வாதநா யகனே போற்றி. (௧௭)

மூதுணர் விப்பி ரேசர் முறைபுரி தூங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து மண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௮)

விரிகலை யாவமோர்ந்த வித்தக ரெவன்றி யானத்
தொருவுபு கன்ம பந்த முறுவந்து முக்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திறைஞ் சந்த சூத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௯)

மிருகண்டு குணு வெவன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்றே
னருகண்டு மறலை வீட்டி யாசினித் தியமா வின்பந்
தருகண்ட காள வெண்ணே தாரமா விபினத் தென்று
மருகண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௦)

வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுநீ டுத் திகிரி தந்தோய்
வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை சூழும்
வனசமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௧)

தொழில்களைத் துனையன் றின்றத் தொகைவகை விரிய ளப்பின்
றெழிவில வசல னீயிவ் வுளவறி வரிதென் றுன்றோர்
மொழியுமெய்ஞ் ஞான னந்த மூர்த்தியாம் பிரவ னத்தின்
வழியரு ளாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௨)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துவித மாகத்
தன்னில்வே றென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச ரோச
மன்னிய வழுத சூத வனத்தன வரத வாச
மன்னிய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௩)

போதரு மெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர பவார்ண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளல்
பேதறு சர்வு சித்திப் பிரதனே யிரதக் கானின்
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௪)

நித்திய நிர்வி கார நிராலம்ப நிராம யேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர சாதூர் வேத
துத்திய நிமல் சர்வ சோபண சூத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௨௫)

அனந்தர வமுத நாத வட்டமங் கனசொ ரூப
கனந்தர கந்த நாதீ காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வாதநாயகனே போற்றி.

(௧௦௬)

சங்கர நீல கண்ட சந்திச் சமூல சார்ங்கங்
கங்கர மீன்தி பேச சீரணை பெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வாத நாயகனே போற்றி.

(௧௦௭)

வேறு.

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெநதைச் சீனையா துணர்ந்திந் தேத் துகிர்பே
னன்றிமகத் தெனிலண்ட மணுவெனுமா துணுகின்ற யணுவே யாதி
யென்றிடிவோ வந்தண்ட யெனத்தூலித் தெழுமின்ற யேக னென்னில்
வென்றியுற வநேகளுங் விரிகின்ற யென்றிளக்கும் வேத நான்கும். (௧௦௮)

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றனைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத்தி னிசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றிணையடிக்கி ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனாய்த் திருருனமந் தாங்கருளிற் றிளைத்தான் மன்றோ.

அகிராசன் செயலோக்கி யருதேசன் றிகமகிழ்வுற் றனந்த கேட்டி
தருராச துதிநெவா தமாமஞ் சரிசேட்டுத் தழைக்கு மார்வ
மிசுமோகையுந்நனரிவ் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர்விழைந்த யாவூர
தொகமேலி யொருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவாஞ் சொல்லு கென்றான். ()

அனையதிரு வாக்கமுத மலந்தனிரு கட்செலிவா யார மாந்தி
யெனையுடையா யிம்கிரிசை யிடத்துடையா யருதேச வேழையேனி
னினைவரிய திருக்கோல் நேர்காணும் பெரும்பெறு சரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெரும்பே டென்பகர்வ தருசகயி பிலிங்க நாத. (௧௧௧)

ஆளுஞ் சேட நாயகவருளால் வேண்டுவதொன் றனயே னெஞ்சார்
தேனாத சினதுபத் செய்பதுமத் திருவருளா னாதத் தேனுண்
டேனாளுஞ் சல்யாம ல்வணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று சாழ்த்தான்
பாளுது மொழிபாகப் பரமேச னகியீச புகர்தல் கேட்டி. (௧௧௨)

அன்புடையா ரொவரினுந் கன்புடையா னுகின்ற யானு லுங்கே
ணின்புடையே நட்பதத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புகிதம் பரங்குத்த முதமெத்தோ சினக்கிடயா முளரி வைப்பி
லன்பமுத கயம்பலிங்கத் தெழுந்தருணந் தரினெப்பே றினிது தகதோம்.

அனகநின் கென்றும தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க மோங்க
பனகபதி நீயிண்டுப் படர்த்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகெங்கிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நானெம்
முனகமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி. (ககச)

வழிபடுவோ ரிகபோகம் வருவாது முழுதார்ந்து மரபின் வாழ்ந்து
நழுவுவிய தனிவீடு நண்ணுகநீ மேலுமினி ராச குட-
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமும் மூதூர்க்கென்று
மெழில்வளர்பூ ரணை முடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ. ()
நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோககுத் திரந வின்று
சமைவுறகன் பெயுமினிற்பா தஞ்ஞமென் றதற்கியற்பேர் சாற்றி மேலுங்
சமைதருமா தேற்றுவிடா காமமாக பாடியமுங் கவினா செய்தே
யமைவுறுமா சாகவத மாயகிலப் பிரசித்தியாக வைப்பாய். (ககக)

நம்முரிய சொருபவிய னன்குணாக்தோ ஞாணனே நவின் ற துண்மை
யெம்மிலவ னபேதனென வெண்ணுதியா னினக்கவனே யெம்மை நல்கும்
மும்மலமோ சன்குருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய ஞா
னம்முறையா லும்மவன்பாங் கமர்த்துவழி படலேகற் கமைதியாகும். ()
ஆதலஞ லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழா தமைத்து வாழ்தி
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருன்புரித்தப் புனிதசயம் பிலிங்கநடுப் புருந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் திரநாதன் மறைத்துவீற் றிருந்தனனில் வையம் வாழ. (ககக)

பின்னருளா வகிபதிசெம் பியற்கூவ் யமுதேசன் பெரிய வண்ணக்
கன்னமகோற் சவவீதியி லுற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவின் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா ணையுமறுக்கும் பன்னமையதோ வென்றிரண்டு பாங்கு முள்ள
மன்னவொரு வாறமுத வள்ளலெத்தாழ்ந் துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே
வெற்றுடல்கொண் டேகுபுபால் வீரையிற்றன் தூவனடி வீழ்ந்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன் பணியாற்றித்த ன்ளினனென் றருணந்திசொல்க்கேட்டின்ப
முற்றசனற் குமரமுனி யுழுவலன்பா வடிகளினி யுதக வேராதன்
முற்றவண்முன் பெற்றபயன் சொற்றருள்கென் றிறைஞ்சிடவத் தூய நந்தி.

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேலிய முனிவர ண்பு கூர்தர
மாலறு கதைபினு மங்க ணோதுறு மாகிரி சரிதமி துந்து மாதர
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிகக்க மென்ப யாவையும்
வாலிதி னுசருபு பின்பு மாபதி வார்கழ லுடிபு லொன்றி வாழ்வரே. (ககக)

ஆதிசேடன் சிவாரச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூடக.

குடபதி கேண்மதி யில்வருட் குறியைநி னுடலள் விடையரு
திடர்தப மிடையுப கரணமுற் றியைதர நியதிகு னுடொறுச்
திடமிகு மளிமிக வுளநனி திகழ்தர வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிறைஞ் சவனிரு கரமிசை யருளினன் மாதவன். (௨௪)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய ஞால்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றோலிடச் சிவசிவ ஷுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மகீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (௨௫)
வேறு.

என்னுவெழு மாதர மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாகிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுளைத்
தின்னுவற நீன்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை றோர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாயுகிர வியநேர்தொழு காலுறை நல்கியரோ.
தொழுதாக்கெழுநதஞ்சலிசென்னியினிற்சூடித் திருமுன்னுறநின்றனன் ம
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமுனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா விவணீசெயி னும்பய னின்றததனல். ()

புகுபாரினும் பாவன் மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னொழுதன் த்
தகுமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமதைக் கானன் மேற்றிசையிற்
றொருயோசனை யோரிரண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தாமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்று த்துனை யாகும நாதியனை. (௨௮)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசுற் பூசிட பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிந்தற மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வேடாட வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.
மரபாற்பிர திட்டை புரித்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யில்வகைநீ
புரிவாயெளிற் சாப நசித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீமெளிக்குமென்புகன் றுனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்த்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தரப்புகு சற்குரவ பெரியோய் ன திருவினா யாக்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பனின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்பொன்
றையகிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமொற் நிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுடம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
கன்றருண் மென்றதேனோ. (௩௧)

அழவினை மடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனநிறை யார்கலி
விழலுறு மவர்களை யறிவெலாம் விழலுறு வெற்றுல ரார்ப்பில
வழியவ ணுறப்பிரித் தன்னிய மகமகங் கொதித்தெழு மாறென
வெழவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமெனா. (அ)

முறுகிநின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முஞற்றுடி நீடுமை வெல்லநா
ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனெனா வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயினா
னுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முறுவரன் நென்பதால். (ஆ)

பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாய்வே
னின்பரித் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்த்துளான்
நன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத ருபதுத் தாரண
மென்பிஃ தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ. (க)

தாணைபா தலத்தினை செயறெரி இத் தரிப்பற வுளமிகு பதைப்பொடு
மோதுமக் கணமவ ணுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
டேதறு தாணைமு னைகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாராயு
மேதினி புருந்துதந் தியதிகண் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல். (கக)

குடபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமது
மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
னுடனறி விழந்தனை பித்தனா யுடலழி குருபமுற் றுலைதரக்
கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின். (கஉ)

வருணன்வ வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலைநிலை மனைமுனோர்
தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுரைந் தினைந்தன் .
ரொருவிலிப் பழிதெற நீடுநா ளுழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
முருவினுற்றெனவிருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ ணுற்றுளான். (கங)

எதிர்தொழின் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
னதுதெரிந் துடன்வினாந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவர னடிபணீஇ
முதுதவ முனிவரர் சிகாமனை முழுதுநி னடியல தாணிலேங்
கதுமென நசிக்ருமா மேத்தையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால். (கச)

அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னைகவிங் கடிதொழப் பெற்றனங்
கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
மொழிவற முழுதுணர்ந் தருளெனு மொண்கல னணிகல னெனக்கொடே
நெடிதருந் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நேர்பணிந் தனரடிக் கடியசோ (கஊ)

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதது பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதிவ் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு தும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்ந்தெழு முளநனி யாதலி
னெழிதரு முபாயிங் கோதுது முணருநி னெனப்பினு மோதுமால்.(௧௬)

துமதிதை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தாயனவ் வட்டவக் கிரப்பெபு ரண்ணல்சொ
னிமிர்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா
தெமதியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (௧௭)

வணையர் புரிதரி னிரிதரா துவன்மது பானவுன் மத்தன
யீனநிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வுற்றல் தியல்வரு
தூனநி ல்னையதிப் பாதலத் துருற்றுதன் முறைமையன் றம்புலி
மேனல மாதல் மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (௧௮)

மனாமலர் புறாதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலவ் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் தீக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுதிலவ் வொருமுனி யிருதொழு திருவடி
சிரசுதை வரவிழுந் திறைஞ்சுபு தீயலிப் பேயனை நீயலால். (௧௯)

அருள்பவர் பிறரில் ரரணின் தடியல திலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பத ரிசை யாட்டியப்
பொருவில்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கனா சமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதி யான் மரபினி லருச்சினை யாற்றினான். (௨௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெந்நர் தொழுவரு ணனை
நேசமு னீடிய நோக்குபு னிறையருந் செலுத்தவப் புனலிறைக்
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தாளன மாமனு. (௨௧)

திறன்மலத் திரையமொய் நகித்தொளிர் சிவத்துவப் பேற்றினை யளித்திட
லறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகள்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் றந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வடங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (௨௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறங்கிய புரிந்துதன் னேக்கினுற்
கரிசுமுற் றெழிந்தொளிர் முத்தனாய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவீர்முறையிந்திர நீலமா
பாசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய் தருச்சினை புரிந்துபின். (௨௩)

குடபதி கேண்மதியில்வருட் குறியைநி னுடலன் விடையரு
திடர்தப மிடையுப கரணமுற் றியைதர நியதியி னுடொறுச்
திடமிகு மளிமிக வுநனனி திகழ்தர வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிற்றைஞ் சவனிரு கரானை யருளினன் மாதவன். (உச)

அரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய ஞால்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றேவிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மகீதமா மொருபொரு ளிருகரத் தொருமையின்
மருவியிங் கெளிதுற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (உரு)
வேறு.

என்றவெழு மாதர மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாகிரி யன்சொல்வழி
மன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப தேசமுரைத்
தின்றாவற நீன்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை றோர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேர்தொழு காணுறை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுநத ள்சலிசென்னியினிற்சூடித் திருமுன்னுறநின் றனனம்
முழுமாதவ தேசிட னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர் தாபத சாபவினை மாற்றுஞ்செயல் போற்றுதல் வேண்டுமுனக்
கெழுவாரிதி குழ்புவி யின்கணலா லிவணீசெயி னும்பய னின்றதனாலு. ()

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னொழுடனத்
தருமாவனங் காலிரி யாமியதி சையின் மாமறைக் கானன மேற்றிசையிற்
றொருயோசனை யோரிரண் டின்னுள தச் சூதாரணி யத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றுத் துனை யாகும நாதியனை. (உ௮)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசிட பாக்கியனை
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிந்தை மனமுருக்க
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வேடாடன வாமணியா
லொடியாதமர் பூசனை யாற்றுதிமே லுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேன்வியும் போற்றுதி யில்வகைநீ
புரிவாயெனற் சாப நகித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமெளிக்குமென்புகன் றுனுதகேசனெழுந்தெ திர்தாழ்ந்திறைஞ்சிப்
பெருவாழ்வு தர்ப்புகு சந்திரவ பெரியோய் ன திருவினா யாக்கலியை. ()

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நற்பனின்வாக் கிடையேழைவின் ணப்பமொன்
றையதிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்வெ லென்னவ
தென்னையெனச் சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமொற் றிகழ்மோக்கமின்
நென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேச சுயம்பிலிங்கத் திறைபூசனை
நன்றருண் மென்றதெனோ. (௩௧)

எனவேவரு ணன்புகல் கின்றதுகேட் டிறைகூறுமுன் னூலுரை சத்தியமே
யனஞானம் பூசனை யன்றியுற தகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையன்
மனதாய்மையச சுத்திப ரம்பரையின் வருமாண்சிவ ஞானம் பூசனையே
முனமேதுவென் றேரதலுஞ் சத்தியமே முத்திக்கது பரம்பரையேதுவதாம்.

அவிரோதமுன் சொன்ன துக்கேட்டதுமென்ற நிரீபினுமத்தெளிவோதுதுங்
சிவபூசையொட ிறியலெச்சவற்றஞ்சீவன் சழிதேக்கமென்றே துபரை [கேள்
யவமேயவை யுத்தம் பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றேருதியச்
சீவபூசையுண் மந்திரம் பாவனை நூச செயறந்திர மாதிய வாயமையெலாம்.

முன் னூலுணர் வன்பருள் சாந்தமுதன்முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவனை
யன்னேர்மிடற் றேனருள் புக்குள்ளுலறிவானதனருமைப்பெருமையெ
மென்னேயினிப் பூசனையேயல்தொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுகொ [லா
வின்னேநர நெல்லியி னத்துவித விரும்போகரிப் பூசனையேதரலால், [லோ

இதன்மேலுமெய்ப்பேறுயிர்க்குள்ளதுகொலெந்நூலுமிசைத்திலதுண்டென
றதைபேயுரித தத்துவிதானந்தவாழ்வரை வானெனவொருதியீதலதுத் [வெண்
துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுநீடு சயம்பீசவ ருட்குறி நேர்தொழுநி
யதிமேவினுமுத்திபரம்பரையினருண்மென்றுணருண்மையிதையமுதேல்.

அல்லாமலு மத்தகு குதவனத் தமுதாகா சயம்பிலிங் கேசனையாங்
கெல்லாரும்க் காலமு நேர்தரிசித் திநியாதுவ சித்திடு சீவனெவன்
மல்லாரவன் தேகம்வி டும்பொழுதம் மனுநாயகன் தேவி யொடும்புகருதே
வில்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுதரு வானிது விச்சயமே. (நக)

இவ்வாய்மையை யோர்வறி னித்தலமேயிறுங்காறும்வசித்துமெனும்விரதஞ்
செவ்வேகொடுசாந்தமன்பா திதினத்தினமோங்கியவிட்டலிங்காச்சனையோ
டவ்வாரமு தேசு தெரிசனமைத் தெழுத்தின்செபர் த்யானமுன்னாயுபுரிஇத்
தெய்வாதிப ஞானருண் மூழ்குநக்கத் தேவேச னளித்தல் விரிப்பவரார். (நஎ)

வேறு.

கேண்மி யாவுத கேசநாம் விரிப்பதென் கினத்துஞ்
சேண்மு னேகும்ம் மாவனஞ் சென்றமு தேசுன்
ருண்மு னேபணிந் துன்பெய ரிலிங்கதா பனமும்
வாண்மு லீலலிங் கேசுவான் மார்த்தபூ சனையும்.

(நஅ)

மரபின் வேள்வியுஞ் செயினட்ட வக்கிர முனிவன்
 றாமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
 வரத மெய்ச்சிவ ஞானமா மகோத்தி மூழ்குந்
 தாமு மாமவ ணுறலொரு தலையெனச் சாற்றி. (௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா ருனிவா னகண்ருன்
 சமல நீக்குமத் தாபுத முனிவான் துணைதட்ட
 கமல மண்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீஇக் கனிந்து
 நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான். (௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருணன்முன் சூழ்பரி வாயந்
 தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
 டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதரு யனைய
 பணித லத்தினும் பிலத்தவா ரத்தின்மேற் படரும். (௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
 நலத்தி னத்தகு பாவன மாவன நாமத்
 தலத்தி னோர்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
 புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதரு புவனம். (௪௨)

அனைய தவ்வரு தேசலிங் கத்தின தவாசி
 தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
 லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
 யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனி யிலங்கும். (௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்ப்பிர சித்தமா மனைய
 வாவி மேற்றன மனைபரி வாயமோ டெழுந்த
 சீவ னாதிபன் மரபினத் திருத்தந்தோயந் தார்வ
 மேவ நித்திய நயதிகண் முடித்துமே னிலவும். (௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனைமுறை வயக்கிங்
 கணித மில்லுப கரணசங் குலத்தொடுங் காந்தை
 பணிச னங்கள்பின் வாச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
 தினியி ருட்களத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன். (௪௫)

தூல லிங்கமாங் கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
 கேல வைங்கர னுறிரு செங்கர னெனுமப்
 பாலர் பைங்கழன் முறைபணீஇப் புடர்ந்துகோ புரத்துட்
 சால வந்ததி காரநந் தீசர்தான் சார்ந்து. (௪௬)

படியு நப்பணிந துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடைய ளித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண் டடித்தாங்
கிடப நந்திதான் பத்திர விலிங்கநே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (௯௭)

இரவி யாவினு மிக்குய, ரிமாசலை யெமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருணமு ஸீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுநீ இ யள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (௯௮)
கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கழதே
மண்கு ளிர்ப்பவீழ்ந் துயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னத்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுத்துநின் றின்னணம் பராவும். (௯௯)

அகில மீன்றரு ளன்னசே யறிவிலாச் சிறியேன்
றையின் மைந்தர்க்கே கிர்க்கதி கினைந்துளந் தையகூர்ந்
தகல்வு ருதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வெடு னென்றெதிர் போற்றும். (௧௦௦)

வேறு.

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தா
மலைத்துமென் றுளங்க றுத்தம் மலவிருள் வமவே தான்கொண்
டலைத்தென நெறித்தொப் பெல்லா மசற்றுநா ரளகம் போற்றி. (௧௦௧)

அருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாலிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ணு ளவீர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலக் காடு லர்ச்சித் தகித்துமென் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வழுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி. (௧௦௨)

துக்கதுர்க் கத நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றய்வா னுயிர்ப்பெழு நாகி போற்றி
தக்கசொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி. (௧௦௩)

சமர்புரந் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங் கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
சிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுல குயமெக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி. (௧௦௪)

தெண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த தேற்றங்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் சயம்பிர காசம்போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மானமெய்த் முககிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி. (௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுயிர்க்குயிர்க் குயிர்தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசும்பு போற்றி. (௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேவிய பெற்றுஞ் சற்றும் விகாரமி லுதரம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கம்போன் முரோமம் போற்றி.

இருதய கமலங் கீழ்நின் றெழும்புநீர் நிலைய வாவி
மருவு*மா வர்த்த மேயாம் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி. (௫௭)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பத்தினைக் காண் சேய்போ
லருணனி நிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தாள்கள் போற்றி
யிருவரால் வனப்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்ச்சம் பீரம் பிளவுசெய் பரடு போற்றி. (௫௮)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
† போமெனப் பலகா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தூமறை யுபரி டங்கள் சுமர்திடப் பெறாத ரற்றத்
தேமிகன் புளத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி. (௫௯)

உரைசெயி னகிலபோக முடனளீஇ வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைகின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு முமுத நாதன்
றிருமுனுற் றருண்ம டித்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ. (௬௦)

* ஆவர்த்தம்-நீர்ச்சுழி. † போம் என்பதில் வினாவியை ஓகாரந் தொக்
கது “செப்புதற்காமெனின்” என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தன்னை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப லோயாற் றியங்கிய சிறிய நாமே
னாயிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே. (க௨)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிதைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றலின் றிதழி லேவணி மந்திர நாதன் சோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன முழைசெய் துட்போய்
நின்னொளி ரமுத ரூப கிறையருட் குறிசேர் கண்டான். (க௩)

கண்டனன் கரண மொன்றுங் கண்டலன் றன்னைக் காணான்
றண்டெனப் படிந்தா னந்த சாகரங் தனிதி னைத்தும்
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூர்பர வானு யொன்றிப்
பண்ணெர் வந்து ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வந்தான். (க௪)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குறிய லோங்கி
யுண்ணெகிழ்ச் துருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய லோங்கி
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெம்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம். (க௫)

எனமுனந் துதிய லேக மிரைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுவந் தமுத லிங்க வரதனுந் காதி சோடன்
புனைதுருப் பணிந் லோடம் பொன்மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி கல்குபு பெரும்பே யற்ற. (க௬)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் கநிதி வகையன் புத்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா சியாச மாதி
தெருட்டுச் சருகுதி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டெழு கிலேத னாதி வயங்கவா க மநூன் மாண்பால் (க௭)

போற்றுமா பூசை மாசிப பூரணை யாய வரந்
ளோற்றிவ ரமுத நாதத் தியற்றுபு வேண்டி லோட
லாற்றினன் பதினா லோதி யாயந்தமைந் தன்பின் வாய்மைந்
தேற்றுவிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட யகிழ்த் தளித்தான். (க௮)

இன்னண மயபி னொரு மியற்றியத் தலங் வாச
மன்னுறக் காலந் தோலும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மரந்து சாருநாட் பிழச்சி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி. (க௯)

சாலேநூன் மரபிற் கோல்ச் சாற்றுகும் வேள்வி யொன்று
மாலற வியற்றி யார்வ மலிதிரும் பணிகள் பல்ல
காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (௭௦)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூணை நாளி லன்ன
வரந்தரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் சூழாத்தை யென்பா
லரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (௭௧)

வேறு.

ஆங்கது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருத் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினைத்
தோங்கழி பார்க்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயினே நீயெனவே. (௭௨)

ஒதின ரோதுமச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே னெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருங்
தீதற முற்றொருங் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினே. (௭௩)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமுற் றெய்துபு வாழ்த்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்த் ஞானமுநீ இச் சிகழ்பா மோக்கமுஞ் சேர்கவெனத்
துன்னரு மின்னமு தொழுக்கெனவே தொடர்புற வெழுந்தன தாமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகினன் பாடினனே. (௭௪)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணின் னுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் சுவன்னக வேணியமு தேசனிங் சுருளிய தென்புகல்கேன். (௭௫)

எந்தைசெ யாரு னென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புதி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சுந்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக விழ்ந்தடிக் கடியினைஞ்சி
முந்துபட் றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ ருனமிரு கண்டரு டனையனவன். (௭௬)

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிற் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள் மமுதலங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பறிகொடுத் துறுமவன் சுவாசிய பா தலம் போந்தமார் திருந்தனனாள். (௭௭)

அதலத் தனிற்சிவ சித்தனையோ டனேத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்டமையும்
பாசிவ ஞானமொ டமர்த்தனனப் பணிக்கட லாசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங் காயுரு வாயட்டா வக்கிர மாதவற் றெட்டர்த்தன்ரு
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தொரித் திதுவென்னே.()

என்கனி கருதிமெ யுணர்ந்தனனோ னெத்தகு பாதக வினையாயுந்
தனதெல புருமுனந் தொலைத்தின்பே தருவது ஈகர வடவ்யென [தாங்
மன்னுறத் துணித்தொரு டொடியாங்கே வசதன் மூழ்கிவெண் ணீறணிந்
கினிதெழுத் தைத்தெணி யமுதேச னிணையடி முறைபணித்தெடுத்தேத்தி.

அருசலிங் கேசபா சி மபாகத் தருட்குறி நமவியாற் றினித்திசுத்
தி மிர்பயங் காயுருக் கொழுமுன்சா ரிடர்முழு துடனா றினிதாங்கே
ந்மலமந் திரமுதல் வளைநாளு நீடளி நீடளி யோடிதைஞ்சி [ளா
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்த்தோங்க விழைத்தமர்ந் தனென்னு முடைகே

அயன்மக னத்திதே வகுதாழ்த்தெம் மண்ணலிவ வருணன் மார்க்கண்டேசற்
கியலுறு தென்றினை யிலிங்கநீயு யினென்ன வுலாத்தனை யாம்புளினிவ
லுய்மவழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணிறுவிவ வுதன்வாயமை
மயாந வருளுதி யோவென்ன மயவலு மயவலு நந்த்சன். (அக)

கடிமல மடியினை முடிக்கொண்டு கரியளி யொங்கொழு தருள்கொன்ற
படியருள் கதைபக ருதுகென்று பழமைகொன் முனிமுனி குலமுன்பு
கொடிதரு ம்வணரு ளியவித்த துவல்கதை வினவினர் புகலன்பா
வகிவொழி பிகல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பாவியன்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமொசனசு சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆத்திருவிருத்தி — 248.

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

சிவது பூப சாபமொ சித்த காதை யோதினந்
கந்த மெரு மாமிரு கண்டு குறு யாவன்
மந்து மேசு மெலாடி வந்த பேறு கேளென
கந்தி வாத சீருந் திநாத னோதுமால். (க)

வேறு.

வருதிசனற் குமரம வளர்குரவ பரம்பரையின்
மருமமழ வுருவகுரு பணியொன்று வந்த திப்பப்
பெருகியமா தவரவாயப்பப் பேணிவளர் பெருஞ்சிறப்பி
ஞெருவரிய திருவெண்கா குவரிசுலத் தொளிர்நருமால். (உ)

என்றுரைத்த பன்னுரைவா மெழுமுன்னெழுந் திணையடிதாழ்,
தொன்றுரைசுகுஞ் சனற்குமர னும்பர்ப்பணி ருடியுரிஞ்சிக்
கன்முறசெய மென்கமலக கடிடலார்ப்பூங் கழலெநதாய
நன்றுரைத்த குருணைநா லையதார்ப் பரையணியே. (ங)

அலைந் திருத்தணையெண் மவனியிடைத் திருவெண்காட்
டெனிலுதித்த காணமென் னிளம்பருவ ருதுகுரவப்
புணையணியின் மெய்யாது புணர்நருரி டேமெடுதத்த
துனிதருடி மெல்லு மென நினைஞ்சுதலு நந்தீசன். (ச)

சினதுவிஞ்ஞ ணிசன் அநீவட்ட படிபகர்து
மினியசுவா கமரிருபா மென் டிணுஞ்ஞ சாபதா
யனகருரு முணித்தமல னருவா தென் படைதரிபோ
புனைபொட வாகமத்திற் புகல்பட மம் பல்வவற்முன். (ஞ)

பாவருஞ்ஞ மாற்காயம் பாவலமோ சனபட மம்
வாட்டையப் பட மலை வளர்சுவ யத்தினயா
யருள்பதியு ருத்தடாந் தாழ்த்துடமஞ்சு குரவகாகக
கருகருமெயப் பொருள்வரித்ததுக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைகது. (சு)

தொனையுறவொர பண்ணியணி சுலோகத்தை நூல்குமுது
புகலெருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாம
துகத்தருமென் மபயதன் திறத்தினரும் பொருள்வரித்தது
கழுவரு டன்னன் கல் ணிதலையுடிக் கழுவொருவன். (ஈ)

உயதிரு வருணமுறைந் சாரமுற யாழ்முன்
ணையரிசு மக்காய் ருவ ணத்தக்கதி
தாமவசை புரிந்தார்ப்பத் தோமறுநீ யாமதனை
மேயமாந் ததுவொன தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தனையம் முடையனைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனை மைய பாட்டுந் துரு முனிக்கந் தனனிதரு
னிந்தனையில் கல்லால் பழற்பாய குரவசிவ
சந்தனை மெய்பபலமெயவ நிறனையப் பெற்றனையாய். (ஊ)

பரவருமிக் கைலாய பரம்பபாபு வுலகினிடை
மருவிவளர் தர்ப்புபறுக மன்னுயிர்க ளின்னறந்
மிருண்மலநீத் த்ருனெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுளம்வைத் தமந்தனனித் செடவ்வா நிவணிகழு. (க௮)

பண்ணிலிவு தமிழ்வேதம் பாவுபெருஞ் சிறப்பினையர்
மண்ணுலகிற் றூங்காணே மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலிவு திருப்பெண்ணு கடமெனுஞ்சாத் திருப்பதியி
னுண்ணிலிவ மொருவர்ப்ப யோத்தமபுண் ணையல்லர். (க௯)

இவர்பெயரசு சுதமெனமுன் னிலுகுளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாழுமுரை தாலரிதில் லறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறகன் மகப்பேற்றி னூர்வமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவடகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய குலஞாவன். (க௯)

திருத்துறைபூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருபுறமுன் னூலனைத்துங்
சுருத்தொரு மித் தோர்ததுணர்நது காட்சிபிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண் டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (க௯)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திழைஞ்ஞி
மேயவலி சங்கருத்தை ச்சுத்தியவன் சொன் னெழியுய
ஆயசிவ தருடமெலாக் தொகப்புரிநது யகர்பேறு
மேயுதல தணத்தாகாத் திறத்தாண்மீட் டிந் துவவன். (க௯)

அடிபயலிப புகன்றடைசோட் டருமளையிற் கொழிந்த
வடிதமிழ்மா மலரமுறையை டுற்றனைய சுவரு வன்
சுடிமலர்நா யரு ச்சுத்தி களிப்பாளர் தலை மகொங்கி
மெடியதிருக் கயிறிதனி லீவகூர்ந் தாத்து கெண். (க௯)

அச்சுதரக் களப்பாள ரம்புறையி னம்புறையி
ரபசுசுரத் தெடுத்திமய நங்கையொரு புகழையுள்
வைச்சுரிய மூவரையும் வழுத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதனல் குகவென்று வேண்டுவகிர்ந் திட்டனரால். (க௯)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயி
தனையடையா ளந்தொரிந்து தணத்தியவண் முன்பிடுவோர்
பனையிதழ்க ளெடுத்திடன்முற் படியோலை யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்திணைப்பார். (க௯)

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினே இன்னநினை
வாயினவே வரம்பெறுவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கள் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையா "வர்தம்மைத் தோயாவாந் சீவினையென். (க௮)

பெறலரிய காழியருட் பிள்ளைதிருப் பாட்டுகித்த
திறனினைபச் சிவகு"வ சிகாமணியுள் ளுவந்துவியல்
தினையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுது வெண்காடு நண்ணுதியிக் கணமென்ன. (க௯)

அருளியவச் சுதர்களப்பா ளுரும்வியந்தாங் கன்புருளி
பெருகியதம் பன்னியொடும் டேபனு பலபொருளோடு
முருகுமனத் தொடும்புகுத்தொவ் வோர் தினமு முச்சுளநதோய்ந்
திருள் ழுது சீனைவெண்காட் டிறைக்குருளி நிற்ப்படாய். (௨0)

வேறு.

உன்னையம் விரதநன் னெறிநின் றியலுற வாங்கொரு நாளிற்
முன்னுமல் வேளாண் குலமணி யாமர் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற
பன்னுவெண் காட்டெ மிழைபுகுத் தன்ப பரிந்துநீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலை யுலந்தா சின்னுநம் விழைந்த நலனெருங் கரித்தலே முறையாம்.

ஆயினு லினக்கிப் பிரப்பினின் மகப்பே றரிதுநின் கருமத்தி னளவான்
மேயகன் னரிய தவர்ப்பழு தாகா விதமொற் புதமக மேலைந்
கெயுற வளித்து மைகெனக் கேட்டல் விருத்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக விரியு டேயக டகிழ் நாப்பண்ணைத் தமர்தரு ணம்ப. (௨௨)

என்புனார் வொருய பத்திப்பேருன் றிலுமையா வெண்ணைகொலேதங்
கா டேவருந் துபலையா டேயக கருத்தினிற் கவற்சியொன் றிலையாற்
தெய்வா வவசியம்பெரி துண்டி பெப்பலின் ணப்பமொன் றெருதா
மொளர்வெ லி ரத்தியுருள் கெனவேண்டி பும்பர்கோன் றிருமுனமு டைப்பார்.
அகிலீன் றலித்த வண்ணைபா லெர்த வையபல் கோடியா மாவி
நிலிவா ளுன்சே யெனப்பதி தன்றா னிசரிதே யாகவு ந்கர்வன்
னகிலமர் குந றியகச் சேயை நனிநிகு காதலா னயந்து
முகிலம் ரிடெவற் பன்னையு நீயு முனந்திரு நனந்தலை முதமே. (௨௪)

மருவவைத் தொருவா தமர்திரா லினைய மைந்தனே வந்தருண் மரபாற்
குருடணி யாகிக் காழிவாழ் மணிகன் குலமணி சேய்மணி குமுத
வருமைவாய மலர்த வுருட்டிரு வர்க்கு மலர்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமாந் துழுவ் வேழையா லெனுமக் கவற்சியே கணிப்பற் வெழுத்து

முழுதுமென்னுளத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன்றுண்டுகொலெ
ன்னாக், கழலிணைத்தோழனுமுகிணுக்கன்புகாட்டியநடித்தவெண்காட்டெ, மழ
லவிற்காத்தோனன்பீவேட்டவரும்பொருள்வரும்பதரிதுவே, மழலின்மா
ன்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்ததென்றருளுமுறைந்தான். (2௬)

விழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தார்
கொழித்திட லுருமந் நியமநன் னெறிந்ந் ரெழுஞ்சூர் ஞாலகெலா முய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதசித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ
விழுத்தகு நாய பரம்பரை யருளான் மேதினியீதினி விளங்க. (௨௭)

திருவருள் பெருக வணையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடங்கண் டன்னையுத் தாசையு மளவாப்
பெருகுமா னந்த வாரிதோய்த் தருமைப் பெருந்தவக் குருத்தினைப் பேணி
யரனரு ணினைந்து கினைந்துள முருகி யார்வநீட் டினவெடுத்தினைத்தார். (28)

இன்னவென் பருஞ்ச் சருமைபா ரட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவார்
தென்னில முயச்சார் திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வணைய பதியினர் கிளைஞர்க ளேனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார். (௨௯)

பல்லுக் கொருவா தருந்தவம்பெரிதுபயிற்றினுங்கிடைப்பரும்பொருள்கைந்
கெல்லியங் கனியிற் கிடைத்தெகன் றேனைநீர்முழு கிருமுது குரவ
நல்லினு நீங்கா வருந்துணை யெ ளக்கொண்ட விர்பணிப் பணிவரை யனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நலிந்துவா ரம்ம. (30)

வைதிச சைவ தாபன குருவாய வந்தருள் புரிந்தெய்திர் மறையுஞ்
செய்துற சிறுலி யாமந்தன முன்னு். டெய்விக சுத்தவத் துவிச
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்தரு னேபுரி குதுமென்
யய்வருள் சுழி வாட்டியன் னருமீண் டெதித்தெசன் றுவப்பு முயசம். (31)

வழுத்துரித் தூய சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மாளெனு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ னேசற்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களப் பாளர். (32)

ஆங்கமர் வழிநன் மானுலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னனைப்
தேவகுத லையஞ்சொன் மகவையே. தமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநசையீர்ப்பத்
தாங்குசோ தரிமைத் துனரிடை வேண்டித் தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிற்
பாங்குறப் பெற்று ரொடுத்தனிச் சேயைப் பரிந்தெடுத்தழைத்துடன் படர்
[ந்தார். (33)]

மாதுலர் தமது மனையலக் கார வகையெலார் தகைபெற மலிவித்
தாதா முகத நேர்புகுங் காலக் கமர்பெருங் கினையெலா மடித்தே
சாதிமங் கலங்கள் பெருகுற நீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர் தழீஇத் ததைய
வோதகம்புகுந் தவ்வரும்பொருண் மணியையொண் மணிமஞ்சமீ துய்த் தார். (

ஆங்குளார் தமக்கே யருமையிற் கிடைத்த ஸ்ருதசுவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னை தா தையுதும் பாங்கியம் பாக்கியம் மென்பா
ரோங்குறு முபய குலமணி வினக்கிவ் வொண்சிக மணிபென யுவப்பார்
தேங்கு ரிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி ஸய்மணி சுகழும். (௩௫)

அம்மணி யாகுகட் பாலலீ லாதி யமர்க்குமே யருட்டு யலாதி
யெம்மனே ரெவர்க்கு மியப்பரி தாக வின்பமீ துறவனாக் கிடுகாட்
செம்மழ லையஞ்சொ லெஹுந்தரா தமருந் திறக்கீஇத் தாதையு ற்கிளைஞ
ரிம்மக மணியு மூககையாக் கொல் லே வென்று னாத் தெண்ண மிக்கிருக்கார்.

இவ்வகை யிரண்டான் டெய்திவா மிளஞ்சே மியனைய மகாபாதி யேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண் ணையல் ஹரி னணி உய கிடை யிற் யாடி
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுந்தா திகழ்வீர் றிருந்துங் டெவல்
யுவரு டருமிக் கயிலைன் னீதி யொண்மலே யாசல முனிபால். (௩௬)

அளவனா யினிய நண்புரை யாடி யமர்க்குபி னிவண்வரக சருதி
வளனுலாக் செயவ வெண்மணி வி மானமருவி வின்வழிச் சென்றா நெருவன்
பளகறு மவனின் னருள்பெறுச் சடர் பணந்தருந் பெறுபாஞ் சோதி
கிளர்தரு மவனிவ்விமானம்வீர் றிருந்து கெழுமுலா வெந்ந்ப்புகு காலை. (

வெண்ணையல் ஹரினவ்வினஞ் சேயதான் வீற்றிருந் தெய்விய மருதனேர்
விண்ணிலம் மானஞ் செல்வொழிக் துறவுண் மிளர்பாஞ் சோதிமா முனிவன்
றுண்ணென வியகதம் முளப்படியாண்டு துரிதா விரை மெல்லு தெய்வ
கண்ணகன் விமான கசையு லீர் றற்கு காணெ டெண்ணைக் காண்பான்.

திசைகளொன் பாலுந் தடை செயா கலைமை தேர்த்தபி னதோமுக ளாகி
நகைதரு புலியை ஸோககித்தன விமான வண்ணிழ நேய்ப்புறப் பெற்றுக
கிசைதரு மிளஞ் செலான் கெழுப் பதமபா யிலுந் கண் டினையசேய வி
மான, யலைவரப் பிணந்தபெருவட ரிழல்போ லலிர்வதே யல்லதொன்
[நில்ல. (௪௦)

என்றுளந் துணிந்தாங் கன்புமா ரருளு மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடும் மறுகிற் சிறுர்வெருண் டோடவு மசையா
தொன்றொளி விரியத் தனியமர் சேய்பா லுற்றுநேர் நோக்கியவ் வொருசேய்
தன்றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யுருவெனத் தயங்கும். (சக)

பெருகும்ற் புதநேர் கண்டினி டெடுத்தப் பிள்ளையி னெள்ளிய மேனி
மருவிய துகடன்றனையாற் றுஷ்டத்து மடியில்வைத்தனைத் துடன்மகிழ்ந்தே
யருளின்மூழ் குவித்தாங் கறன்முழு குவித்தின் பளிக்கும்வெண் ணீறுமெய்
யணித்து, திருவருட்சத்தியோரிருவாணதீக்கையாநோக்கமுற்றளித்தே. (அஉ)

தீக்கைசெய் யுழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கண் ளும் கரணஞ்செய் முறையா லெப்பெய ரிடுதுமென் றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையே போலு நோன்மையாற் றந்தைபேர் மைந்தற்
காக்குதன்மரபான்மெய்கண்டானெனவேயனையதன் குரவன்பேரமைத்தான்.

புனிதவத் துவித நிகழ்சிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனைநீ மைந்த விருந்தமிழ் மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமே லனைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்சொடு மேலு நசையெழு வாங்கணித் தேகி. (அச)

பிறைநிக ரொருகோட் டைந்துகைப் பொல்லாப் பிள்ளையாற் திருவடிக் கமல
நறைமல ரனைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதி பலபுகன் றெதிரின்
றிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசே கரணே
மறைசிவா கமார்த்த சொருபனே யிந்த மைந்தனின் னடைக்கலமெய. (அஊ)

காமிக முதனா லேழ்சிவா கமரிக் காண்முளை கருத்தமைந் திலங்க
நீ நிக வருள்கென் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திமீண் டனைய
தோபிகன் முனிவ னீங்கின னாங்கத் தோன்றலே யேன்றிப முகத்தோ
னோநிக வாச சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும். (அசு)

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையனமுன் விஞ்விடையாதி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திதிங் காலந் நாயகன் றளிப்புற நளினி
தன்னினீர்கொளுமோர்தையலக்கோயிறளி லெழு மொலிச்செவச்சார. (அஎ)

அத்தளி நேர்நின் றுற்றுநோக் கினளாங் கனையசேய் தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச் சேயை மூங்கையென் றந்தோ வினைவதென் றந்தைதாய் முத
வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு [லோர்
மித்தகையவர்க்காங்குணாத்துநாமென்றாங்கேகினள் *சேய்மையிற்கண்டாள்.

* சேய்மையிற்கண்டாள்-வினையாலணையும் பேர்.

வகியங் கவர்மு னென்னைகொ னீர்து மினந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை
யாகிய தெனத்துன் புறலொரு கோடியருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன்
மீகெழு பொல்லாப் பிள்ளையார் கோயின் மேவிலீர் காண்மினென் றனளங்
வோகைவா சகந்தஞ் செவிப்புரு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில். (சுக)

முன்னுற் சேய்த்தாய் வரும்பொழு தாங்கு மொழியெழு மொவியெதிர் கேட்டார்
பின்னராங் கொருவ ரிலாமையுங் கண்டார் பெருந்தகைச் சிசுகிகாமணியும்
பன்னுசீர்ப்பொல்லா மலையுமே யுடனாய் பரிந்துவீர் றிருத்தலுங் கண்டா
ரென்னெனவணித்தாயேகினர்முன்ன ரெழுமொழியிலாமைபின் கண்டார்.

ஆங்கவர் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார்
பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானோ
தீங்கற முழுதுந் செருன்கென வளங்கொன் செய்கியான் முற்றிய திறனோ
வீங்குராளடைவிற்றனித் துணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதெனவுண

[ரேம். (ருக)

வேறு.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர்
வில்லார் தோற்றங் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திறைஞ்சி
நல்லார் பரவு மிபமுகத்தெந் நாதா வேதா கம்பொருளே
யெல்லாமுணர்த்துமெந்தாயெம்மிளஞ்சேய்மயுனமிரித்தனையோ. (ருஉ)

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ
சேம நிதியே நின்றிருமுன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந்
தேமன் விரத நெறிநின்றன் றிருமுன் றிருவாய் மலர்சேயை
யூம னோவென் றுளங்கொண்டோ முண்மையுணரு முரனில்லோம். (ருங)

என்று துதித்தா ருடச்சேயை யெடுத்தா ரணைத்தா ரின்புற்றார்
நன்று பியன்மேற் கொண்டுவந்தார் நணுகுங் கிளைஞர் நற்பதியோர்
துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற்
சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிந்தார். (ருச)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளிளஞ்சேய் சான்றோ னெனுமகிமை
தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டுக்கி யெடுத்தா னோக்கமைத்தா
னன்று மன்பான் மார்பணைத்தா ளுஞ்சி மோந்தாண் முத்தமிட்டா
ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளறைத லெளிதோ வம்மம்ம. (ருரு)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நலிற்றற் கருமில் வற்புதங்கேட்
டாளுங்குலதெய் வத ரிதுவென் றடிக்கு மேனைப் பல்பதியோர்
கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே
மூளு மிடர்நீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார். (ருசு)

மதிவேணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிநீ விரசத் தினிபாதத் தமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
முதிர்மா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடித்துச் சூழ்த்திறைஞ்சத்
கிதியா ருணோக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவனோக்கி. (௫௭)

அருள் செய் குரவன் மொழிப்படியே யருமைத் தமிழின் மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமார்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவித வுன்பே தருமச் செய்மணிதான். (௫௮)

இவ்வாறனைய மெய்கண்ட வுன்ப மணிநா டொழும்பொல்லாக்
கைவா ரணமா முகத்தெததை கழல்போற் றமைதி முதனியம்
மூய்வா ரெப்பப் புரிந்தமர்ந்தாங் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
கைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதாபாங்கர். (௫௯)

ஆக மாதிரியருணால்க ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக மாறி யமைந்துமனந் தாய்மை யுமா சிவஞான
தாசு மாகி யதுபுணர்த்துத் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
பூசு மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திதிபாத முதியர் பெறும்பே அற்றாக்கு
நன்ன ருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறழிந் துடன்சூழ்ந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறைபூர்ப் பெரிய ரவர்தார் புணர்நதுடனே
பின்னர் தமையின் டனையத்துறுகென் றேயி னார்மா ணவர்கிலை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா முறையோ ரனறவருஞ் சென்றங் கவ்வா றுடனமர்ந்தா
ரிவர்மா ணுக்க ரெல்லாரு ரிவ்வா ரடித்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கண்டமணி சரணே சரணை சார்ந்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணுக்க ரெல்லாருந் தமைவீட் டே -கத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொண்மை யடுத்து நமத்த களப்பாள
னம்மா ருளாற் பெறுகிறவ னவிறுங் குதலே யினுசிரம்பா
னெம்மாண் பின்னென் றடித்தமர்ந்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி துண்ணியர்சென் றுற்ற தாகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
நின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வா றுணைய சிவமறையோ ரெல்லை கடந்தது முறுகிவளர்ந
தவ்வா ணவவல் லெஞ்சாயு மமய மணித்தா தலுக்கிசைய்
வொவ்வா வுரைகள் பலபுகன்றங் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுறினுந் தாமுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக ளுறச்சென்றார். (௬௫)

சிவிகை சீதைநத புத்தகங்கள் செறியுஞ் சூட்ட மச்சொழிநத
கவிகை முதல ருரிந்தபெருங் காற்றூற் சூதுவம் பஸ்தடுத்த
சுவிகை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா டதுவுந் குறித்தே நிதந். (௬௬)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுததாத் துவிதக்லை
மருவும் பெருமை தமகூணித்தின் வாயத்த லுணர்த்தாந் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியுத தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெயப் பதிமேவித்
தருல் ளெனே யுருவாபத சனிமா குரவ சிகாமணிவாழ். (௬௭)

திருமா ளிகைநே ரணித்தாகு சென்ற ருணையு மெயகண்டா
னருளா னன்னேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினாபீற் பலர்கூழ்து
பொருளா டமுதுண்டதன்வசமாயப் போற்றுங் கொலுநே ருருககண்டார்.

யாழுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா னிருககை யெழுபேரூ ரிருககைதரான்
நேரமற் றிடுகம் வாயவையினுற் றேன்று மிவனேர் சிறுநலடா
தாமற் புதங்காண் பதும்வேண்டு மதற்கீண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோரா செயல்பிந்தாற் சரிப்பார் பொலங் குலவினராள். (௬௮)

அப்போ துணைய மெயகண்டா னமைந்து குழு மப்பெரியாக
கொப்போ தருமா ணவச் சிவழப்பி னுண்மை யுணர்த்து திறங்கேட்டா
ரிப்பேர் மலத்தி னியலெனை யென்றாக் குப்பி வின்வினயச
சொற்போ யுறலு மெயகண்ட தாய மணியாங் கோசுறிது. (௬௯)

பொழுது தாழ்த்து கமிர்ந்திதுவே போலு மெனனோ பார்த்துடலுந்
தொழுது வீழ்ததா சென்னிமலாத துணைத்தா ளுரிஞ்சுக கிடந்தாகநே
யழுது பொரு ளி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னுற்றுமிழை
முழுதும் பொறுத்தாள் கெனையுபல மொழியாற் றுதித்து நேர்பணிந்தார். (௭௦)

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு ளுலமைச சுடர்மிக் கெழுந்தொளிர்ந்தே
மாயு முடனாங் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய நிரீக்க ணநகண்டாங் குடனா றடிவீழ்ந் தெழாமலமா
தாய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டககைமுறை. (௭௧)

திருமலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி சூட்டிச் சிவம்புணர்த்திப்
புகல் வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகுந்தாங்
ககல் வருமா நெண்மருக்கு முதன்மை யளித்தல் வேழெழுவர்
நிகர்மாணவகர் சூழ்ந்திறைஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குமலி.

(௭௩)

திருவார் துறையூ ருணந்தி சிவனக் குரவ சிகாமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதந் தாழ்ந்துண் பொருளெல்லாந்
தெருள்வாய்ந் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாரென் றுத்தமர்போற்
நெருமாண் வழிநூல் வழியடியா ருடன்கொண் டியவான்விரித்துணைத்தார்.

இந்தா லுடனா நன்னூலொன் றிருபா விருபு. தெனும்புனித
மெய்நூ றனது குருமணிபான் மேவுந்துதியாச் சிவஞான
முன்னூற் போதத்திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தக் குருமணிநா
ளன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்ந்தார் துறையூ ருருமறையோர். (1)

சாற்று மிவர்ப்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிந்நால்வர் பெயர்ச்சு தான குரவரென்ப
தேற்று மனைய யுமாபதிபாற் நிகழ்ச்சந் ததிகள் பற்பலவாம்.

(௭௪)

குலவு மினைய சுந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புயியி
னுலக மெவையும் வந்திறைஞ்சி யுய்த்து வாழ்க்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்ந்துண் னியவீற் றிருக்கின் ருரென்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவஞ் செய்.

(௭௫)

பெருமை யுடைமை யான்ரு னநாம் பேணி யுரைத்தா மேலினியத்
திருவெண் காட்டிற் கணியையினிற் நிகழ்ச்ச புரமென் றென்றதஞ்
வருதண் கடவு ரெனும்பெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்சேய் மார்க்கண்ட விடல ருனிவந் தஞ்சுத்தாங்கே.

(௭௬)

தன்றே காவ சானநில தணத்தி நீடா யுந்திருவான்
மன்ற டமலற் பூசித்து மன்ற தெனா டொறும் புரிந்து
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகரற் றியதுணர்ந்து
குன்ற விதலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான்

(௭௭)

ஓவா துருற்று சிவார்ச்சனையி னெருமித் தமர்மார்க் கண்டரெதிர்
லாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செ யர்ச்சனையின் நெதிர்நோக் கிலன்மேற் பிதிர்நோக்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்தான். (1)

வேறு.

நார்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலைகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுதூ றுணிந்தாம்.

(அக)

குழக னெண்கட லூரிறை பேரருட் குழியைத்
தழுவி யேத்தினன் றீனையாங் கலையனைத் தனரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினார் கெடுவென் பான்மை
வழுவில் கூற்றையிற் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த.

(அஉ)

என்று வாய்மலர்ச் திறலினம் மறலிவீழ்ந் தினைவா
னன்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னுடல்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்ந் கண்டன்.

(அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
தூய்ம மெப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சித்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்பொன் மேனிய வாணியல் விமல.

(அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே னிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் ருனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பர்சிம வாவினொன் றுனதால்.

(அரு)

வனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லே
தானும் வேண்டுமோ முழுது நி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேவெழின் மேலொளி மேவ
மான வாய்மையா ல்த்தட நீரினீ யாடி.

(அசு)

ஆங்க ருட்குயம் பழுதலிந் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
போங்கி வாழ்சிர்ஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி.

(அஎ)

அனைய தீர்த்தனின் னாமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் கரந்தவா சுகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான்.

(அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனியிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (அக)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமூனின் றருந்துதி புகலும். (அரு)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ரூப
பூம னாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கக)

பரசு பானிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு கற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
பரசு காம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கஉ)

வனச நேத்திர குசுமமா பூகித மாற்குத்
தனக ராம்புய சர்கர தாயக சடில
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர கரள
புனித வாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் குலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
முடிக்கொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கச)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞானிமை
நலன்மு னாம்பல வரும்பொரு ணிதைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனக் கெயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி. (கரு)

என்றிவ் வாதிபட் றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன ளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும். (கசு)

வேறு.

நர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலேகோன்
நீர்த்த மேனியிற் சிவாக்கியம் போன்மெனச் சேர்த்த
நார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நனுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா னுணர்ந்தாம். (அக)

குழக றெண்கட ஐரிறை பேரருட் குறினையத்
தழுவி யேத்தினன் றீனையனங் கனையனைத் தனரேல்
பழுது தொண்டருக் காற்றினர் கெடுவடுவான் பாண்மை
வழுவில் கூற்றையிற் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர் திறவினம் மறவிவீழ்ந் தினைவா
என்று தைத்தன னும்பர்கோ னம்பிரான் றன்மே
லொன்று வெஞ்சின் மடங்கலான் மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்க் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு த்கலுமென் றடிதாழ்ந்
துய்ய மெப்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முத்துறு சிந்துறழ் கருணையோய் திறம்பா
மெய்ய செய்பொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வானெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் றுனிவர்கு ழிடனதா மனைய
வனத்து தித்தவண் பச்சிம வாலியொன் னுளதால். (அரு)

வனை நீருடற் புறத்தழுக் கிரித்திடு மெல்லே
தானும் வேண்டுகோ முழுதறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனி நீன்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேய
மான வாய்மையா ல்த்து நீரினீ யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்கயம் பழுதவிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலிவெம் மறலுன்
பாங்க ரெப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
யோங்கி வாழ்சிரஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஎ)

அனைய தீர்த்தினி னுமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையு மென்றுருக் கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
வினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்ந் தீர்ப்ப
வினைத பும்முனி பணிந்தருள்விடைபெறீஇ மீண்டான். (அஅ)

சூத கானனத் தெய்தினன் றுண்ணென மேல்பாற்
சீத வாவிதோய்ந் தெழுமுன மலினமெய் தீர்ந்து
பூத மேனியிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச
பாத வம்புய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான். (அக)

எழுந்து நின்றமு தருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி
வழிந்து சென்றருட் டீணையடிக் கமலமென் மலரி
லழுந்து மன்பினுற் றிருமூனின் றருந்துதி புகலும். (அரு)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வனபதே பிரணவ ரூப
பூம னாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி. (கக)

பரசு பானிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பத்தகா மியபரி பூரண வரத
தரசு சுற்பக விரத்தமா லோகபாந் தவபொற்
பரசு காம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி. (கஉ)

வனசு நேத்திர குசுமமா பூகித மாற்குத்
தனக ராம்புய சர்க்கர தாயக சடில
கனக சம்மியா கந்தர கந்தர கரள
புனித வாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி. (கங)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
ஷ்டிகொள் குலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
ரூபிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி. (கச)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞானிமை
நலன்மு னாம்பல வரும்பொரு ணிதைசிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் நெருதனக் கெயாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசரின் பொன்னடி போற்றி. (கரு)

என்றிவ் வாதிபட் றுதிபுகன் றடிக்கடி யிறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுசே யானன ருளினத்
தொன்றி முக்கணும் பானுவாய் மலர்த்திட வுலகை
துன்றி மந்துரேச் சுரனெதிர் தோன்றியீ தருளும். (கசு)

கேட்டி யாலெமக் கினியமெய் யன்பநீ கினத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாலெமக் கின்பமே பலித்த
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றனன் விமலன்
தேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (க௭)

பெரிய நாயகி மணாளின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ நாமமா மனுத்துய ரனைத்து
மரிய நீக்கமெய்ச் சிவத்துவப் பேறரு ளியற்றை
தெரிய வாய்ங்க மாகமத் துணிபுரார் சிறியர். (க௮)

எந்தை நிற்பத மன்றியீண் டெப்பொரு ளெனினுஞ்
சிற்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யேழையேஞ் சிறியேய்
புத்தி யான்மறை யபுத்தியாற் பேதமெம் புத்தி
வந்தி யாதப சாரமேற் புரியும வன்னால். (க௯)

திருந்து முற்றுணர் வற்றிலாச் சிற்றறி வுடையார்
புரிந்த செய்வினை ழோக்கலென் னொமனப் பொறமை
பரிந்து செய்செமை மருதருள் புன்கெனப் பாரவி
யருந்த வத்திரு முனிபுகன் றிறைஞ்ஞ டமலன். (க௧0)

வேறு.

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்து நீதோய்
சாகநின் பெயரி னாலெச் சகமும்போற் றியநின் றோங்க
மருவிழும் குறப்பெற்றோர்க்கு வல்வினை யனைத்து நீக்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்சையா மலக மாக. (க௧௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை யெனவெம் பெம்மா னமந்துமார்க் கண்டன் கூறுங்
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாக தோய்த்துய்வா னீண்டென் றுன்னீ
நின்றருள் வாமென் றென்று ந்லையுதல் வேண்டு மண்ணால். (க௧௨)

அடியரே முளத்தெ முத்துன் னடியமுட் தன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திதுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருற் றுலு
நெடிதுற லளர வேண்டு ம்மலநீ யருளு கென்னுப்
படியுறப் பணிந்து பின்னும் பரவினன் பரளி யம்பும். (க௧௩)

மைத்தறிற் கெனவொன் றோதா மாண்பினை பரோப கார
சிக்கையை யாகி வேண்டுங் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முத்தற மெவற்றி னுள்ள முக்கிய மிதுவே யின்ன
துய்தொளிர் சீவன் முத்த ரிலக்கண முணர்ச்சி மிக்கோய். (க௧௪)

எவ்வகை யுயிர்க ளோனு மிறையுமோ ரிடருத் தம்மா
லவ்யுயிர்க் குறும்ம யோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுத் திருந்துதூ லிதனின் மேலா
முய்வரு ளுதன்வே நின்றும யுண்மையே வண்மை மைந்த. (௧௦௫)

சாற்றுமிப் பரோப கார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்றி டுகலுதுக் கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரோசன்
தேற்றமவ் வேகி யற்குத் திருமறு மருமத் தோற்கும். (௧௦௬)

முன்னிகழ் சர்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுமை மாயு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞ்ஞுவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (௧௦௭)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்ஞந ருதுதா னிற்க
வென்றிலென் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி ளுவ தென்னை
தன்றனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (௧௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரோனோர் செய்யருத் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மனுபவக் கல்தொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுயைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூறுஞ் சாற்றிய தற்பு தத்தே. (௧௦௯)

அகிலரா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தருவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறுநீ ளீர வீரைபல் விடருந் றேயுந்து
மிகவுரு தமுத மத்திட் டந்தது மற்றே போலும். (௧௧௦)

மலையமா தவனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கர்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ்வையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னஞச் சமங்லை புடவித் தீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மற்றே போலும். (௧௧௧)

சாற்றுப் மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்த்து
போற்றிய கண்ணந் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்மை
யாற்றினிற் புருத்த தாது யனைத்துமாங் கற்றே போலும். (௧௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வாசருட் சிபிவேங் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்த்து நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி வாய்கொல். (௧௧௩)

என்னுளந தெரிய வோதிற் றென்றிது துணிந்தேன் பூவின்
மின்னுறை மருமத் தண்ணான் மேதரு பரோடி காரா
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மையாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும். (௧௧௪)

என்றிக் கணைய விப்பி ரோசனோர்த் தெதிரும் டுத்தா
னன்றருண் மைக்க விஙங் னவிற்பிய பரோடி கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்றோ
வன்றரு ளமுத நா த னருட்குறி யதின்க ரந்தான் (௧௧௫)

திருவரு தேசன் றுன்செய் திருவரு ளன்னி யுன்னி
யுருகிய லுளத்த னுடல் வுறுவர்கோன் மிருகண் டும்ப
லொருவிலான் சூத நானத் துறைந்தருண் மந்தி ரோசன்
மருமல ரடிமுப் போதும் வழத்திவீற் றிருந்தான் மன்னோ. (௧௧௬)

வேறு.

வீற்றிருந தமர்மிரு கண்டருள்சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந
தாற்றினி டமுதுறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணிறுவிப்
போற்றியர்சு ளைதினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுபு மார்க்கண்ட லங்கமெனசு சாற்றரி ததன்பெருந் தகைமையென.()

செங்கையி னெழுளிர் தரு பொன்புரிவேத் திரப்படை யவனிலை யியம்புதலு
மங்கலை வினவிய சனற்குமர னடிகனு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னெழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பங்களை டாம்பிர வனைசனெனப் பகர்ந்தனை யெந்தைம னிதுகாறும்.(௧௧௭)

மந்திர நாயக னெனும்பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தயி தானத்தின் பரியாய மேவிது வேறெனி லிடுகுறியோ
சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்சிப மேலதை விரித்தெளியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப் போற்றினன் றுதைதன் புதல்வனோ ()

வினவிய வேத்திரப் படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
முனுனிறை டெனும்பெய ரதிசூய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நிபநாம
மெனவண் ருதியி து தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முனமவ னருளிய வாகேண்மின் முனிவர்க னெனமொழி தருஞ்சுதன். ()

வேறு

இத்தகு மாகதை சொற்றவர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக செவவேனு
மெத்திய லீணிதி யுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுக முதலாய
நத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வார்கிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தைய வாவொழி புய்த்துணர் வாரொரு மெய்ப்பர வீடெளி துறுவா
[ரால். (கடக)

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் துகடெ.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சுருக்கம்.

—:0:—

சூர்த்த காலே வென்ற குணு துலங்கு காதை யோதினாள்
சீர்த்த ராமன் மந்து ராதி திறங்கொள் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூட வமர்ந்து கேண்மி யாவென
நார்த்த பாத நந்தி நாத னயந்து கூறு மாலயோ. (க)

வேறு

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தன
மெனக்கொண் மாய னாமுன மிழைத்த தீமை யீனரு
மனக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குனக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில். (உ)

சென்று சென்று லேகெஞ்ச்செப்பு சாப முற்றுடை
தன்று சின்று வேண்டீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாணை லங்கன மெம்மி னாவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும். (ங)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்ந்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நல்லையுள் விளைந்த சாப மேற்கொட
பாவ நாமு ணச் செலுந் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால். (ச)

நிருத ராதி துட்டர நீதி நீக்கி நீதியிற்
பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா
பிருகு சாப மீதருள் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்
திருகு கோப முந்லெஞ் செய்யு மென்ப தேர்ந்தனம். (௧௩)

என்றி வாதி யொவ்வொன்று யாவு மேரீந்து ளந்துணிந்
தன்ற யோத்தி வாழ்து உதப்பெ யர்க்கொ ளாற்றல்சால்
வெனறி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ருப்பய
னென்றி லின்னு வம்மெனா வழற்றெ திரிந் லுத்திட. (௧௪)

ஆத வன்கு ல்க்கணமுற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொழிந்த கோசல் நாட்டி ருங்கொ முந்தவம்
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க ளைத்திடக்
காதல் கொண்ட விந்நியை காத லன்னெ முந்தனன். (௧௫)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுசி மேற்கொ ளுப்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னாக்கொ டாலைதன்
வரைத்த டம்பு யததினான் மகிசு மக்கும் வென்றிராம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் விளக்கு மாற்றல் முற்றுமே. (௧௬)

அரசி ருக்கு மங்கக ரளவி லெத்து ணைத்திற
லரச ருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குந்
வாமு தற்க ணெல்லையு மருவொ ளாத சர்த்திதன்
வாமி குத்த பேரினா ல் வயங்கு மேலு ளைப்பதென். (௧௭)

தன்னி கர்த்த சநகர் தன்னின் மாலு தித்தபின்
றன்னின் மிக்க தென்னமு சகங்க ளுந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன செயினெண் ணிலாத சர்த்து யாது மொன்
றென்னி லாவ தேகொல்வே ரியாவ மாணு மாவகொல். (௧௮)

அண்ட நியாவுத தேசமும் மகா நியா யு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட ஸர்க்கை யாருமாத தரும் மித்தி டுகளிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினான். (௧௯)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாவைகுந் தப்பிரான்
சாம னொருநட் கந்த னெனெனக் கவினொ டேகல் ளாடவே
மாம னொமென லுணர்வ ருவண மனுட னொமென வளர்ந்துபின்
பூமன் மாமக ஹம்வ சிட்டனைப் பொற்றி யாதர வேற்றியே. (௨௦)

போத நூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புத்தி தேறுத னிட்டையே
யாதி யாவையு சிரம்ப வாய்த்து கா மாதிரி யாவை யொருங்குநீத்
தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ம்
தோதொ ணாதசீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளால் கெலாமுற. (௧௩)

அனுசார் மூவயோ டகன மந்தரு ளன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னாகுவந் தினவ லோடனடித் திடப்புகுந்
துனல ருத்திறந் றுட காவத முளுற்றி மேன்மிந் லாபுரிப்
பொனை ம ணத்துவந் தன்னை தாதையைப் போற்றி வீற்றிருந் தானயோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குகள் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல் புரித் தொன்செவிப் புகுது முன்னெழீஇப் போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டர்ந்திடக் கடிதுசென்
தேற்ற காணர் வாச மேகமக் கென்று முள்ளதென் றோகினுன். (௧௫)

ககுத்த மாமர பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மானிட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
ரெகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நாண்டவர் முகங்கண்
ருகுத்து நீடலை வணங்கி பொண்பதத் தொழிவு ருமலர் பொழிவன. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்நரை தீர்க்கெலு மாறெழு
மானி னம்பல வர்கோ பாலனென் றறிந்த போனனி யார் உதெழுந்
தேனி னம்பல விதைபி தாவெனத் தெரிந்த போலலச செட்டெழுந்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழுந். (௧௭)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென் றெழிர் லிழ்க்கெழுந்
வேழ னம்புரு மேற்கொ ணுதனைக் கிடைய வேறுமென கிளர்ந்தெழுந்
பாழி பாவரி நாப ஸ்யுந் பவரி சொவெனப் பதகதொழும்
வாழ்கு டாவடி மாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பத மலர்ந்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீன்குறு முனிமு னேபெகு குலாதி பண்புரு தினன்னிளி
யணங்கு முற்றெழித் தின்ப வீடரு லோத்தெழுத்துப் தேசகன்
மணக்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணக்கொ ளற்கொள் நித்தமா
யிணங்கு தாபக சகித வைத்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்த்திடர் நீக்கு கென்முட னேவல்போ
நெடிய புருக ந்நையி யாகவ னீன்க முற்கணி னைஞ்சுமால்
கடிய மெளவல்சே வடிப ணிகதுன் காதன் மாயன்கை வாளியாயக்
கடியை பென்முல கோது றும்பழி கடத்து கென்நலிந் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன காணனத் தேகி ராகவ னினவல் சானகி பின்வர
முன்ன ரேபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டு
மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் குழல்வா
யின்ன மந்தவ ராகி பெற்றினி தேகி மாயல யேசன்வாழ். (௨௧)

உடச முன்வின விப்பு குந்தவ னெண்ம லர்ப்பதற் தாழ்ந்தெழுந்
தடிக ணும்மடி யடிய னேன்றெழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனாத்
தடம லர்க்கைகு வித்து சின்றதா சரதி யானன நோக்குபு
நெடிய பானுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்தூல் வரத்தென. (௨௨)

முகமன் பற்பல கூறி யாகிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முளரிவாழ்
தகவி தெம்மனோர்க் கேய டுத்தத சரத சக்கர வர்த்திமா
மகளி னன்கிவண் வரவ டுத்ததெம் மாதர் மாதவங் கோதிலா
துகம்வ முத்ததின் றியலு மாறிட மொழித்த ளிப்பதை யுள்ளியோ. (௨௩)

வேறு.

மைந்த சின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுணு வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலை நோக்கலை சார்வ பெளமனீ தமியை போலவே
யிந்த மாவளம் வந்த காரணம் யாது யம்பென வெழுந்தி ராமனு
மந்த னான்றொ லார்க்கு மோர சருந்த வத்தினோ ரரசு நியரோ. (௨௪)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவ வர்க்குளகுறைகண்டு ற்றெழுதித்
திக லங்களும் பர லங்களு மிணையின் மோக்கவா யிலும ளித்திடத்
தகுமொர் பேர சாய நீயொரு தரிய னேனையு மரசனென்பதோ
நகையி தாகுமெம் மரச லக்கண நவீன்ற துண்மையே ரசரி லாதவன். (௨௫)

என்னு மந்த் தமெல் யான்கொ ளத்தகு மெந்தை சின்ன செந்தநா ளினு
மன்னு ர்த்திய சுகலி யாபக வரத மாசிவ ஞான வான
சென்னிலை யோனிசைப்பதெ ங்குனமென் றமைத்துத ன்னசர் ன்றேகிய
தின்ன தென்றுமுந் றிசை த்துமே லுமோரேழை விண்ணப்ப ளன்றிருச்செவி.
சாத்தி யானாக தானு வேலிகர் துர முற்றுணர் சந்த வேந்த வென்
றேத்தி சின்றெதி ரோது மையவிங் கெத்து ணைத்தவற் தான மாதியி
லீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா றிதைக டற்கடந் திடுமு பாய மொன்
றூர்த்தி தீர்தர வருடி யாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (௨௬)

அதுவி னாய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு னீந்திரன்
கதூரகு லாதிப புத்த மக்குண கணங்கள் சேர்கரு ளுல கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யாளு பாயமுன் னாய காழுறு மரச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மந்துணர் தியம்பு மந்தன மினிது கேட்டனே. (௨௭)

முதுவ சிட்டனிற்ருணர்த்துபோதகன்முதுக்குறைந்தெழுசனகன்மாதுலன்
மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைத்தனீ விதைத்ததொன்றுபின் விளை
வொன் ருகுமோ, வதிவி ருப்பன் கேள்வி யின்னமக் கைய துய்யவான்
மெய்ய செய்யவன், பதியு னங்கிது பகரும் பாக்கியம் பலித்த தின்னெமக்
கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மானி யொன்றினூக் துவறி லுத்தம ஞான சீலராற்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்த்து வாழ்வுற்ற
கேத மின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றேது மாபதி யொருவ னேயுள முருகு பூசனைக் குரிய நாயகன். (௩௦)

அகில முத்தன துடைமை யாகவைத் தாளு மீசனுக் கனைய பூசனைத்
தகுப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாரு மார்வமொன் றில்லை யாதலா
னெகுமு ளத்தொடு மகம்பு ரத்தினு நிகம வாகம முறைவ மூரமல்ப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩௧)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மத்தண மினிய தோதுதுங் கேளி ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேத வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ருபரிச் சயார்த்த பூரிதம். ()

பரம வாசக மாயொ ரிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி பேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவ் மாதவர் தேர்ந்து னோர்க்குமே செப்பு தற்கது
வரமன் மத்திய மறையின் மத்திய வருத்தி ரத்தொளி விரித்த ரத்தினம். ()

ஆய ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைந்தெ முத்தென வறிய வோதுமான்
மேய வன்னமா மந்தி ரேசநின் மிளிர்செ விக்கணை குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் முன்னடே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வேண்டுமன் னதும் னுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௩௬)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல் மென்னு மாமறை
யாத லால்வி ர சாங்கி யின்விளை வாய சித்திதா யகவெண் ணீற்றினை
யோது துண்முறை பரவப் பூசிமே லொளித ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறியாங் கிசைத்த வாவிர சாங்கி நீற்றினை. (௩௭)

முறைவி னோத்தெடுத் தன்றி யீதலு முளரி கூம்பிடேர் மலர வாங்குபு
நிறையுத் துளன புண்ட ரங்கனு னெறிய ணிந்தெதிர் முறைப ணிந்தனை
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கலச யோனியக் காகுத் தன்றினைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வழுது குத்தனன். ()

தூய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா ரமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யிற்றனை மறந்த மர்க்கொரு வாறெழுந்துட
னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தடிச் சுடியெழுந்துநின்
ரோய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென துடலு மாவியு முடலு முன்னதே. (௧௭)

செய்கை மாறிலாச் சிறிய னாயினேன் செய்கை மாறுநின் றிருவ ருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்ற மாகநேர் தெரிய வந்ததென்
றுய்கை பெற்றசி ராம னோதவவ் வுடச னாதனங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்சிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான். (௧௮)

அச ற்சிவ தத்த வார்த்தங்க ளனைத்து முள்ளகத் தமையத் தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற் றேனை யோர்களை வ் வெவருஞ் சீவரே
மாச றத்தியா தாக்க னென்றமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேசு றத்தனி யோது மாசிவ கிதை தூலையுந் தெரிய நல்கினான். (௧௯)

இன்ன வாறகத் தியமு னீந்திர னிராம னுசுருநீ றளித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்புத் துவத்தை மாற்றிமேற் றுலகு தாங்க சுகித வைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னாச்சிவத் துவலி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபத்தி கிழமுறை பாசி வார்சனை விதியு ணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்றமெய்ப் பேறு கொள்சுவென்
றியுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாக்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் ரெனிர நல்கினான். (௨௦)

இரவி மைந்தகே ரிவ்வி லிங்கந்
யுரிய வாயுன்கா ரெருவு முமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருசுனை
வரசி வாகம மரயி னாற்றுகி. (௨௧)

மேயு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்ககக்
காவ லாம்புறக் காவ லாகவிந்
கீவ கொள்கொ லேவி கார்க்கு
மாவ நாழியாக கவன்கை நல்கினான். (௨௨)

சுருவ சத்திமா னாய சங்கர
னொருவ னேசிக ராய வுத்தமன்
றருச ராசனந் தாலி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலந் பாலதே. (௨௩)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
ஞன்ற கேள்விய ஞாய ராமனைச்
சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யேன்று காண்கென வினிது கூறினான்.

(௪௫)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொல்லு
மனைய னங்கிரி யம்பு சாசீமூந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன்.

(௪௬)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வரதன் வாசக மறுக்கொ ணமையும்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ.

(௪௭)

அரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
ஞாவ ரானிறை குணத்தி ராமனை
பெருநி டர்ப்படிந் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்தென வளக்க லாவதோ.

(௪௮)

இருத லைப்படு மிதய ராமனாந்
கொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புளம்
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
மருத லைப்புவி வணங்கி யேகினான்.

(௪௯)

ஏகி ராகவ னிளவல் சீதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதானீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன்.

(௫௦)

வேறு

வரம டுத்தகோ தாவரி மாநதிக்
கரைய டுத்தவப் பஞ்சவ டிக்கணை
பரையி டித்த புனிதனி ராகவன்
விாவி யொத்துழி வீற்றிருந் தானாரோ.

(௫௧)

அங்க ண்டொறு மைந்தெழுத் தின்செபத்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
துங்க கீதை பராயணந் தோமற
நங்கை சானகி நாத னவிற்பு.

(௫௨)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளு மீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்
தாளின் ஞாளுநத் தத்தனித் தண்கதை
மீளி யுண்டு விளக்கழிக் கானரோ.

(௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுன்க ளிரிந்திட
மன்னி ராமனை பாஞ்சித் திராவண்ண
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின னன்னதாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை யுற்றனன்.

(௫௪)

அதனி னுற்கர தூடண ரார்த்தெழு
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வரூதினி
சிதைய வெண் றமை தேர்தந் கிராவண்ண
கதமி குந்துமா ரீசன்ச காயத்தால்.

(௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய சுற்பிற் கரசி யணுவந்தற்
பிரியொ ணாத பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்ந்தனன் காசுகன்.

(௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் றம்பியோ
டவச னாய்ச்சரித் தங்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனல்.

(௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் துன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்குள் னுவந்தரோ.

(௫௮)

ராக வன்செய் நடன்மற வாமலன்
போகை யுநச வுடன்வட மேருமுன்
ஞக நீளச லத்தமர் வானா
வாகி னிக்குல் முற்றுப் பவருகென.

(௫௯)

வாவி ளித்துத் யாத்த மனவரை
விசய கீட்டிசை மேற்றிசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினூர்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்பலா.

(௬௦)

இடையி டங்களுங் கெங்குந் துருவிநங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் றேவியிப்
பு - வி வாயத்தபொன் புகுகொம் பிருப்பிட
முடனறிந்தொல்லு மீள்கென வுய்த்தனன் (கக)

சென்ற வீரருட் டென்றினை ஈருதி
யன்றி னீங்கை யனாக்கணத் தேகிமோன்
பொன்றி மேனி யொடுநகின் னுள்ளுயி
நென்ற பாமனிதயத் திருப்பலுட். (கஉ)

மேசாக முற்ற தென் மேருநெ யிராகவ
மேக மிவைய டனைவினை வற்றரு
மேசாகைய டென் னுணர்ச்சி மேருநக
மேசாக வின்னினைச் சூழலி னீழலி. (கங)

வீற்ற ருநத மிரருத் னனகியைப்
போற்றி மேர்கண் டணுகிப் புருநததான்
மேருற்றி பாகவன் னாதெனத தென்னொன்
தேற்றி கங்கினன் நீதிரி மோதிரம். (கௌ)

வாங்கு டென்னிகண் பாராய் டணநதுகைத
தரங்கி மேர்க்குபு தா - பதிதனை
யாங்க ணைநதென வன்பிற் பெருகிய
தேருரு மின்பந கடலிற் றிகோத்தனன். (கக)

வருதி யையவென் மாதவ வாழ்வீன
தருமை மேனி யணுபும் விகற்பியா
தரியு தம்பி யுடனுரை வேரொற்றே
வருவ தேகொ ணித்தமர வாழ்க்கை யோய. (கக)

என்ற மேன் விக கிறைமுறை யேயினைத்
தன்றி - ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டுடன்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேய்மைசெய்தினன் மீண்டமோ. (கக)

கண்டு வந்தனன் காருத்த தாயினை
யொண்ட ரீர்க்கை யுசுபு கு டாமணி
யெண்ட ருமினி தென் றெதுமின் வன்
கொண்ட மெனட்டரன் யாவையு கூற்றின. (கக)

வினவி ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ
 டனகி யாய சனகி யமர்சிலை
 துனையி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்
 கினிது மீட்டற் கெழுநதனன் முன்னெழுமி. (௧௬)

தம்பி பானு சலைய னனுமனே
 பம்பு வாணா வீர பதாநியோ
 மும்பர் போற்றுற வொல்லையி னெண்பரிஞ்
 னம்பி ராமன் நெஞ்ஞது நாலையே. (௧௭)

வேறு.

ஆங்குரு மறைகள் போற்று டட வியி னகில மீன்ற
 தேங்குயாழ் பழித்த வின்கொற் றிருந்திழை பாகத் தெம்மாண்
 பூங்கழ லறைஞ்சம் வாஞ்சை புருத்தவா னரப தாநி
 பாங்குரு தவணி ருத்திப் பானுசே யனுமன் றம்பி. (௧௮)

புடைவாக் குணக்கி னீன்கோ புயப்பெரு வாயின் முன்னா
 படியுற நமநது வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த
 முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறு நண்டித்
 தொடைநீனைத் தெழுத்தோ ணாந்துந் துகளற் செய்தித் தாநி. (௧௯)

நத்திய சியமம் யாவு க்கழ்த்துபு சிராத்த மாநி
 சுத்தகேத் திரபிண் டாநி தூரிசற் புரிபுட் சென்றாங்
 கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல
 வித்தனை வீனா கான வி ராடணி யுடனி றைஞ்சி. (௨௦)

அகநெகிழ்ந் துருக ச்ன்றங் டருக தி பலமுன் கூறி
 யிகலருமன் பின்மேலு மிரைஞ்சியாக் காது நீங்கித்
 தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன்று ன் டுறங்கு யக்கின்
 ரெகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேச. (௨௧)

ஆற்றுக் வெணப்ப ணித்தா னுணை தஞ் சென்னி மேற்கொண்
 டேற்றெழு கவிக ளெல்லா மிரவிதோ யிபவி வான
 மேற்றழை விருக்க மாநி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்
 டுற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினத்திடுனா சனையெழ் செய்தார். (௨௨)

வரம்பறு வலிமு கத்த வலிமுக பலச மூகம்
 வரம்பறு பரரை வானீண் மரம்பல சுரும்ப னேகம்
 வரம்பறு மாழி மீதோ ாதுவீழ்த் தியவே கத்தான்
 வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபுர ளயமோ வென்ன. (௨௩)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கோ
புரதுவா ரத்துஞ் சென்று புதுதவப் பொழுது யாரு
மரகர முழங்க மேலோ ரார்கலி பென்ன வாய்விட்
*டாகரன் சினக ரத்து ள்ச்சுரன் லீர்ப்பப் புக்கார்.

(௭௭)

புக்கவ ரண்டம் வீண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் துரத்திச் சென்றூங் கரர்கலி கோயில் வாயிற்
றெக்குளார் கலிபே ரோதை குரலங் கரத்தன் காண
நக்கன னுரப்பி னுண்மன் னலைநீ வரலெ யென்பான்.

(௭௮)

நந்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேறுயச்
சிந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லந்தில் வா னரச ணங்க ளசமிக் குலைந்த கோக்கி
நைந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ னனைசென் றுங்கு.

(௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளல்களா னிலைகு லைந்த
தென்னினிப் பரிது மென்றோ வேக்கரிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்றா திருந்தன னிராம நாத.

(௮௦)

அம்புதி சடத்தின் பாங்கோ ாகரமீன் பூச லென்ன
லிம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற லியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீராட்
னம்பியல் விராமன் முன்பின் னவிறுமக் குரம்பி ரண்டும்.

(௮௧)

சிதைவுறப் பெற்றும் வாய்மை ச்சுழற் குணங்க ளாதி
யிதமிரு புனித ராம னியற்றிய நீரா லன்ன
ததைகுரப் பமைந்த வாழித் தடம்புன லிடரி ரண்டு
துதிதிகழ் கோடி தீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும்.

(௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதமறை வனபு ராணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூடறத் தயங்கும்பின் னவிதீர்த் தத்தை
மன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெயதும்.

(௮௩)

* அர - குறிநீழுகாரங் குருகிற்று.

† நீரால், விளங்குமென்றியையும்.

காண்டலுங் கரண மெல்லாங் கைகெழிற் திரிய வன்பு
பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞான நந்த மயபர வசனம் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன மந்த மர்தான்.

(௬௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விப்பிப் புரிவதொன் றேற்ற்தல் கூடா
தழுத்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழக்கி வீழ்ந்
தொழுத்தகை யிரம் ஞாங்கு சுயம்புந் ருற்ற அய்மை.

(௬௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் நெடும்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பாலுகு லேசெ னெம்மான்
றன்னரு ளதஞ் லாற்று சபரியைத் தொண்டிஞர்வந்
துன்னவேண் டெவன வெல்லாந் தோமந வினிதி னீட்டி.

(௭௦)

உழுவுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவுறச் சுத்த யாதி வயக்கிவெந் பரித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யாருத பிங் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளி கரைந்தடிந் கழந் மந்த.

(௭௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்த்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா லுவ ருப்பனே யெய்பி ரானே
யருவனே யருவனே து யருவரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௭௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வானோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௭௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண னான போற்றி பாரண சுவ போற்றி
சேண வமல கான கேசரச் செல்வ போற்றி.

(௭௪)

திருவருப் படிசு மேர்வத் திராமது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுகின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரே
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௭௫)

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கர்ப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே
மாங்கனி கொடுசென் றுற்ற மந்தியை வாவி வீட்டி
யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்ப்பிணை யமரக் கண்டா
னீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான். (௧௧)

செறியுல கடவிக் கெல்லாஞ் சேகர மென்னு மேன்மை
யறிதரத் தெருட்டு சேக ராடவீச் கணிய னாகப்
பெறுமாம் குயிலெ லாமெம் பிரானரு னாவந்தி ராம
வுறுதியிங் குறுதி யென்றாங் கழைச்சேனை வெல்லிப்பச் சென்றான். (௧௨)

பூவைபைங் கிள்ளை சாம்ப புராதன புனித னேமா
தேவசங் கரசம் போசச் சிதாந்த வழுத நாத
சேவக விமல சேம சேகர மந்தி ரேச
மாவன சுவாச தேச மாதவ பூத நாத. (௧௩)

சண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தா கந்த ரேச
தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பா சைல ராசன்
பெண்ணா சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத
வண்ண றுஞ் சூச கான வாதவென் றிணைப்பக் கோட்டான். (௧௪)

இன்ன பல்ல ரங்க னெண்ணில சண்டு கேட்டுப்
பன்னருங் களிப் ப் மேன்மேற் பங்கிய போன் புந்த
முன்னரு ளீர்ப்பப் சென்றம் முனரியின் வருண தீர்த்தந்
தன்னினான் மாபி னுடிச் * சபலவெண் ணீறு சாத்தி. (௧௫)

கண்டுகை பலபூண் டைத்தக் காமுறை செபித்து நீல
கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தனப் பிலகொண் டேகிக்
கண்டருட் டூல விங்கங் கைதொழு திறைஞ்சியின்சொற்
கண்டமர் வலவை நேச கணேசனை யினைய சேயை. (௧௬)

பணிந்துந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்
தணிந்துசே கரச கங்கா தாவமு தேச நாம
மணிந்துல சுருளா நிற்கு மருந்துனை திருந்து வேதங்
துணிந்துரைப் பரிய சோதி சயம்பிவிங் கேசற் கண்டான். (௧௭)

* முன்னிரு கெடிலங் குறுகினவாக் கொண்டு சாபால வெனக்கோ
டலு மொன்று.

காண்டலுங் கரண மெல்லாங் கைகெழிற் திரிய வன்பு
பூண்டவன் நனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத
மாண்டமெய்ஞ் ஞான நந்த மயபர வசனம் நீண்ட
சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன மந்த மர்தான்.

(௬௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்
பொழிந்துட னனைப்ப விப்பிப் புரிவதொன் றேற்ற்தல் கூடா
தழுத்துமா னந்த வெள்ளத் தரிதெழும் வழக்கி வீழ்ந்
தொழுத்தகை யிராம னாங்கு சுயம்புநீ ருற்ற அய்மை.

(௬௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் தெரிம்போ திங்ஙன்
பன்னருந் திறத்த மைந்த பாலுகு லேச னெம்மான்
நன்னரு ளதனா லாற்று சபரியைத் தொண்டினாள்வத்
துன்னவேண் டெவன வெல்லாந் தோமந வினிதி னீட்டி.

(௭௦)

உழுவுவன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமநா லாற்றின்
வழுவுறச் சுத்த யாதி வயக்கிவெற் பரித்த தாயோ
டழலவிர் மேனி யெந்தை யாருத பிங் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளி கரைந்தடிந் கழந் மத்த.

(௭௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்த்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா லுவு ருப்பனே யெய்பி ரானே
யருவனே யருவனே து யருவரு வனைய தீதத்
திருவனே சூதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௭௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடையனேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவர்க்கும் வாணோர்
திலகனே சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௭௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பவஞ்ச போற்றி
பாரண னான போற்றி பாரண னுல போற்றி
சேண வமல கான கேசரச் செல்வ போற்றி.

(௭௪)

திருவருப் படிச மேர்வத் திராமது செம்பொ னென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
னுருவமே துணிதல் கூடா துறிலுன சொரூபம் யாரோ
தெருளுவர் சூத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி.

(௭௫)

அவனவ ளதுவொன் றன்மென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
சிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௬)

அரிபிர மேத்தி ராதி யகிசை வருமோ ரொன்றே
யுருவமுந் துதித்துண் பாஸே யொடுங்குவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென விருமை யானின் பொன்னுரு விடத்துங் கண்டுந்
தெருளிலா மூடர்க் கெண்ணே தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௧௦௭)

அருநா காழு மூழா லளவில் கா முகனென் றந்தோ
வருவுகண் டிரைநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ ணூடல் கூட
லொருவடி வினிலெங் கெய்து முணர்த்தினீ யன்றி யாவர்
தெருளுவர் சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௮)

சீவர்க ளொவரு மின்பந் திளைத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவிபேற் கின்று போந்த படரெலாம் படர வீட்டி
யாவினாத் தருடி யைய வரணநின் சரண மேமா
தேவனே சூத காணச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௧௦௯)

வேறு.

என்று போற்றிசின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிங் கத்தி
னின்றி மிகதமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
ஞென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவர்த்தரு ளொருவன். (௧௧௦)

உளத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வளத்து னன்சிர மாலிகா பரணன்பால் வண்ணன்
கிளத்து மித்தகு முருவனாய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டளத்தி ருத்திரா மணையரு ணைக்குடி சாற்றும். (௧௧௧)

வருதி ராகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி ளிற்குணர்த் தியவரு ணெறியதே கவற்சி
தருதி றற்பவ சாகா தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிற் தோடம். (௧௧௨)

இதயத் தான்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூடதலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூனை முகின்மறைத் தாலென வுன்பாற்
முதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும். (௧௧௩)

சுண்டைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டணத்திரு நகர
மாண்டைக் கேக்கீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம் விந்தையைச் சிந்தைசெய் தன்பால். (ககச)

ஆழி மீதனை யனை திறன் குறித்தனை யருச்சித்
தூழின் வேண்டுதி யேலனை யுஞ்முதற் றூரிய
பாழி யாற்றறத் தின்னருள் புரிவனப் படியே
வாழி ராமகீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயச்சி. (ககரு)

ஆய பேரனை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
தீய ராவண வதம்புரீஇச் சீதைையை மீட்டு
மேய விந்திர வரத்தினுற் போர்வயினை விளிந்த
பாய வானர கணமுயிர்க் தெழும்வகை பயிற்றி. (ககசு)

உரிய சீதையோ டினவல்செங் கதிர்மக னூதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு குழ்வா விரைகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வரந்துசென் றயோத்தியிற் பரதனோ டமரந்தே. (ககௌ)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் னிரைகாத்
தேதி லாமகஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி விச்சிவார்ச் சனை தினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (ககஅ)

சுற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய விற்பப்
பேற்றின் வாழ்க்கை வாய்மலர்ந் தருளியெய் பிரான்முன்
ரோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தனன் ரொழுது
போற்றி ராகவ னனப்பருங் களிப்பெரும் புணரி. (ககக)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தூய்மை
வாய்ந்த லிங்கமாரக் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
லாய்ந்து தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு. தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (க21)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகணீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாங்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறத் தொருசிறை யடுத்தவ்
வான தேவிபட் டணம்புக மதித்தவ ணிருந்தான். (க2க)

வேறு.

நதிவா றுக விதற்குமு னிளவ விரவிசே யனுமன்சாம் புவனே யாதிய ராங்காங் கருட்குறி ரிறுவி யருச்சனை புரிந்துவங் தடுத்தா ரோதவற் றிலக்கு மணனருச் சித்த வோருட் குறியமு தேச சேதனசுயம்புலிங்கத்தின்றென் மேற்றிசையினுற் குரோசத்திற்கழும். ()

நவிலுமக் குறிவாழ் க்காந்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னுமத்[யோர் தவிர்தரு மதன்கீட் டிசையின்முகக் குரோசத் தமுதலிங் கேசதென் றிசை திவள்குயோ சத்தி னெல்லையிற் றிகழும் திருத்தகு சுக்கிர் வன்செ யுலமைநிலிங்கமுங்விட முத்துப்போட்டையென் னுரைப்பதின் றெளிரும்.

திருந்துட்டி சனைசெய் சுக்கிர் வன்ருன் றிருமு னின் றருந்துதி செய்கு காற் பெருச்சகை யிலிங்கத் தொன்னொளப் பொலவும் பேயடி கமைதியு நேர்கண் டருத்துனை யெத்தா யருட்டிரு மேனி யழகனை யென்றகா ரணப்பேர் பொருந்துயே ரொளிகள் க்கரிசா தேங்கிப் பொலிதனைர்காணலாயின் னும்.

அத்திரு மேனி யழகனுங் கிசைந்த வழகியெம் மன்னையு மனைய துத்திய நாமத் தான்வடி வழகி யென் னுல கிறைஞ்சிடத் துலங்கு மத்திரு மேனி யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணைங் களுமங் வுத்தம தலத்தின் சிறப்புமோ ரளப்பின் னுரைத்தவப் பெரும்பதிக்கழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் ராம்பு வன்ரெழுங் குறியிலங் கிடுமங் வீருநகர் நாமஞ் சாம்புவ றெடை யெனப்பொலிங் துலங்குமிங் வகையே யொருவினோ ரொருவு ரும்புரி யிலிங்க முலப்பில் பல்பல நகரின் யருவின் றிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம். ()

இளவெல்லா டனுமன் சுக்கிர் வன்மற் றேவரு மேலாத் தேவி லாநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்குநர் வழிகுறும் பியற்றிக் கிளர்தரு றிலங்கை புக்கிரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொருதக் கணனுற வீட்டி ராவணப் பியம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (௧௨௭)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற் றுபு வீசுநத் தியனை வேதகா னனத்தைங் கரத்தொரு டிகாட்டு விமலபூ சனையினில் விலக்கிக் காதயர் குடக்கா தவனிழ லானைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து கோதற வயோத்தி புக்கமு தெசன் குளிர்திரு வருணனி குலாவ. (௧௨௮)

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சியமேன் மலர்வீற் றிருந்தரு னெறியே யுலகெலாம் புரந்து சிவாரச்சனை யாதி யுத்தம நெறிவழு வாது நிலவிய வியற்றி வாழ்த்தன னவற்கு பரிமலங் திரவபு தேச வலனளித் தனையாற் குதவ னேசன் டத்துவ ரப்பெயர் வாய்ந்தான். (௧௨௯)

அன்னமா வனமல் விராமன்சா னகியை யடுத்துமீட் பதற்குள வுபாய
மென்னென வுசாவி யெம்பிரா னருளா லெண்ணியாக் கெய்துதற் கிடனாய்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மலரோன்
தன்னருந் தனய வென்றுவேத் தியக்கைச் சற்குரு நாதனே தினனூல்.()

வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் சூமகன் கெட்டாங்
கொன்றிய லுளத்த னாகி யுத்தம ராவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத ிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
நன்றதி லொர்வங் கூர்வ நாடுமென் னெஞ்ச மன்றே. (௧௩௧)

இன்னுமிற் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் விளக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி ஈதன் வாய்மலர்ந் தருளு மாதோ. (௧௩௨)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னானந்த தாண்ட வத்திற்
புரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதல்வன்பொன் மன்றி னின்று
பெருந்திரு நடஞ்செ ள்சன் பிரசமென் மலர்த்தான் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட் டமர்ந்தா னன்றே. (௧௩௩)

அன்னவன் தவக்கி ரங்கி யருட்டில்ல யம்ப வத்திற்
பொன்னடம் புரியெம் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்துங் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூடம் புறந் னேருதும். ()

யாவரு முணர்ச்சு நேற்று விறைவனை யேழை நாயேன்
ருவரு சின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச னத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துண யனுடந்து னேன்மா
தேவரின் றிருவ னத்தின் செயலென விறைஞ்சு ன்ருன். (௧௩௪)

வருதினோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதுள ருவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு டமின் ருற்றென் புணரியந் தடத்து நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத கானன மிலகு மாங்கே. (௧௩௫)

நீவிழை நடனங் காட்டி சினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நயந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புருத்து கோசி கன்மனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவறு தடம்புக் காடி யோதிய டூதி யாடி. (௧௩௬)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கரங்கருத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்த் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (கந அ)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருங் பெருக்கி னாலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னைத் தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் டிதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (கந கூ)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
குறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதுலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (கச ௦)

அள விலா னந்த மீக்கூர்ந் தனையுளு டோறு மன்ன
பளசிலா ரோது சூத பாதவ கானத் தாலங்
களனிலா வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வளனுலாம் புன்னை வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னாள். (கச ௧)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டுவாழ் காதை யீதான்
மாசறு தவத்தோய் பானு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமில் வனத்தோர் காலெம் பிரானடி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (கச ௨)

உத்தம முனிவ லேறென் றுரைத்துநீ யுழைக் கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்ந்த முத்தொழிற் றிதிசெய் தேசன்
மத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றாமா குவன் வாய்லய
யுய்த்துணர் மறைநான் காது யுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (கச ௩)

இப்பெருந் தலைவ ளையு மித்திறை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரற் காற்றூச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலை. (கச ௪)

விக்கின நீக்க லாக்கல் விளைத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலோன் றுண்கடைந் தியல வாக்கே. (கச ௫)

இந்நிறை யிநதி ராணியிலங்குவென் ளிபமுன் னாவ
வந்துவந் தெழுவு மீது மற்றெமக் கெமக்கென் றேநீ
முநதுமுந் தொவ்வொன் ருக முற்றும்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சித்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழுக்காண் கில்லார். (௧௪௬)

மெய்விசைத் தீர்த்து வாநோர் விசைதூக் கடைநதா ரற்றாற்
பைவிரி யரவாற் ருதப் பாவையும் வழப்புகுத் தன்வாய்
மைவி யாலங் கால் மற்றெமக் கெமக்கென் றேநீ
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக் கால்விசை கால்வி சைத்தே. (௧௪௭)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருங் கோடி னொப்
பொழுதினை பாணித் தான டா னுணித்தான் பொருக்கென் றேநா
வழுவினவ் வால நீற்றின் வன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுநீஇக் கரிய னாகிப் படர்கதி வலயி னுயர்நான். (௧௪௮)

வருவிட நூப்பச் சென்ற மாயன்முன் வாநோ ராச
மொருவிடா தோடி யோடி யுலகெலா முழுன்று மநதோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வேற்றிட மின்றி நைந்த
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புராரிபே ருந்கை. (௧௪௯)

அடுத்தவ ரிடுககண் டெர்க்கு மழுதசுஞ் சீலி யாயிப்
படிக்கணை வயகுஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
புகுகமுற் றெழிநது கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணப்
பொடிக்கொள்பொன் மேனி யெம்மான் கோயிலுட் புகுக்கா லி' நா

தண்ணெலம் மருதி மே ளாடியிங்க புலந் வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ் தருகு மரீயா நோதம் தும்பர் கோவே
தண்ணென் விரிந்த நஞ்சு தூப்பநொக தலைநா ளுழிற்
நண்ணரு ளீர்ப்பப் போநதுன் சக்தி யடைந்தே மெந்தாய். (௧௫௦)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன்மடன் ருலைகரு நஞ்சம்
வருகண மீற்றி லாடு மயானபித் தான மாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர் பிரியுமால் விடய நஞ்ச
மருகண வுறம லெம்மை யளித்தியா லருளின் வள்ளால். (௧௫௧)

வேறு.

என்று மாதவ னிணையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நன்று வேண்டலு டன்மல னொரு ணிலையா
தென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச சென்று
பொன்று ருத்திறல் வைரவச் செம்மன்மேற் றிசை மீபாய். (௧௫௨)

ஐங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
 ரெங்கு ளாமோன வினவலிற் கொதித்தினார் தெழலுஞ்
 செங்கை நீட்டுபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
 தங்க னுதன யிடைப்புக் வருட்காத் தளித்தான். (கருசு)

அனைய வல்லிட மங்கையி னங்கயின் றகில
 ஈனைய நீலகண் டேசுர மங்கொடந் நிலையிற்
 புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
 யெனையு மாள்பரன் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (கருநு)

இந்த மாதலத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
 மைந்த னும்வடு கேசுனெறன் மாதிர முகனா
 யெந்த னாளுமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
 மந்த நற்றலத் துற்றருள் பெற்றுளா றனேகர். (கருசு)

இன்ன நற்றலந் தாமரங் கோட்டையென் றிசைப்ப
 வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின் ிக் கிலங்கு
 மன்னு சீகண்ட நாதனாப் கருள்செயல். வாம
 மன்னு தாயறம் வளர்த்தகா யகிபெயர் வயக்கும். (கருள)

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிநெல் லாரெலத்
 திறனி வர்க்கொடச செயல்விரிக் குதுமெனத் தெளிந்தம்
 முறைய ளித்தெநல் லாலுல் கூட்டுபு தருசீர்
 சிறைவ ளத்தவே ளாளர்கூட் டம்மவ ணிராவும். (கருஅ)

என்னை யாளறம் வளர்த்தவ னெண்ணிய செயலை
 முன்னி யாங்குமுற் றினிரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
 மன்னி வாழ்க்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
 வன்னர் கூட்டமிக் கவிருமந் தருமப் பாங்கும். (கருக)

லிடம யின்றரு ளண்ணறன் சூதமா விபினத்
 திடைமி டைந்தமான் முதலினோர்க் கருள்புரித் தினிநீர்
 கடல்க டைந்திடிற் கணைசனைப் பூசித்தே கடைரி
 னிடரொழிந்திடுஞ் சென்மினென் றிசைத்தன னெம்மான் (கருஓ)

அன்ன வாறரு டிலைக்கொடு மான்முத லமரர்
 நன்ன ரோகின ரயன்றிருக் குமாமே னலங்கேண்
 முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மணுவிறை முளரி
 யன்ன சேவடி பணிந்தக விகைதனை யடைந்தான். (கருக)

குருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமா
 னுருகு மன்பினிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
 பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா னுருப்பசி பிரியா
 தருகு வாழ்மனை யாப்பெதி லுயின்பமுற் தமர்த்தான். (கசூஉ)

சசிமு கத்துவான் சசிமுனா ணகுடன்றற் சார
 நசைரி குத்தமை யுணர்ந்தொ டீஇ வெரீஇயிவ ணண்ணிப்
 பசைரி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
 வசைரி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழுங்கி. (கசூங)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
 விண்ண லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
 யுண்ணி லாவின் புறப்பெ-லித் துடன்றழீஇ யமர்த்தா
 ளெண்ணி யிந்திரன் மந்திரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (கசூச)

அருள்பெற் றுக்கெதிர் விருத்திரற் றடித்தினி தமர்த்தான்
 மெருள்செ யாயுள்வே தியர்களுச் சுவீனிகே விருவர்
 மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழுத்திவா னவலோ
 டொருவு ருசலிப் பாகடோ பெற்றினி துவத்தார். (கசூந)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா சிணையடி சூத காணத்
 தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வற்ற
 ரெப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
 றப்படி வேணி நந்தி தொழுதடி பாலிகு சேட்டான். (கசூக)

ஆயசீர்த் சனற்கு மார னு ரிவ வனத்தெம் பெம்மான்
 னாயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றெடர்த்தெழு மார்வங் தூண்ட
 மாயன்முன் மந்தி ரேசன் வாரிமா முகற்பூ சித்தே
 நீயரி கடைசென் றேய சிறையருள் பெற்றா னன்றே. (கசூல)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ லுற்ற தென்கொ
 லன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென். மடியிற் றடித்தான்
 மன்னரு ணத்தி யெந்தை மற்றவற் கவைவி சித்தார்
 சொன்னவா கேணி னென்னாச சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (கசூஅ)

வேறு.

ஆளியி னீடிய சாகவ னஞர்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய் காதையை
 யாதிய, லொளிரி மான்ரிய மோதின ருடன்வி னுயினர் நீன்பகை யொரு
 லொணவிட மாதிய, பனகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரெழி லார்மனை
 பலம கார்குத லாரிக், வளனு லாவபல் போகமு மருவி யேசிவ ஞானமெய்
 வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (கசூக)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-தூநூசு.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

தசதன் மைந்த னுனமீளி தளர்வொழி புயந்த நூவாழ்வி
னிசைதரு மந்தி ரோபதேச மினிது நன்றி யோதினமுன்
னசையமு தங்கொ ணமுராரி நகமகள் கொண்க னர்முனீயு
சிசரி தஞ்சொல் வாமைனா ணிகழ்தர நந்தி நாதனோதும். (க)

வேறு.

குதவன நாத னமர் தாசரிதத் திடைமேன்மேற்
காதல்வளர் சனற்குமர கரிசுறுமா சவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலியருடன் ருலரிசைவைத்
தாதரமிக் குறுதியினி யமுதுது தியெனசகுழும். (உ)

சுரசர சர குழாநதொடாத தும்பிமுக நம்பியிரு
வரகமல மலரடிகண் பறவாடி ஹவாழ்த்திப்
பாபபெருள் பலகொடு பரியைவிதி வழியாற்றிச்
சுரமலரஞ் சலிமுடிமேற் கவினுறன் றனன்றுதிப்பான். (ங)

பிரணவமாந தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புகர்முடிகமே
பிரணவமா மலர்வாவிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வரணமே. (ச)

புகார வோங்ககத துதித்துலாந கிரிசாமே
யோங்காரத் தீங்குமனை யுள்ளவிரு நதிசாமே
யோங்காரத் சேகான மொருவாத வனசாமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுள்வருநத தாவனமே. (ரு)

தாரகமே முகமாகத சயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிடிசளிற்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய நணவரிய குணகரியே. (சு)

திருவருளா மதவெள்ளந துலாகொழிக்குங் கவவையே
கிரியையறி விசையெனுங் கிளர்மதமுன் ரெழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங்குடக்களிதே
வாவொடுபாக் கலாசெங்கு டருவீரே மதாவளமே. (சி)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்த்துழக்குங் கறையடியே
வீரவுபவப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிச்சும் புழைக்காமே
வரவயிரா வணமுனைத்து வருங்குளப நல்லாயே
யரவுதர பத்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (அ)

ஐங்கரநால் வாய்முக்க ணருளிருநா னொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவிளையாட் டியல்கயழே
கங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்த்தினைக்குங் கயர்த்தியே
செங்கரவேற் கோளரியோடு னுதித்த சித்தமே. (ஆ)

மறைமுடிப்பா துணையினடி மலர்சாத்துங் துடிமுடியே
மறைமுண்தா புடமாக விலையணியா லீவையுமே
மறைபுகன்மு லப்பொருளா வழுத்தியன்மா தங்ககடம்
மறையுணு குதற்கருஞ்சர் லளர்ளப மேகமே. (இ)

கணராச குணராச கலராச புலவாச
பணராச சடிவமகி பதிராச நிதிாச
வணராச மலர்த்தழி விலைராச விலைவலை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ள்னை போற்றி. (க)

அகிலமொ முபக்கிரமத் தன்பினினை மேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுங் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகமுறயாச் தொடங்குயரிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பகவதிரு வருன்பொழிபூம் பதத்துணையே துணையென்னு. (கஉ)

இன்னவன் புகுபுகன்நல் லியையருளா னிறையுடை
துன்னியென் றம்முருத்தன் குகவன நாதனடி
சென்னியுடா டேவாச சித்தையெனும் பாழி
முன்னிலையிற் சுராகபான் மோதமுந் கடை விதகான். (கங)

ஆங்கெழுந்த துனியசுவை யாரமுத மகுகடத்தின்
பாங்குறப்பி ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தன்னபின்னர்த்
தேங்குகரா சுரனைய திருமார்ப னடிசாழ்த்திங்
வோங்கமுத முறைபகிர்ந்திங் குதவுகென வேண்டினரால். (கச)

அதுவின்வு மரியவரை யழைத்தகர சுரகுலங்காள்
விதுமுடியாய் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமலனுக்
கதவனிலை தனம்புரிந்தல் வருட்பியா தங்கொளலே. (கரு)

மரபாகும் பொறுத்திருமின் வல்லையமு தளிப்பலென
வரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் சூதவனம் விரையாவந் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் நகம்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன். (௧௬)

கழன்மறவா மனத்தொழொர்க் கண்டதோ யந்தோயந்த
நிழன்மறையாக் கண்டிவகவெண் ணீறணிந்தைத் தெழுத்தோதிப்
பழமறைபோற் றருமமுத பரமசுயம் பிலிங்கேசற்
றெழுன்முறையா னயந்தேத்தித் தூநறுமா மலராதி. (௧௭)

அருச்சுனைக்காம் பொருள் பல்பு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரேந் வைத்தண்ணல்
கருச்சுழியி லுறாதருட்செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சுடரோ யமுதேசா சிறியோன் றிருவருளால். (௧௮)

அழிகடைந் தெடுத்திரு வமுதிதுநஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருந் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெய
பாழிவினை யொழித்தினருள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசையா மறையனந் தெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (௧௯)

பூசனைமுற் றுறமுடித்தப் புனிதங்வே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டசர்க் குளபாக ருவேதனஞ்செய்
திசனைநல் வாசனையா ரிதழிமதி நதிவேணித்
தேசனைமீட் டம்பாவிச் சென்றனனங் வமுதினெடும். (௨௦)

அன்னதிரு வமுத நுகர்ந் தசனாலோ வதுமேனித்
துன்னியோ முற்கலுழன் றுனையமுதத் துளியானோ
மன்னரிந்தந் தருதானவ் வடிவிலுணர்ந் திடவதுவாய்
முன்னரோ முளைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (௨௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வருளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடி வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகநே ளவ்வமுத மிளிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தசா ருணிவாரர் குலக்கிடரா மெனக்குறித்தே. (௨௨)

அவ்வசுரர் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதிக் கொளிர்துத
துவ்வியகான் விடந்தூர்த்தச் சென்றதுமந் திரநாதன்
றெவ்விடமுண் கியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (௨௩)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயமினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியாதுந்
தண்ணியவின் னமுதகிலே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டரப்பெற்றங் கமரருண வளித்ததுவும். (௨௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருளினேத்து
மோதியமர்ந் தனன்கேட்ட வரகேச னோதியுளத்
தாதாமிந் குறைத்திடின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைச் திடுநினுமென் றப்பாமன் பதப்போதே. (௨௫)

யனத்திருத்தி வேண்டியவா மருதன்பர்க் கருடொழியோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலேநீ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்குத
வனத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனோ. (௨௬)

என்றுரைத்தங் கன்புநளி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றுரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே
னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்டினென
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோ னயாந்துரைக்கும். (௨௭)

வேறு.

முகுந்த ஹதஸி வேதனா ருதங்கொள் சரிதாமி கோகினோ
ருகந்து நினவிய சீரினோ ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
மிகுந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிதுகர் வார்பினீள்
சுக்கத் தலாடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வரே. (௨௮)

அமுதாவேதனச்சுருக்க முற்றிற்று.

அ. ௧௪. சி. ௧௮. ரு. ௧௩. ௮௪.

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர னாமு தங்கொள மாஸுந் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர னேதக வேபுரி யின்பினி யோதுது நாமென
நந்திரன் பாதக மோசக நந்திபி ரானலில் வானரோ. (௧)

வேறு.

மைந்தகே ள்ளினந்த னூங்கு வந்தமு தேசற் கந்நாண்

மைந்தம் ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய

மைந்தபல் வளந்து வனற மரபினி லுவகை மல்கி

* மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும். (உ)

வானநா ட்ளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத

கானநா ட்ளிக்கு ணத்திற் கணிந்தமு தேசன்கான

பானனா ட்ளிக்குட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்

மேனனா ட்ளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான். (ங)

,வுனந்தன் முன் னியற்று வித்தாங் கணந்தாம் வலாரி யாற்றம்

வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாடென்

றினந்தரு முனிவர் வாடோ ரேனையர் தமையொ துக்குங்

கணந்தரு வேத்தி ரக்கைக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும். (ஈ)

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரோதே

யனகனும் பனக வேந்த னாற்றமத திருவி ழாச்சீர்

தனகமோர்ந் தெழுசு நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்

கணகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னுகி. (ஐ)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தாச்சதா கதியைத் தன்முன்

னழைத்தனி லேச கேட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்

குழைத்தரு ன்ருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசற் கிந்நாண்

மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (ஊ)

அதலி னமுத சூத வணிவனம் விளையச் சென்று

பாதலி னூங்கு முன்னர்க் கவினிதை செயல்க னெல்லா

மோதலி னதிக மெண்ண வுளுற்றுகென் றனன்கேட். டாக்குப்

பாதலி னூர்வ ரிற்குப் பொருக்கென வெழுந்தான் மன்றோ. (எ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ

வாசக† மளித்து மாற்று மழுதலிங் கேச னம்பா

லாசக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்

ருசக வேந்தன் மீது ரார்வமுந் துறச்செல் கின்றான். (அ)

* மைந்து - மயக்கம்.

† உகம் - உலகம்.

செல்புழி மயற்கூய் து செப்பும்வான் நபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிக் குத காணத்
தெல்வன ரமுத நாதற் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லெ யென்றோ. (க)

இந்திர னுணை யாமீ தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் றச்சீர்
மந்திர நாதன் குத வனத்துட னனுச ரோடும்
வந்திர வகற்றுந் ராய மார்க்கண்ட தோயந் தோயந்து. (க1)

தாரிபுகுத் தமுத நாதன் ஈர்தி தாழ்த்தி றைஞ்சி
யார் நிகுத் துத்தத் தானமுன் ஞாற்றுமக் கோயிலெல்லாந்
காரி நிகுத் தெழில்வி னோக்குங் காண்டினைக் கண்டாந்
கொளிபுகுத் திழுக்கக் கண்ணுந் றுரைப்பரு முவகை கூர்த்தான். (க2)

இயலெழி லுலக மெல்லா நிலக்கினு றினஞ்சேய்க் கினேரார்
செயலெழில் புணர்ப்பர் காதற் றிறத்தினைச் செய்தி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்ம மலிருமத திருக்கா யிற்கு
வியலெழில் வகைக ளெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான் (க3)

கலிந்ருதற் கோபு ரம்முன் னந்திமண் டபத்து தீசி
மலிந்திசை யிடைவ ஈந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் நிறத்தென் றேதத்
திவியமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநா நிகழக் கண்டான். (க4)

சிலவொளி வயிரத் தம்ப ஈரையதி னிறுவி மேனின்
நிலகொளிக் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளிக் தரள விட்டா கோதில்செம் மணிலி டக்கங்
கலவொளி க்லமேன் மூன்று கவினவேவர் விமானங் கண்டான். (க5)

தாமணிக் தாபி யச்சித் தொழமணி *சுரைத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யுறுப்பெ லாமுங்
கோமணி ஈரையின் யாத்தக் குலமணி கிரிசை யோடு
மாமணி கண்டன் மேயம் வனமணி பட்டா கண்டான். (க6)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது குழுத் தாநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராகுகி யாத்துத் தூநறு மலர்ப் பப்பிச
சித்திர ிரைக ளெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (க7)

* மணி -- இடைக்குறை.

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
திறங்குல வுணிக னெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு குழக்
கறங்குச் சிறிம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிழு கச்சீர்த் தெனாதுவா யில்தே ரெம்மா
ஹுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாதி குல்லமணித் தொங்க லாதி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயகக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலைக டண்டு மணிபொஹற் குலைய னைத்து
விராபுத் துகிரிற் றாக்கும் விழு மிய வாழை வெண்பொ
னையதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னவர்புகை யாதிப் புக
ரைகளப் பல் வகைய கன்ன னிரை*ரை யாகக் கண்டான். (௧௯)

*லனெலாம் பரிங்கிற் சோதி லவெழுச் சமன்செய தன்ன
தலனெலா மதித ழுடம்பல் றரகா கணங்க ளென்ன
நலனெலா றிறைந்த தூய நகுமணி ரரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பண்ணீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய வுபம் விசும்பெலாக் கமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண விதமெலாம் விரியப் பெய்தான். (௨௧)

இடமிடக தோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்ம ளாய
வடிபுன னிறைத்து சென்னி மாவிலு மணிப்பொற் றேருகா
முடிதரு தருப்பை வாச மெய்யும்பு ருடையே செத்தி
வெடிதொடர் றுரகும்ப ிடை உரை டாக வைத்தான். (௨௨)

இன்னெ மேலு மேலு மெண்ணில் வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முதற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மத்தி ரேச னிமாசல யாவா மீன்ற
வண்ணவாழ் ந்கேத னங்கட் களவிலா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

தினமரு தமர்ந்து போற்றாந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாழு
மினமரு தியாமுன் றெண்டாற் றிருந்தளி யிதுவன் றென்னு
மனமரு தையுந் தெந்தை வடிவினுந் தெளிவ பென்ற
லனமரு வ்வுவல் றுற்று மணிசீல யளக்கற் பாற்றே. (௨௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெம்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
 * லனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழுவெழத் தாய்மை டெய்தத்
 தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றாள நுண்மைக்
 குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினையென் றுவப்பச் செய்தான். (உரு)

ஆம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
 மம்மறு கனைய கங்கை யாற்றிரு கரை ஸ்ரீ லாவுஞ்
 செமமலர்க் கதலி யர்திச் செறிவென' ள்றுவி நீது
 செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (உசு)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை கிரம்ப முற்றி
 யவ்வகை மயன்முற் சென்றாக் கனிலனுக் குணர்த்த வன்னே
 னுய்வகை முன்ன ரேய அம்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லச்
 செய்வகை யமார் சூழத் தேவர்கோ ளுங்குப் போத்தான். (உ௭)

ஆரூ ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வள்ளம்
 போரு ளுலகெ லாஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய
 சீரு ளமுத டாதன் சேவடி தாழ்த்து பஸ்கா
 னேரூள் வெள்ள மூழ்கி ன்னுபப் னுதிந வின்ருன். (உ௮)

காளகந் தரம கேசு கனகந் * தாமா னேசு
 † காளகந் தரர்க்கு மோசு கவினகந் தரமா னாசு
 ‡ காளகந் தாசு தேசு கனகந் தாசு பேசு
 || காளகந் தாசு கரு காளகந் தாசு வாசு. (உ௯)

வந்தனை கண புன்று மாறு று றிசெய் வாங்கு
 வந்தனை யினு றி றக டவியுன் பொய்ய வாங்கு
 வந்தனைத் தின்பமு ற்றும் வகு கரு தேசு வானி
 வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தாசே போற்றி. (௩௦)

* நாகவ ரசன வாந் கருமணிக் சுழிகை யுச்சி
 நாகவ ரசன பூசை நயநசுவ தருமே காசு
 நாகவ ரசன காதி நற்றவ குவ வானை
 நாகவ ரசனம் போற்று நறியாமா வனத்தாய்போற்றி. (௩௧)

* தரம் - மலை. † காளகம் - கரியபாவம். ‡ காளம் - மேகம். || கம் - சிரசு. || காளம் - குவம்.

* நா - கவர் எனப்பிரிக்க.

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலையோர் புடையாய் போற்றி
யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தொடையாய் போற்றி
சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி
வருமயிற் படையாய்போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி. (௩௨)

அரிவளர் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி
களிவளர் ினத்தாய் போற்றி காளபோ சனத்தாய் போற்றி
துரிவளர் கனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி
நரிவளர் தனத்தாய் போற்றி நலிலுமா வனத்தாய் போற்றி. (௩௩)

வேறு.

என்றிவ் வாசி துதிந ரியம்பினேர்
ரின்று செங்கா நீண்முடி மேலெழீஇந்
சென்று கடம்புநட் சிந்தை மலர்ந்துதா
னொன்று மணி னுவந்திது வேண்டிடமால். (௩௪)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்
மெய்ய மந்திர நாத விதுநதிச்
செய்ய வேணிய சின்னஞ் சிறியனே
ஐய்ய வேண்டின் சந்தி யுற்றனன். (௩௫)

உற்று னேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று நூன்முறை தொட்டு முடித்திட
மெற்றி வாழ்விருப் பெய்தின னேழையேன்
*பெற்று கந்தரின் பேரருள் வேண்டிடமால். (௩௬)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு குந்திடும் பண்பினர்க் கும்மெனி
னலம தொன்றுரி னாயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்சால் பகர்தலும் வேண்டிடமோ. (௩௭)

செய்த லோத வியாதுத் தெரிதராய்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த வில்லப ராதமொ ராயிர
லாத வெய்துற நண்ணினு மண்ணலே. (௩௮)

திருவு ளம்பொறுத் தாங்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்குமேல்
வெருவு ளந்தெறு நதிமுன் வேண்டிபு
தருவு ளம்புரி யாணை தலைக்கோளா. (௩௯)

தன்ன தேவர் குழாத்தினைத் தானழைத்
தன்ன மும்மனம் வேறென்றிற் சார்ந்துடா
தின்ன வற்சுவத் தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுக்கென் நேவினான். (சு௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க ரிமல நமரங்கா
னேசி லாத வழாவிக் கியற்றுதல்
பேசி னுந் துணைப் பேறசொண் டேயெனா. (ச௧)

முநம னேதி யவருண் மு திர்த்தித்
தகவற் கோதுவன் தக்கினை யாதுய
சொகுபொன் னுடொறுந் காலைச் சொறுந்தொற
மிகவ ரிக்கும் வினைந் தனக் கென்றனன். (ச௨)

ஓமு நாக்கொ னெரியினே நோக்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல்
கேழின் மிக்க சுவையிற் றெழுமுணை
ஓழி னுக்குந் தொழிலுனக் கென்றனன். (ச௩)

அனில கேட்டி யனகன் சினகரம்
புனித வீதிக ளாதுய பூ வெல்லா
மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (ச௪)

வருண வாதனச சோதனி மாண்பணி
புரியி டந்தொறும் பூம்புன றுரம்பணி
மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (ச௫)

ந்ருதி யீண்டு ிருத ரசுரர்கள்
பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
புரியுந் தீவினை யாண்டும் புகாதுன்
றரிதி னோம்பனிற் காடுமன் றறைத்தனன். (ச௬)

நடுவ கேள்வரு நாற்புறத் தோர்களு
மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கின்
றிடரு ருநெறி செல்ல வியக்குகோ
ஊடைய கைத்தொழி னிற்றென் றுரைத்தனன். (ச௭)

கோதி லுற்சவங் கொண்டருண் மண்டபத்
தாதி வீதி யெழுச்சியி லண்மிநின்
ரோது கோற்றெழுழி லாற்று முரிமைநிற்
கேத கும்பணி யீசகொள் கென்றனன்.

(சுஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
சாற்று சோதிடர் யார்க்குந் தனிக்குரு
போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன்மலர்க்
காற்று ணைக்க ணமந்து கழுறுவான்.

(சுஆ)

ஐய மந்திர நாத நெருள்விடார்
செய்ய லாந்தின மோரை சிறப்புற
ஐய வேரந்தரைத் தாங்கென வேர்ந்தவம்
மெய்ய னாையென் ரோதினன் மேதக.

(ரு1)

நாளே யென்று தொடங்க நலந்தரு
நாளே யோதிய நற்றவர்ப் போற்றியந்
நாளே யேதன் னவையொழித் தின்பரு
* னாையென்று நயந்தன னாகர்கோன்.

(ருக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்துவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நாள்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிர்ப்பக் காண்கென்
நந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதுய்த் தானால்.

(ருஉ)

யத்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிஸைஞ்சி யேற்றுப் பணிமலர் தாய்ப்பு சித்தா
ரத்தினை யன்றோ சீர்த்த தெத்தினை களிணு மென்றோ
வத்திகழ் குத கான மகத்தாநாற் றிசையுஞ் சூழ்ந்தார்.

(ருங)

புல்லொடுஞ் சுவிதை யோடு னாலொடும் போது வாரு
நிலலொடும் வேள்வித் தீக்கை யினையொடு மேகு வாருஞ்
புல்லொடு தேயங்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாரும்
புல்லொடு தேயந்த வாகக் கஞ்சொடுங் கமனிப் பாரும்.

(ரு௪)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் நகும்பணி செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாது வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாரும்
கமைபடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகேட் டிருக்கொள் வாரும்
தமையுணர்ந் தமைத்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும்.

(ருரு)

ஏற்புடை வேட்டன் முன்மூ விருதொழி லீயற்று வாரு
நாற்பை - குழ வாழு நானிலப் புயத்தி னாரு
மேற்படை துலாக்டீகா லாக நிளர்க் தி விளைவி னோருத்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்நது சகமுழு துயவிப் பாரும். (ருக)

களிரொடு பிழக ளென்னக் களியொடு நடவா வாரு
மிளர்முது லோடு நீங்கா மின்னென வீரவு வாருங்
கிளியொடு மின்சொல்லாழக் களர்வெஃடு* மேரு வாரு
மளியொடு புயத்த லுடக லலங்கநே ரண்மு வாரும். (ருஎ)

அமிவ யாதி யானே ரனைவரு மாங்காங் கன்பான்
யாமகிழ் புப்ப வன்னோர் மரபுறு *பேயுட் கொள்கை
தாழுணர் தவா வர்க்காந் தாத்தினோட் குணையுங் குவா
செழுந வசித்தற் கொதத வசதியி னிருப்பா செயதான். (ருஅ)

இன்னன வேளை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்க னாக வமைத்தன னாக வாறோர்
மன்னன் சிறப்பு நோக்கி வான்வரு பானு தானு
தன்னன் விசுவ காண்பான் றேயமே னாலே புக்கான். (ருஆ)

புள்ளின னான யென்னப் புரார்தன் நிருவி ழாவைத்
* தெளளின் நமரங் காணுந் தெரிசூறு யத்த மாக
† வள்ளினம் வருசல் வேண்டும் வம்மினங் குடயணைக் கென்றோ
நள்ளின வழுத்தல் போனறு நன்றன செல்வ வானிள். (ருஇ)

உலகெலாம் பொது விற் கொள்வா னென்ன பு நிறைக்கா
நல்லகண் டோரபுன் னோடை சூரியமற் றோபுன் னாதோ
நயிபுற லகில லோக நாயகன் சுருண்ன யொன்றே
பொலியு மின்ப துணபம் வினைவழிப் புடிட்டல் காட்டியு. (ருஈ)

யுயத்தோர் காலே மாலை யவ்ரயதி யாமர்*கோமான்
மேயத்தோர் பணியு நம்பால் விதித்திலு னாக லாத்
தூயத்தோர் விழாவி னொஞ்செப் றாப்பணி *கரின் நென்மாள்
சேயத்தோர் பணியெய கென்றாகத் தெளிகடற் குள்தெழுநதான். (ருஉ)

எழுந்திடு யதியோன் செயத தென்னென ஷரைத்து மம்மா
சமுத்தம் பணிசெய வாறோர் தாம்வழி வசத வேறோ
ரமுத்தம் போனது யனைவர்க்கு மருத மாப்
பொழிந்தயா பொழிந்த யுடைய புரிபணித் காற்றல் மெத்தான் (ருங்)

* தெளளின் - முற்றெசையம் † வள்ளினம் - இதுவுமது.

புனிதன்முன் ஞால வாயீற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக
வினையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தகு கிரண சிங்கு
கனியமு தனைய குத கானன முற்றும் பெய்தாங்
கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (கச)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றுயிர்க் கியல்ப தென்ப
சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா றிங்கட்
சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுனுஞ்
சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தகுமிதென் றுவப்பிற் சால்வார். (கௌ)

வாட்ட மிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்கூ ரின்ப
ஐட்டமிக் களிக்குங் காலங் கடப்பென்ப வுண்மை தெய்வ
வாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி னயியந் பணிகள் பெய்தோ
கூட்டமிக் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி னுரால். (கக)

வாளொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப
மாளொன்று வைத்து தூயவா னாவிகட் கெனட கண்டாம்
வாளொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர் வெண் டிங்கண்
மீளொன்று விலக்கிற் றென்னா விழுத்தக வழுத்து வாரால். (கௌ)

இவறுண் டிற்ற செய்கை யின்னன வாக விப்பான்
முநதுசண் டெக்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பாணு
வநதுசண் டெமகோன் செல்வ மலிவிழா வுன்பு துயப்பா
னநதுசண் டெயு குளுது நாலேமீ தெழாதான் மன் லீரே. (கக)

வருபிற் றிச வேலை தேயாக நான் டாதி போன்
நரிசுள முரைய வேலை கண்டெயா நன் டாதுபோ
விரியல்பு உடற்கு ளாது னாணியாய் படவெழுந்த
துரிசுறுத் தருவெ மப்பர் டீதாற்றமுந் காணையாப் பெற்றான். (கக)

ஞாயிருங் குத்த ராய ணத்தஞ் யுத்தி மெ ல்வோ
ஞயிலு மருளாற் கலை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னைய ரிக் காதத லாலந் கலையொழிந் தருத நாதன்
கோயிலூர் தேவ தாகக் குறித்துவா னிவநது வந்தான். (கௌ)

வருடங்க டோறு மென்கை மதைய நாதன் செய்ய
வரு டகு லை கதி போற் றெய்கி சித்தற சாங்கு
மரு டநதன் லையின் டோறா டாகமு ன் றுநன் ற டோல
தெருடந் த விரவி தேவெமெல்வதென் றரைப்பா மாதோ. (கௌ)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுங் துணிவினைக் காட்டிப் பாகுத்
தோயமுற் றெழுத்து கொண்கண் சுடர்முக மலர்ச்சி நோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ. (௭௮)

தாவில்சீர்க் குலமா தர்க்குத் தந்துணை நோவி னோதல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யெனப் தேற்று
மேவிய விரவி நோவி விதுமுக வொகரிம முங்கக்
காவியா குமுதப் போசுக கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா. (௭௯)

செயலொழி புறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முறதுறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுநதன ரியற்று கிற்பார். (௮௦)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்திறைத் திங்க ளரிந்து
மீவளர் பக்கத் தைத்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயரு கூர்த்த மொன்றரு னோத யந்தான்
மேவமப் பொழுதே யன்பு மீக்கினர்ந் தெழுவெ முந்தான். (௮௧)

நத்திய மாதிரி மூன்று சமலனா கமத்தி னாற்ற
லொத்திய றமக்கே நல்க புதுமதி காயம் வாய்கதோர்
சத்திய சிவதிக் காதி சமககார முற்றும் பெற்றோர்
முத்தியெய் பாம னைந்து ருநோற்பனர் வழிவந் னுற்றோர். (௮௨)

வேறு.

யுமசிவச் சுவர் குழியு யமர்ந்ததிருந் கூட்ட முன்போய்
யோரிப் பனர் தெழுந்ரு டெர்மன்ற வ்வானவர்கோ
னாய்க்கே யான்மார்த்தம் பார்த்த மென நலற்றிருபாற்
றாய்சிவார் உடோபுரித்தே யுலகமெலாந் தொழி சிறந்தீர். (௮௩)

எனையமு தே னுக்கண் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமு த
லதகம்வடை புரிசெயறு மன்றியுந் தியமு தனு
வந்தமே யன் முழுலகதும் யான் உயரே யொளவோர்து
மிநதவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றே.* (௮௪)

ஆமரெலாந் தொழுவானத் தரசேன் மொழிசெயன்னே
சிமலன்மேற் சவ நிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமதுசெய வியற்றுதொழி லெய்பெருஞ் செயலினதாற்
கலமதருகாத் துருத்துவன் உண்ணதென வுலக்தோதி. (௮௫)

* என்றெனன்பதவாய் உலகாற்கொள்க.

அலுமதிபெற் றகமதியா லதைதாச வனுனையெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணர் வேதியர்தம் மனுனையும்பெற்
றெனையருளு மமுதேச னிமாசலுபு சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிர்வேண்ட லெனுந்தேவா னுனைபெற்றார். (அ௦)

அக்கடவுண் மாமறையோரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினும் முருதினிகு வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பேரண்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (அ௧)

பின்னனைய விழாவனுக்காம் பெருநிதியந் தாய்தாக
வன்னதனர்ச் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளுந் தினர்வாத்து சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகர்மா மறைபரவுந் தனிவிலவ தருளுலம். (அ௨)

தனிலமுத ளாதனிரு தனையொரு மிடத்தமர்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலினொடும்
புனிதவயிற் றேவினொடும் புடைநிமிர்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுந் தருளிவீற் திருந்தருளப் புரிந்ததற்பின். (அ௩)

விதிமுறையிற் பூசனையவ் விருக்கமு லத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் றெட்டெடுத்துப் பட்டெடுத்த
கதிர்மணிசூழ் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காரால். (அ௪)

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
ன்னமிருத் திகைமுக்கூ ருக்கியவை யொவ்வொர்வகைச
சொன்னமுறப் பாலிகையிற் றூயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாச் திர்த்தமென்மு வகைக்குறித்தா முறாதெரித்தார். (அ௫)

இவ்வகைசெய் தஞ்ஞாரப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசுத்துத்
தவ்விதுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் வினைகளுமக் கரிசறுமெல் லயின்முடித்தார். (அ௬)

எண்டிசைகா வலர்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறினும்
பண்டிசைநூல் வழாதுதிசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக் கிராமதே வார்ச்சனமு மரபியற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தரவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (அ௭)

தனக்கினிய விசேடபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்தர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி நெழுந்தருளவித தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந துத்தாயுத்தார். (அஅ)

ஒதுமுறை மாதுவசா ரோகணமீ துஞ்ற்றியுடன்
மேதகவெண் கொடகரினும் கிடைபுயாத்தாந் குடன்யாக
வேதிதிகழ் சாலபுகு மேவுபரி வாரமுடன்
மேதகுயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (அக)

நோதான விக்கிவ வுண்டமுற முறையாகி
யாதான முதலான வாற்றியா குதிகொல்லா
மீதானம் புரிநீண்டிவ் விசத்தாகி வினைக்கடி
மாதான மமந்தருள்சோ மாக்கந்தர் திருமுனுநீதி. (அஃ)

அளிபெருந் கனிதிறப்பி நமத்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருந் வாநுதாரி கவினவிடண் டணிந்தவற்றி
னொளிபெருந் வெம்பெருமா னென்றினுமை யென் நிவந்தி
தளிபெருந் வலம்பேராகு தகவின்மக சாலசனில். (அஃ)

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சால யபிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பசுமேர் தான்பூர்வ முகத்தருளே
பொழிந்தருளி னன்றருளப் புரிந்ததுகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூணு குதியினிது முடித்தனவே. (அஉ)

ஆன்னமகச் சாலநடு வமந்தையந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத திருமபூண் தொடரவீரு பாரகரினு
நன்னம்மா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (அஃ)

சான்றகிவத் துவிரிவர் தம்பகும்ப விம்பொணு
முன்றினுநிம் முறைபூண் முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்மலகுந் களித்தவணின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மனையெய்ய முலாத்தருவான். (அச)

பாணுமதி யெனுநிருவர் பல்லுருக்கொண் டெம்பெருமாத்
காண்பணி புரிந்தாய்வா னடுத்திருபால் வாலேய்ப்ப
மேனிமிர்வுற் றவீர்செய்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானநிரை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபாப்ப. (அரு)

ஒருபாறன் பூலாக வுமைகவர்தா டவம்புரிந்தா
 ளிருபாலும் பெறப்பணியீண் டியற்றுவலென் றடித்தனன்பல்
 லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டிரைவீ சுறுசெயல்போற்
 மருவான மகளிர் பலர் சாமரைகள் புடையிட்ட. (௧௦௬)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெருநதானைச் சிறுகால்செய்
 தின்புதவு மம்மையப்பாக் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
 றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனங்கெடுத்து
 முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமிடப்ப. (௧௦௭)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிரை யாதிரெல்
 மிடையுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர் பொற் கோலுலவ
 விடியகல்வான் பறந்தோடு மியலிருபுள் ளிவைருதல
 கொடிகடமக் கோரரசாயக் குலவுவிடைக் கொடமுஹ. (௧௦௮)

யாமிதுகா றந்தோடும் மிருநடனத் திறவேறா
 ளுமர்முன நடித்தலுத்தோ மோதுநட விகற்பமெலா
 மேமுறவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெருமபேரென்
 றுமகல்வா னாமகளி ராகவனெதிர் நடித்துவா. (௧௦௯)

நாதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
 பேதமுற விழைவன்முனம் பெருகவிரிந் தெழுவுவென
 வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
 கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளரொலிகள் வளர்ந்துவா. (௧௧௦)

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
 ம்ருவாரின் நேனையமா மறையொல் பின் மல்கிவாத்
 தருவாய்மைத் தமிழ்வேதஞ் சந்தியின் மன்னிவா
 வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னேசையெழ. (௧௧௧)

வீணைமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
 காணமர்வேயங் குழலாதி துளைவகைய கருவியிசை
 யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருதா ளத்தினிசை
 கோணரிதாய் மிடற்றெழுத்து குலவுமிசைக்-குலம்பெருக. (௧௧௨)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
 பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறந்ந் நெதிர்பாட
 முந்தியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநாற் கவிசூட
 வீந்தியநீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட. (௧௧௩)

சூருக்கொண்ட மதிமௌவிக் குழகனருட் டுவெள்ள
முருக்கொண்டச் சிறம்பொலிந்தவ் வுயர்குமளித் துறல்போலத்
திருக்கொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீர் ரௌளிபாவக்
கருத்தொன்று மரவோசை கண்மலர்நீர்த் திரைவிரவ. (௧௦௭)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிந்தைதெளித் தன்புருகுந்
தாரிகுமெய யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தீடை வின்
வருமரிட மிருமகிமை வகைநனியு வகைசிறப்பப்
பரவிவின வுநர்களிப்பப் பரிவினெடுத்தே தாதிவர. (௧௦௮)

வின்மாரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யன்பர்தருந்
கண்மாரி சொரிவிரைப்பூங் கவின்மாரி சுவநூன
வண்மாரி தருதமிழ்மா யுறைமாரி யுடன்பதினெண்
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நல்ம்பெருக. (௧௦௯)

எமதுரியு மேகாச மெனவகித்தா சிறப்பளித்தோ
னெய்யருளு மெனவகித்தாந் கிபமணிந்து முன்போதக்
கலைதருமா மறைபரியாக் காசலித்தா னாசலினு
னையருள்வா னெனப்பரிசு ணடம்புரிந்தந் குடன்போத. (௧௧௦)

சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுரியெனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ்ச் சுருதிபுகல் செழும்பொருணோர் தேற்றுதல்போற்
சுவணகட முதற்றேவ மங்கலமாந் தொகையெட்டு
மலிரிழைவான் மடவார்க ளணித்தாக வெடுத்தேக. (௧௧௧)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான் திருவெழுச்சிக்
கின்னனமற் றென்னவுமாங் கெய்தமலர் மணிமறுகின்
முன்னவன்மா தேவனிறை முக்கணன்வுந் தானென்று
சின்னமெல்லா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போந்தான். (௧௧௨)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவமினா ரெடுத்தேந்துந்
கருப்புரசு சுடர்முதல கவினுறமும் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்செய்ப்பு சனையேற்றுட் சென்றருளி
விரும்புரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (௧௧௩)

ஐம்முறைநா ளேறேற விரஞ்சிறப்பு நனியேற
வம்மலிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளானபெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையு ந் குயவூரு முறைபூர்ஜி வகைமொழிவாம். (௧௧௪)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தந் னாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பூம் பந்தர் சிழந்தி முறதேசன்
மன்னு காழி மணியெழுச்சி மாண்பு நனைப்பித் துலாப்போந்தான். (ககஉ)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னே முறைபோந் தன்னிரவீற்
முன்றூழ்த் தல்குற குடைந்தபணி தன்னைச் சுமப்ப வுணமபோதக்
கோன்றா னிவண்சார் பிரிவாற்றாக் குணத்தி னடைநது தரித்தசெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தனிவா கனமெம் பிராணூர்த்தான். (ககஉ)

வருநான் கெணுநாட் காலையுலா மரப் ப் போந்தவ் விரவினடை
தெருளோ திமமூர்ந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுமீ ததிகமெனப் பேணு நகதி மிசையவற்குப்
பொருவா முன்னூற் சிவஞான போத மளித்தோ னுலாப்போந்தான். (ககச)

ஐந்தென் றிடெநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தந் சிகரத்து
கந்தின் சொல்லா முதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்துங் கிளியூர் தரவுமையெம் ருதலவன் கணைச னெனற்கிசைய
வுந்தும் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டூந்தா னும்பர்பிரான். (ககரு)

இருமூன் நெணுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்சிசியெம்
பெருமான் தனையு டலின்வெல் லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென
வரீழூர்ந் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர்ந் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வர்த்தனமாங் கிதுமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (ககச)

அறமே வேழா நாட்கால யருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
லறமே யருவா யென்றும்வன ரறமே புரிவா னதுதெரித்தாங்
கறமே யருவாம் விடைபூர வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
தறமே வியதோர் தொடர்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்ந் தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெணுநாட் காலையுலா விணைகப் போந்தவ் வுயிர்க்கு முணு
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் காம தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் நவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டெற்று னெனப்பாய் மாபூர்ந்தான்.

ஒன்பா னாளி னுமையொருசோட் டிம்பன் மயிற்சேய் சண்டை
னென்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவர்த்து திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுத நாத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்த்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககக).

ஒருபா னுளிற் சிறுகாலை யுடையா னுடையா னுடன்காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவென் விடைமே னிருமலமாங்
தெருன்ன மா தீர்த்தங் தனிற்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள்வெள்ளப்பெருநீர்தோய்த்தின்புறப் புரிந்தான். ()

பின்னர் யாக விசர்ச்சன நூல் பிறங்க வாற்றி யாகேசு
சொன்ன கடநீ ரமுதேச ஈயம்பு ஞர்த்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னேருன் புரிந்தவ் வருசேசன்
முன்னர் விடைமான் கொடியிறக்கி ருதரீக் கூர்ந்தார் சிவத்துவிசர். (க௨க)

சாற்றிற் புரிசண் டசவிழா விவங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையும்
போற்றுபால ரங்கு ரங்கன் புனைந்த விசுடசை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா னேனுச்சுவமுப் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (க௨உ)

வருநா டோறுத் தனிவசந்த மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச் சிறப்பி னனந்த மடங்கின்னாட்
பெருநா ளுற்பப் புதுநீர்க்குழ் பிறங்க யாத்து நறுமலர்பெய்
தொருவா நாப்பண் மணிநீடச் துமையோ டெமையா ளுருதேசன். (க௨ங்)

தனக்கு நபன கும்பாதி சாபித் தருச்சித் துறுமரபின்
மனக்கொண் டுளிய வபிடேக வகைகள் பெருக நனிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வர்க் காதிருவே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (க௨ச)

உடனாங் செழுத்துட் சூழ்ன்முத லோரைத் தாவ ரணங்களினும்
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண ருத்த வாத்தியங்க
ளிடனீ ளோதை யோரொன்று யிலங்கி முறையே தொடர்ந்துவா
நடநா யகன்குழ் போற்றிருக்கை நணிவீற் றிருக்கு கலம்புரிந்தார். (க௨ரு)

சாற்று மிவ்வா நருதேசன் சைத்தி ரோற்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவத்துவிச ரலிர்வெண் பூதி பிரசாதம்
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயனீ
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சியேற்றங் குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபூசை வயக்கிச் சிவிகை களி னிவந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோற் சவமுறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப நனிதக் களமகிழ்க்கான். (க௨எ)

அடைந்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகு மன்பு பெருக வருன் வெள்ளங்
குடைந்து பணிந்தாங் கழுதேசன் குளிந்தா மரைச்சே வடிநிழற்கீழ்
மிடைந்து தனிவீற் றிருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீங் கியமகவா னும்போடு மும்ப ருற்றான். (கஉஅ)

என்னை யுரைத்தாங் குதவணத் தெய்தியுய்ந்தார் பெருந்தொகையோ
ரன்னை யிழைப்பே ரருளுடையா னபுச நாசு னடைந்தளவே
முன்னை வினைநீத் தருள் வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
தன்னை னிலைசெய் துரைப்பினுமச் சேடன் தனக்குஞ் சாற்றரிதே. ()

மலர்மெய்ஞ் ஞான சனற்குமா மைந்த வினிநாம் விரிப்பகையென்
ஹலகி ஹயிர்க டிருவருள் பெற் றுயமெய்ந நூல்சொல் சாதனம்பற்
பலவன் னவைபா வருக்குமுறை பயிற்ற வருமையவைக்கெல் லாந்
திவக மியற்றற் கிலகுரிது சிவபுராண சிவவணமே. (கஉ௫)

சிவபு ராண சிவவணமே தெளிநூல் பலசொல் ளறங்க ளெல்லாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்குஞ் செல்வத் திறங்கனெ ளாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கு டனைநன் மக்களெ ளாஞ்
சிவபு ராண சிவவணமே சேர்க்கும் பலவா மின்பமெ ளாம். (கஉ௬)

சிவபு ராண சிவவணமே சித்த சுததி முதவளிப்ப
சிவபு ராண சிவவணமே செறிமும் மலத்தைத் தெறுவ குலை
சிவபு ராண சிவவணமே சீவ குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிவவணமே திகழ்பே ரின்ப மருள்வதுவே. (கஉ௭).

அன முறையா லவற்றிடைமிக் கருமை திகழிக் குதவண
மேன புராண முழுதேனு மேவு சருக்க மொன்றேனு
மான கவிகள் பலசிலவ மற்றொன் றேனு நியதி பெற
ஞான முறவோ துதல்கேட்ட னயக்கு மவரே பிறந்தவராம். (கஉ௮)

இன்ன குத வணக்காதை யெழுது மவரே டந்தவர்மேற்
பன்னு முதவி புரிந்தவர்சீர் பரவு மவர்பூ சித்திடுவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
தன்ன தருனா னினைத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சரதமிதே. (கஉ௯)

என்றங் கெமையா ணந்திமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்கை
குன்ற தெனினுந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
னன்ற காடென் றமைந்திருந்தா னுன்கு முகன்சே யெனக்குத
னன்ற தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னுனைக் கமைந்தாரால். ()

வேதம் வாழி முகில் வாழி வீராகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
 சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
 சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
 நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியவே.

(கங் கூ)

இந்திராசுந்திரவிழா 44-ஆம் அடிகளில்.

சூதவனபுராணம் முற்றிற்று.

ஆகச் சிவபெருமான் - 10.

சுவமயம்.

சூதவனபுராணவசனம்.

பாபிரம்.

சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரண பரமபதியாகிய சிவபெருமான், உலகர் யாவரும் வேதார்த்தங்களை ஒன்றொன்றாக ஆராய்ந்து *நேதிகளைந்து அவற்றுள்ளே இது உபசாரம் இது உண்மையென்றுள்ளபடி தெளிந்து, அத்தெளிவினால் மலைவில்லாத பதிப்பொருள் ஒன்றே; அது இலைமறைகாய்போல் வேதத்துள்ளே விளங்குவதாம்; அப்பதி உமாபதியேயாம். இதுவே எவ்வாற்றினும் நிச்சயமென்று தேர்ந்துகொள்ளுதல் மிகவும் அரிதாதலால், அந்தவேதத்தினுட்பொருளை அவ்வுலகர்யாவரும் எளிதினுணர்ந்தாய்க வென்னுத்திருவுளப்பெருங்கருணையினாலே வெளியிட்டருளிய புராணங்கள் பதினெட்டாகும்; அவற்றுள்ளே அக்கினிபுராணம் ஒன்று, சூரியபுராணம் ஒன்று, பிரம்மபுராணம் இரண்டு, விஷ்ணுபுராணம் நான்கு, சிவபுராணம் பத்தாகும், அச்சிவபுராணங்களுள்ளொன்றாகிய பெளஷ்யோத்தரபுராணத்திலே கேசித்திரசுண்டத்திலே ஸ்ரீபிரகங்காயகிசமேதஸ்ரீமந்திரேஸ்வரஸ்வாமி அவ்வாத சாந்தித்தியராய் வீற்றிருந்தருள்கின்ற திருவுசாத்தானமாகிய சூதவனஸ்தல மாணரியம் விளங்குகின்றது.

இதைச், சிவபுராண உமாதேவியார்க்குப் பதேசிக்கும்போது, அவர்மடியிது வீற்றிருந்துகேட்டருளியஸ்ரீசுப்பிரமணியப்பெருமான் நந்திதேவர்க்குப் பதேசித்தருள, அவர் சனற்குமாரருக்கு, அவர் வியாசமுனிவருக்கு, அவர் எனக்குப் பதேசித்தருளினொன்று சூதமுனிவர் சொல்லிய இச்சூதவனமான்மியமழையாகியவடமொழியைத் தமிழிலத்தாருணர்ந்தாய்யும்பொருட்டித், தமிழ்பெயுள்ள பெயர்த்துத்தருகவென்று அச்சூதவனத்தின் கீழ்பால் ஒருகுரோசத்தி* குணங்க ளுலங்காட்டிலே, பூவைசெயர்குலத்திலே, கொடை நடையாதுயுத்தம் னுயுதித்து, ளானிறைந்த † இராமநாதச் செட்டியார் செய்த அருந்தவப்பயப் பொருள்

* நேதி - ந - இது எனப்பிரிபட்டு, “அல்ல என்று” என்ற பதியிலக்கணப்படும் வடமொழி. எனவே வேதப்பொருள்களை ஆராயுங்காற்றுவென்றுநீக்கி என்ருங்கள் அமையப்பெருதனவற்றை இது பதிப்பொருளல்லெனக்கள குணங்களாம். உதாரம். பதியிலக்கணங்கள் அநாதிபோதாதி அஷ்டாட்சுய, ாதனென்னும்

† இவரை ராமசாரிச்செட்டியாரென்றும் வழங்
சூரியென்னும் பொருளுள்ளே.

உத்தமோத்தம சத்துவகுணவீலாச சிவநியமாநுஷ்டான சிவாநுக்கிரக சம பந்ர சிவபூஜாநுரகதராயப்பிரசித்திபெற்று வினங்குகின்ற ஸ்ரீமாந்-சிதம்ப ரச்செட்டியார்க்கேட்ப, அதனை மறுக்கமாட்டாமையால், அன்பும் அறிவுஞ் சிறிதுநில்லே ஓரயிலும் மெய்யன்பர்கள் எண்ணியசாரியம் வினிது முடித்த ருளுந் கிருபாவன் னவாகிய சிவயிரான், அம்மெய்யன்பர் பொருட்டு இதனை இனிதுமுடித்தருளுவாரென்று துணிந்து ஸ்ரீ சரம்பசிவகுரவசாரணரவிர்தங் தனை வணங்கித் திருவருளைவேண்டி அதனை அடங்கிந்ன்று தமிழ்மொழி பெயர்த்து ஸ்ரீ சித்தைந்நெற்றிருபது திருவிருத்தகருகாகச் செய்தமைத் தேன்.

அவைபாடகம்.

சொற்பொருள் எல்லாம் சத்தி சிவரூபமெயென்பது சர்வாங்கீகாரம். ஆதலால், இப்புராணச் சொற்பொருள் கோச சத்துவகுண விசிஷ்டங்களாகிய சாதுக்கன் சத்தி சிவரூபமாகவேருகி அவற்றின் சிவாபித்திரமகிமையைத் தெளிந்து சத்துவப்பயனைப் பெறவார்கன். மற்றையோர் யாதுகாரணத்தா லாயினும் அதை மற்றது நூற்றம் கோக்குவா யின் அதற்குச்சமாதானஞ்சொ ள்லுதல் பாகநிப வழிப்பட்ட மது கடமையன்ற. அன்றியும் சமஸ்தவாக் கியவகளும் சிவாஞ்ஞையா ன்றி நடவா னன்று பெரியோர் சொல்லுதலால் இப்புராணச் செய்யுட்கள் யான் செய்ததாகந்னைத்துக் குணவான்கள் குற்ற ன்ஞ்சொல்லார்கன். உப்படியன்றி என்வாக்கென்றேபிரர் கூறினும் அக்கூற்றடி யையார்க்கவிகரிந் குற்றம்பார்க்கின் அது அவர்க்கேபழிப்பாகும். என்னை நாடுவென்றால் இறைவனாற் குற்றங்களைல்லாவற்றைப் பிறைத்துவைக்கப் பெற்ற அநேகங் ளுஞ்சியாகனை நகரத்துள்ளேன். குற்றமே வடிவாகிய என் னிடத்து முற்றங் குற்றமெயன்றி வேறு தோன்றவாகலின்.

புராண வரலாறு.

உலகெல்லம்புகழ்கின்ற சத்துவகுண விசிஷ்ட புண்ணியபூமியாகி னைரிசாரணியத்திரே முன்னொருகாலத்திடை, மௌனகா முதலிய முடி வர்கள் சத்திரயாக்கு செய்து வந்தார்கள். அப்போது சூதமுனிவர் கவேஸ்வ யாக அங்குவந்தார். முனிவர் யாவரு ட்டிருக்கவிட்டெழுது, காஞ்சிரே ந்ருவிய எதிர்சென்று உபசரித்து அழைத்துவந்து ஆசனத்திருத்திப்பூசித் தின்று முனிவர் பெருமானே? அடியேங்களுக்கு அநேகமுறை கருணை கூ ட்து சிவபுராணமிர்தம் புகட்டினீர்கள். சிறிதுந் தெவிட்டிலது; முன்சிவகே த்திர மகிமைகள் உபதேசித்துவருந் காந் சூதவனமென்றொரு உத்தம சி ஸ்தலம் உள்ளது, அது சூத்தலத்தினுஞ்சிறந்தது, அத்தலத்தில் வீற்றிரு

தருளுஞ் சிவபிரான் அன்பாகளுக்கு அருளிய திவ்பசரித்திர மகிமைகள் அளவில்லாதனவாகுமென்று சொல்லியருளினீர்கள். அம்மகிமாவிஸ்தாரங் கேட்பதில் மிருந்த ஆசையுடையே ம, அதுக்கிரகித்தருளுக் என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள்.

சூதமுனிவா, மிக்க விருப்போடு ஸ்ரீபிரகநாயகி சமேதஸ்ரீமந்திரேஸ் வரஸ்வாமி பாதபங்கயங்களைச் சிரமேற்கொண்டு தியானித்திருந்துபின் முனிவர்களே! உங்கள் கேள்வி உலகெல்லாம் உயத சூரு முக்கியகலாண்மமாகும் எனமனமுமஅசுனையே விருமபியது இச்சிவபுராணசிவணமே யாவாகுமாவா! உட்கருங்கொடுப்பது நீங்கள் கேட்ட இச்சூதவன மான்மியம் அபகருவாக்குக்குச் சொல்லக்கூடாத அதிக ரகசியசிக்தியமாகும் இதனை ஸ்ரீநந்திதேவா சனற்குமார முனிவாக்கு உபதேசித்தருளிற்றென்று அமுமுனையே சொல்லக்கொடுக்கினா

ஸ்ரீகைலாசத்திலே, செம்பொற்றிருக்கையிலிலே, ஸ்ரீகண்ட பரமேஸ்வா சநிதானத்திலே, திருவருவெள்ளாமென்றே யாவருத் திக்கினற அழகமே நிறைந்தள்ளசிவநாடக மொண்டள்ளித் தனகையிலே, ஆயிரக்கான மண்டப மொண்டாண்டு சத்தவ் சநியாமயமென்றே யாவா லுந்து திக்கப்பெய்யும். அக்னி உதய உசாமுனிவா உடமுடிலேகசிவாகமாதிரி ஸதிர முழக்கமும் பெபெ பூப உர்நைந்து மகாண்டையிருக்கும் அமமண்டபமத்தியிலே, வியாக்கிரசனத்திலே வ்ற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீநந்திதேவரைச் சனற்குமாரமுனிவா வணங்கிப் பூசித்துப் துதித்து அஞ்சலியஸ்தாராய நினறு, எம்பெருமானே! தாங்கள் முன்பு உபதேசித்தருளியசூதவனமானமியத்தை இன்னும் விஸ்தாரமாகக் கடப்பதில் விருப்பம் மேலிகுன்றது, திருவருள் புரிகவென்று வேண்டுகொள்ளத், திருநந்திதேவா, அத்தலத்தையும் விராயக சுப்பிரமணிய ஸாபசிவ பாதங்களுக்கும் வணங்கித் துதித்து, நமது அருள்வழிப்புத்திர சிவாமண்டாகிய சனற்குமாரனே! அவவியாஜகிருபாமாநத்தியாகியபரமசிவ ஸாபசிவ பாதங்களுக்கும் அருவாதாரநித்தியாய வ்ற்றிருந்தருளுகின்ற சூதவனமாகிய உதகம் சிவஸ்தலமானது, அத் தியத்தாரமல ஸ்தானமாயத் தென்குமுக்திர கதினுள்ள ராமசேதுவின ஈசானதிசைவிளக்கவ்ற்றிருப்பது லுந்த உதக சிவஸ்தலமே இப்பூரிக்ரு திருவருட்டுணையாடி விளங்குவது கண்ணை உடைந்தாரைக் மகாபாக்ஷாதிசமஸ்த பாவங்களும் நீக்கிச் சாவா உட்கருங்கொடுத்து மோக்ஷகதைபுகைப பெருளாட்டுவது பூசக சநிதான பெருமைய துணைச் சிறந்தேசாராலும எத்தனை கற்பகாலம் இருந்து சொல்லினுமுடியாது அங்கனமாகவும் நீ அதனைக் கேட்பதற்குக் கொணர் பேராண்மையுடைய முடியாண்மையால் ஒரு சிறிது சொல்வது உன் தோர் ஐயுடைய எம்மடத்தின்கு பருந்தியா உள்

னன. அவையாவன, தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி விசேடமென்றும், குதவன்
நாமகாரணசருக்கம், ஆதிசேடனுபதேசமபெற்றசருக்கம், ஆதிசேடன் சிங்
லிங்கம் பெற்ற சருக்கம், ஆதிசேடன் குதவனஞ்சென்றசருக்கம், ஆதிசே
டன்றிருப்பணிசருக்கம், ஆதிசேடன் சிவராச்சிசருக்கம், வருணன் சாப்
மோசனசருக்கம், மாககண்டசருக்கம், யுராமன மந்திரோபதேசச் சரு
க்கம், அபுசர்வதனசருக்கம், திருவிழாசருக்கமெனயுமாய் இவற்றை
வரிசைக்கியமாய் அறிந்தவாறு விரித்துரைக்கின்றோம், கேட்பாயாக என்று
திருநந்தி தேவாசொல்லித் தொடங்கினார்

தலவிசேடம்.

சனந்தகுமாரன் மகாபுருஷியுடைய கௌரிநாயிலே, சம்புதத்விலே
பாசகண்டகுதிலுள்ள கற்பநாடாங்கு குடிகேடகுருகமென விளங்குகின்ற
சோழநாட்டிலே, அம்முக்கதுற்கண்போல இருந்தவனம் பிரசித்திபெற்று
விளங்கும் அது காவேரிக்குத் தெற்கேமூன்று யோசனை தூரமுமே வேதா
சனியததுக்கு மேலே உரண்டி யோசனை மூமதெனசமுததிரத்திற்கு
வடக்கே ஓங்கு குமோசதூரமுமாகயுள்ள யிலுள்ளது அததலத்தின் அகலம்
மூன்குரோசமாகுடைய குதவன் மூரணம் கதிலுநீராமனஇராவணனா
கியபகைவீனவெல்லுதற்குபாயவல்லபம்பெருவேணடித்தன்னிடமவநதுநீ
மந்திரேஸவாஸவாமிதிருவருள் பெறச்சொந்தல் செயதமையாலும், செல்வ
மகல்விஞானம் முதலியவருக்களையெப்பாதுமடசாலிக்கொண்டிருந்தலாலு
ம், திராவிடவதப பிரதிபாத்திய மாகிய திருச்சாததானமெனனுந் திவ்ய
நாமம் பெற்றத இச்சகங்கையா வடைநது அஷ்டசித்திகள் அஷ்ட
போகங்கனிதச்சுத்தியாதிபமுத்திமுக்விவரறைவேண்டினும்வேண்
டியபடிபெருவாசன் சமஸ்சிவன் தலம், பஞ்சகம் மேயாகுமெனதுணர்
நதுவெந்ததென்கள் லுமவசித்தல் மெய்முனிவரும் புகு வந்து திருவருள்
பெற்றுஎப்போதுமவசித்தல், இது பருத்வத்தசுவம் மெனசொல்லுவந்
த்கு வ்ருபத்தகோத்தனனை அடைந்தவர்களுடைய பாவங்களாகிய மண்ம
லைகளை முழுதுகளைத்துப் பேரன்பமாகியத் தனதுவதைதக்கொடுத்தலா
ல்அபுத்ததுவமெனயுசொல்லுமபடும எவராளும்தன்னையடைந்தவாக
ளுடைய பிறவிக்காட்டைத் தகித்தலாற்றேயுத்ததுவமென்று சொல்லவுமப
டும, தன்னையடைந்தாருடையபாவமலைகளைப்போதுதுறிதலாஸ்வாயுத்தது
வமெனயுசொல்லுமபடும தன்னையடைந்த அன்பார்களுக்கு ஞானகாச
நித்தியானந்த உர்த்தகலா ஞானகாச ததுவமெனயுசொல்லுமபடும. இ
த்தலத்தைக்கண்டவாள் முறையாகப் பரபதமாகச்சுக்கபர்த்தங்கள் எல்ல
ளவுச் செயதிருந்தாலும் அவ்வாயும் நீங்கப்பெறுவார்கள இத்தலத்தில் வசி

த்திருந்து சிவகிருத்தொண்டு செய்பவர்கள் திருவருட்பவனராஜாங்கபுதி
களாய்த்தேவரெல்லாந்தமக்குத்தொண்டுசெய்யயின்றிருப்பார்கள். அமிர்த
சூதவனமெண்ணுத்திருநாமத்தை ஒருமுறை ஜெபித்தவர்கள் மிர்தம் நீங்கப்
பெறுதலால் அமிர்தராகின்றார்கள். திருவுசாத்தானமென்னும்நாமம் ஜெபித்
கிறவர்கள் கீர்த்திலெக்டூமி அன்னாதி அவ்ஷ்ட லெக்டூமி சிவஞான லெ
க்டூமி முதலிய லெக்டூமிகளெல்லாம் உசாவுகின்றதானமாகப் பெறுதலா
ல் அவர்களும் திருவுசாத்தானமாவார்கள். இத்தலத்திற்குரியகின்ற செபத
பயாகாதிதர்மங்கள் ஒன்று அந்தமாகும். அந்நியதலங்களில் அநேககற்பகால
ம் பஞ்சேநதிரிய ரீக்கிரகத்தோடு செய்யப்படும் பரிசுத்த தவப்பிரயோசனம்
இத்தலத்தின் எல்லையை அடைந்தமாத்நிரத்திற் கூட்டுவதாகும். இப்படியா
னால் இத்தலத்தை யடைந்து சிவதீர்த்த ஸ்நானஞ் செய்து சூதவனேசர் சந்
திவந்து தரிசித்தல் நியானித்தலாதி செய்கின்றவர்களுக்கு இத்தலம் கொ
டுக்கின்றபலன் என் சொல்ல எழுப்படுமோ. கணிதநூல் வல்லார் நினைந்தெ
டுத்துக்கூறும் பெருந்தொகையுள் அப்பலனின் பெருந்தொகை *சிகையுள்
உட்படா. இனிப்பல்லவாறு விரித்துக் கூறுவதென்றே. இத்தலத்தில் இடை
யுறுது வசித்துப் பெரியநாயகியையும் சூதவனேசரையும் தினமும் வழிபடு
கியமமுடையோர் பெறும் பிரயோசனம் ஈகைம்முதிக லியாயத்தால் அன்பு
ருக்கித் தெர்துகொள்வதும் அசாத்நியமே. இதனை மெய்யன்றோ, நிறுவப்
பவர்களுக் கேட்பவர்களும் சமஸ்த தீமைகளு நீங்கித் திருவருளேயுழைவாழ்
வார்கள்.

தலவிசேடமுற்றிற்று.

தீர்த்த விசேடம்.

--(1)--

சனற்குமாரபெண் மார்ப்கண்டா திருளிவர் உளால் சகல புவனங்களினு
முள்ள சிவதீர்த்த சகலெல்லாம் உத்தம ததிலுள்ளேவந்து கூபதடாகாதிரு
பங்களாய என்றும் வசிக்கின்றன. இவற்றின் காமவரிசையே அளவிலையா
தலால் அவற்றுட் சிவ தீர்த்தமாத்நியம் விளக்குகின்றோமென்று திருநந்தி
தேவர் கூறுகின்றார்.

திருக்கோயிலினுள்ளே, அன், இதிசையிலே ஒரு சிவதீர்த்தம் உள்ளது.
அது, கர்மல தீர்த்தமென்றும் மயேஷ்ணிகாதீர்த்தமென்றும் பெயர்பெறும்.

* நண்டு சிகையென்றது ஆயிரத்திருநூற் றைம்பத்து மூன்று என்ப
தில் மூன்று என்னும் இலக்கம் போல் வருவனவற்றை யென்க.

ஈகைம்முதிகம்—இதற்கு இப்படியானால் இனிச்சொல்வதெப்படி யெ
ன்னுதாற்பரியதலைத் விளக்குவது.

ஞ்நவனபுராணவசனம்.

இது நீர் வடிவாயினும், தன்னிடத்துவந்து அன்புடன் விதிவழிமுழ்குவோருடைய பிறவீப் பெருங்காட்டைப் பஞ்சுபோல எளிதிறந்தித்து விடுதலின் அக்கினி யென்று சொல்லத்தகும். யாவர்க்கும் இத்தீர்த்தத்திலே கிணமும் நியதியாக ஸ்நானஞ் செய்யக் கிடைப்பதரிது. ஆயினும் வருஷத்துக்கு ஒரு முறை * சித்திராபருவத்திலே இத்தீர்த்தஸநானஞ் செய்தால் முந்நூற்றாயுபத்தையது காலிலும் ஸ்நானஞ் செய்ய பலன் முழுதுஞ் சித்திக்கும். திருக்கயிலாயக்குப் புறத்தே சித்தி கிடைக்காது. மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது. அதில் யாத லுணுமன் முழி இவ்வுட சித்திகள் முற்றும்பெற்றன. இதிலே மங்களவாப ஸ்தி ஸ்வாஸ்நானம் முக்கியம். இதின்னங்கடல் முழுகுவோர் திடகாத்திர தைரிய விரியாதி இவ்வுடகாமிடமெல்லாம் பெறுவார்கள். இதன்கழ்த்திசையில் யுகிசே தாத்தமென்று ஒன்றுள்ளது. இதிலே மாசமகநாளிலே அன்பு மிக விதிப்படி முழுகுவோர் அஷ்டபோக முதலிய இவ்வுட சித்திகளெல்லாம் பெறுவார்கள். அன்றியும் வேதசிவாகமாதிரி சகல சாஸ்திரபாங்கதர்களாய உண்மைஞானத்தாற் சிவபாயசியப் பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள். திருக்கோயிலுக்குப் புறத்தே மேற்றிசையிலே மார்க்கண்டதீர்த்த மென்றொரு தீர்த்தமுள்ளது. இது சர்வபாதகங்களும் நீக்கத்தக்கது. சகலபுணங்களாலுடது திகழ்த்தக்கது. இதிலே தைமாச குருவார பூச நஷ்டத்திரபுனைவ அன்போடு விதிப்படி முழுகுவோருடையபார்வை செல்லுத்திசையிற்செல்லுமா அள்கவான்; சர்வஸ்வாக்ஷாயுங் கவருகின்றயமனு மென்றால், அநர் பெயும் பலன் முழுதும் யார்கான்சொல்லவல்லவர்கள். திருக்கோயிற் புறத்தே தென்றிசையிலே கௌதம தாசுத மென்றொரு தீர்த்த முள்ளது. இது முழுகுவோர்கு இவ்வுட சித்திகளெல்லாம் உடனேகொடுப்பது. இன்னும் யுவைபோன்ற அநேக சிவ தீர்த்தங்களித்தலத்துள்ளன. இவ்வளவென்னுந்தொடையது ஸ்நானம் முடிபாதாநிஸ்மகிமை யெய்தித்துசொல்ல நினைப்பதென்படி செய்தால்புராக முயதகாலாகித்துணாக. இத்தீர்த்தங்களெல்லாம் மேற்றொல்லாம் உலவத்துணாகவென்று எத்தினுங் களின் முழ்கினும் எண்ணியல் ஸ்நானம் இவ்வுட சித்திகளெல்லாம் கொடுக்கும். பத்தின மெய்யன் சீபாடுபடிப்பவாக்கேப்பவா இவ்வாழ்மு முற்றும்பெற்று அணுவமலவாதனை நீங்கித் திருவருட்டேசனப வாழ்வுபெறுவார்கள்.

தீர்த்தவசேடமேற்றிற்று.

களை.

* இத்தினத்திலே இத்தீர்த்தத்திலே பூச நஷ்டிஸ்வாஸ்வாமிமகாரதோற்சவாந்தமாகிய தீர்த்தோற்சவங் கொண்டருளும் வழக்கம் என்றுமுள்ளது.

† ஸ்தாஸ்புலாகம்—ஒருபாளையோற்றத்துக்கு ஒரு அவிழ்பதம்பார்த்து, எல்லாம் உதுபோலென உதெள்வதுபோல வளக்குவதோரூடம்.

மூர்த்திவிசேடம்.

சனற்குமாரனே? இனி மூர்த்திமகிமைகேட்பாயாகவென்று திருநந்தி தேவர் கூறுகின்றார். சிவ்களமாகிய பரமசிவன் ஜனனமாணப்பட்டுப்பற்புல சரீரமெடுத்துழல்கின்ற சீவ கோடிகள் எளிதிற்றிருவருள் பெற்றுய்கவென்று திருவுளங்கொண்டருளிய பெருங்கருணையினாலே, ஒளிப்பிழம்பாய் அமிர்தமய சுயம்புலிங்க ரூபரூப இச்சூதவனத்தில் ஒர் மாவிருக்கி நீழலிலேதோன்றி, வில்வம் கொன்றை மல்லிகை முல்லை முதலிய மரங்களுங்கோடிகளும் மலர் தூவிச்சூழ்ந்து மிக நொருங்க மத்தியிலேவீற்றிருந்தருளும். இங்குவந்து இசைகூம்பு மூர்த்தியை யுதுதேடன் வருணன் மார்க்கண்டன் இராமன் முதல் அநேகர் வழிபட்டுத் தங்கள் தங்கள் இஷ்டசித்திகளெல்லாம் பெற்றார்கள். இந்த அரிந்த சுயம்பு மூர்த்திக்கு மார்க்கண்டேசன், வருணேசன், அநந்தேசன், மந்திரேசன், அமிர்தசூதவனேசன், திருவுசாத்தானேசன், அமுதலங்கேசன் முதலிய அநேகருருமங்களுண்டு. முற்றும் வித்தகூடறுதல் எவர்க்கும் அசாத்தியமே. இத்திருநாமங்கள் சப்தகோடி மகாமந்திரங்கூறினு மென்மையுள்ளன. இவற்றள்ளே, மார்க்கண்டேச நாமஞ் செயித்தவாகச் சுயமையும் வெல்லும் பெருவலிபெற்று வாழ்வார்கள். வருணேச நாமஞ்செயித்தோர் சர்வலோகமுநீக்கிச் சுகமுற்று வாழ்வார்கள். அநந்தேச நாமஞ் செயித்தோர் சகலகலாவல்லவர்களாய் உண்மைஞானம் பெற்றவாழ்வார்கள். மந்திரேசநாமஞ் செயித்தோர் பூதவேதாந பிரம்மாக்கூத்தாதிக்களால் வருங்கஷ்டங்கள் முழுதும் நீங்கப்பெறுவார்கள். சூதவனேச நாமஞ்செயித்தோர் திருவருள் விராசமாகிய குளிரிழலிலிருந்து வாழ்வார்கள். திருவுசாத்தானேச நாமஞ்செயித்தோர் முத்தி முதலான சகலதிருக்களுந் தம்மைச்சேர்த்திருக்கப் பெறுவார்கள். அமிர்தலங்கேசநாமஞ் செயித்தோர் மிர்தம் நீங்கி ரித்தியானந்த வாழ்வுபெறுவார்கள்.

இத்தலத்திற் சமஷ்டிபுரமாய விளங்கும் இச்சுயம்புலிங்கமொன்றே, எல்லாத்தலங்களிலும் வேறுவேறு சுயம்புலிங்கங்களான வியஷ்டிபுரங்களாய் விளங்குகின்றது. வழிபடுகின்றமேயயன்பர்க்கு அரிந்தத் தவச்சைக்கொடுக்குஞ்செயலாலன்றியும் வெண்ணிறத்தாலும் அமிர்தவிநகமென்பதை விளக்குகின்றது. பலவாக்கூறுவதென், இந்த அமிர்தசுயம்புமூர்த்தியைப்போற்றி மந்த மூர்த்தி எவ்வுலகத் துறியில்லையென்று அக்கினியைக்கையிலேந்திச் சத்தியஞ்செய்வோம். இச்சிவபிரானே உதயகாலத்திலே மெய்யன்போடு தரிசிக்கப் பெற்றோர் உண்மைநூல்களிற்கூறுகின்ற சமஸ்ததர்மங்களுந் தம்மிடத்திலிளங்கப்பெறுவார்கள். உச்சிக்காலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் சமஸ்த இன்பங்களும்பெறுவார்கள். அர்த்தயாமகாலத்திலே தரிசிக்கப்பெற்றோர் மென்

திறவாப்பெருவாழ்வாகியபரமுத்தியைப்பெறுவார்கள். தைமீ குருவாரம்பூசகங்கித்திரம்பெள்ளமிசுடியதினத்திலேதரிசிக்கப்பெற்றோர் எவ்விதகுறையபாதகங்களும் நீங்கப்பெற்ற அகிபரிசுத்தர்களாய் கிளைத்தவெல்லாம்எளிதிற் றைக்கூடப்பெற்று கோகப்பிரசுத்தியாயவாழ்வார்கள். சைகதிரோற்சுவத்திற் பத்துநாளும் சியதியாக அன்போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பூரிசெல்லம்புத்திரச் செல்வம் பொருட்செல்லம்முதலியசெல்வத்திறப்பெல்லாம் பெற்றவாழ்ந்து தேகாந்தத்திலே சிவகதிச் செல்வராயவாழ்த்திருப்பார்கள். இச்சுதவணத்தை ப்போய்வணங்குவோமென் றெண்ணி வழிசென்றும், அங்கே மெய்யன் போடுதரிசிக்கப்பெற்றோர்பெறும்பாணப் பெறுவார்கள். இச்சிவலிங்கமூர்த்தியைக் காணப்பெற்றவர்கள் ஜெனன மாநாதி எவ்வகைத்துன்பங்களையுங் காணமாட்டார்கள் பணிந்தவர்கள் சாவாண்டங்களுநதம்மைப்பணியுயிர்நி ருப்பார்கள். களைத்தவர்கள் பிப்பியில் அண்ணபிரசுத்திரசிய சினைவகொ ள்ளார்கள்.

இம்மாதத்தி ருச்செய்யும் இக்தொண்டர்க்கே இப்பலனெல்லாம் அருள்கி ன்ருளொன்றில், இனி இவ்வருசரங்கேசனம் அனபுரி ஶரத்தினுக்கோறுயிற் றியதியாக வழிபடுவோர், திருவலகுப்பணி திருமெழுஞ்சுப்பணி திருந்தனவ னப்பணி திருமலைப்பணி சாபப்பணி தீபப்பண் ருதலியன செய்வோர், சொர்ணமுதலியவற்றாலாகிய குடங்கள் கலசங்கள் சாபக்கால் தீபக்கால் மணி முதலிய பூஜாபாத்திரங்கள் கொடுப்போர், சித்தியபூறைக்கு வேண்டியசமஸ்ததிரவியங்களும் சிறிதும் பழுதில்லாமல் கனகாராயகா காலந்தோறுங்கொ டித்துவிதிவழுவாமற்செயவித்து, அப்படியேகைரித்திகமாகியமகாரதோற்ச வாதி திருவிழாக்கள் விதிப்படி சலிஸ்தாரமாக நடத்துவோர், திருக்கோயிலி லேபமுதரிசுக்குதல் முதலியதிருப்பணிகள் மணிபொன்னு திகளாற்செய்வோ ர், சொர்ணரத்னபாணதிகள் செய்தளிப்போர், உத்தமமானபசுக்கள் வளர்த்து நாடோறும் பாட்கொடுப்போர் ருதலிய திருத்தொண்டர்க்கருளும்பலனை அளவிட்டுக்கொல்ல யார்வல்லவாகர் அருபயதலங்களைல்லாவற்றிலுமுள்ள அல்லவல்லிலங்ககநரிசிகுறிச்செய்யுஞ் சினைகிரியாதி திருத்தொண்டெல்லா ந்தரும் பலனருமுது இவ்வமுதலியச தெரிசனம் ஒன்றேகொடுத்தலிரிம் இகலோகவாழ்க்கையும் பிரமலிஷ் னுவாதியர் பாலோகவாழ்க்கையும் உரு திராதிவர் வாலோகவாழ்க்கையும் அமலோமாஷ்வாழ்க்கையும் அபிரித்தலிங்கே சர்க்கு நாடோறும் அன்போடுவிதிப்படிசெய்யும் பூசனையேகொடுத்துவிடும் இவ்வமுதலிக்கேர இகேசெய்தருளுகின்ற திருவருள்விலாசத்தியற்கைய ல் ஓரணுமாத்திரங்கு - அளவிடமுடியாதானல்முழுதுஞ்சொல்ல யார்வல்ல வர்கள். அனபனே நாம் உனக்குஇகேசெல்லியத அணுமாத்தியிற்கே டியிலொருபங்கேனுமில்லை. இகனை அன்போடுபடிப்பவர்கேட்பவர் யாவரும்

சூதவன புராணவசனம்.

முன்செய்தீவினைமுழுதும்நீங்கி இம்மையிலேபலபோகங்களும் அனுபவித்து
க்தேகாந்தத்திலே திருவடி சிழவிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

மூர்த்திவசேட்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவன நாமகாரணச்சருக்கம்

சனநகுமாரனே? இனி இத்தலம் சூதவனமீமன்னுப் பேர்பெற்ற கா
ரணங் கேட்பாயாக என்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகால
த்திலே காசிபமுனி பத்தினிகளாகிய சுத்தரு வினதையெண்ணுநிலவரும்
சற்றே தூரத்தே இத்திரனுடைய குதிரையை உண்டு மூத்தாளாகிய கத்தரு
இக்குதிரைவால் வெண்மையா கருமையா வென்று கேட்ட, வினதை வெண்
மையென்னக்கத்துருகருமையென்றார். நுப்படி இருவரும் மறபட்டும்மு
ள்ளே தேற்றவன் வென்றவளுக்கு அடிமையாய்விடுவதேபதமாகும்; இக்கு
திரையை இன்னுமொருமுறைசமீபத்திற் பார்த்துக் கூப்பிடுமென்று பிர
திஞ்ஞைசெய்துகொண்டார்கள். பின்பு கத்துரு, தன்மக்களாகிய அனந்தன்
முதலிய சர்ப்பர்களை நோக்கி நீங்கள் இத்திரன்குதிரைவாலேக்கருமையாகச்செ
ய்யுங்களென்றான். அடாதகாரியமென்று அவர்கள் மறுத்ததுகண்டு கோபித்
தான். அவருள்ளே காரக்கோடன் அவன்கருத்தின்படி அக்குதிரைவால் கரு
மையாகும்படி தான் இறுகச்சுற்றிக்கொண்டான். பின்பு கத்துரு வினதையை
அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்காட்டினான். பார்த்து நான் உனக்கு அடிமைதா
வென்று கூறி அன்றுமுதல் அக்கத்துருவக்கு அடிமைவேலே செய்துவருவா
னாயினான்.

அப்போது கத்துரு நான் பாதலலோகம் போகவேண்டும், என்மக்க
ளாகிய சர்ப்பர்களை உன்மகன் கருடன் கூடத்துவா நீ என்னைக்கூறத்து செல்
பாயாக என்றுகூற, அப்படியே வினதையும் அவன் மகன் கருடனுஞ்சுமந்து
செல்லப் பாதலத்திற்சென்ற ஆளவிலே, சர்ப்பர்கள் கருடனைப்பார்த்து இ
ருள்ள பவித்ரங்களும் பார்க்கவேண்டும்; என்னை அடிமைக்காரி மகனாகிய
எங்களைச் சுமக்குசெல்வென்றார்கள். கருடன் அதேபோல உடனே தாயை
நாக்கி இவர்கள் உன்னை அடிமைமென்றகாரணமென்னென்று கேட்ட, வி
னதை முன்னிகழ்த்ததைக்கூற, உடனே கருடன் சர்ப்பர்களை நோக்கி என்
றாய் உங்களுக்கு அடிமையாயிருத்தலை நீக்கிக்கொள்ளாநித்தம் உங்களுக்
தவதுசெய்யவேண்டுமென்றான். சர்ப்பர்கள் தேவாமிர்தம் தருவாயானால்
நிலக்கிவிடுகிறேமென்று சொல்ல உடனே கருடன் மாரக்கத்திலேசில ஆ
சரியகாரியங்கள் செய்துகொண்டு சுவர்க்கத்தையடைநதுயுத்தத்திலே இந்
ரோகிகேவர் யாவனாய்ப்பென்று சர்ப்பகோமகன் அக்கினி விம்முகொண்ட

முதலியன ஒவ்வோர்மதில்போலசக்திக்குகொண்டிருப்ப, அவற்றின் நடுவில் அக்கினிமயமான சக்காவட்டத்தினுள்ளே உடலை ஒடுக்கிக்கொண்டுசென்று தருப்பையிலுற் சூழப்பெற்றள்ள அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு புறப்பட்டான். அப்போது இரத்திரன் தடுக்கவும் வலியின்றி விட்டுவிட்ட மனமின்றி வருகிற இணைக்கத்தாற்பெற நினைந்து அக்கருடனருகேவந்து தாழ்த்த மொழிகூறிப் பசுதிருநாகரே" நீ இந்த அமிர்தத்தைச் சாப்பார்களுக்குக்கொடுக்க அவர்கள் அதையெல்லாம் வந்துதினால் உனக்கு என்ன லாபமுண்டு, தயவு செய்து என்று வேண்டிக்கொள்ளுக, கருடன் பிரதிஞ்ஞாப்படி நான் இக்கடத்தைச் சாப்பார்களுக்கு எதிரோ வைத்துவிட்டு ஒரு உபாயஞ்செய்கிறேன். அப்போது நிகழ்கிறதற்கொள்ளென்று சொல்ல, இரத்திரனும் பின்னொடர் அகாயமார்க்கமாக வரும்போது சொல்லும் வேகத்தாலும் கிறகின் காற்றினாலும் அவ்வழுதஞ்சிகறி இத்தலத்தினெல்லேழுமுவதும் பாம்பின், அவ்வமிர்தச் சூழிடுமின்றியும் அவ்விடத்தையாமிர்தம் முளைத்தெழுந்தன. தான் நினைத்தபடியேகருடன்சென்றுசாப்பார்களுக்கெதிரோ அமிர்தகடத்தை வைத்துத் தந்தாயின அடிமைசெய்யவே நீக்கிக்கொண்டு, அவர்களைநோக்கி இந்த அமிர்தம் அதிபரிசுத்தமாகதான் வைத்திருந்தெழுந்தது கசியோடுபுகியுருக ளென்ன, அப்படியே அவர்கள் ஸ்நானத்தித்தம் புறஞ்சென்றசமயம்இரத்திரன் அமிர்தகடத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்றுவிட்டான்

அமிர்தத்தவர்கள் மேலாகிருந்தும் முளைத்தெழுந்தது அசாத்தையனாவியைவதாயமாக வெளியின்றி சென்றும் சூழப்ப ப்பி கற்கின்ற மகிமை, இங்கு அவ்வாதாரத்தியாய வீற்றிருந்தருளுகின்ற ஸ்ரீமந்தினோஸ்வாஸ்வாமி திருவருளால் தென்றுண்ணை யுணாத்தவாகளாய்க், காசிபர் மார்க்கண்டர் கௌதமர் பிருகு அகலியா கர்க்கா வியாபா ககா அத்திரி குற்சகர் புகாயஞ்ஞாபாப ததுவாசர் சஞ்ஞத்தனர் சனகா சனாதனர் வருணர் சத்தி வாழதேவா கௌசிகா பராசார் கடுகோளர் புலத்தியர் வசிட்டர் முதலாக அனவிடாதமுனிவர்கள், தாங்களித்திருந்தமேருமகதராதிரி சமஸ்த சிவகேசுரத்திராகரையுமிட்டிருக்கி யுத்தலத்து வந்த அனவிலேவசித்த ற்ஞரிய சிதப்பெலா நிறைந்த சித்தசூசியாதிரிஅனமலாபமுற்றும் எளிதின் ஆரீக்கத்தக்க ராமலக துவாதிரிவிசிட்டகுணங்களோடு விளங்குவதை உற்று நோக்கி, இது யார்பனதையையும் வசிகந்ததற்கு தத்தமோத்தமஸ்தலமென்று செயலாலுநெதிரித்தா ச்சயித்து, அப்படினிவரெல்லாரும் அநாகாருப் பர்னை சாலையுண்டாக்கிக்கொண்டு ஒருகாலத்தும்இத்தலத்தை நீங்காதமனத்தோடு வசித்துஎங்குமுள்ள சிவதீர்த்தங்களைல்லாம் இத்தலத்தில் வந்துதங்குக என்று நினைத்தார்கள். அப்படியே அவ்வேலாகுகளினுமுள்ளசமஸ்தசிவதீர்த்தங்களும்தத்தலத்தின் முக்குரோசவிஸ்தார எல்லைக்குள்ளே அநேகவா விகபா,

தி நீர்நிலைகளாகவருநிறைநது தம்மிடத்துவநது தரிசித்தல்பரிசித்தல் மூழ் குதல் முதலியனச் செய்துகின்றவர்களுடைய எத்தகைய பாதகங்களையும் உடனே நீக்கி அநேக பலன்களைக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

அமிர்தத்துளியினின்றும்முளைத்த மாவிருக்கிகள் செறிந்திருத்தலால் இதற்கு அமிர்தகுதவனமென்றும் ஒருபேரையுடையது. உலகமெல்லாம் அமிர்தகுதவனமென்னுந் திவ்யநாடும் சிறப்பும் அகற்குணங்க அமிர்தலிங்கே சர்அங்கு அபித்தார்க்கு அருளுகின்ற பலவகையான இக்போக விஸ்தாரஞான மோகிப்பெருக்கத்தையும் நோக்கிவிடவே நெத்திரங்களை லலாவற்றினும் உத்தமோத்தமதாமென்று போற்றுகின்ற திவ்யஸ்தலமிதுவேயாகும். இவ்வருமைபெருமை விளங்குகின்ற இத்தலமகிமை அநிபதையமாயுள்ளது. மெய்யன்பு நீங்காத அநிதிவிபரிபக்குவசீலர்களுக்கேயல்லாமல் அந்நியர்களுக்கு எவ்வித காரணத்தாலும் இத்தலமகிமா ரகசியத்தைச் சொல்லாதேயென்று குருநாகனாகிய சுப்பிரமணியப்பெருமான எனக்கு உபதேசித்தருளினார். மிகவும் நுணுகியுணர்வுகின்ற அநியுகுபுதுகிமாணவ்யனக்கு நாமசொல்லவும் வேண்டுமா? இக்களை அனபோகி படிப்பவா கேட்பவா யாவரும் இம்மையிலே புத்திரமிதது! காரகநிதி சுலபமபத்தும் பெருவாழ்வுதேவதகாததிலே பிறந்திறவாப்பெருவாழ்வாயித்ததியானைக பாமோகியமென்று வாழ்வார்

சூதவன காமபாணசுருக்க முற்றிறம்.

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்றசருக்கம்.

— 0: —

சனஞ்ஞமாயேன' இனி அதிசேடனுபதேசமபெற்ற அரித்திரங்கேட்பாபாகவென்று திருநெத்திதேவாசுவகின்றா. திருப்பாற்படலிலே மணித்தீவிலே கலேசபாகிவிடாது நிருக்காயிரவே, தேவாமுனிவர் முகலியோர் வணங்கித் துதிமையதுகூடி ஸ்ரீதேவியுதேவி நீளாதேவிசமேதாயா வீற்றிருநருளுகின்ற விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்காளிலே ஆதிசேடன் வணங்கித்துதித்து நின்று எமபெருமானே' பிற விப்பெருகடங்குகடந்து பிறந்திறவாப்பெரு வாழ்வாகிய சித்தியானந்த பரமோசுக் கொடுப்பதாயும் வேதவேதாந்த சாஸ்திரசம்மதமாயுமுள்ள உண்மையாககம் இன்னதென்று அடியேனுக்குபதேசித்தருளவேணுகமென்று பாராததித்தான. விஷ்ணுமூர்த்தி அருளுகின்ற ப. சற்குண சம்பநவியசேடனாகிய சேடனே? சாவஞ்ஞக அவாதி அஷ்டமகந் திவ்யகுண பராபரிமுலகாரண சகிதானந்த காமல கர்விகற்ப ஆதிமதவ்யாநதமகித அநாதிசுத்திய சர்வவியாபக சமயாதீத சுயம்பிரகாச விவதத்துவாபசாநதாதி திவ்யவ வாகவாசுசிடலசுலியமய உருவாசாகாததைக்கட

த்துவதாய் வேதமுடியில்விளங்குவதாயுள்ளசதாசிவத்தை யுள்ளபடியுணர்ந்து உபாசித்து நிலைநிற்கும் உத்தமரெவரோ அவர்களே நீகேட்ட உண்மை மார்க்கம் உள்ளபடி அறிவார்கள். இது அறியாதாரெவரோ அவர்களே நரருள்ளே அதமராவாரா. ஆதலாற் சதாசிவபூசனையே விருப்பத்தை முடிப்பது. இது சத்தியம். எவர்கள் அசையாநிலையினாய் விஷயங்களிற்செல்லாது இந்திரிய நிக்கிரகஞ்ஞெய்துபராணமேற்கொண்டொழுசுவார்களோ அவர்களே முழுமச்சுக்களாவார். அசுகதர்களானால் இயன்றளவு நிவ்ரகபட்பத்தியோடுசிவபூஜாதிரியதிமேற்கொண்டொழுசுவே முறையாகும். இப்படியேதேகாந்தம் வலாவினைப்போகா எயவத்தோடு செயதுவரும் எயபபூஜாபெலத்தார் சிவஞானம்பெற்றபுகுஞால் சுத்தகாதுவித பாமுத்திபெற்றுவாய்வுவார்கள். ஆசுலாற் பமுபா சாபங்கு நதுசு சதுயானசுக பாமுத்திபெயப்பெயதற்கு முக. கியகரணம் இதுதிரிய எகநாகசுத்த சுத்த சிவஞானவாயிலாக உண்மையணாநது செய்கின்ற சிவபூஜையெயன்றிவறில்லை.

பண்ணையுணர்தலு சிவத்தூவப்பேற்றையடைத்தற்கு இடையூறுகச சரவ சீவர்களிடததும்பசு கதுவம்ஒழிவின்றிவிநித்திருக்கின்றது. இப்பசுத்துவநீக் கஞ்செய்வது பாசுபதச்சுக்கையாகும். இதுவிரஜா ஓமததோடுசெய்வதாகும் இது பன்னிருநாள லிரதரியமத்தோடுசெய்யதக்கது. இநத ஓமத்துக்கு பெரும்பாலும் பித்ததுக்கோமயமேயாகும். ௨ககோமயம் பசுக்களினின்று ம் எடுத்துக்கொள்ளுகிறநாள் ௦ அமாவாசு, பெளர்ணமி, அஷ்டமி, சதுர த்தியென்று நான்குதினமாகும். இத்தினங்களிலே, சமீபித்தநாளிற் கன் றின்றபசு, நோயுள்ளபசு, ௭குதகண்ணிப்பசு, மலட்டுப்பசு, கிழப்பசு, கன்ற றக்கப்பெற்றபசு, மலத்தின்னுமபசு ஈகிய மூலையல்லாத பசுக்களிற் கோய யம் வெளிவருஞ்மயம் நல்லத்தில் விழுமுன்பு தாமமாயிலையிலே சத்தியோ ஜாதமநதிரா ஒடுகாட்டி வாங்கி, ௨ககோமயத்தின்மேலுள்ள வழும்பை நீக்கி அதிலே வாழ்த்தாற்போகும்விட்டுஅகோரத்தாற் பிசைநதுருட்டி உலர்த்த வைத்துஉடனெடுத்து ௨சனபின்புகுதா அலுவோமக தொடங்கல்வெண்டும் கத்தியாக்கினிபுரணியிறக்கடைகெடுக்கத அக்கினி குரீயகாரதககல்லிலெடுத்த அக்கினி பூசுநிலெண்ணெறெடுத்துததற்புருட மநதிராத்தால் முன் ௨௦ ர்த்திவைத்தச கோயய கட்டத்திர பற்பவிததப போதாயன குத்திராது அபவகைசுத்திரவகளுள்ளே அவாவாககுச சொரதமாயெடுத்துக்கொள் ப்பட்டசுத்திரவிதிப்படி ௨சகமநதிராகளால் (௩௬) தத்துவரதியசுத்திடு ய்துபசுடுமயாலுமிய அகுதிகள்செயது, புதிய சிவலிங்கமொன்றை அ கேடிராதிட்டையெய்தி விதிப்படி பூஜித்து, சம்பிரமாணபோஜனாதி செய விதது, அன்றி ௨௩ நாடியாமக்களிலுப அலிலிங்கப்பசனை விஸ்தாரமாகச்செ

யது, பசுத்துவநீக்கமும் சிவத்துவப்பேறும் அருளும்படி ஒவ்வொருகாலமும் வேண்டித்துதித்து வணங்கி, இப்படியேபன்னிருநாளும் ஒமத்தோடு பூஜைசெய்து, பதினமூன்றாநாளித்தியநியதிமுடித்துக்கொண்டு பூசித்தஅச்சிவலிங்கத்தை ஆசாரியனிடத்தே உரியமுறையோடு தானஞ்செய்து, அவ்வாசாரியனோடு சுற்பிராமணபோஜனமாகேசுரபூஜை தெருநையாதிகள் சிறப்பச்செய்து இப்பாகுபததீகையை இடையூற்றி முடிப்பாயாகில் பசுத்துவநீங்கி நிர்மலவாய.

இச்செயல்முடிவிலே, இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து இந்நவிரஜா ஒம குண்டத்துள்ள விபூதியாவது சிவாநிநிஞண்டுகளிலுள்ள விபூதியாவது கையிலைவதுவகையாக மேல்புறிகொண்டு “அக்ஷிணி என்பதுமுதலிவகாண்ட மந்திரமுதல் மருபுபாபகங்களால் பூனறுமுறைஅயிமந்திரித்து “ஓம் மாபோவா, பூபோவா” ன்னுமந்திரங்களால் நோதெளித்து, அத்திருநீற்றை மூன்றுபாகமாகி ஒருபாகத்தை சாணத்தாற்சிபிலும், தற்புருடத்தால் நெற்றியிலும், அகோரத்தால் இருதயத்திலும் வயிற்றிலும் தோள்களிலும், வாமத்தால்நாய்பிலும்சத்தியோசாதத்தால் முழந்தாள்கள் கரங்களிலும் லேபனமாகப்பூசி, மற்றொருபாகத்தை சிரமுதலாக உடலெங்கும்பூசி இருமுறை ஆசமனஞ்செய்து, மற்றொருபாகத்தை சிரமுதல் ஐந்திடத்தாவது பதினறு முப்பத்திரண்டு முப்பத்தாறிடத்தாவது திரிபுண்டாமாகத்தரிப்பது முறையாகும் இச்சத்திரூப தரிப்பவரே பசுத்துவநீகப்பெறுவார்கள். இப்பாகுபததீகைமுறையும் மெய்யன்போடு விதிப்படி செய்யினும் இதற்குள்ளுயிர்போல்வதென்று பெறவேண்டிவது அவசியம்.

அதாவது 2 தக்கோததம் சிவமூல பஞ்சாக்ஷர மகாமந்திரமே. இது சப்தகோடி 437 மந்திரங்களுள்ளுச் சிறந்த மாலாதி ராஜமந்திரம். இதுவே பாசுபத தீக்பாபலனைத கருத்திரு முக்கிய காரணமாகும். சாமலமோக்ஷ சாஸகாய 2 தகமர 24 காரிருபுயகத்தில் விளங்குகின்ற இம் மகாமந்திரத்தில் ஒரு எழுத்தின் மகிண்டியேனுஞ் சொல்லவாவது நீனைக்கவாவது என்னாலும் அயனாலும் எவாவாயியாதது இம்மந்திரமேதேசிவாகமபுரானேதி காசாதிசகல சாஸத்ரி களுக்கும் தனனுள்ளே இடங்கொடுத்து வைத்துக் கொண்டு அவற்றைவிளக்கிக்காட்டுவது. இம்மந்திரமரச்சிதானத சுத்தாததுவித பரிபூரண பரமசிவம் தன்னிடத்தே அநவரதம் வீற்றிருத்தருளப்பெறுகின்றது. இது பிரணவஞ்சோகக அநெழுததாகுப. மற்றுநேதவதாமந்திரங்களாகிய உஷ்டாக்ஷராதிகள் பிரணவமுஞ் சேர்த்தேதத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன சிலமந்திரங்கள் அநதத்திலுள்ள நமாதிகள் சேராமலே தத்தம் அளவு எண்ணப்படுவன. பிரணவத்தோடு சேரந்து அநெழுத்தாயிருந்து ம் வேதசிவாகமாதிரைகொல்லாம திருவநதெழுததென்றே வபுருவ.

அளவில்லாத சிவஞானமுனிவர்கள் இத்திருவைந்தெழுத்தைப் பேணியே சிவத்துவப்பேறு பெற்றார்கள். அளவில்லாத தேவர்கள் விரும்பிய பதவிகளைப் பெற்றார்கள். இம்மகாமந்திரம் சீவகோடிகள் மலபந்தம் நீங்கி உய்தற்காகவே பரமசிவனாற் கொடுக்கப்பெற்றது. இது யாருடைய மனத்தில் நீங்காதிருக்குமோ அவர்களுக்கு வேத புராணதிகளால் அரியதவங்களினால் மூர்த்திதல தீர்த்தங்களால் யாகாதி கர்மங்களினால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில்லை. மெய்யன்போடு பூதகூட சூதாமல வேறு எவ்வித சாதனோபாயங்கள் செய்யினும், அபரது க்கபூரணபாகவாகாரமாயுள்ள சமுதா மகோத்தியைக் கடைக்கமுடியாது. இது மாவர்க்கும் உள் அபடி சிவசொருபத்தை விவாகசெய்யும் ததினதீபம், பூதுலே என்னருகாகியார் முதலிய பலரும்செபித்துய்யத்தக்க சாடலோபகார மந்திரமாயுடைய அஷ்வாத சுத்தமயமாசினால் உம முதலியபூரவாக்கங்கள் சித்தகர முதலியபாதும் வேண்டாமலும் பதே சிக்கக்கூடிய அபிபிரசுத்த சுயம்பிரகாச மகாமந்திரமாயும். இதிலே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தின் மகிமாவிஸதாரம் பிரமனாலும் என்னாலும் எம் முனிவராலும் வேத வேதாந்தங்களாலும் ஒருசிறிதேனும் உள்ளபடி யுணர்ந்துரைத்தல் அபாத்தியமே. இது சந்திருவாலுபதேசிக்கப்பெறு மல்யார் செபித்தாலும் எண்ணியகாரியம் ஒரு சிறிதும்கைகூடப்பெறாந். சந்திருவாற் பெற்றபுத்த நமோதகம சிவவேந்திரங் காரிலிருந்துசெபித்தால் நினைத்தவெல்லாம் மிகலெகுவாக உடனே கைகூடவது உத்தியம. எல்லா உயிர்களுக்கும் மனத்தாலும் சூதுலே துன்பநினையாகவாய் உத்தகன வகராயக்காமக்குறோகாதிகள் பொய்கூதல் முதலிய உமந்த சீமையுமில்லா வராயச சிதேந்திரியர் களாய்த், தம்மைவந்தடுக்கின்ற சடாக்ஸிததே மிருதத துதாவோடு செய்யுநகீசையினுடே பழுது முழுது நீங்கி ஆதாமலாபத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய மெய்ஞ்ஞானமுதலிய — தகம ததுவ குணங்களெல்லா சிறையப்பெற்றவர்களே இம்மகாமந்திரோபதே குமெய்கருகரிய ஆராய் வாவார்கள். இதுவும் திருவருட்பாபுராணவிலா உத்தமோத, உமசிவன் தலே சிற்பெற்றால் நினைத்தவைகள் மிகலெகுவது உடனே கைகூடும். அதற்குக் களாவன, ஸ்ரீகைரையம், மேரு, மருதம், இமயம், லேசாயம், சாசி, பிரயாணக, ஸ்ரீசைலம், புஷ்கரம், மல்விகாரச்சுனம், கோகானம், சிருக்கானத்தி, விருத்தாசலம், காஞ்சிபுரம், அருணகலம், சிதம்பரம், நிருவையாறு, திருவிடைமருதூர், வேதாணியம், குதாணியம், மகாராபுரிமுதலிய சுயம்புலி கங்கள், வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவஸ்தலங்களும், ஹரிசாஸ்தி உத்தமாயுளியங்களும் வில்வம் கொன்றை முதலிய சிவசாநத்திய விருகடி மூலம் கருமேயாகுமென்பகூறிய விஷ்ணுமூர்த்திபாதங்களிலே, துதிபீட டன்பலமுறைவணங்கி இப்போது அடியேற்குச்சொல்லிய எல்லாம் எனதுபதியாகியதகாரி மே பெற்றுக்கொள்ளும் விருப்பமிக்குடையென் அருளுகுவென்று பிரார்த்திக்க, விஷ்ணுமூர்த்த அப்படியே செய்வோ

மென்று அருள, அச்சேடன் மிகமகிழ்ந்து சந்தியிலுள்ள புண்ணியதீர்த்த ஸ்நானம் விசூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ் செயதுகொண்டு, தாம்பூலத்தோடு தனதுமாணிக்காத்தினைக் கோப்பா தகாணிக்கையாகவைத்துவணங்கித்துதித்து சின்றான். அவனுக்கு அக்குருமூர்த்தியாகிய விஷ்ணு பாசபதீக்ஷா திகள் விதிப்படிசெய்து அத்திருநீறு கொடுத்துத் தம்மைச் சிவமாகப்பாவித்துக்கொண்டு தமக்கு நேரே ஆதிசேடனாக ஏழிருந் செய்து அஸ்தமஸ்தகையோகாதி தீக்ஷாசமஸ்காரங்களைல்லாம் விசர்ப்பாடி செய்து திருவைநதெழுத்தை யுபதேசித்துச் சிவமயமாசகிஷார். உடனே ஆதிசேடன் தான்வேறு சிவன் வேறென்னும் பேதநீங்கி அவனே தானேயாகின்ற தத்தியாணந்தப் பெருவாழ்வு பெற்று மேலுங்குருபாதங்களில் வணங்கி, முன்சொல்லியபடி சுயம்பு லிங்கபுரையிலேமிக விருப்புற்றிருந்தான். இக்கே அன்போடு படிப்பவர் கேட்பவர்கள் இகவாழ்வு முற்றம் பெற்றுவாழ்வதோடு சற்குருவின்றிருவருள் பெற்றுப் பகத்துவ நீங்கிச் சிவத்துவப்பேறுடையார்களாய்த்தேகாதத்திலே பாமுத்தியுபெறுவார்கள்.

ஆதிசேடனுபதேசசசுருக முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே” ஹி ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சரித்திரங்கேட்பாயாக வெள்ள இருநதிதேவா கடிகின்றார். நாரஜா நம பாசபதீக்ஷாசமஸ்கா பூரிபஞ்சாஷ்டோபதேச சிவந்தவப் பேறுபெற்று அனந்தசாகரத்தரித்திய ஆதிசேடன் விஷ்ணுபாகங்களிலே மேலும் வணங்கித்துதித்து வம்பெருமானே” அடியோற்கருமிய ஆதிருவருட்பேற்றிற்கிசைய இனிச் சிவலிங்கமும் பெற்றுப் புதிதாவரும பெருட்பேறு அளித்தருள்கின்ற பிரார்த்திக்க விஷ்ணுகூறுகின்றார். மேடனே பூரியிலே சோழநாட்டிலே சூதவனமென்னும் உத்தமோத்தம சிவஸ்சலத்திலே, சர்வஸ்வர்களும் ஆயும்பொருட்டு வந்திருந்தருளுகின்ற அமிரதமய சுயம்புலிங்க மூர்த்தியைச் சிவாகம விதிப்படி புஜிப்பாயாக, அததலத்துக்குள் செல்லுநகால் அரேவில்லாத சொர்னாததிருதி பலபொருட்பெருசகோடு, வேதசிவாகமாதிக் கற்றுணர்ந்த ஆதிசைவாசனாயு, சற்பிராமணாகனாயு, காசியப் ருதலாக சிற்முலுணர்ந்து அவ்விதிப்படிசிவாவயகதிருப்பணியாதிகள் தெளிவாகவேனவித் தைக்கசகாதிரிய பரிசீலனை சாமர்த்தியத்தோடு செய்யத்தக்க லெளகீகத்தும் வல்லவர்களாகிய சாதகர்களோடு தேவகம்ரியனையும், மற்றும் பரிசுணர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு விடைவாக அசூதவனத்திற்கேற்றது, அத்தினத்திலே கேட்கதிரபிண்டாதிசெய்து உபவாசாதிந்யாதியோடு அன்மார்க்க சிவலிங்க புஜனைசெய்வாயாச. அது மமஸ்த தலங்களினுமுள்ள மமஸ்த சிவலிங்க புஜா பலனையுங்கொடுக்கும். ஆதலினால் இக்கே உனக்கு ஒரு மா

கத் சிவலிங்கந் தருகின்றோம், இசனை எககாலமும சியதியாகப் பூஜித் தி
 வருவாயாக என்று அவலிங்கத்தை ஒமாதி சமஸ்காரம் பப்பூஜித்துக்
 கொடுக்க, உடனே ஆதிசேடன் மீட்டுமவணங்கி இருகையும் விரிசேநதி
 விதிப்படி மகசி சுந்திர கிரியா விகம்ப மெல்லாம அவவாசானே காட்டத்
 தெரிந்து, அமமுறையே அமரகதலிங்க பூஜையையே செயது முடித்து,
 மேலும் ஆசானே வணங்கி எதிர்நன்று எம்பெருமானே? இந்நக ஆனமாதத
 சரலிங்க பூஜையே சகல சல சிவலிங்க பூஜாபலன முழுதூந்நக விடுமெ
 ன்ற தாங்கள், முன்கூசவனத்தில் அமுதசயம்புலங்கபூஜனை செய்வாடுன
 றதெனன்? இசுசநசேகர நீக்கியருநகவேன்று வேண்ட விஷ்டம் அவனை
 நோங்கி ஆதிசேடனே? நாம பூபெ முடி கூடிம ஏனடா சக புஜாமகினை
 வேதசிவாகமாதிரிவாஸதிரம சமேயா உவமேயாணடோரா காவ
 மாகிய பராசக விநகவழிபாடுசெய்யவேண்டியது சிவ சாஸ்திரம் உட்கே
 யாதலால் அசனை முறகூறினோம் அககாலம் சங்கபநபலவகையாகும்
 அவை யெல்லாவற்றினும் சயம்புலிங்கம் மிகவேலாம் அவை பெருவாறறி
 னும் இசுசூதவனத்து அமுத சயம்புலங்கம் அதிகமாசலால் உனனை அககே
 செல்லுக் வேன்றோம் அப்படியே நீ சென்று, திருக்கோயில் நிருபபணி கும
 பாபிலேகாதிமெல்லாம் விதிப்படி உய்த்ததந்யம் அவவரு சலங்கசனைப்
 பூஜித்து, ஒவ்வொரு வருஷந்தோறும் உணவீராயிம் விராணவருமபுகிடை
 க்கத்தக்க வினா எலங்கள் சாசனஞ்செய்து கொடுத்த, சுவாண ரத்திரபர
 ணாதிகள் பாததிரங்கள் வேண்டிய வெல்லா உணவெடுத்து, சந்திரைமிகதி
 காதிபூசனைகள் எப்போதும் நடந்துவர உடுத்து, புபராசகபூசனை செய்து
 வருகின்ற ஆதிசைவலிங்காங்கிருந்தா மா ஒவ்வொருவருக்கு சகுதியான
 மாளிகைகளும் அமைத்து, அவை யெல்லாவொன்றிலும் எல்லாப் பொருள்க
 ளும் நிறைத்துவைத்து, உரண உதினாபாண, திரிபாணம் அவாக்குக்கு
 தத்தருசெய்து, மிகுதியான வினா எலங்கம் எரிம உவை யெல்லாமும் அ
 வாகளுக்கே சாசனகாணபலமாக சாசனஞ் செய்கொடுத்த, நீயும் ஆனம
 ர்த்த மாகதலிங்கபூஜையுடைய தத்த முசக்ய உபயுக்ய புரணயுஞ் செய்க
 கொண்டு அககே திரிவிதபயாக உபபந்தகசுரமோம் முசிராசியாம்
 இருவினை யொப்பமுட்பரிபாசசுரி பாகசுர சாகசுர சரதிராணதப
 போகப பெருவாடி அபரவாய விசாபகரிய உந்நூலிக்கு அவவரு சல
 கந்தை இனி அநேச ரிஷிகர சோரகா புல்ககா உகட சிவதிகோபபெத
 வர்கள் காழும் பின்வரும் சகசர மாவச சதில் அவலிங்கபூஜை யால்
 வேண்டியநன்மையெல்ல உபயோகமுடிகரி பலவா விரிப்பதென நீ நின்று
 தாம்தியாமம் அசுசூதவனஞ் செல்லயாக எனம கூறினோ இதனை
 மெய்யனபோடு படிப்பவா கேட்பவாக உண்மையிலே சகல போரகளும
 அனுபவித்து உண்மைஞானசத்தர பாமுசதியைப் பெறுவார்கள்

ஆதிசேடன் சிவலிங்கமபெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர்கூறுகின்றார். விஷ்ணு முன்கூறியவெல்லாங்கேட்ட ஆதிசேடன் பெருமகிழ்வுற்று அன்புமீ தூரசூதவனஞ்செல்லுங்கருத்தனாய் உலகர் தனது ரூபங்கண்டஞ்சாதபடி முன்போலப் பதஞ்சலிரூபங்கொண்டு விஷ்ணுபாதங்களில்வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு அவர்கூறியபடியே அளவில்லாத சொர்ணரத்தின திரவியாதிகளோடும் அதிசைவப்பிராமணர் வைதிகப்பிராமணர் தேவகம்மியனாதியரோடும் புறப்பட்டுத்திருக்கைலாயம் முதலிய சிவஸ்தலமெல்லாநெதரிசித்தக்கொண்டு வேதாரணியத்தினின்றும் மேற்றிசைநோக்கிவருங்கால் அதிகூரத்தே ஆகாயத்தை அளாவிநிற்குஞ் சூதவனநேதோன்றக்கண்டு உடனேமிகக் ஆராமையோடு நிலத்தில்வீழ்ந்து வணங்கியெழுந்த அநேகசுபரிமித்த சருகனங்கண்டு பேராணநத்தோடு வருகின்றான். அப்படிவருங்காற் சூதவனத்துள்ளே மார்க்கண்டாதிசகல முனிவர்களுக்கும் அநேக நன்னிமித்தங்களுண்டாயின. அம்முனிவர்யாவரும் மார்க்கண்டமுனிவராசிராமத்தில் ஒருங்குகூடி இந்நிமித்தங்கள் ஏக்காலத்தில்கூட நமமில்லாவருகருநேதோன்றியகாரணம் என்னென்று யோசிக்കும்போது, முனிவர்களே? விஷ்ணுவாலுபதேசிக்கப்பெற்ற அதிபரிசுத்தனாகிய ஆதிசேடன் அமிர்தகயம்புலிங்க தெரிசனானதப் பெரும்பேற்றிற்கணியனாய் இவ்வனத்துக்கண்ணிமையில்வருகின்றான், அவன்வரவு உங்கள் அருந்தவப்பயனேயாகும்; அப்புண்ணியசீலன் வரப்பெறுதலால் அதனைக்காட்டும் உற்பாதமாக நன்னிமித்தங்கள் தோன்றினவென்று ஆகாயத்தினின்றெழுந்த அசரீரிவர்க்கைக்கேட்டு, முனிவர்யாவரும் மிகமகிழ்வுடையாய் எதிர்கொளச்செல்லுங்கால், அவர்களொதிரே ஆதிசேடனும் கூட்டத்தோடு அவருவர்க்கண்டு யாவரும் பேராணநதப்பெருங்கடலிற்படிந்தவாகளாய் வணங்க, அதற்குமுன் சேடனும்வணங்கி அன்புமிகக் உபசாரகூறி அவர்களோடு மார்க்கண்டமுனிவராசிராமத்தில் வந்து தவவிருத்திகளை விசாரித்துக்கொண்டிருந்து, சிலமுனிவரோடுசென்று மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே விதிப்படி ஸ்நானாதிசியதிகள் முடித்துக்கொண்டு அமிர்தலிங்கதரிசனத்திற பேராணநதெழுத்தச்செல்லுங்காற், தூதுக்கினிமையான ஓரோலித்திராட்சிகேட்க, ஸத்திசைநோக்கி வரவர அவ் ஸ்வாமி அக்ஷரவொலியாய்த், திவ்விய மந்திர சிவநாமகோஷமாய்க், கிளிமுதலிய பக்திகளாற் செபிக்கப்படுவனவாய்த் தோன்றநோக்கிப் பெருமகிழ்வுற்று சசமீபித்து அநேக விருஷங்கள் கொடிகள் பக்திகளின் அருஞ்செயல் நோக்கிச்சென்று, மிக உநந்தமான ஒருமாவிருக்கத்தோடு கொன்றை வில்வமுதலிய மரங்கள் செறிந்து, மேலே மல்லிகைமூல்லையாதி கொடிகள் நெருக்கமாய்ப்படாப்பெற்று, ஒரு ஆலயம்போல அவகொரு சூழல்தோன்றக்கண்டு, மி

கவிரைந்து வரும்போது, கன்றுகளோடு பலபசுக்கள் அச்சுமுலினுள்ளே போதலும் பணிதலும் வலம்வருதலுஞ் செய்யப் பலபுவிகள் திருவலகுப்பணி செய்யப் பலயானைகள் நீர்தெளிக்க மற்றும் பிரக பசுக்கள் திடான யோகா திகள் செய்யக்கண்டு, போரச்சிரியமும், போரானதமும், போன்புமுடைய னாய் எம்முனிவர்களோ இவ்வுருவமகொண்டு இப்பணிகள் செய்கின்றாரென்று துணிந்து பணிந்து கசிந்துருகுமனத்தனய, உபசாரம் பலகூறி உள்ளே புருந்து அமிர்தலிங்கத்திருவுருவங் காணப்பெற்றான். உடனே தன்வசமிழந்து பாவசமாகிச் சிவானந்தசாகரத்தழுநதிப் பலமுறை நிலமுநவணங்கி யெழுந்து, அச்சிவலிங்கத்திருமேவரியழகும், திருவருட்பொலிவும், அமிர்தமயமேயாகியவிளக்கமும், வெள்ளொளிப்பிழம்பாய் விளங்குமேன்மையும், மற்றுமற்புதங்களும், உற்றுநோக்கி அன்போ ருவமாய் அருளையேநோக்கிக்கண்ணீருங்கம்பலையும் உண்ணீரமைதோற்றம் என்று அளவிலாத் துதிபுரிந்தான். அத்தினம் தைமாசம் குருவாரம் பெராண்மைதிதி பூசநகத்திரமாயிருப்பது தெரிந்து இத்தினமல்லவா மெசரு முன்னும் சிதம்பரத்திலே ஆனந்தநடனங்காட்டியதென ஹரிகமகிழ்வுற்று, இத்தலத்தில் இகதினத்திலே இவ்வுருவமகதெரிசுறது உற்சவாதிசெய்தோ புத்திரமித்திராகளத்திராதி சகலசம்பததுக்களுடனே இம்மையிலே அநோகதிடநாத்திர தீர்க்கராயுகமான் களாய்வாழ்ந்திருந்து தேகாதத்திலே சுவர்க்காநியின்பெல்லாமனுபவித்துப் பின்பரமுத்திபெற்று வாழ்வாக்கள என்று கூறி அதன்மேற் புத்தப்பலாதிக்கொண்டு அமிர்தலிங்கேசனைப் பூசனைசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்புடன்படிப்பவர் கேட்பவர் தீவினைமுற்றும நீகசப்பெற்று இகபோகமெல்லாமெய்திப் பின் சிவாநுபூதிசெல்லவாகளாய் திருவடிநிழலிற்கலந்துவாழ்வார்கள்.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சருங்க முற்றிற்று.

ஆதிசேடன் திருப்பணிச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே இனி ஆதிசேடன் திருப்பணிசெய்தசரித்திரங்கேட்பாயாகவென்று திருநடந்தேவர் கூறுகின்றார். அமுதலிங்கபூசனை புரிந்து கொண்டிருந்த ஆதிசேடன் புறம்போந்து உடன்வந்த தேவசம்பியனைநோக்கி மயனே எம்பெருமானாகுச் சுவாணரத்திருநதிகளாலே சகல அங்கங்களுக்கு பொருந்தத் திருக்கோயில் செய்வாயெனறும் மற்றை எவ்வாறானோர்க்கு நீங்கள் இன்றுமுதற் கும்பாபிஷேகத்துக்கு வேண்டுகிறவியங்கள் முழுதூற்ற சலிஸ்தாரமாகச் சேர்ப்பீர்களாகவென்றும் அஞ்ஞாபித்தான். அவரவர்கள் அவ்வத்தொழிலிற்சென்றார்கள். பின் அவ்வாதிசேடன் செடிகொடிபுல்லாதிகளைச் சீர்த்தொழித்துப்பாலுமாயிற்றுமருதுமாயிற்றென்பதுபோல் அவைகளை அங்குள்ள பசுக்களுண்ணக்கொடுத்ததூதலத்தை ஒப்பஞ்செய்துவருங்கார்

ல் அமுதலிங்கத்திருமேனியிலே சற்றேருரியகிரணம்படவருவது தெரிந்து உடனே மிகவினாந்து அணிமையிற் குடைபிடித்து நின்று நிழல்செய்தான். அந்தநிமிஷமே தேவகம்மியன் அனந்தகோடிசூரியோதயம்போல் ஒருவிமானம் மேலமைய விதிப்படி சுவர்ணரத்தினாதிசேடன் கொப்பக்கிரகத்தை நிருமித்து, அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம், அலுகாற்பீடிகை, திருமாளிகைப்பத்திசேர்ந்து அநேகரிஷபங்கள் சிவகணங்கள் மேல்விளங்குந்திருமதினியுயர்ந்த முத்தப்பிரகாரம், இரண்டொன்று நான்கு ஐந்துபிரகாரங்கள், அங்கங்கே கோபுரங்கள் பரிவாரதேவாலயங்கள், நந்திமண்டபம் துஜஸ்தம்பபலிடங்கள், நிருத்தமண்டபம், சோபனமண்டபம், திருவிழாக்கொண்டருளும் வசந்தமண்டபம், வேதசிவாகமநி சாஸ்திரபுஸ்தகரூபத்திலே பரமசிவப்பிரதிஷ்டைசெய்து, அமிர்தலிங்கசேர்க்குப்போல வேகாலங்கடோறும் சிவத்துவிஜர்களாலே பூஜிக்கப்பெற்று நூல்பலகற்று முற்றுணர்ந்த உத்தமகுணவித்தகர்களாலே அச்சிவசாஸ்திரப்பிரசங்கஞ்செய்துவரப்பெறும்வித்தியாமண்டபம், ஆரியவேதம் அருந்தமிழ்ச்சீரியவேதமாகியவிரண்டுங் கசடாப்பயின் நேர்ச்சிறிதும்வழுவின்றி உரியசாமுடம்பண்ணும்பொருந்த அத்தியயனஞ்செய்துவரும் வேதமண்டபம், திராவிடவேதமண்டபம், யாகமண்டபம், ஆயிரக்கான்மண்டபமுதலிய சமஸ்த அங்கங்களுக்கெறைய அமுதலிங்கசிவாலயத்தைப்பூலோகசிவலோகமே என்று கூறுமபடிசெய்து, பெரியநாயகியம்மைகோயிலும் அப்படியே விஸ்தாரமாகச்செய்து, விநாயகசுப்பிரமணிய அம்பிகாசிலாவிக்கிரகங்கள், மற்றும்கௌரவதிசுண்டசுந்தர சிலாவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சோமாஸ்கந்தர்முதலிய உற்சவவிக்கிரகங்கள் முழுதும், சொர்ணரத்தினபாறைதிவாகுதிகள் முழுதும், மற்றுமயாவும்நிருமித்தஞ்செய்துமுடித்துவிட்டு, ஆதிசேடனெ திரவந்து நின்றான். அத்தேவகம்மியனிடத்து நிகழ்பிரதிசெய்து அநேகஉபசாரங்கூறி நீசெய்த அருஞ்செயல்களுக்கு உபகருமுதுங்கமாகா; யுயிலும் முறைமைநோக்கி என்னொற்றாப்படிம் இவற்றைப்பெறுவாயென்று அளிவிலாதசொர்ணரத்தின திரவியவஸ்திராபாஸுதிகள், கொடுத்தமுகிழ்வித்துப், பின் அவ்வாதிசேடன் ஆதிசேடனவராதியோர் கூடியசபையிலேகும்பாபிஷேக சுபமுகூர்த்ததினரிசெய்யஞ்செய்து, கீழ்த்திசையிலேதன்பேரால் ஒருதீர்த்தமுண்டாக்கி, அதற்கு மாரக்கண்டதீர்த்தாதிசுருக்கும் தேவகம்மியனருத்தபடித்துறையாதிகள் செய்து, மேலும் அவனைக்கொண்டேசிவத்துவிசர்க்கொல்லாருக்கும் திருக்கோலைச்சுழத்திருமாளிகைகள் செய்வித்துப், சமஸ்தபொருளுநிறைவித்துச், பதினத்திலே அவர்களை அம்மாளிகைதோறும்பிரதிஷ்டைசெய்தான் பின் சிலப்பிராமணர்களைநோக்கி இங்ஙாட்டரசனாகிய மாஜகுடாமணியென்னுஞ்சோமராஜாவுக்கு நாம் இங்குவந்துசெய்யும் நிகழ்ச்சி தெரிவித்ததைத் துவருகவெண்ணுப்ப, அவர்கள் சென்றுதெரிவிப்ப, அவ்வரசன் அவர்களோடும், அள

விலா மகிழ்ச்சியோடும், அநேக திரவியங்களோடும், அதிவினாவோடும், ஸ்ரீயங்கன் குழு அத்தலத்திலவந்து ஆதிசேடனை வணங்கி, அவனோடுஞ்சென்று, திருக்கோயிற்றிருப்பணியாதி யெல்லாமுங்கண் குளிரக்கண்டு கண்டுபேராணந்தப்பெருங்கடலிற்றினேத்து, ஆசசரியமுடையனும் இதுவோசிவலோகமென்று ஆதிசேடனைப்பலமுறைதோத்திரஞ்செய்து உபசரிப்பதானான். அவ்வரசனோடு ஆதிசேடன் அளவளாவிக்கொண்டிருந்தான்.

முன் ஏவப்பெற்ற ஏவலாளர்கள் குமபாயிஷேகத்துக்குவேண்டியதிரவியங்கள் ஒவ்வொன்றும் அமைக்கின்றார்கள். சிலர்மஞ்சட்டுவியல், அதன்பொடி, அரிசிமாப்பொடி, நெல்லமுள்ளிப்பொடி, குங்குமம், எண்ணெய்முதலியன பற்பல மிடாக்களினிறைத்துவைத்தார்கள. சிலர் அநேகம் இளங்கன்றுப்பசுக்களை வசதியான இடத்திலுட்கொடுத்து உணவுகொடுத்துப்பாதுகாத்து அப்போதப்போதுவேண்டும் பால்தயிரகொடுத்துகருவாராயினார். சிலர் பசுநெய்யைக்குடங்களிலிறைத்துவைப்பார்கள். சிலர் வாழைபலாமா முதலிய கனிகளெல்லாம் மலேமலையாக் குவிப்பார்கள். சிலர்தேன கரும்பு கற்கண்டு சர்க்கரை தேங்காயமுதலியன, சிலர் சந்தனம் பன்னீர்முதலியன, சிலர் பலவிதநெல்லக்கள அரிசி துவரை உழுந்து பயறு எள்ளமுதலியன, சிலர் வில்வம் பாகிரி புரசு மூங்கில் மா அதி வன்னி இதழ் அறுகு அரக ஆல் பலா கருங்காலி வெள்ளெருக்கு நாயுருவி சந்தனம் தேவதார அகில் நெல்லி செஞ்சந்தனமுதலியசமீத துக்கன, சிலர் தர்ப்பை நவபாண்டம் நூலமுதலியன அளவில்லாமல் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் பொனவெள்ளியாதிகளாற் பூஜாபாத்திராதிபலவகைப்பாத்திரங்களும், சொனரத்தினங்களால் லவந்தாமரை கொன்றை குமுதம்நிலோற்பலம் செங்கழுநீர் முதலியனவும், மச்சகர் மாநீரகம், மாலிகை டர்சசம் தேங்காய பூணூல் பவித்திரமகாதணிகாப்புமுதலியனவுஞ்செயவித்துச் சோதனைவைத்தார்கள் சிலர்பொன் டணி பட்டுவகைகளாற் குடைசுருட்டி சுவவட்டமுதலியவற்றையெல்லாம், வஸ்திரவகையெல்லாம், எத்தினவகையெல்லாம், திரவியங்கையெல்லாம், நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர் விபூதியைகற்பமுறைப்படியெய்துவிட்டுத் தவிர்த்து வாசனைச் சேர்த்துப் புதுமிடங்களில் நிறைத்து வெள்ளியபுதுவஸ்திரத்தால்மூடிக்கட்டிவைத்தார்கள். சிலர் கஸ்தூரி பசைக்கற்பபூரம் குங்குமப்பூ கோரோசனை புழு குழ்பூரம் தசாங்கப்பொடி ஏலம் தக்கோலம் சாதிக்காய பத்திரி லவங்கம் வால்மிளகுமுதலியவெல்லாம் நிறைத்துவைத்தார்கள். சிலர்வாழையிலை, பலவிதகாய்வகை, கிழங்குவகை, வெற்றிலைபாக்குவகை, துவர்மரங்களின்தளிர்வகை, அவற்றின் பட்டைவகை, மிர்த்தனைவகை, மணல்வகை, சிவந்தீர்த்தவகையெல்லாஞ்சோதனங்கள். இச்செயல்படி கழங்குகொண்டிருக்க, ஆதிசேடன் ஸ்ரீபிரகாராயகிசமேத ஸ்ரீஅமிர்தலிங்கேச்சந்தியில்வணங்கியெழுந்து

ந்துளம்பெருமானே இகும்பாபிஷேகங்கொண்டருளுகவென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, இரண்டாயிரகாரத்திலீசான திசையிலேசிவத்துவிஜா முன்னிலையில் மயனைக்கொண்டு ஸ்ரீபிரகநாயகி அமுதலிங்கேசா சுப்பிரமணியாதிசமஸ்தொத்திகளுக்கருந்தளித்த களிவகுண்டாதிஞ்ண்டுகள், வேதிகைகள், அஷ்டமங்கலங்கள், தசாயுதங்கள் நாம* துவாரதோரணங்கள், கூடமாசூதிகள், வேதிகைக்குரிய மாந்திரிகள், எல்லாமுமன்றைத் துவிளங்குமபடியாகக் காலேசெய்வித்து, இவைபோல முன்பு யுகவேணடிபவையெல்லாஞ்செய்துமுடித்தான

பின்பு வேதசிவாகமாத்ரிசிவசாஸ்திர பாரங்கதாகளாய மந்திரதந்திரகிரியாபாவனாதி பரிசுடலாகளாய அக்ஷரனாதி குற்றமில்லாதவாகளாய உள்ளும புறமும் பரிசுத்ததாகளாய சபத்தினிகளாகளாய சமய விசேடநிர்வாண சிவதீக்ஷாசமஸ்தா சம்பூரணர்களாயுள்ள ஆதிசைவர்களாகிய சிவத்துவிஜாக்களை ஒருங்கு கூட்டித்தடுத்தது. பசரித்து, இகும்பாபிஷேக மகாகாரியத்தை நீங்குளே வகித்தது. ததி அடியேனுக்கும் அப்பலனைத் தந்தருளுக என்று பிரார்த்தித்து, அவருள்ளே இன்னா இன்னயாக நடத்துக இன்னா இன்ன சாதகாதிசெய்க என்ப ரிமித்தான அதுவே ராஜாணுஞ்ஞாயக்ககொண்டு சிவத்துவிஜா யாரும் அகமும்பாபிஷேகத்துக்குச் செல்லுமான பொருளமுழுதும் பதினொருபக்காக வைத்து அவற்றின் சுத்திரியனபதாகிய தன்பூணுசெய்தாரகன் பின் பிராமணனுஞ் பெற்றது, தக்கிரீணயாதி பெருக்ககொடுத்தது, பெரியநாயகிக்கும் அமுதலிங்கேசாக்கும் அபிஷேகவைதேவதீபியாதி விசேஷபூணுசெய்து, வேணடிக் கோலாகிய கேவாணுஞ் பெற்று எடுத்ததுக்கொண்ட மகாகாரிய அஷ்டபந்தனும்பாபிஷேகம் சாஸ்திரிகளையுமபதியாசுமபடி விக்ஷணேசுரபூணுசெய்து பிரார்த்தித்ததுக்கொண்டு, அமுதலிங்கேசுநந்தியிலே யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்து மகாசுக்ஷரபஞ்செய்துகொண்டு, வாங்குசாந்தி பிம்ப பஸி கிராமசாத்திர மகாநிஷாம கோபாசம முறையேசெய்து, பின்பு தாவபூணினியாகவாசனம், சுற்றியாமணியபாஜனம், பத்தரணணியாகவாசனம், கிருகங்கடும் சங்கிராமம், திரிபூமம், சாந்திபூமம், சாததிபூமஞ்செய்து, தசவயூகங்களாகிய விநாயக சபபிரமணியா சுவயம்சமபா சண்டேசாகிய பஞ்சபூததிக்குக்கும், அஸ்திரதேவருக்கும், தம் வேதகாதி விசேஷபூணுசெய்து, அப்பஞ்சபூததிகளும் அஸ்திரதேவஞ்சி, ஷட்பாதிவாகனங்களிலெழுந்தருள் வந்து வில்வமாதத்தடியிலே வீற்றிருக்காளசெய்து, அம்மாதத்தடியிலே புதேவியை விதிப்படி பூஜித்தது, தலைகை, கையைச் சொண்பாத்திரத்திலெடுத்தது மேலே பட்டுவஸ்திராதிஷட்பவகைக்கொண்டு, அப்பஞ்சபூததிகளோடு மீண்டுபிரதக்ஷிணமாய ஶீர்சய்து, முடி

* துவாரதோரணம்—வாயிலிலுள்ள நிலைக்கோப்பு.

சாலையுள் வருதலாகியமிருதசங்கிரகணமும், யாகசாலையிலேசோமகும்பந்தாபிதது அம்மிததிகையை விதிப்படி பாலிகாபாத்திரங்களில்டுப் பசுப்பாலொடுகலந்த வைதானியங்களை அவற்றிறறெளித்தலாகிய அங்குராபபணமுஞ்செய்து, உச்சிவத்துவிஜா யாவரும் தங்களுக்கும் பின் அமிர்தலிங்காதிசமஸ்தமூர்த்திகளுக்கும் சொனாங்காபந்தனஞ்செய்து, அமரூர்த்திகளுக்கெல்லாம் சலிவதாரமரகப்பிரசன்னபூசனேசெய்து அங்கந்தமூர்த்திசங்கந்தியிலே, பரிமளசுத்தோதகபூரிதமாச சொனாகுமபங்குளாவாததனி அஷ்டவத்தியேசுராதிகுமபங்குளோதோபிதது, அமரூர்த்திகேசா அவலிலிங்கத்தினின்றும் கும்பத்தில வந்தருளுமபடி அனபேவடிவாய மனங்ககிசிறுருகப்பலமுறை தாழ்ந்துவேண்டி அசுரகுரிய்யாசாதிநியாக லாபமுழுதும் விதிப்படிநிகழ ஆவாகுதிசெய்து, மறறையகுமபங்குளம் அந்தத்தமூர்த்திகள நுதனமாய வந்தருளுமபடி உரியவிதிப்படி ஆவாகித்தது அக்குமபங்குளவலொன்றினும் அவவமரூர்த்திகளை விதிப்படிபூஜித்து, யாகத்திராதாநாதிசகல்தானமுஞ்செய்து சிவத்துவிஜாக்கள் குமபங்குளாவலொன்றையும் மிகவும் அருமை பெருமை தோன்ற இருகரங்களாவும் மெல்லவாக சிறிதும் அசைவன்றிச் சுவதானமாயெடுத்தது பட்டுவளசிபஞ்சுமூர்த்துள்ள சிமேம் வைத்துத் தமமுயிரினும் மிகப்பேணுதலோடு இருகைகளால் மீட்டித் துக்கொண்டு, அடியேலடிபொருத்தப்பக்கத்தேகின் புகாணத்தினாலாக நடைமலர் சுகின்று பொறுசொல்லும் படிமெல்லமெல்ல உறவன்னிப்படி யிடுவிர்த்தமண நிகழ புஷ்பத்தறைந்த பாவாடைத் தமேலேருடைத்திறவருவா யவிரா இருபக்க களிவம்சாமரைகளைய விவாமிச்சா நிமித்திகள் ஸீசாபெர், நிஷ்பங்கொடிருளை சருட்டி ஆலவட்டமுதலிய வரிசைநெருங்கு வீரமபாடுவோராகிய ராகதாநநம் மங்கலம் பாடுவோராகிய உத்தியாகம் மகாசுத்திரபாடுவோராகிய குகாநரு வரணசயாக புபாடிவாத விதவாசுளமேனினைப்புஷ்பமடைபொழிபயப்பாமண களிர்சிலா ஆசிவசனவகூடா, ௧௨1 அங்குதை சாரக உத்தரகம் சிலாபனனா சிர்சாதனக்குழுமபு லோசொனாக்கள் சிலரத்தினங்களை சிலாநெல்லகளை சிலாநெற்பொரிக்கள் சிலா பலவகைச்சுந்தத்தப்புகள் பொழியச், சிலா எதிரே அஷ்டபங்காதியாக நமஸ்கரித்ததுக்கொண்டு பின்சாட்டாதுள்ளிராமுகமாயவாச, சிலா பகாயசித்த, சூதிசைவா பலாபரியனகூட்டிப்பக துவஞ் செயதுள்ள மூரூகம் மதுவாககம்பானகம் பாநிர் பபுஷ்பா தியாகசனேசோந்த சுத்தோதபுமோர விளரிபலயாகாநாநனங்களை பல கணிகளபசுப்பால் பல அபுபவாகம் வாயசமதாமபுல ருக்வாசாதி அடிகைகவேததியங்களை அடுத்ததித்து பலவகைகொண்டு மிகச்சமீபத்திலவர, இருபக்கத்தும் வேதகோஷம் தேளிர்வகைதி தமிழவேதகோஷம் சுவஸ்திவாசனகோஷம் சிவாகமகோதவகைகெ —பயநிறம்பருபபுதிசேடன

வழம்நமகசமகாத்மகநீருத் திரகோவழம்முதலியவைவிறைந்துமுழங்கப், பஞ்சா க்ஷிரமந்திரம் பஞ்சப்பிரமசடங்ககங்கிதாமந்திராதி மந்திரசெபங்கன் பெருக, ருத்திரவீணாதிவரப்புக்கருவியெல்லாம், நாகசின்னாதிதூளைக்கருவியெல்லாம், பேரியாதி தோற்கருவியெல்லாம், சாளமாதிகஞ்சக்கருவியெல்லாம், சிவநாம கீர்த்தனாதி நிடந்துகருவியெல்லாமுழங்க; மகரிஷிகள் குழந்தைகளுடைய துதிக்க, அவர்பதநினிகள் வாழ்த்தெடுப்ப, மனங்ககிதருருத் திருத்தொண்டர்கள் ஆ னைநதபாஷ்பம பொழிந்திடுகொண்டு நெருங்கிவர இவைமுதலின்னுமளவிலா வைபவங்களோடு அங்குமப்பங்களுமுதருளியரு மகிமைமையாக கண்கள்குளிரக் கண்டு அவ்வாதிசேடன் இதுவன்றோநான்செய்த பெருதவப்பேற்றென்று கூ றி அனந்தானந்தகசுடலிற் றிலோதுவா, இராஜகுடாமணிசோடினுந் தொடர்ந துவா, ஸ்ரீயப்பி : தநிணமாக யாகசாலையின் மேலைவாசல் வழியாகசென்று ஆகாயகுத தானியவகை அடிப்பரப்பமைந் துள்ள அநந்தநதவேதிகைகளி லே அநந்தநத்குமபங்களோ சிரசினின்று மிக்கபயபகதியோடு அசைவின்றிச் சாவதானமாயிறுகிவைகது, உடனேநைவேததிகமறுபூராதியெய்து, ஒவ்வொ ரு யாகசாலையினு அப்தலிம்ஸதியாதி கலசஸ்தாபனமுஞ்செய்து, மேகரித்தி ய யாகபூஜனை தொடங்கிச் செய்துவருவாரானான்.

காலநதோய உபுண்ணியாகபஞ்சசல்விய பாவஞபிஷேகநாதிகள் செய்து, அரணிகடைநெடுதத அககினியைப் பிரதானகுண்டங்கரீற்றிப் பித்த, அதி னின்றமெடுத்தமறநதை, குண்டங்குண்டெல்லாவற்றிலுந் தாபித்து, விதிப்படி வரிசையாக ஒடிஞ்செய்வாராயினா அவ்வோமததிரவியங்களுவன சமித்து, அவிசு, பகடுய, பால், சுயிர், என்னு, தேன், வாட்டொல் எவையெல் நீவாரெல் முதலியநெல்வகை, சாமை, தினை, மூங்கிலரிசி, அவல், சததுமா, பயறு உழு நஞ் மொசுசை கடலை கோதுமை துவரை முதலய தானியவகை, கரும்பு, சர்க்கரை, வெல்லம், கீலோற்பலகிழங்கு செங்கழுநீர் தாமரை குமுதமுதலிய கிழங்கு கருணை கிழங்கு பலவன்றிகிழங்கு பூலாயகிழங்கு முதலிய கிழங்கு வகை, பல்வகைமாதூளை, பல்வகை நாரத்தை, பல்வகை எலுமிசை, பல்வ கை வாண்டி பலா மா கொடி முந்நிரி பேரீந்துமுதலியபழவகை, கற்கண்டு, அ நேகவிச அகிவிசித்தி வாக்கானவகை, அநேகவித மோதகாதிபண்ணியவ கை, வெட்டிவோ, விளாமிசசமவோ, பனிரீர், புழுக்கு, கோரோசனை, குருகும ப்பூ, கஸ்தூரி, பசுசைக்கற்பூரம், கஸ்தூரிமஞ்சள், குங்குலியம், சடாமாஞ்சி, கோஷ்டம், பட்டிப்பால், நெரியரிசிப்பால், சமுத்திரப்பசுசை, எம்மசாதிக்கா ய பத்திரி தக்கோலம் லவங்கம் வாட்மிளகு முதலிய முகவாசதாமபூலவகை, சூகிக்கொடி வெற்றிலைக்கொடி முதலய கொடிவகை, அநேக புஷ்பவகை தளிர்வகை முதலய அளவிலாததிரவியவகைகளினால் அருதிசெய்து, முடி விற்பூணுகுதியுஞ்செய்துமுடித்து, அதன்மேல் அநந்தநதப்பிரகான கும்பங்

களிலே அமுதலிங்கேசர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தூபதிபன்மவதன சோட சோபசார விஸ்தாரபூசனைசெய்து, சந்திதியினின்று ஆரியமுஞ் செந்தமிழுமாகிய உபயவேதங்களுமெடுத்தோதி, ஆசீர்வாதஞ்சொல்லி யாவருக்கும்விபூதி பிரசாதங்கொடுத்தார்கள். அன்றுமுதலிரண்டுகாலத்திலும் ஆதிசேடன் யா கசாலையுள்ளிருந்து சிவத் துவிஜர்செய்யும் பஞ்சாங்கமந்திர சங்கிதாமந்திரா திரஜேபமும், யாகசாலை அபிமுகத்திலே சிவநிக்ஷாசமஸ்காரசீலர்களிருந்து செய்யும் தேவாரதிருவாசகாதி தமிழ்வேதபாசாயணமும், அவர்களுக்குரிய ம கேசரபூஜையும், சற்பிராமணர்களுக்கு இருந்ததெய்யும் இருக்கு எஜார் சாம வேதபாராயணமும், அவர்களுக்குரிய பிராமணபோசனமும், சிவபுராணதி பாராயணங்களும், அதிவிஸ்தாரமாகப்பொலியும்படி நடத்திவந்தான். அப்படியே காலந்தோறும் மெய்யன்போடு செய்துவரும் இடையிடையே அச் சிவத்துவிஜர்கள் துதலிவம்பங்களுக்குரிய நயனோன்மீலனாகி, அஷ்டபந்தன சொர்னபந்தனாகி, விம்பசத்தியாகி சகலகிரியைகளுஞ் செய்துமுடித்துக் கும்பாபிஷேக தினத்திலும் அநிகாலையிலே யாகம் கும்பபூஜையாநியெல்லாஞ்செய்து, யாத்திராதானாகியெல்லாஞ் செய்து கும்பபங்களைச் சிவத்துவிஜர்கள் சிரமேல்வைத்துக்கொண்டு முன்னிலும் பதினமடங்கு அதிகமான உபசாரங்க னெல்லாம் பொலியப், பிரதக்ஷிணமாகத் திருக்கோயிலுள்ளே அபிமுகமாவந்து அநந்த விம்பங்குபினேதிரே அநந்தக் கும்பங்களைச் சமீபத்தில் வைத்துக், கும்பங்களினின்றும் விம்பங்குபின் பிரமாந்திரவழியாகச் சென்று இருதயகரலத்தில் அந்வரதசாநித்தியமாக வீற்றிருந்தருளவேண்டுமென்று கசினதுகசினது பிரார்த்திக்குந் தாற்பரியமுற்றமெந்த மந்திரபூர்வக நியாசாதிக்கச்செய்து, அமுதலிங்கேசாதிமூர்த்திகளிலே இருகைகளாலும் சாவதானமாகத் தூக்கியெடுத்துக் கும்பாபிஷேகஞ்செய்தார்கள். உடனே புதுவஸ்திரதாரணம் அர்ச்சனை உவேதன கற்பூரநீபாதிசெய்து விபூதிசிவபாதோதகமுதலியன ஆதிசேடன் ஸ்ரீராகுடாமணிகோழன் முதலியோர்க்குக்கொடுத்து மகிழ்வித்தார்கள். உடனே இத்தகைய மகாமங்கல மகாவைபவ மகாசாந்தி மகாகும்பாபிஷேக தெரிசுணந்தப் பெரும்பேறுபெற்ற ஆதிசேடன் அளவிடற்கரிய சிவானந்தப்பெருங்கடலின் மூழ்கி அதிவிஸ்தாரமாக மகாபிஷேகமுஞ் செயவித்து அன்றுமுதல் என்றும் அறுகாலபூஜை பிரதிதினமும் நடந்துவரும்படி நியமித்தான்.

போசனந்தாம் அச்சிவத்துவிஜர் யாவரையும் திருக்கோயிலினோரடத்தையுத்திருத்தி வணங்கி அளவிலா உபசாரங்கூறிப், பீதாம்பரசொர்னரத்தினுபரணதிரவியாதிகள் எண்ணமுடியாவண்ணங்கொடுத்து மேலும்வணங்க, மறுக்கமுடியாமையின் அங்கீகரித்து அனேக ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள். ஆதிசேடன் அன்றிரவுரிஷபத்துவய மூஷிகமயூராதிரவாகனங்களிலே ஸ்ரீபிர

துக்கொண்டு, சூரியாதிபரிவாரபூசனையுமுடித்து, அமுதலிங்க சந்நிதியிலே வடக்குமுகமாயிருந்து பிராணயாமசகலீகாணஞ்செய்து, பர்த்தியாசமனார்க்கியங்கனமைத்துப், பூதசுத்தியாதிகள் செய்து அந்தரியாகமுடித்துப் புறத்தேயும் பூஜித்தற்குவேண்டி அனுஞ்ஞெபெற்று, விதிப்படி ஐசனங்கற்பித்துச் சதா சிவமூர்த்தி ஸ்வேசனாதிமூர்த்திமான் ஆவாகனாதிசெய்து, தைலம் மாப்பொடி மஞ்சட்பொடி நெல்லிப்பொடி பஞ்சகவ்வியம் ரசபஞ்சாமிர்தம்பலபஞ்சாமிர்தம் புால் தயிர் நெய் இளவேந்திர தேன் சர்க்கரை சுருப்பஞ்சாறு எலுமிச்சை ராத்தை மாதுளை முதலிய பலவகைப்பழச்சாறு இளநீர் சந்தனஞ்குழம்பு சுகஸ்திரதாராதி வில்வோதக சுகந்தபுஷ்போதக ரத்தினோதகாதி அபிஷேகங்கள் இத்தவரிசைப்படியே செய்து, உடனே விபூதிசந்தனம் அறுகு அக்ஷதை வில்வம் அணிந்து வஸ்திராபாண புஷ்பமாலாதி திவ்வியாலங்காரஞ்செய்து தூபதீபரிவேதனவர்க்க மகாநீபாதி சோடசோபசாரங்களுஞ்செய்து சுகஸ்திரநாம வில்வார்ச்சனசெபரிவேதனாதிசெய்து பலமுறை நமஸ்கரித்தெழுந்து அஞ்சலியஸ்தனாய் நின்று திருக்கோலப்பொலிவைக் கண்கொள்ளாமற் றிரும்பாவண்ணந் தரிசித்துநின்று வாய்கொள்ளாமல் அருமைபெருமைபாராட்டிப்பன்னிருகவிகளாலே தோத்திரம்புரிந்து மேலும்பலமுறைநமஸ்கரித்துத் திருவருள்வெள்ளத்தமிழ்ந்திப் பரவசனாய் நின்றான்.

உடனே அமுதலிங்கேசர்வெளிவந்தருளி ஆதிசேடனேரிதுதித்த இத்துவாதசமஞ்சரிகேட்டு மிகமகிழ்ந்தோம். இதனை அன்போடுசொன்னவரும் கேட்டவரும் இம்மையிலே இஷ்டசாமியமுற்றும் பெற்றுவாழ்ந்திருந்துபின் பரமுத்தியும்பெறக்கடவர்கள். அஃதிருக்க, நீவேண்டியவரம்கேட்பாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தருளச், சேடன் அன்புபெருக வணங்கி எம்பெருமானே கிட்டித்தற்கரிய இத்திவ்வியதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்ற எனக்கு இதைக்காட்டிலும் பெறும்பெறென்றுண்டோ? ஆயினும் ஆஞ்ஞையின்படி அடியேன் வேண்டுவதொன்றுண்டு. அதாவது இடையரூப்பேரன்போடு இத்தலத்தில் எக்காலமும் அடியேன் வசித்திருக்கும் பெருவாழ்வுத்தந்தருளுக என்றுவேண்ட, எம்பெருமான் சேடனே நீ வேண்டியவாறு உனக்குநம்மிடத்து இடையரூப்பேரன்புபெருகுக. நாராயணனே நமதுசொருபலக்ஷணம்உள்ளபடியுணர்ந்த சிவஞானி. உனக்கு இவ்வெல்லாம்விளங்க உபதேசித்த குருவுமாயினான். அவனையடைந்து அவன்பணிசெய்தொழுதுதலேநமக்கும் பிரியமாகும். அதலால் அவனையடுத்திருந்து வாழுவாயாக. முடிவிற சுத்தாத்துவிதபரமுத்தியுந்தருவோம். நீ இங்கேவந்து நம்மை முதலில் தெரிசித்த தைமாச குருவாரபூசனத்திலே தத்தமக்கியன்றவாறு தெரிசனாதி திரவிய விஸ்தாரபூஜாதி வழிபாடுசெய்கின்றவர்கள் இரபோகமுழுதும் அறுபலித்துப் பரமுத்தியும் பெறக்கடவர்கள். இனி இத்தலத்தில் என்றும் நடந்துவரும்படி ராஜகுடாம்

ணி சோழனைச் சைத்திரோற்சவ நடத்திவரச்செய்வாயாக. நீ மகாகவியாதலால் யோகவிளக்க சூத்திரரூபமாக ஒருதூல்செய்து உன்பெயர் விளக்க அதற்குப் பாதஞ்சலமென்று பெயரிட்டு வியாகரண மகாபாஷியமும் ஒன்று செய்து இருதூல்களும் சர்வலோகபூஷணங்களாய்ச் சாக்ஷதலோகப்பிரசித்தியாய் விளங்கவைப்பாயாக என்று அனுக்கிரகித்தருளி மறைந்தருளிஞர். சேடன் மிச்ச ஆராமையோடு மேலும் பலமுறைவணங்கிச் சிவாஞ்ஞையின்படி ராஜீகுடாமணியென்னுஞ் சோழராஜாவையழைத்து விதிப்படி சைத்திரோற்சவஞ் செய்வித்துச் சிலநாள் அங்கிருந்து பிரிவாற்றுவதற்கு நினைந்திருந்தான். மறுத்தற்கஞ்சி ஒருவாறாக மீனமுழுதையும் மந்திரேசர்பாதத்தில் வைத்து விட்டுச் சென்று பாதகடலிலே தன்குருவாகிய விஷ்ணுபாதங்களிற் பன்முறைவணங்கி நீக்கத்தெவல்லாஞ்சொல்லி அவன்பணிசெய்துகொண்டிருந்தான். இதனை அன்போடு படிப்பவரும் கேட்பவரும் இம்மையிலே சகலசம்பத்தும் நிறையவாழ்ந்து சிவசாயுச்சியப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச்சருக்க முற்றிற்று.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்கம்.

சனற்குமாபனே? வருணன் சாபமோசனசரித்திரங் கேட்பாயாகவென்று நந்திதேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே வருணன் பாதலத்திருந்து ஒருயாக்குசெய்யக் கருதி அதற்குரிய பிராமணர்களை அழைத்துவரும்படி சிலதூதர்களைப்பூமிக்கு அனுப்ப, அவர்சென்று யாகத்திற்குரிய சற்பிராமணர்களை அழைப்ப, அவர்கள் நாங்கள் பாதலம்வருதல் எங்கள் சிஷ்டாசாரவி ரோதமாதலால் வரமாட்டோமென்று கூற, உடனே தூதர்கள் வந்து உள்ள பிடிசொல்லக்கேட்டு வருணன், எப்படியும் இங்கே நாம் குறித்தயாக்குசெய்ய வேண்டியது அவசியம். உபாயத்தால் அவர்களைத் தருவிக்கவேண்டுமென்று பின்வருங்கேடு தெரியாமல் ஊழ்வலியால் ஒருவஞ்சகயோசனை செய்து, தன்னிடத்துள்ள வித்துவாஹ்ருவனை யழைத்துக்கொண்டு பூமிக்குவந்து ஒரு ராஜவாசலின் சமீபத்தில் அவனையிருத்தி, இவ்வரசனிடத்துப் பொருள்விரும்பி அநேகம்பிராமணர் வருவார்கள் அவர்களை மிகுபொருள்தருவேன் என்னைச் சாத்திரவாதத்தில் வெல்லுவீர்களாயின், என்றுசொல்லியிழுத்துவென்றிகொண்டெடலிற்றள்ளிவிடுவாயென்று ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றான். அவ்வருணன் சொற்படி அவ்வித்துவான் ககோளர்முதலிய அநேகம் பிராமணேத்தமர்களைச் சாஸ்திரவாதத்தில் வென்று அப்படியே செய்தான். உடனே அவர்களை வருணன் தூதர்களாற் பிலத்துவாரவழியாகத் தருவித்து எண்ணிய யாகத்தை முடித்துச் சாஸ்திரவாதத்தில் எங்களைவெல்லும்வரை நீங்கள் இங்கேதானிருக்கவேண்டுமெனத் தடுத்து இருத்திவிட்டான்.

பின் ககோளமுனிவர் புத்திரராகிய அஷ்டாவக்கிரமுனிவர் தெரிந்து, மிகுபதைப்பினராய்ப் பாதலஞ்சென்று, ஒரு சொல்லளவிலேயே வருணன் முதல் யாரையும்வென்று, பிதாமுதலிய பிராமணர்கள் யாவரையும் பூமிக்கு அனுப்பிவிட்டு, வருணனை நோக்கி அடாபாதகா? இத்தகாத காரியஞ்செய்த நீ அறிவுமுற்றமிழந்து பைத்தியகாரனாவதுமன்றிக் குஷ்டரோகியுமாகக்கடவாயென்று சபித்தனர். உடனே வருணன் அறிவகெட்டு முருகோகியாய்வருந்துவதை, அவன்பத்திலீ மந்திரிமுதலியோர்கண்டு சகிக்கலாற்றாது துக்கிப்பாராயினார். அப்போது அவன் பூருவபுண்ணிய மேலீட்டினால் விருபாக்ஷமுனிவர் அங்குவந்தனர். வரவெதிர்க்கண்டும் வணக்கமுதலிய யாதாமின்றி வருணனாரிந்தான். பத்தினிமுதலானோர் அம்முனிவரை வணங்கிநின்றும், முன்னிகழ்ச்சிமுற்றுத்தெரிவித்து, வந்ததுக்கமுழுதுந் தீர்த்தருள்கவென்று அவர் பாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு நமஸ்கரித்தபடியே நிலத்திற்கிடந்தார்கள். முனிவர் அதுகண்டு மிகஇரக்கங்கொண்டு அவர்களைநோக்கி உங்கன்பதியாகிய வருணன் செய்தபாதகமோ மிகப்பெரிது, அன்றியும்சபித்த அஷ்டாவக்கிரமுனிவர்வாக்கோ அதனினும்மிகப்பெரிது, ஆதலால் அவர்சாபத்தைத் தக்க பிராயச்சித்தமின்றி நமதுவலியால்நீக்கமுடியாது; பிராயச்சித்தமும்இவனே கெய்யவேண்டும்; இவனே அறிவுமுற்றங்கெட்டிருக்கிறான்; அதுவும்பூமியிலே உத்தமோத்தம சிவகேசுத்திரத்திலே செய்தாற்றான் பிரயோசனமாகுமென்றுகூறித், தமது திருக்கரத்தை அவ்வருணன்சிரசில்வைத்தனர். உடனே அறிவுமுற்றம்பெற்று அம்முனிசிரோஷ்டர் பாதங்களில் விழுந்துபலமுறைவணங்கி, உபகரணமுழுதுங்கொண்டு பூஜித்துப்பாதோதகம்உள்ளும்புறம்புங்கொண்டு துதித்துநின்றான். முனிவர் கிருபைகூர்ந்து அவனுக்கு விபூதியாழி சிவசின்னங்களை வகித்துக்கொள்ளுதற்குரிய ஆற்றலெக்கொடுத்து, விதிப்படி விபூதிருத்திராக்ஷதாரணஞ்செய்வித்து, ஸ்ரீசிவபூலபஞ்சாக்ஷரோபதேசமுஞ் செய்வித்து நீலரத்தினமயமான சிவலிங்கமொன்று பிரதிஷ்டையாதி செய்துகொடுத்து, இதனை உன் ஆயுள்வரையும் இடையறுதுவிதிப்படிபூசித்து வருவாயாகவென்று ஆக்ஞாபித்தனர். உடனே வருணன் அப்பெரும்பெறெல்லாந்தனக்குளரிது கிடைத்தமைநோக்கி மேலும்மேலும் அன்புபெருக அம்முனிவர்சநிதியிலேயே, மந்திரதந்திரகிரியாபாவனைகள் முற்றும்சிவாகமவிதிப்படி அவர்காட்ட, அவ்வான்மார்த்தபூசனைசெய்து, குருபூஜையும் நேரிலே செய்து, ரத்தினாதிபாதகாணிக்கைகொடுத்துவணங்கிநின்றான். முனிவர் அவனைநோக்கிவருணனை நீசாபநீக்கத்துக்குரிய பிராயச்சித்தம்பூமியிலே உத்தமசிவஸ்தலத்திலே செய்யவேண்டியது அவசியம், அத்தலம் குதவனசிவகேசுத்திரமே, அது காவிரியின்றெற்கே வேதாரணியத்துக்குமேற்கிரண்டியோசனையிலுள்ளது. அத்தலத்திலே அநவரதாந்ரித்தியராய்வீற்றிருந்தருளிகின்ற அமுதலிங்கேசரை அன்போடுபூசித்து, அங்கே உன்போல் ஒரு சிவலிங்கப்

பிரதிஷ்டைசெய்து, சிவயாகமுஞ்செய்வாயாக. இவ்வகையாவஞ் செய்வாயாகில் அஷ்டாவக்கிரமுனிசாபம்நீங்கிவிடும் என்றுகூறி அவ்விருபாக்முனிவர் அங்குநின்றனஞ் சென்றனர். உடனே வருணன்பாதலத்திலுள்ள ஒருபிலத்துவாரத்தின்வழியாகப் பத்தினிசகிதனய் அளவிலாத திரவியபரிவார புரோகிதவர்க்கத்தோடு மேலெழுந்துவந்தான். அவன்எழுந்துதோன்றிய இடம்அமிர்தலிங்கசிவாலயத்தின், தெற்கிலுள்ள கௌதமதீர்த்தமே. அத்தடாகத்திலே மனைபரிவாரதியோடெழுந்த வருணன் நியதிகன்முடித்துச்சென்று கோபுரம்பணிந்து கோயிலுட்புகுந்து ஸ்ரீபெரியநாயகி ஸ்ரீஅமுதலிங்கேசர் திருவுருவங்காணப்பெற்று அன்புமீதூர அடிக்கடி பணிந்தெழுந்து பூஜோபகரணமுழுதுங்கொண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையாகிய அத்தினத்திலேசலிஸ்தாரமாகப் பூசித்துத்துதித்துத்தினந்தோறும் இந்நியதியோடு அங்குவசித்திருந்து கௌதமதீர்த்தக் கரையிலே சாலகோலிவிதிப்படி வேள்வியுஞ்செய்து பல்திருப்பணியாதிகள் செய்து எதிராமாண்டு மாசிமாசம் பெளர்ணிமையிலே அமிர்தலிங்கேசபூசை முடித்து அங்குள்ள பெரியோரையும் பணிந்து சாபமோசனமாகும்படி அருளுக என்றுவேண்ட, அப்பெரியோர்வருணனே நீஎப்போது இங்குவந்து அமுதலிங்கக்காணப்பெற்றாயோ, அப்போதே உண்ணைப்பீடித்த சாபமுதலிய சமஸ்ததீமையும் நீங்கி விட்டனவென்றார்கள். அந்தநிமிஷமே அசரீரிவாக்காலும் எம்பெருமான் அப்படியே அதுக்கிசித்து வருணனே நீ நிர்மலஞுவிட்டாய் இனி நீ எண்ணியவெல்லாம் பெற்றுவாழ்ந்திருந்து தேகாந்தியத்திலே நமதுபாமுத்தியும்பெறுக என்றுதிருவாய்ம் லர்ந்தருளக்கேட்டு, ஆனந்தமேலீட்டினால் ஆடிப்பாடி அளவிலாதது திருமூ, அவ்வமுதலிங்கேசருக்கு மேற்கிலுள்ள மார்க்கண்டதாபிதலிங்கத்துக்குத்தெற்கில் அணிமையில் ஒருசிவலிங்கம் தன்பேராற் பிரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து அமுதலிங்கேசனைமீண்டும்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் பாதலம் போய் இடையருச் சிவசிந்தையோடிருந்தான்.

அவ்வருணனைவிட்டுநீங்கிய சாபவினையானது, மிகப்பயங்கரமான ஒருவடிவமாய் அஷ்டாவக்கிரமுனிவரை வந்து நெருங்க, உடனே அவர் உண்மைதெரிந்து, எக்கொடும்பாதகமும் தனது எல்லெபுகுந்தளவே நீக்குவது உத்தமோத்தம சூதவனமல்லவாவென்றெண்ணி வந்து ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீரணிந்து பஞ்சாக்ஷரம் முறையே செபித்து அமுதேசனையடுத்து வணங்கிப்பூசித்து, மேல்பக்கம் ஓர் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து முன் நெருங்கிவந்த பயங்கரரூபம் முன்னரேநீங்கப்பெற்று எம்பெருமானருட்பெருமை நினைந்து அங்கேயே அமர்ந்திருந்தார். இதனை யன்போடு படிப்பவர்கேட்பவர் இகபோகமுற்றும் பெற்று வாழ்ந்திருந்து முடிவிற்பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

வருணன் சாபமோசனச்சருக்க முற்றிற்று.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்.

சனற்குமாரனே? மார்க்கண்ட சரித்திரம் கேட்பாயாகவென்று திருநந்திதேவர் கூறுகின்றார். பூமியிலே திருவெண்காடென்னும் ஒருசிலசேஷத்திரம் மிகமேலதாய் விளங்குகின்றது. அது நமது குருபரம்பரையில் ஒருபாலருபகுருமணி வந்தவதரித்தற்குரிய அரும்பெருந்தவம் புரிந்துள்ளது என்று கூறும் அவ்வளவிலே சனற்குமாரமுனிவர் எழுந்துவணங்கி எப்பெருமானே நமது குருபரம்பரையிலே பாலகுருமணி யென்றதுயார்? அக்குருமணி அதலத்தில் அவதரித்தகாரணம் யாது? இச்சரித்திரத்தை முன்பு திருவாய்மலர்ந்தருளி அதனமேல் எடுத்துக்கொண்ட சரித்திரம் திருவாய்மலர்ந்தருளும்படி பிரார்த்திக்கின்றனென்றுவேண்டி, அதுகேட்ட திருநந்திதேவர் வாய் சனற்குமாரனே? நமதுபரமாசாரிய மூர்த்தியாகியகல்லாலங்கழலில் வீற்றிருந்தருளுகின்ற சிவபெருமான், சிவாகமங்கள் இருபத்தெட்டினுள்ளே, சிறந்த ரௌரவாகமத்திலே, அதன்சாரமான பாபவிமோசனபடலத்திலே சாரார்த்சாரமான பன்னிரண்டு சுலோகம் உள்ளன, அவை சிவஞானபோதமென்னுந் திவ்யநாமத்தால் விளங்குமென்றருளித், தீக்ஷாசமஸ்காரபரிபூர்த்தியோடு அவற்றின் அரும்பொருளெல்லாம் விளக்கி யுபதேசித்தருளினார்; அப்படியே நாம்உனக்கு உபதேசித்தோம்; நீ சத்தியஞான தரிசனக்குபதேசித்தாய்; அவன் பாஞ்சோதிக்குபதேசித்தான். இதனாலே நாம் திருக்கயிலாயபரம சிவகுருபரம்பரையினமாயினேம். இத்திருக்கயிலாய பரம்பரை பூவுலகிலும் பரம்பியோங்குக என்று எம்பிரான் நிருவுளங்கொண்டருளினன்போலும்; இங்கிசுழ்ச்சியில்வாறிருக்க.

பூமியிலே, நடுநாட்டிலே, திருப்பெண்ணைகடமென்னும் உத்தமசிலசேஷத்திரத்திலே, பெருஞ்சிறப்புலாய்ந்த பரம்பரைச்சைவவேளாளர்சூலத்திலே சற்குணங்களெல்லாம் அமையப்பெற்றசிவநியமா நுட்டானப் பெருஞ்செல்வராகிய, அச்சுதர்க்களப்பாளரென்பவர், தமக்கு நெடுங்காலமாகப் புத்திரப்பேறின்மையால் அதனை விரும்பித்தமதுகுலகுருவாகிய திருத்துறைமூர் அருணந்திசிவாசாரியரை அடுத்திதொகுசி அவர்சொற்படியே அதற்குரியதவந்தான முதலியபற்பலசெய்தும்சாத்தியப்படாமல், மீட்டும் ஆசாரியரை அடுத்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர்யோசித்துத் தமிழ்வேதமாகிய தேவாரத்திருமுறையை விதிப்படி பேரன்பினராய்ப்பூசித்து, இத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்துக என்று ஞஞ்ஞாபிக்க, உடனே அச்சுதர்க்களப்பாளர் அன்புமிதூரப்பிரார்த்தனையோடு அத்திருமுறையிலேகயிறுசாத்தினார். உடனே அருணந்திசிவாசாரியர், அக்கயிறுசாத்திய இடத்தைவகிர்ந்து முன்னொன்றும் பின்னொன்றுமாக இரண்டு வடுகளைஎடுத்து முன்வட்டின் ஈற்றிற்கொடங்கிப் பின்வட்டின்முதலில் முடிந்திருக்கும் திருப்பாசரம் “ பேயடையாபிரிவெய்தும்பின்னையினே

மார்க்கண்டேயச்சுருக்கம்.

உள்ளநினை, வாயினவேவரம்பெறுவரையுற வேண்டாவொன்றும், வேயன தோளுமைபங்கன் வெண்காட்டுமுகுளநீர், தோய்வினையாவர் தம்மைத் தோயாவாந்தீவினையே.' என்றிருக்கக் கண்டு, மிகுந்தஆனந்தத்தோடு அச் சுதர்களப்பாளரை நோக்கிக் களப்பாளனே உனக்குச்சற்புத்திரபாக்கியம் நிச்சயமாகஉண்டு; நீ இப்பொழுதே திருவெண்காட்டை அடைவாயாகவென்று ஆஞ்ஞாபித்தார். அதுசிறமேற்கொண்டு களப்பாளர்தம்பத்தினியோடும் அளவிலாத்திரவியத்தோடும் அங்குச்சென்று விதிப்படி தினந்தோறும் சோமசூரியாக்கினி நாமமுகுளங்களிலும் ஸ்நானஞ்செய்து சுவேதவனேசருக்கு விசேஷபூசை செய்வித்துச்செய்தபாதிசிவகைங்கரியங்களும் மிகுதியாகச்செய்து அத்தலத்தைநீங்காதுவசித்துவந்தார்.

சுவேதவனேசர் ஒருநாள் அவர்கனவிறேன்றி, அன்பனே நீசெய்துவருகின்ற விசேஷ பூஜாதி சிவநியமகைங்கரியங்களுக்கு மிகமகிழ்ந்தோம், இவ்வருந்தவத்துக்கு நீ விரும்பியதை உடனே தருவதே முறையாகும், ஆயினும் கர்மவசத்தால் இப்பிறப்பில் உனக்குப் புத்திரனில்லையாதலால், நீ செய்திருந்தவம் பழுதாகாவண்ணம் இனிவரும்பிறப்பில் அதற்கென்று ஒரு தவமும்செய்யாமலே சற்புத்திரபாக்கியந்தருவோமென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, உடனே களப்பாளர் எம்பெருமானே? பல்லாயிரங்கோடி சீவருள்ளே ஏழையாகிய எனக்குப் புத்திரனில்லாமையால் உலகத்துக்கு ஓரணுவும் பழுதில்லை எண்ணியபடி அருளாமையால் ஒருசிறிதுங்கவலையுமில்லை; ஆனால்இச்சமயம் ஒருவிண்ணப்பங்கேட்டருளவேண்டிப் பிரார்த்திக்கின்றேன், அரிப்பிரமேந்திராதி பிபிலிகாந்தமானசமஸ்தசீவர்களும் தங்கள் பிள்ளைகளே. அங்ஙனமாகவும் வள்ளிநாயகி தெய்வநாயகிக்குப்பதியாகிய குமாரநாயகப்பிள்ளையிடத்து மிக்கவாஞ்சைகொண்டு இடைவிட்டகலாமல் மத்தியில்வைத்துச் சீராட்டுகின்றீர்கள். அத்தகையகுமாரநாயகனே சீகாழியில்வந்தவதரித்தருளியபூர்ஞான சம்பந்தப்பெருவாழ்வின் திருவாக்கும், ஒன்றுக்கும்பற்றாத பழுத்தநாயினுங்க டைப்பட்டஎளியேன்மூலமாகப்பொய்யாய் முடிவதோவென்னும் பெருங்கவலையேஎன்னுள்ள முழுதுக்குடிக்கொண்டுவருத்துகின்றதென்று மிகமெலிந்துவணங்கினார். உடனே உலகர்க்கு அவரண்புகாட்ட இவ்விதம் நடத்தருளிய சுவேதவனேசர், அன்பனே? நீவிரும்பியபடி உனக்குச் சற்புத்திரபாக்கியம் இச்சமயமே கிடைக்கின்றது. அப்பிள்ளையின் மகிமைமுழுதும் நமதுசொல்லளவினுமகப்படுவதென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைந்தருளினார்.

உடனே விழித்தெழுந்த அச்சுதர்களப்பாளர் மிகுமகிழ்வினராய்த், தமக்குரிய நித்தியசியமநெறிநின்றொழுதுவாராயினார். அந்நாளில் ஓர்நாள் உலகெல்லாமுய்யவும், சுத்தாத்வைதசித்தாந்தசைவமார்க்கம் தலையெடுத்தோங்கவும், அதற்குரிய இத்திருக்கைலாயபரம்பரை இனிப்பூமியிலே பரந்துவிளங்கவும், வேதசிவாகமசாரசிவஞானபோதாதி சைவசித்தாந்த சாத்திரங்கள்

எம்மொழியினுஞ்சிறந்த செம்மொழியாகிய தமிழ்மொழியில்வந்து தெளிவாய் வழங்கவும், அச்சுதர்களப்பாளரும் பத்தினியாரும்புரிந்த அருந்தவப்பயன் பெறவும், திருவருளே ஒரு ஒளிப்பிழம்பாய்ச் செய்வச்சுவடிவா யவதரித்திடக்கண்டு, இருவரும் அளவிலாப்பேரின்பசாகரத்தழூந்தி, எம்பிரான் வந்து சொப்பனத்தருளிய திருவருளானினைந்துநினைந்துருகி, அவ்வருளே இவ்வருவாய் வந்ததென்று துணிந்து, எடுத்தினைத்து உச்சிமோந்து உவகையிற்றினைத்தார். அத்திருவெண்காட்டிலுள்ளார் ஞாவரும் தாங்களே அப்புத்திரப்பேறுபெற்றவர்களாகத் திருவவதாரத்திருவிழாக்கொண்டாடினார்கள், பல்லாழிகாஸம் இண்டயருது அருந்தவம்புரியினும் கிட்டாஒருபொருளே நமது கைப்பொருளாய்தென்றுளமகிழ்த்துவகையிற்றினைத்த பிதாமாதாக்களிருவரும் சாதகர்மாதிகள்செய்து ரத்திரபாணதியணித்து தம்முயிரினுக்குயிராய்ப்பேணி வளர்த்துவருவாராயினார். அவர்கள்அச்சிரத்தினத்தைச் சீவரத்தினமாகக்கொண்டு நாளொருவண்ணம் பொழுதொருமேனியாக அடிக்கடி வேறுவேறு அலங்காராதிசெய்து தம்முயிரினும்பெரிதாய்ப்பேணிவரும்அருமைபெருமைகள் எவராலும் இத்தன்மையவென்று கூறுவதரிதே. இப்பெருஞ்சிறப்புவாய்ந்த புத்திரரத்தினத்தைக்காணப்பெற்ற பெரியோர் யாரும் ஸூரீநானசம்பந்தப்பெருவாழ்வே நிக்கிரகஞ்சிறிதுமின்றி அநுக்கிரகமாத் திரமேசெய்தற்கு இப்பாலருபங்கொண்டுவந்ததன்றி வேறில்லையென்று துணிந்து பலவாறுதுதித்தார்கள். அச்சுதர்களப்பாளர் இப்பாலருபருமணிக்குச் சுவேதவனேசர் திருவருளாற் கிடைத்தமையாற் சுவேதவனப்பெருமாள் என்று நாமகரணஞ்செய்து மேலும் சிலநாள் அங்கிருந்து நீங்காவிடைபெற்று மனையொடும் சேய்மணியோடும் பெண்ணாகடம்வந்தனர்.

அங்குவந்தபின் அச்சேய்மணியின் ருய்மாமனார் தமக்கு வேறுபிள்ளையிலலாமையால், தங்கைபிள்ளையாகிய சுவேதவனப்பெருமாளையே தமக்கும் பிள்ளையார்கொண்டு பாராட்டுங்கருத்தினராய் வந்து, அத்தெய்வச்சுகமணியோடு தங்கையையும் மைத்துனரையும் அழைத்துக்கொண்டு தமதூராகிய திருவெண்ணையல்லூர்க்குச் செல்வாராயினார். அங்குள்ளார் அவ்வாறு தெரிந்து திருவருளின்பெருமைநினைந்து மாடமெலாம் வீதியெலாம் அலங்காரவகையெலாஞ்செய்து எதிர்கொண்டிபணிந்துபுகழ்த்துகொண்டாட, அப்பாலருமணியைக்கொண்டெடுக்கின்றமாமனார் சர்வாலங்காரமுநிறைந்த தமது மாளிகையுள்ளே சுமங்கலிகள் மணிநீராஞ்சனம்வளைப்பச் சென்று திவ்யரத்தினமஞ்சத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளவைத்தார். அச்சுகமணிஅங்குச்செய்த பாலல்லாதிவைபவமும் மாமனார் முதலியோர் அன்புமேம்படப் பேணி வளர்த்த அருமைபெருமையும் இப்படியென்றுஎவ்மனோரால் இசைப்பரிது. இப்படி வளர்த்துவருநாளில் வார்த்தைபேசக்கூடிய பருவங்கடந்தும் மழலை

மொழிகூடப்பேசாதிருத்தல்கண்டு, களப்பாளர்முதலியோர் மிக அருமையிற்
 கிடைத்த இவ்வொருபுத்திரரத்தினமும் ஊமையாய்விடுமோவென்று என்
 ணமிக்கிருந்நார்கள். இரண்டுவயசுரிதைநடத்து. ஒருநாள் அசுரேயமணிமற்
 றைச்சிறுவர்களோடு விதியிற்சென்று மேனியொழிதிசையெல்லாம் விளங்கவி
 ளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சனற்குமாரனே? அசுரமயம்பொதியுமலையில் அ
 கஸ்தியரைநீண்டு இவ்வுடவார்த்தைகன்பேசிக்கொண்டிருந்து வருதற்காக உ
 ன்சிவ்யப்பிரசிவ்யனாகிய பாஞ்சோதிபுரணிவன், வெண்மணிவிமானத்தேறி
 புத்திருக்கையினின்றும் ஓகாசமார்க்கமாகச்செல்வாருயினான். அப்படிச்
 செல்லுங்கால் அத்திருவெண்ணையால் ஷார்வீதியிலே திசையெல்லாம்விளங்க
 விளையாடுகின்ற மேயமணியிறைளிப்பிழம்புதன்மேற்பட்டவளவிலே, அவ்
 விமானம் அப்பாந்தெல்லாது தன்னுலிட்டது. உடனே உள்ளிருந்த பாஞ்
 சோதிபுரணிவன் நாம் தீனைத்தபடி எவ்விடத்திற் தடையின்றிச்செல்வதுகின்ற
 இததெய்வவிமானம், இவ்விடத்தே தடைப்பட்டக்காரணம் என்னென்றுகரு
 தி, வானெலாநகினை யெல்லாம்பார்த்துக்காரணத்தெரியாமற், பின்பு கேட்க
 பூரோககிப் புரியையப் பார்த்துமளவில் அவ்விமானத்தினிழல் மேனியிற்பொ
 ருந்த அத்தெய்வ சிவவீற்றிருப்பதுகண்டு, இச்சு நமதுவிமானத்தைப்பி
 ணித்திழுக்கின்ற அன்புவடந்தான் மேனியின் புரித்திடத்தியாக விமானத்
 தைச்சூழ்கின்றதென்று வியந்துகொண்டாடி, விமானத்தோடுகழேவந்தார்.
 மற்று சிவவாயாவரும் விமானத்தோடு கண்வெறுவாயைமுடிக்க ஒன்றுமு
 ண்நாது வெருண்டோடிடாருகார். அவ்வொருநாள்பொலிப்பிழம்பாய் இன்
 பப்பொலிபுகாட்டி வீற்றிருக்கின்ற அசுமணிசாயல் முதலிய எல்லாவற்றா
 லும் தன்னொசிரியனாகிய சத்தியஞான தரிசனியோல் இருப்பக்கண்டு மிகமங்
 பூச்சிக்கொண்டு எடுத்தினைத்துச்சமோதன்வந்தருவிரந்த ஸ்ரீராமம் விபூதிதா
 மனம்முதலியனசெயலித்தது, தன் ஷசான்போலிருப்பதால் அவன்மெய்யே
 யாகமெய்கண்டானென்று நாமகாணஞ்செய்து, சத்தியோர்ப்பாணதீக்கூர்வீ
 ஸ்ரீஸுதி சிவசமஸ்கார சுவத்துவாபிவியகதிப் பெரும்பேறெல்லாமளித்துச்,
 சிவஞானபோதமுற்றும் எலிஸ்தாரமாக அபதேசித்து, அன்பனே? இதனை
 நீதரிழ்மொழிபெயர்த்து வார்த்திகமகபுரையுஞ் செய்வாயாக என்று ஆஞ்ஞா
 பித்துத், தனிச்சுவலிட்டு செல்லுதற்காற்றாமையால், அணிமையிலே கோ
 யில்கொண்டு சிவாருபியாய்ச் சுயம்புவாய வீற்றிருந்தருளுகின்ற பொல்லாப
 பிள்ளையா சந்தியுடைந்து, பணிந்துதுதித்து எம்பெருமானே? இச்சிறுவ
 ன்தங்கள் அடைக்கலமாகின்றான், இவ்ஹங்குக்காமிகாநிவாதுளரந்தமானு
 ருபத்தெட்டாகம்களு முபதேசித்தருளுடவென்று பிரார்த்தித்து, இனி
 யொருபிறப்பிற்செல்லாப்பிள்ளையாரைப் பொல்லாப்பிள்ளையார் பக்கத்திரு
 த்திலிட்டு, அப்பாஞ்சோதிபுரணிவன் தன்விமானத்தேறிச்சென்று நன். பி
 ன்பு பிள்ளையார்மெய்கண்டநாமவ்மலமாமணியை அணிமையிலழைத்து ஆத

ரித்து அருள்வெள்ளத்தமிழ்த்தி ஆகமப்பொருண்முழுதும் வான்முறைவிரித்து உவமான உதாரண வினாவிடையாதிநிகழ உபதேசித்தஞ்ஞவாராயினர்.

அப்பொழுது அக்கோயிலின்புறத்துள்ள தடாகத்தில் நீர்கொள்ளவந்தா ளொருத்தி, கோயிலிலுள்ளே சத்தங்கேட்பதென்னென்று புறத்தே தூரத்தே எதிர்வந்துநன்று, பின்னோமாத்திரம் இருப்பதும் லோகாதீதமான அரும் பெருங்கேள்விகள்கேட்பதுந்தெரிந்து, இப்பின்னையை உண்மையென்று விசனரித்த பிதாமாதாபுதலியோர் இவ்வற்புதத்தெரிந்திலர்போலுமென்று வினாந்துகொன்று, உங்கள் பின்னோ பின்னோயார்கோயிலுள்ளே அளவிலா அற்புதவார்த்தை பேசுகின்றதேஎன்றார். என்றசொல்லுமுடியுமுன் களப்பாளர்முதலியோர் மிகுவினாது கோயில்வாயிலுக்கு நேரே புறத்தே வரும்போதே தங்கள் பின்னோயாய்வின்றுவரும் அத்தியற்புத அநிமதூரநூனமொழிகள்கேட்கப்பெற்று, அளவிலாமகிழ்வொடுகோயிலுட்கொள்ளார். உடனே குருசிஷ்யரிருவர்பேச்சும் நீங்கிவிட்டது. ஆகமுழுதுமுபதேசித்துமுடிந்ததோ, அது கேட்டற்குரிய சிவசமஸ்காராதிசூரம்பெருதார் பக்கத்துநூற்சொல்லப்படாதென்னும் விதிபற்றியோ, அகமாதிரிசமஸ்தசிவசாஸ்திரமும் இவனுள் தந்திறெளிவாய்விளங்குக என்று ஒருசொல்லால் அஞ்ஞாபித்துமுடிந்ததோ. வேறுயாதோ. இன்னதென்றுணர்த்தக்கூதன்று. தாம் உட்புகுநதவளவிலே பேச்சொழிந்தமைகண்டுகளப்பாளர், இதுதிருவருளையென்று துணிந்து பொல்லாப்பின்னோயார் திருவடிகளிலே பலமுறைவணங்கித்துதித்துநின்று எம்பெருமானே? திருச்சந்தியிலின்றி முதலில்வாய்திறப்பதில்லையென்று எண்ணி அவதரித்த நாட்டொடங்கி மெனனமாயிருந்த இக்குருமணியினருமைபெருமை கிறிதுமுணராத எமதரியாலமையை நீக்கியருளியதிருவருளினியல்பை என்னென்று சொல்வதென்று பலமுறைதுதித்துத் தமது புத்தியுத்தினத்தையெடுத்துமாம்போடணைத்துக்கிமோததுள்ளங்குளிரந்து தந்தோளில்வைத்துக்கொண்டு, பத்தினியார் சுற்றத்தார் அப்பதியிலுள்ளார்யாவரும் பேரானந்தப்பெருங்கடல் போலச்சூழ்ந்துவரச்சென்று, தம்மனையின்கண்ணே திவ்யரத்தினசயனத்தில் வீற்றிருந்தருளவைத்து அன்புமிதூரப் பலமுறைவணங்கினார். சூழ்ந்துவந்தாடெல்லாரும்வணங்கினார்கள். சான்றோனென்பது கேட்டறியவேண்டாது நேரிலறிந்து ஈன்றபொழுதிலும் பேருவகைவாரியிப்படிந்துநிற்கும் அன்னையார் இதுவன்றோ நக்குலமெல்லாம் பல்லாழிகாலம் பரிந்துபுரிந்த அருந்தவப்பயனென்றெடுத்தணைத்து இன்பமிதூர அன்புரிமை பாராட்டி ஆனந்தபாவசராயினர்.

இப்படிக்குருநாளில் அப்பதியிலுள்ளார்பலரும் இவ்வற்புதங்களையிற்று வரும் அயற்பதியார் சுற்றத்தார்பலரும் தினந்தோறும் அங்குவந்து மெய்கண்டமணியின் இளந்திருக்கோலத்திருவருட்பொலிவுகாணப்பெற்று, அந்த நிமிஷமே தத்தமக்குமுன்னுள்ள எவ்விதகஷ்டங்களுநீங்கி இஷ்டசித்திகள்

முழுதும்பெற்றுவாழ்வாராயினார். பரமசிவனே பொருளென்றுள்ளபடியுணர்ந்துள்ளநுணிந்த தீவிரதரசத்திரிபாதத்துத்தமர்களாகிய மனவாசகங்கடந்தார்முதலியோர்கேள்வியுற்று வந்துதரிசிக்கப்பெற்று வீசுணைமாத்திரையே தற்போத பிழ்ந்து சூழ்ந்து திருவடிபற்றி வணங்கிப்ப அம்மெய்கண்டமணி ஒப்புயர்விகந்த உத்தமோத்தம தீவிரதரபரிபாகம்மோகவி உரியதீவ்ஷாசமஸ்காரபூலசிவத்துவாபிவிழத்திப்பேறளித்து, ஸ்ரீராமனுரைப்படி தரிழிலமொழி பெயர்த்தருளிய சிவஞானபோதத்தை வார்த்துப்பொழிப்புகழோடு உபதேசித்துத் தினந்தோறும் அவ்வடியர்பணிந்துகூடி நடுநாயகமணியாயவீற்றிருந்து லோகப்பிரசித்தியாயவிளங்குகின்றது.

அப்போது திருத்தொழில் அருணநதிசிவாராயரிடத்தே சிவாகாமிதிசிவாஸ்திரபாடங்கேட்டுச் சிவசுரநியடைத்து சிவஞானவேடையுடையராய, அது அவ்வாசாரியராற்கிடைக்கப்பெறாமல் வருந்துகின்றமாத்ரைக்கர்சிலர் இம்மெய்கண்டகுமணியின்மகிமைகேட்டு உயருவது தரிசிக்கப்பெற்று மனவாசகங்கடந்தார்முதலிய முன்னையோர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்று அவரோடுகொடுத்து யாவரும் சிவமயமாய அக்குமணியைசூழ்தந்தார்கள். பின்பு அருணநதிசிவாராயர் தம்மாணைக்கர்சிலர் வெண்ணெயநல்லூர் சென்றதும் மீண்டுவாராமையுந்தெரிந்து அழைத்துவரும்படி பின்னுஞ்சில மாணைக்கையனுப்ப, அவர்சொஞ்சென்று தரிசிக்கப்பெற்று அவ்வாருயினார். பின்னுஞ்சிலர் சில நக மாணைக்கர்யாவரையுமனுப்பிவிட்டு அருணநதிசிவாராயர் தனிதசையாய இத்தெனனை ஆசரியம் நடந்து அருளால் சிவ்யனாகிய உணப்பாளன் பெற்ற ஒருசிறுவன் இன்னும் குட்டைமொழிதானும் நிரம்பப்பெற்றிலான், இவன் என்னசாஸ்திரபரிச்சீலனமுடையானென்று, நம்மிடத்தே சாஸ்திரமுழுது முணர்த்தமாணைக்கர்யாவருஞ்சென்று மீண்டுவாராவழி பெற்றமைந்தனா, நன்று நன்று இதுகலியின் பெருமையேயென்று பெருமிதங்கொண்டு, பின்நம்மாணைக்கர் சிவாஸ்திரமுற்றுமுணர்த்தல்லாகளல்லவா, அச்சிறுவனிடத்தில் வதுந்தகளுக்குவேண்டிய நன்மைப்பாடில்லாவிட்டால் அங்கிருப்பார்களா? நாம் கோர்போய்ச் தெரிந்துவருவோமென்பார், ஆனால் நமது சிவ்யன் புதுவதுகையி ஸ்ரீ சிறுவனை நாம் வலியப்போய்கின்றகாண்பது நம்பெருமைக்கு அடுத்ததல்லவேயென்பார், இவ்வாறு இருபாற்பட்டவா தாடியமனம் திருவெண்ணெயநல்லூர்க்கு செல்லும்படி ஒருவாறு துணியப்பெற்று முன்னே கட்டிச் சிபோர்ப்பல்லக்குமுதலிய பாடிவரினையோடுசெல்லத் தொடங்குகால் ஏறியிருந்தசிவிகை கொடிமுற்றிந்தது. புத்தகங்கடம் அச்சொடிந்தது. பெருங்காற்றருதகுடைசுருட்டியாதி சிதைந்தன இவையெல்லாங்கண்டும் ஆகும்வலத்தாற்றிருவருள்செலுத்துதால் தனித்துப்பாதுகைமேற்செல்லவாராயினர். அவையுருமிழ்தெறித்தன. ஆத்மசுருவிமுற்றுங்கழன்று பரிசுத்தமாயத்தனித்தே சிவத்தோடு இரண்டறக்கலந்தின்புறமெ

ன்று சிவசாஸ்திரங்கூறும் அதிரிசியத்தைத் திரிசியமாகக்காட்டினுற்போல
மேற்கூறியசிவிகையாகியெல்லாப்பொருளுநீங்கின. பின்பாதசாரியாகத்தி
ருவெண்ணெய்நல்லூர்சென்று மெய்கண்டபால்குருமணி வீற்றிருந்தருநி
ன்ற திருமாளிகையின் புறத்தேவநதுலாவிக்கொண்டுநின்றார்.

அப்படிநிற்குங்கால் வயசுமுதிர்ந்தபெரியோர்பார் சிவ ஏனப்போத புள்
சகக கையினாய் அதன் அரும்பொருண்முழுதுகட்கள் வியாலுண்டு அதுமய
மாயப்பிறதோக்கினுநி சூழ்ந்திருப்ப, அப்பொருள்வீரீச்சுருளுமெய்கண்டகு
ருமணி எடுக்காமாய்த் திருமுகம் பூரியையோக்க வீற்றிருப்பதுகண்டார். நா
ம் உட்புகுநதால் இச்சிவவன் நமக்கொராதனநதநதபுபசரியான், இருக்கைவி
ட்டெழுபுமாட்டான்; இருந்தபடியோரஞ்சலிதானுஞ்செய்யான், நமதுசெய
லால் நம்கிஷ்ட புத்தூரஞ்ஞயவநத இச்சிவவனெனினோ நாம்வலியப்போயவிற்பது
மம்பெருமைந்கிப்பதல்ல, அந்ந் இவனிடத்துள்ள கட்கெதரியுமவேண்டு
மென்று பவவாயுயோசித்து, ஒருவாயுதுணிந்து, அயலில் ஒர்காரியநிமித்தம்
அவ்விடத்துலாவாவார்போலுலாவினார்; அச்சமயம் அம்மெய்கண்டகுருமணி
யால் ஆணவமலத்தியல்பெய்துணர்த்தப்படுகின்றதுதெரிநதார்; இதுதான்
நல்லசமயம் இச்சிவவன் நமது ஒருகொல்லிலைப்பட்டுவிடுவானென்றுவநதா
ர்; அச்செருக்கொடுசென்றார், ஆணவமலமென்பதுயாது அதனிலக்கணமெ
ன்னையென்று உரப்பியதொனியொடுக்கேட்டார், அச்சொல் திருச்செவியிற்
புகுதலும் அம்மெய்கண்டபால்குருமணி, முன்போல்புரியையோக்கியே சி
றிதுநேரிருநது, பின்பு தன்பார்வை அவ்வருணநிறேவ்விழும்படி சிமிர்ந்து
பார்த்து இப்படியே இருக்குமென்று திருவாயமலாதருளிற்ற. முன்கருவிக
ள்முற்றுநகழ்ந்தும் சிறிதுசேவந்திருநத ஆணவவல்லுநீர்க்கப்பெற்று உட
னேதன்சென்னி திருவடியிற்பொருதவிழுநதார், எழுச்சார், பலமுறைபணி
நதார், எம்பெருமானே? எவகுருநதார்? எதாயே? எம்மிதையா? திருவ
டிக்கபசாரமிதைத்ததிவீணே மேன்யாது செய்கேன் புகுகாயேன். எழையேற்
கொருபற்றுமில்லாமைகண்டு இரங்கி எளியேனையுயயக்கொண்டருளவெளிவ
நது திருவருட்பொலிவகாட்டிசெகொலுலீதரிருநதருநம் அருமையறியாதே,
அநதோ அடிகளை திரிவதும் அபசார மிழைத்து அருநகற்காணானேனே இ
னையென்செய்கேன், என்செய்கேன் அண்ணாறோ? “பொறுப்பரன்றேபெரி
யோர் சிறுநாயகடம்பொய்யினையே” புழுத்தநாயினுங்கடைப்பட்ட அறிவி
லாசநியேன் அறியாதுபுரிந்த அபசாரம்பொறுத்தடிமைக்கொண்டருளுநி
யோ அண்ணாறோ அண்ணாலோவென்றலறி நமஸ்கரித்தபடியே திருவடி
யைப் பற்றிசெகொண்டுகிடநதார். எண்ணையகுறைநது திரியுஞ்சருங்கிக்கெடு
கின்றதீபம், அச்சமயம் கடர்விட்டுரிகப்பிரகாசித்துக்கெடுவதுபோல், ஆண
வமலவலிமுற்றுவ கெடுகின்ற சமயம் தலையெடுப்போடு மேற்கண்ட கேள்
விகேட்டு, அக்குருமணியின்பார்வைமாதிரத்தே அம்மலவலிமுற்றுவகெ

டப்பெற்றுத், திருவடிபைப் பற்றிக்கொண்டெழுந்து கிடந்து வருகதுகின்ற அச்சிஷ்டயசிகாமணியைத், தமது அருமைத்திருக்கரத்தாற்றாக்கியெடுத்துத் திருவடிருட்டி, அஸ்தமஸ்தக சய்யோகாதி சத்தியோ கிரீவாணதீநிபாசமஸ் காரசிவத்துவாபிலியக்திப் பெரும்பேறுமுற்றமுளித்துச், சிவஞானபோத ரூபதேசித்து, இதற்கு முன்வந்து பேறுபெற்றிடையறாது குழந்திருக்கும் நார்பத்தென்மருக்குடேவியை முதன்மாணக்கராயிருக்கும் பெரும்பேறுங் கொடுத்தருளப் பெற்றவாழ்தார். மையாருடன்கூடது தலைமைபெற்று விடையறாது குருசரிநாதிசிவாருபுதி ப்பெருஞ்செல்வராய் வாழுகின்ற அவ்வருணநிதிசிவாசாரியர், தமதுகுருமணியிடத்திற் கேட்டுணர்ந்த சிவஞானபோதத்தில், அழ்ந்துவிரிசுகிடமின்ற அரிய ஈண்பொருளுெலாம் விளையுங், சாஸ்திரரூபமாய் சிவஞானசத்தியாருளன்றொரு தெருணாலும், தோத்திரரூபமாய் அருபாஸிரூபச்சென்னை ஒரு அருணாலுமாயுருளி, அவ்விருநூல்களையும் தமதுகுருமணியின் ஸ்ரீபாதங்களின் சமர்ப்பணஞ் செய்து, உடனுறையும் பெரும்பேற்றுந்நவப்புற்றுவாழ்வாராயினார். பின்பு இவரிடத்தேமறைஞான சம்பந்தசிவாசாரியரும் அவரிடத்தே உமாபதிசிவாசாரியரும் வந்தடைந்து இவர்பெற்ற பெரும்பேறுமுற்றும் பெற்றுமாய்த் தார்கள். நமது திருக்கைளைய பரம்பரைக் குருசக்திகளாய் வந்தபடியால் இந்நூல்வரும் கந்தானகுரவொன்று லோகப்பிரசித்தியாயவடிகப்பெற்றார்கள். பின் உமாபதிசிவாசாரியர் வழிவந்தபரம்பரைக்குருசக்திகள் அடிகமுண்டு; விரிப்பிற் பெருகும் அமைக.

இத் துணைப்பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த மெய்கண்டகுருமணி வந்தவதார்க்கும் பெருநயமுடைய அத்திருவெண்மட்டிற் கணிவாயி லுள்ள திருக்கடத்திரிலே, மார்க்கண்டே முனிவர் தேசநாயகம் மீப்பித்தென்து வந்தனைகொண்டிருக்காததால் மாற்றிகொள்ளக் கூடுதல், எனையருகு சிவலிங்கபுனை செய்வாராயினர். எண்ணியபடியே அக்காலஸ்திரியே தன்னைப்பிடிக்கொருங்கிய மானை, எம்பெருமான் உலகத்தி னின்றும் வெளிவந்து உதைத்தருளித், சுகரேசுரத்தியாபுனிதாப்பெற்று, முன்புதன்மேல் கொருங்கிய மனுடைய கோபாக்கினியினாலே தன்மேடனி ஏற்றே சுருடையுற்றிருப்பது கோக்கி, எம்பெருமானே இச்சுனையும் மாற்றியருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, அன்பினே கூலிரிக்குத்தெற்கே மூன்றுயோனையிலுள்ள குதவனத்திலே மேற்றினையில் ஒத்தீர்த்தம் இருக்கிறது; அகிலேஷுக்குள்ளும் உன்மேனியிலுள்ள சுருமையும் போய்மேலும் திவ்யதேனுகம் உண்டாமாதலால், அத்தீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து அத்தலத்திற்குயம்புவாயுள்ள அமுதலிங்கசரி னாதிசெய்துகொண்டு அங்கேயே வசிப்பாயாக, இனி யமன் எக்காலத்தும் உன்பக்கத்தும்வரமாட்டான், அத்தீர்த்தம் உன்பேரால் லோகப்பிரசித்தியாய்விளங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, அவ்விலங்கத்துள்ளே மறைந்தருளினார்.

உடனே மாககணடமுனிவர் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்று, சூதவனத்தில் அத்தீர்த்தத்தில் ஒருமுறை முழுகிமேலெழுந்தவனவிலே, கருமைமுற்றும் நீங்கி மேனிமிகப்பிரகாசிக்கப்பெற்று, வந்துகோயிலுட்புகுந்து சந்தியிடைந்து அமுதலிங்கதிலயரூபத்தரிசிக்கப்பெற்றுப்பெருமகிழ்வுற்று, அன்புபெருக முன்புநின்றபலமுறைபணிந்து திவ்வியவாக்கியங்களுற்றோத்திரஞ்செய்துநிற்ப, எம்பிரானெழுந்தருளி அன்பனே? நீகூறும் அருகதுகிகேட்டுமகிழ்ந்தோம் நீவேண்டும்வரம்யாதென்றருள, பார்த்தகண்டர் மேலுமபணிந்து எம்பெருமானே “சிவ” என்னும் இரண்டெழுத்தும் இஷ்டகாமியமுற்றுவகொடுத்தருள, ஞ்சீவரத்தினமாமென்று வேதசீவாகமங்களுக்கும் உண்மையுணரார்சிவர்; அடியேனங்கள் கூன்றிருவடியன்றி யெய்தையுஞ் சிறிதும் பொருளெனமதித்திலேம்; இதுரிசியம்; ஆயினும் ஒருகாற்புத்திபேதித்து அபசாரஞ்செய்திடினும், இவர் அறியாசிறியனொன்றிரங்கிப் பொறுத்தருளவேண்டிமென்றுபிரார்த்தித்தார். அப்படியேஅருக, அன்பனே? நீமுகியமேலெத்தீர்த்தம் உன்போல் விளங்குவதோடு, வந்துமுற்குமீவார் இஷ்டகாமியமுற்றும்பெறவழங்குவதாக, இன்னமும்நீவேண்டியதைக்கேளென்று ஆஞ்ஞாபித்தருள, எம்பெருமானே இருவடியில்லைத்த அன்பு எக்காலத்தும் அடியோங்குள்ள எள்தைவிட்டு நீங்காதிருக்கவேண்டும்; அன்றியும் என்பெயர்த்தீர்த்தத்தில்புகுஞ்சீவரயாவரும் உயயும்படி இப்பொழுதருளியவாம் எக்காலத்தும் இலெபெற்றிருக்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்திப்ப, அப்படியேஅருகஎன்றருளிவிட்டு மலங்கடறுகின்றார். அன்பிற்பெரியஅருகதவா “சிறுவ” எனக்கொண்டென்றவேண்டாது உருபயவேண்டிப்போபகாரத்திலே ஒருகதவை யொகின்ற உன்பெருகதனைமேலாககிரிகமகிழ்ந்தோம், இப்போபகாரம் எல்லாவற்றிலுமுங்கியதருமம். எவ்வித உயிரகளுக்கும் மனவாக்குக்காயகளுல் ஒருசிறிதும்இருமுற்றபாங்காப்பது சீயன்முத்தரிலக்கணமென்று சிவாஸ்திரகூறுமாசொல் இப்போபகாரமே பெரித்தென்பது சொல்லும்வேண்டிமா, உயிரக ஒருகதை சொல்லோவாகேள்; முன்னொருகாலத்திலே, தேவப்பிரியன் என்றொருபிராமண்ணுக்கும் விஷ்ணுவாகும் கடவுதவாதத்திலே, தேவப்பிரியன் பரோபகாரமே முகியதருமம். அதுசெயப்பவனிடத்தே பரமசிவன் பேருவகையெதென்றுகூற, விஷ்ணு நன்றுநன்று எதவுலகில் யாவர் தன்காரியமன்றிப் பிறர்காரியஞ்செய்வார்; இருக்கட்டும். பரமசிவன் அவரிடத்தில் மகிழ்ச்சிக்கொண்டு ஆவதென்னை? தனக்கல்லாதகாரியம் அறிவிலார்க்கு யவாரன்றிவேறில்லை. தேவரமுனிவர்முதலியாவருஞ்செய்யும் அருகதவமெல்லாம் அவரவரன்மைகுறித்தன்றி வேறுண்டோ? என்றுகூறத்தேவப்பிரியன் நல்லதுதங்களைமுதலியபெருத்தேவரெல்லாம் உடோ - துரத்தியுடற்றிய விஷத்தைப்பரமசிவனுண்டதும் அவர்பொருட்டேயென்றீர்களோ? தாங்களதன்பின் அவராஞ்ஞையின்படி கடல்கடைந்து தேவர்க்கமுதலித்ததும் தங்கள்பொருட்டென்பீர்களோ? அகஸ்தி

யர் இமயமலையிலே பரமசிவதிருக்கல்யாணமகோற்சவ திவ்யதெரிசுனத்தையும்விட்டுப் பொத்தியமாமலையிற்போயிருந்து பூமியைச்சமன்செய்ததும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? உபமன்னியபகவான் தங்கள் அம்மலியாகிய கிருஷ்ணருக்குத்திருவடிசூட்டிச் சிவதிக்காசமஸ்காரராதிரெய்தருளியதும் அவர் பொருட்டென்பீர்களோ? திருமுறைகண்டசோழர் மலூர்திகண்டசோழர் சிபிச்சக்கரவர்த்திமுதலியு அருட்பெருஞ்செல்வர் அருஞ்செயலெல்லாம் அவரவர் பொருட்டென்பீர்களோ? எனறுநன்று. இன்னும்சேவரமுனிவர் முதலியோர் அநேகர் செய்த பரோபகாரச்செயலெல்லாதெரிந்திலீர்களோ? ஆனால் இது என்னுள்ளக்குறிப்பறியக் கூறியதாகவே நினைக்கின்றேன்; அதுஎப்படியாயினுமாகுபரோபகாரமே எல்லாவற்றினுமுக்கியதருமமென்பது எவ்வாற்றானும் நிச்சயமேயாகுமென்றான். அன்பனே? உனிப்பரோபகாரமேன்மையை விரிப்பானேன் என்றருளி எம்பிரான் அமுதலிங்கத்துன்மறைநதருளினார். மார்க்கண்டமுனிவர் தமக்கு அமுதலிங்கேசர் எவரிவந்தருளியஅருமை பெருமையை நினைந்துருகி, அச்சயம்புழுந்திச்சு மேற்றிசையிலே கோயிலுள்ளே தன்போல் ஒருசிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து வழிபட்டு அத்தலத்தைவிட்டுநீகாது வசித்துவருவாராயினானென்றருளிய திருநகர்தேவரைச் சனற்குமாரர் வணங்கி எம்பெருமானே? அத்தியற்புத்திருவருள்விராசத்துத்தமரீத்திரம் தங்கள் திருவாக்கினுற் கேட்கப்பெற்றேன். பெரும்பாக்கியமுற்றேன். இதுவரையிலும் சூதவனேசர் அமுதலிங்கேசர் என்றருளிய நாமகாரணந்தெரித்ததுபோலமந்திரோசரென்ற நாமகாரணமுந்தெரித்தருளுகவென்று பிரார்த்திப்ப, நகர்தேவர் அன்பனே? அப்படியே செயலோம். இச்சரித்திரமுற்றும் அன்போடுபடிப்பவர் கேட்பவர் இச்சிப்பவர் சாதகஞ்செய்வோர்யாவரும், அளவிலாப்பெருஞ்செல்வங்களும்நன்மணப்பேறும் சர்புத்திரபாக்கியங்களும் ஆயுள்விருத்தியுமுதலிய இகவாழ்வுமுழுதும்பெற்றுச் சற்கருவின் திருவருளுக்கமுற்று, முறையே சுத்தாத்துவைத சித்தாந்தவைப்பெருநெறிபற்றித் திருவடிநீழலிலிரண்டறக்கலந்துவாரும் பாழுத்திப்பெருவாழ்வும் பெறுவார்கள்.

மார்க்கண்டேயர் சருக்கமுற்றிற்று.

இராமன் மந்திரோபதேசச் சருக்கம்

சனற்குமாரனே? நீ கேட்டபடி மந்திரோ நாமகாரணத்தை ராமசரித்திரத்தாற் றெரிவிக்கின்றோம் கேட்பாயாகவென்று திருநகர்தேவர் கூறுகின்றார். முன்னொருகாலத்திலே, தன்னொடு போர்செயலாற்றாது புறங்கொடுத்தோடிய அசுரர்களைத் தூரத்திக்குகொண்டுசென்ற விஷ்ணு, அவ்வசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் ஆச்சிரமத்திற்கென்று, அவர்பத்தினி அபாயங்கொடுக்க அடைக்கலம்புடுத்து மறைந்திருப்பதுதெரிந்து சென்று, தடுத்த அப்பத்தினி கொள்

ப்பவதியென்றறிந்தும் பின்வரும் பெருங்கேட்டைச்சிறிதும் சினையாது சக்
கராயுத்தத்தாற் கொன்று பின் அசுரர் யாவரையும் கொன்றுசென்றார். புறம்
போயிருந்த பிருகுமுனிவர் அங்குவந்து உண்மைதெரிந்து இப்பெரும்பாத
கஞ்செய்த விஷ்ணு அளவிலாப்பிறப்பெலாம் பிறந்துழலக்கடவனென்றுசபி
த்தார். அதுதெரிந்துவிஷ்ணு இடையறாது சிவலிங்கபூசனை செய்துகொண்
டேயிருந்து சிவாதுக்கிரகத்தால் அப்பிருகுமுனியேயிரங்கி ஆநேகமென்ப
சொழிநது பத்துப்பிறப்பு யமைகவென்றாஞ்ஞாபெய்யப்பெற்று இனி எம்
முயற்சியெய்யிலும் நம்மால் இதைக்கடக்கமுடியாது; ஆனால் செயல்வகை
யால் நன்மையுள்ளேதீமையும் தீமையுள்ளேநன்மையும் விளையுமென்பது
தெரியவந்தது. அதாவது நாம் சாதுசனாசுநீணூர்த்தம் பாவிக்களாகிய அசுர
ரைக்கொல்லாத சொடாகிய நன்மையுள்ளே சாபமாகியவீரணைநிடைத்தது.
அத்தவீரணைப்போகும்அனுபவிக்ஷ+செல் லும்பிறப்பிலேநுஷ்டந்தள்ளாகியராவ
ணதிராசுதசம்மார நன்மைவாய்ப்பதாக்கத்தெரிகிறது; பெரியர்கோபம் மு
டிவில் நன்மையுடையருமென்பதைப், பிருகுசாபத்தாற்கிடைத்த இப்பிறவி
யே விரங்கியதென்றிவ்வாறு பலபுய்யோகித்து, அயோத்யிமாநகரிலே தசா
தமகாராஜாசெய்துவந்த அளவில்லாததானதர்ம தவவித்யாகாதி புண்ணிய
ப்பிரயோசனமே யுருவாய வந்ததென்குறிப்புத்திராஜ்யவந்த ராமநாமந்தரிக்க
ப்பெற்று, வசிஷ்டாபிடத்தீத கற்பனவெல்லாகந்திறுப்ப, பாதலேக்ஷாமண
சத்துருக்கரோடு பிதாமாதாக்கள் மகிழ்வுறவாழுநாளிலே, விசுவாமித்திரர்
வேண்டுகோளின்படி லெஷி மணிகளோடுசென்று தாடகாவதஞ்செய்து, மி
துலைசென்று சந்தாகலியாணமுடித்து, மீண்டுஅயோத்திவந்துசின் னொருநகிரு
நதுயின்பு, பிதாவாக்கிய பரிபாலனசிலஞய்க் காட்டிற்செல்லத்தொடங்குந
காற், பிரிவாற்றாது லெக்ஷாமணனும் சீதையும் உடன்வாசசென்று, அகஸ்
தியமுனிவரைவணங்கி எம்பெருமானே? இப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங்
கடத்தற்குரிய உபாயம் இதுவென்றருளி, அடியேனை அவ்வழியில் சிறுத்
தியருளவேண்டுமென்பபிரார்த்திப்ப, அகஸ்தியர்அன்பேன? நீயோலோக
சுஷிகளுகின்றாய், உனக்குமூர்த்தியருளுவோ அறிவுமுதிர்ந்த வசிஷ்டாருகின்
ருன், உன்மாதலே அறிவாற்சிறந்த சுகளுகின்றான், சகலசான்றிரபா
சங்கதனை சூரியனுடையவாசித்ததில் வந்தநீஅறியாதவிஷயம் யாதிருக்கின்
றது, உனக்குஉபதேசிப்பதில் நமக்குமிகுவிருப்பமுண்டென்றுகூறுகின்றார்.

ராகவ? சமுசாரசாகரங்கடந்து திருவருட்கையேறிப் பேரின்பவாழ்வு
பெறுதற்கு, வருணாசுரியமாதிகளிலேசிறிதுநதவருது உண்மைநெறியிலுறை
த்துநிற்கும் ஞானசீலர்களாலே பூசித்தற்குரிய நாயகன், வேதசிவாகமாதிக
ளாலே சபையித்துணர்ந்து நசனே அரிப்பிரமேநதிராதி யாவராலும் தியானி
க்கப்படுவோனென்றெடுக்கதோதப்படுகின்ற உமாபதிஒருவனேயாம்; அவனு
க்குப்பூசனையைக்காட்டிலுஞ் சிறந்ததொண்டிலேயில்லை; அகத்தும்புறத்தும்

வேதசிவாகமவிதிவழுவாது சிவபூசனைசெய்பவனெவனோ அவனே அப்பிரபஞ்சதுக்கசமுசாரசாகரங் கடத்தற்குரியவன். அப்பூசனைக்கு இன்றியமையாத முக்கியங்கொண்டு. அது அதிரகசியமாயுள்ளது; வினைமுழுதூக்குவது; பிரபஞ்சசாகரத்தினின்று மேலெடுப்பது; சிவசொருபமாயுள்ளது; பஞ்சபாதகநாசஞ்செய்வது; ஞானசாதனமாவது; அப்தகோடிமகா மந்திரங்களெல்லாவற்றிற்கும் நாயகமாயிருப்பது; மத்தியவேதமாகியஎசுர்வேதமத்தியிலுள்ள ஸ்ரீருத்திரமத்தியிலே சீவரத்தினமாய்விளங்குவது; அத்தையஸ்ரீபஞ்சாஷ்டத்தையுபதேசிக்கின்றோம். ஜனல்அதற்குரியமுக்கியங்கொண்டுண்டு. அது விபூதிதாரணமே. செபம் கவம் பூதல் யஎசெயலும் பூதிதாரணமின்றிச் செய்வின், அசெயல்பு முதுமூல ஊலும் பிரயோசனமாகா. இதுசுருதிசீர்சயமென்றருளி, விஜ்ஞாக்கவியிலேவிதிப்படி விளைத்த விபூதியை எடுத்துநீட்டினார். உடனே ராமன்நமஸ்கரித்தெழுந்தருளையும்விரித்தவாங்கிவிதிப்படி உரியமந்திரோக்ஷாரணத்தோடு ச்ஞானத்திரிபுண்டரமாயணி உதாரிப்ப,மேற்கூறியபடியேஸ்ரீபஞ்சாக்ஷோபதேசஞ்செய்தருளினார். உடனேபரவசஞ்ஞானந்தசாகரத்தழுதுதிப்பல்புறைபணிந்தெதிராட்டி அதுதித்தனன். மேலும்அகஸ்தியர் அவ்விராமனுக்குச் சிவசகஸ்திராமாகசியார்த்தவைபவங்கள் விளங்க உபதேசித்து, சிவதத்துவார்த்தங்களெல்லாபும் மனத்திலமைத்துகிடப்பத்தெளிவித்து, அசனொருவனை *தியேயன்; மற்றெவருக்கு || தியாதாக்களென்று சுருதிசூதுகின்றஎதார்த்தசிவபாத்தவமகிமையைத், தெளிவாகவிரித்தோதுகின்ற சிவகீதாசாஸ்திரோபதேசமுஞ்செய்து, ஒருசிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டையாதிசெய்து பூஜித்து, இதனை ஜயுள்வரை சயதியாப்பூசித்து வருவாயாகவென்று அவ்விராமன்கையிடுங்கொடுத்தருளினார். அதனையும்பெற்றுப் பெருமகிழ்வுற்றுப்பன்புறைபணிந்து அதுதித்துநீங்காவிரிடைபெற்றுச்சென்றன்.

சென்ற ஸ்ரீராமன்கோதாவரிக்கரையடுத்தபஞ்சவடியிலே ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜை சிவகீதாபராயணதிசெய்துகொண்டு சிலநாளிருந்து, இச்சித்துவந்தருப்பகியைப்புகழ்ப்படுத்திக், கரதுஷ்ணாதினைக்கொன்று, மாரீசன்சகாயததாலிராவணன்சீதாதேவியைக்கவராதசெல்ல, அதனால்மிருத்தசோகமுற்றுச், சவரிவழிகாட்டச்சென்று அனுமனாற்சுக்கிரியனை ண்பறாக்கி, வாலியைக்கொன்று, அனுமனால் சீதாதேவி இலங்கையில் ருப்பது தெரிந்து, இலங்கைசெல்லச் சுருதி இலக்குமணன் சுசுக்ரிவன் அனுமன்வானரசைநீங்கவேளாடு தென்சுருத்திராமீபஞ்சென்று, பீவதாரணியமடைந்து வேததீர்த்தஸ்நானாதிநியதிமுடித்து, வேதாரணியே ண வணங்கிப்பிரார்த்தித்து வெளிவந்தோரிடத்திருந்து, அனுமனாதிவானவீரர்களை நோக்கி, இலங்கைக்குப்போ

* தியேயன்—தியானிக்கப்படுவோன்.

|| தியாதாக்கள்—தியானிப்பவர்கள்.

சூழ்நிலைக்குட்பட்டிருந்த ஒரு அணை செய்யுங்களை என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். ஆஞ்ஞை யின்படி அவர்கள் அணை செய்யுங்கால் அண்டமுக்கட்டளவுயர்ந்த மரங்கள் மலை களைப்பிடுங்கிக்கொண்டிருந்து போகிற வேகத்தால், அக்கடல் பிரளயமென் னம்போலப்பிரவகித்தது. அதுகண்டியாவரும் நடுங்கிக்கோயிலுட்புக்கார்கள். பிரவாகமுக்கோபுரவாயிலுட்புகுதல்சண்டு, நந்திதேவர் ஒரு உருகாரஞ்செ ய்தருள, உடனே அக்கடல் பிரவகித்தல்நீங்கி முன்போலிருந்தது. உடனே ஸ்ரீராமன் ஆரம்பித்த காரியம் இடையூறுற்றதெயென்று விசனித்து, அஞ்ஞின் னு மேற்றிசைநாவுயோசனை நூரஞ்சென்று இவ்விடத்திலாவது சிதைவின்றி நிலபெறுகவேண்டுமா? அணை செய்வீக்க, அதுவும், சடையின்றியுலாவிய பெ ருமீன்களுக்குத்தடையாயிருந்தபடியால், அம்மீன்கள் வால்மு தலிடவறுப்புக் களா லடித்தும் மோதியுஞ்சிதைக்கப்பெற்றது. அதனால் அவ்விடம்மீன் பூச லென்று விளங்குகின்றது. அவ்வணைகளிரண்டுஞ்சிதைத்துபோயிலும், சற்கு ணவிசிவ்ந்தனாகிய ஸ்ரீராமனும் செய்வீக்கப்பெற்றதையால், அவ்விரண்டிடமு ங்கோடிதீர்த்தமென்னும்பெயர்பெற்றுவிளங்குகின்றன. இவ்விரண்டிடம் முந திய (வதாரணிய) கோடிதீர்த்தமகிமை அப்புராணத்தால் விளங்கப்பெறும், பி ற்தியதுமணமேற்கோடிதீர்த்தமென்னு நாமப்பிரசித்தியோடு, யாவரும் மிக மேலதாய்மதித்துவந்துமுட்கு இவ்விடகாரியங்களைல்லாம்பெற்றுவாழும்படி விளங்குகின்றது. இம்மணமேற்கோடியென்னுந் திவ்யஸ்தலம்பாண்டியா ட்டி ன்னெல்லையாயுள்ளது. இம்மட்டோ? உண்மைநாயன்மார் அதுபத்திமுருகுள் ளே குலச்சிறைநாயனார் திருவவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது. அம்மகிமையைநோ க்கியே அங்கேமுருகுநாய ஸ்ரீஞானம் பக்தப்பெருவாழ்வு, மகையர்க்கா சியார் செமொதநாயனாரோடுகொள்ளீற்றிருந்தருளப்பெற்றதென்றால், இ தன்மகிமை பாவர்க்கு சுவல்லார், அமைக. முன்போல வேப்பின்செய்வீத்த அணை யுஞ்சிதைத்தமைகண்டு ஸ்ரீராமன் பெருங்கவலைகொண்டு, இனியாதுசெய்வோ மென்று பலவாறு யோசித்து ஒன்றுநதோன்றாதிருந்தனன்.

அப்போது ஆகாசத்திலே வாராய் இரகுருவேசனாகியராமனே! நீ அகஸ் தியமுனிவனிடத்தேபெற்ற ஸ்ரீபஞ்சாங்குர ஜபபூஜாதிசுவகைநாகரியங்களினு லே, சூதவனேசர் மிகப்பிரீதியுற்றிருப்பதால், நீ அத்தலத்தையடைவாயாகி ல் உன்காரியமெல்லாங் கைகூட்டுமென்றெழுந்த திவ்யவாசகங்கேட்டு, அளவி லாப்பெருமரிபூவோடு கிட்டிதற்கரியத்திருவருள நமக்குளறிதிறங்கிடைத்தேத யென்றெழுமன்புமீதூர அவ்வனஞ்சென்று வருணதீர்த்தத்திலே ஸ்ரீநாதி சிவநியமங்கள் முடித்துச்சென்று, கோயிலுட்புகுந்துசநந் தியடைந்து அரு த லீங்கேச திவ்யரூபங்காணப்பெற்றான். பரவசமுற்றான். சிவானந்தசாகரத்த முத்தி ஒருவாறெழுந்த பலமுறைபணிந்துபூஜோபகரணம்நிறையக்கொண்டு விதிப்படிபூஜித்தெழுந்து, அஞ்சலியஸ்தனாய்நின்றாரியவாக்கியங்களாற்றுவதித்

தான். எம்பெருமான் அமுதலிங்கத்தினின்றும் உருவங்கொண்டெழுந்தரு
ளி அன்பனே ? நீ அகஸ்தியுனிடத்திற்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரோபதேசசி
வபூஜாதி சுத்தசன்மார்க்கமே ஒப்புயர்வில்லாதது ; ஜனனசாக்ஷகடத்தற்
கின்றியமையாதது ; இதனைச்சிறிதும் நழுவுவிடாது உன் உள்ளத்திலெழுந்த
ஊன்றிக்கொள்வாயாக ; சூரியனை மேகமறைத்தாற்போல இப்போது உன்
அறிவைப் பத்தினிவியோகத்தால் வந்ததுக்கம்மறைத்துமயக்குகின்றது ; அ
துநீக்குமுபாயங்கூறு துங்கேள் ! இதற்குத்தென்றிலை எவ்விதயோசனை அரசுத்
துள்ள தேவிபட்டணத்திற்கென்று, அங்கே அனேகஞ்சுத்திகள் குழவீற்றிரு
க்கின்றதுர்க்காதேவியைக், கடலிலே அனேகிலைக்கவேண்டிப்பூஜிப்பாயா !,
அதற்குரிய ஆற்றலெல்லாந்தருவான். இடரின்றி அனைசெய்து அவ்வழியே இ
லங்கைசென்றிராவணவதஞ்செய்து, சீதையைமீட்டு இலக்குமணதியோடு
அயோத்திசென்றுகொள்ள அரசுசெய்திருந்து அளவிலாச் சிவதர்மங்களோடு
ஆன்மார்த்தசிவலிங்கபூஜாதிசுருத், வழுபவச்செய்துவந்து, முடிவில் நம்பதம்
பெறுவாயாகவென்றித்தியாதிமந்திரோபதேசஞ்செய்தருளி, அமுதலிங்கத்தி
ல் மறைந்தருளினார்.

உடனே ஸ்ரீராமன் துக்கமெல்லாம் அப்பொழுதே நீங்கினவருக ஆன
ந்தசாக்ஷத்தழுத்தி, மேலும் பன்முறைபணிந்து மேல்பக்கஞ்சென்று மார்க்க
ண்டலிங்கத்தின் வடபக்கத்தொரு சிவலிங்கப்பிரதிட்டை செய்து பூஜித்து
மீட்டும் அமுதலிங்கேசரைப்பணிந்து நீங்காவிடைபெற்றுப் புறத்தேவந்து
தேவிபட்டணஞ்செல்லுங் கருத்தவருந்தான். முன்னரே இலக்குமணன்
சுக்கிரீவன் சாம்புவன் முதலியோர் அங்கங்கே ஒவ்வோர் சிவலிங்கபூசனைசெ
ய்தருன்பெற்றுவந்து உடன்கூழ்ந்தார்கள். அவர்களுள் மே இலக்குமணன்பூஜி
த்தசிவஸ்தலம் தம்பிக்குல்லவன்கோட்டையென்றுவழங்கப்பெறுகின்றது.
சுக்கிரீவன் பூஜித்த சிவலிங்கப்பெருமான் திருமேளியழகொன்று அவனால
நாமங்கூறப்பெற்று, வடிவழகியனையோடு முத்துப்பேட்டையென்னும் தி
வ்யஸ்தலத்தில் விளங்குகின்றனர். சாம்புவன் பூஜித்தஸ்தலம் சாம்புவனோ
ட்டையென்று வழங்கப்பெறுகின்றது. ஒப்படியே ஒவ்வொருவரும் பூஜித்த
பலவுள்ளன. இவைநீங்க. இலக்குமணதியோடு ஸ்ரீராமன்தேவிபட்டணஞ்
சென்று தூர்க்காபூஜையால் ஆற்றன்முற்றம்பெற்று, அனைசெய்துசென்று
ராவணதிவதஞ்செய்து சீதையைமீட்டுவந்து, ராவணப்பிரமஹத்தி ராமேசு
த்தில் ராமலிங்கபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, வீரஹத்திவேதாரணியத்தில் வி
க்கினேசுபூசனையால் நீங்கப்பெற்று, கும்பகர்ணஹத்தி திருவானைக்காவிலே
ஜம்புகேசுபூசனையால் விலகப்பெற்றுத், திருவருன்பெற்று அயோத்திசென்
று, அகஸ்தியகுருபாதசிரபூஷணஞ்ச், சிவார்ச்சனாதி சிவதர்மங்கள் விளங்
க அரசுசெய்திருந்தான். அவ்விராமனுக்கு மந்திரோபதேசஞ்செய்தமையால்

மந்திரேசர் என்னும் நாமம்வழங்கப்பெற்றது. சீதையைமீட்பதற்குபாயம்யா தென்று எம்பிரானருளாவேண்டி. சாவிபடியால், அச்சூதவனம் திருவுசா த்தானமென்றும் திவ்யநாமம்பெற்றதென்றருளிய திருந்திசேவரை, மீட்டு ம் சனர்குமாரமுனிவர்வணங்கி எம்பெருமானே ? மேலுமிச்சூதவனேசர்ம கிமாசரித்திரம்கேட்பதிவேலையையுசாமேலிடுகின்றதென்றுவேண்ட நந்திசே வர் கூறுகின்றார்.

ஆன்பனே ? முன் ஸ்வாமித்திரமுனிவன், சிதம்பரமனதொரிசனவி ருப்பிடையறைய் டெடுங்காலந்தவஞ்செய்துவரசு, சிற்சபேசன் எதிர்வந்தருளி முனிவனே ? இத்தலத்திலேமது புண்ணதநடனம் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் க்கன்றி வேறுநடப்பதில்லையாதலால், நீ சூதவனஞ்செல்லுக அங்கு உன்வி ருப்பச்சைமுடிப்போமென்றருள, உடனேவணங்கிவிடைபெற்றுச்சென்று சூதவனம்வந்து, சிவநீர்த்தவநாடுதிரியதிகள்முடித்துக் கோயில்புகுந்து, அ முதலங்கேசதரிசனங்கிடைக்கப்பெற்றுப் பெருமகிழ்விற்று, அச்சங்கதியிலே வடகுநோக்கிநடைதரிசனம்வேண்டித்துதிசெய்துகொண்டிருப்ப அவனென திரே நடேசப்பெருமான் ஆனந்ததாண்டவஞ்செய்தருளக்கண்டு, பேரின்ப சாகரத்தழுந்தி ஒருவாறெழுந்தபலமுறைபணிந்து அளவிலாத்துதிகள்செய் து, அப்படியேகாலந்தோறும் நடனதொரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்தி லேயே டெடுநான்வசித்திருந்து பின்வேசாரணியஞ்சென்றன். குரியன் முத லான ஒன்பது கிரகங்களும் ஒருகாலத்திலே இங்குவந்து தவஞ்செய்திருந்து தாங்கள் எண்ணியதாரியமெல்லாங்கைகூட்டப்பெற்று வாழ்த்தார்கள்.

ஆன்பனே? வேறென்றுசொல்லவாக்கென் ; விஷ்ணு, தான்வேதாதி சாஸ்திரமுற்றுணர்ந்தும் பற்பலர்க்குப்போதிக்குங்குருவாயிருந்தும் ஊழ்வ லியினாலே, விக்கினேசபூஜனைசெய்யாமற் கடல்கடைந்தமையால் விஷமே முத்துதூர்த்த, அப்பொழுது தேவகூட்டமுற்றுமோடலாம், தன்சலைமையோ க்கிச்சிறிதுநேரம்ரின்று வெப்பந்தாக்கப்பெற்று மேனிகருகிவருந்திப்பயந்து, அதிவேகமாய்முன்னேடியே தேவமேவர்க்குமுன்னேறடிப், பற்பலபுடமலா முலந்து திருவருள்கைகூட்ட இத்தலத்துவந்து கோயிலுட்புகுந்தொலரிட் டலறிட, அமுதநாயகன் வையவைஅனுப்ப, அவர்தெற்குக்கோபுரவாயிலா ல் வெளிவந்து மேற்றிசைநோக்கிப்போய், அவ்விஷம் ஐந்துருரோசத்துக்கு அப்பாலவருவதுதொரித்து, அங்கமிஷமே அவ்விடத்துப்போய் தமதுதிருக்க மரீட்டிக்கவந்தனர். அப்பொழுதே மந்திரேசரும் அவ்விடத்துவந்தருள, அ தனை அவர் திருக்கரத்துக்கொடுத்தனர். உடனே அந்த விஷத்தைப்பானஞ் செய்தருளி அந்த இடத்திலும் அம்மந்திரேசர், நீகெண்டேசசென்னும் நாமத் ?தாடு நித்தியசாந்தத்தியமாய் வீற்றிருந்தருளுவாராயினர். விஷத்தைக்கவர் துகொடுத்த அவ்வையவரும் அத்தலத்திலேசென்முகமாகவீற்றிருந்தருள்கி

ன்றார். அத்தலத்தையடைந்துவழிபாடுசெய்து இஷ்டகாரியங்கள் பெற்று வாழ்ந்தோர் அனைவர். அத்தலம் தாமரங்கோட்டையென்னும் பெயரால் வழங்கப் பெறுகின்றது. பிங்குவவேனார் ஒலமிட்டலறிய தேவரயாவர்க்கும் அருள் புரிந்து, அவருள்ளே தலைவராய விஷ்ணுவை நோக்கி இனிவிக்கினே அரபுசனை புரிந்து கடல்கடையுங்கள் அமுதங்கிடைக்குமென்றருள், அப்படியே செய்யும்படி விஷ்ணுமுதலியோர் மேலமவணங்கி விடைபெற்றுச்சென்றனர்.

குருகுலத்தரசனொருவன் இத்தலம்பலந்து மந்திரேசனைப் பூசித்துத் தேவஸ்திரியாகிய ஊர்வசிதனக்கு மனைவியாகப்பெற்றின்புற்று வாழ்ந்தான். இரதிராணி இத்தலத்துக்குவந்து மந்திரேசனைப் பேற்றுவதுஷ்டருகிய நகுலனுக்கு ஆபத்தைவிளைத்துப், பிரியுற்ற இரதிரன் தன்னை நீங்காது மருவப்பெற்று வாழ்ந்தான். இரதிரன் மந்திரேசனுக்கு அகத்தால் விருத்திரலாகிய பகைவனக்கொல்லப்பெற்று வாழ்ந்தான். அஸவினி தேவரிருவர் மந்திரேசனை யால் மற்றைத்தேவர்களோடு தங்களுக்கு அளிப்பாகங்கிடைக்கப்பெற்று வாழ்ந்தார்கள். இப்படியே இத்தலம்பலகுந்தருள் பெற்றோர் அனவிலாதோர்; முற்றுநகறுவது மாரக்கும் அசாதத்தியமேயென்றருளிய நகுலதேவரைமேலும் சனற்குமாரர்வணங்கி, மந்திரேசாருளைஞ்சி மேற்கொண்டு உன்றவிஷ்ணுமுதலியோர் செயல்பாது கூறியருளுகவேனுமேவெண்டோர். இரதிரமுழுதும் அன்பொடுபடிப்பவர் கேட்போர், சதமுருக்கள் விஷங்கன்முதலிய எவ்வெவற்றாலும்வரும்பெருந்தக்கமெலாம் எளிதினீகப்பெற்று, என்மனைமர்கட்பேறு முதலிய இகவாழ்வுமுற்றுப்பெற்று வாழ்ந்து தேவரதத்திலே பாமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

ஆமாம் மந்திரோபதேச சுருக்கமுற்றிற்று.

அமுதநிவேதனச்சுருக்கம்.

எனற்குமா? நீதிட்டலாது அல்லிஷ்டா அமுதநிவேதனத்தையுதையுதையுதையாகவென்று திருநெல்வேலி நவர்க்கும்குன்றார். உருதநிவேதனத்திருவருள் பெற்றுச் சென்றவிஷ்ணு, வழிபடுவார்தீசசாகவிக்வினங்களுந் நீக்கியருளவல்ல வசக்திமானாகிய பிரணவாகாரியபிரணவாத்தொருபயம்பொருளாயுள்ள ஸ்ரீவிக்கிணாஜப்பெருமானை முன்பு அபாரதஷ்டமையேவெனடிசென்று, சமஸ்தபூஜோபகாணங்களுக்கொண்டுவிதிப்படிபுர்த்து, இனியேனும் இடரினறி அமுதங்கிடைக்கும்படி அனுங்கிடுங்கவேண்டுமென்றுபிரார்த்தித்து, அளவிலாத்துதிகள்செய்து திருவருள்பெற்றுச்சென்று, முன்போலத்தேவர் அசுரமென்னும் இருதிருத்ததார்ப்பாற்கடல்கடைவித்து, அமிர்தமெழப்பெற்றுச்சென்றனகடங்களினிறைத்து, அதனை எமக்குப்பகிர்ந்துதருகவேன்று

சூழ்ந்த தேவாசுரர்களைநோக்கி, இவ்வமுதம் மந்திரேசர்திருவருளாற்றுகிடைத் தமையால் அப்பெருமானுக்கு கிவேதனஞ்செய்து நாம் அச்சிவப்பிரசாதங்கொ ள்ளலே முறையாகுமென்று சூதவனஞ்சென்று, மார்க்கண்டதீர்த்தத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து விபுதிருத்திராசுரதாராணுதிரியதிகள் முடித்து, அபிர்தகட ங்களோடுகோயிலுட்புகுந்து அமுதசுலங்கசாக் தியடைந்துபலமுறைபணிந்து, சமஸ்தபுராத்திரவியங்கொண்டு அன்டொடுபுத்தி, அமுதசுலமொமெதி ன்வைத்து எம்பெருமானே திருவருளாற்ற டைப்பித்தருளிய இவ்வமுததை அ முதுகொண்டருளுவென்றுபிரார்த்தித்தி, அன்விஸித்திசுள்ளெய்து பூச னைமுடித்துசுசண்டேசரபாநமும் (வேலித்து, மேலும் அமுதசுலங்கசாக் திய டைந்துபணிந்து விடைபெற்றுச்சென்று, உசாஸாவஞ்சித்து அமுதமுமுது ம் இத்திராதிதேவரயாவராகுமெகாதித்துவிட்டிப் பாரங்கட லடைந்து யுதிசே டனுக்குமுன் விநாதுரத்த சூதவனஞ்சென்றதும், சூதவனேசர் அதலையு ண்டருளியதும், பின்னும்கடல்கடைந்து அமுதங்கொள்ளுதற்குபாயாதெரி வித்தருளியதும், அப்படியோடைந்துஅமுதமெழப்பெற்றதும், அதனை அமு தலிங்கேசர்க்கு வேலித்துப்பிரசாதங்கொண்டு தேவர்க்களித்ததுமாகிய சூ தவனேசர்திருவருட்பெருமையெல்லாவற்றையும் விரித்துரைத்தனன். கே ட்ட சூதிசேடன், தன்உள்ளத்தமுதுதிக்கிடந்த பேரன்புகொழுந்தோடிப்ப டர்ந்துமேலெழுந்தென்று சூதவனேசர்திருவடிக்கொளுகொம்புற்றியிறு கசுக்குந்துகொள்ளி, உன்புடையாடிஎம்பெருமான சூதவனேசன் திவ்யதெரிச னம எரியேயுக்கு இன்னும் என்யகிட்டுமோவென்னுங்கருத்தேமேற்கொ ண்டு அமர்ந்திருந்தனன். இசசரித்திரம் அன்பொடுபடிப்பவர்கேட்பவர் இச போகமுற்றுஉபெற்றுவாழ்ந்து பின்பமுத்தியும் பெறுவார்கள்.

அமுதகியே கனசருக்கமுற்றிற்று.

இந்திரன் திருவிழாச்சருக்கம்.

என்குமாரனே! இந்திரன் சூதவனம்வந்து திருவிழா செய்தமை கேட்பாயா? அவன்று நுகருநித்தவர்க்கு உங்ங்ருர், முன் ஆதிதேடன் சூதவ னத்திடம், ராஜகுடாமணியென்றுச் சொழுளுநெய்யித்த சைத்திமோற்சவ விஸ்தாஸையபவமுற்றும் ஆதி ன் கேளவியுற்று, அதனைத்தாண்டெய்யக்கரு திவாயுதேவனேகோக்கி, நீ சூதவனஞ்சென்று நாஞ்செய்யக்கருதுவன்ற திரு விழாவுக்குரிய அவலகாராகுவகையெல்லாஞ் சிறிதுங்குறைவின்றிசெய்வா யென்றேவினான். அப்படியே வாயுசெல்லும்போது தேவகம்மரியனுக்கு ஆஞ் ஞாபிக்க, அவன் சூதவனஞ்சென்று மார்க்கண்டதீர்த்ததஸ்நானுதிரியதிமுடி த்து, அமுதலிங்கதெரிசனமெபற்றுப் பரவசமுற்றுப் பன்முறைபணிந்து னுதித்துத், தானே முன்செய்த அக்கோயின்முழுதும் பார்த்துவந்து, பின்

ஹோகளுக்கு இயற்கையழகு எவ்வளவிற்கு உடையதாயும், செயற்கையழகு செய்வதிலும் பிதாமாதாக்களுக்கு அசைசரிசுவதுபோல, இயல்பாகவே அலங்காரவகையெலா பிறைந்த அத்திருக்கோயிற்கு மேலும் அநேக அலங்காரங்கள் செய்துவருகின்றன.

முதற்கோபுரவாயில் நந்திமண்டபத்தின்வடதிசை வசந்தமண்டபமத்தியிலே, சொர்ணரத்தினமயமான வேதிகையொன்றெடுத்து, அதன்மேல்வயிரரத்தினத்தாணிமுத்தி, மேற்பவளக்குடஞ்சார்ந்த இரத்திரதீபப்போதிகைகொடுத்து, மேல்முத்திழைத்தவிட்டன்கள்கோத்து, மேளிலம் முன்றாக மாணிக்கக்கொடுங்குகள் + வைத்து, மேற்சொர்ணரத்தினம் அபரிமலமத்து, மேலும் உரிய அங்கமெலாஞ்சொந்திசை, சிற்பநூற்பொருளை லாம்விளக்குருவிமா னஞ்செய்து, மத்தியிலே திவ்யரத்தினசிகரமனங்கற்பித்து, அவ்வேதிகை உயரத்துக்குச் சொர்ணரத்தினம் அநாற்படி உரமைத்து ஓடு தாயையொன்றமைத்திருமுகிலெடுத்து, அவ்வழியேவே, 'உ' குறநீர்திறைத்து, 'ய' றியகம லர்ப்பர்ப்பி, 'இ' ப்படியே இனிமாதோசர் உற்சவசொண்டு வீற்றிருந்தருளும் போதசெய்துத்தீர்தென்று யாகிக்கும் வளர்காட்டி, மதில் முதலியபுடமெலாம் சிவபரத்துவவிளக்கமான சிவசூரபுருஷணிரைத்து, அவ்வசுருமண்டபத்தைசூழ அதிசு தளபரிமலசுகந்தங்கள் அஷ்டதிக்குகளிலுங்கமழ்த்தக்க புஷ்பபலாதிசுணிறையுரிளம + சேரலையுண்டாக்கி, அபிமுகமாகிய தெற்குவாயிலினே சொர்ணரத்தினமயமானமேற்கட்டி ரத்தினமலை பொன்னரிமலை புஷ்பமலை முதலிய வெல்லாஞ்செறியாடைப்பருத்தீர்நீர்செய்து, மாகத்தால் இலைகளுக்கண்டிமவைத்துப்பலமணிகளாலும்பொன்னாலும் குலைகள்செய்து பவளத்தாற்பூவமைத்துள்ள அநேகமவாழைகளும், இப்படியேசொர்ணரத்தினங்களால் ஏற்படையதுள்ள கழுஞ்சுரும்பு தலியவைகளும், அப்பருத்திலே வரிசையாகநிறுத்தினான். அங்குள்ளெல்லாம் பரிங்குகற்பிடுத்து ஒப்பஞ்செய்தான். எல்லா இடங்களிலுந்திவ்யரத்தினங்களேற்புருகளாகநிறுத்தான். மணிருத்தசுகந்தத்தோடரிபுரந்தவாசனாதிரவியமெல்லாஞ்செர்த்துக்கரைத்து எங்கும் பெருகுவித்து மேற்பன்னீர்தெளிப்பித்தான். திவ்யவாசனே திசையெலாம் வாழெல்லாம்சென்றுலையும் நயம்புகைகமழ்செய்தான். சிறிதுவந்த அவ்விடமெல்லாம் வாசனையெலாஞ்செர்ந்த பெற்றபொடியாதிகளார் நிவ்வியலாக காமானமேலாகுள்ளெல்லாஞ்செய்தித்தான். சொர்ணமும்பங்களிலேநீர்நிறைத்து சொர்ணரத்தினவகையாற்றுகாய்மாவிலைதர்ப்பை மாலைமுதலிய அலங்காரித்து அங்கநகேபூரணமும்பங்காவரிசையாகவைத்தான். மேலும்எண்ணிஎண்ணி அளவிலாஅலங்காரவகையெலாஞ்செய்தான்.

இப்படியே மந்திரோசர் பெரியநாயகிகோயிலிரண்டிலும் அலங்கரித்துத்

திருவீதிமுழுதுத் திருத்தஞ்செய்து, வெண்மணல்பரப்பினதுபோல மிகச்சிறியமுத்துப்பொடிகள் பரப்பி, வாழை கழுஞ் கரும்பு தோணம் பூம்பந்தர் புஷ்பமாலை பொன்னரிமாலை ரத்தினமாலைகள் கோலங்கள் பூரணகும்பங்கள் தூபதீபாதிக்களால் அலங்காரவகைமுழுதுஞ்செய்துமுடித்துத்தேவகம்பியன் வாயுவுக்குத்தெரிவிப்ப, அவன் லுந்திரனுக்குத்தெரிவிப்ப, உடனே இத்திரன் அன்புரிதூர் அருள்வழிசென்று தேவகூட்டத்தோடு குதவனம் லுந்து, கோயிலுட்புகுது அமுதலிங்க ஸ்வயம்சரிசனங்கிடைக்கப்பெற்று ஆனந்தசாகரத்தகழுநகி எழுதுபலிழைபணிந்து துதித் தவம்பெருமானே? எழையேன் தேவரீருக்குச் சைத்திரோற்சவஞ் செயதுயவழிபெறவிரும்பித் திருச்சுந்தியடைந்தேன், நன்மையொன்றடைத்தற்கிடையுறுபலவண்டாமென்று நன்மை நிறைந்த பெரியாருட் அஞ்சுவராயின், ஒருநன்மையுநிலாது வலையேற்குச் சொல்லவும்வேண்டிமா? எவ்விடாவரினும் அல்வனைத் துநீக்கி இத்திருத்தொண்டு விதிப்படிமுற்றப்பெறச் செய்தருளுக எதையே? செயவதுதவிரவது சிறிதும்தெரியாத அறிவிலியா, நமால் எவ்வேன் ஒருவாறு அறியாது அபசாரஞ் செய்திடினும் அனேத்து மபொறுத்தருளி அநங்கிரசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, வெளிவந்து ஸ்ரீரத்திரேசுவராவணங்கித்துதித்து, உற்சவநடத்துத்தற்குரிய ஆஞ்ஞைவேண்டிப்பெற்றக்கொண்டு, புறம்போந்து தனக்குரிய ஓர்வசதியில் வந்திருக்கான்.

வத்திருந்த பூத்திபன் தேவர்களை அழைத்து உபசாரங்கூறி, அவருள்ளே ஒவ்வொருவரை நோக்கி ஈகூறுகின்றான். குபேரனே? நீ சொன்ன ரத்தினத்தெக்கணை திவசையெல்லாம் கொடுத்துவருக. அக்கினிதேவனே? நீ அன்னாதிசகலபதார்த்தங்களும் பாசஞ் செய்துவருக. வாயுதேவனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடமெல்லாம் கண்ணாடி போற்பிரகாசிக்கு மபடி திருவலகுப்பணி செய்துவருக. வருணனே? நீ அவ்விடமெல்லாம் பரிசுத்தநீர்ப்பனிகோடு எளித்தல் சந்தனத்தியால் மெழுகுதல் முதலிய செய்துவருக. நீருதியே? நீ பூதவேதாள பிசாசாதிக்களால் ஒருசிறிதும் இடர்வாராமற்காவல்செய் துவருக. யமனே? நீ திருவீதிமுதலிய இடங்களிலே சனநெருக்கத்தை விடக்கி இத்தஞ்செய்துவருக. ஈசானதேவனே? நீ எம்பெருமான் திருச்சுந்தியிலே பொற்கோல் பிடித்துலாலி நெருக்கொதுக்குந் திருப்பணிமேற்கொள்ளுக; என்றிவைபோல உற்றையோர்க்கும் அவாவர்த்துதிக்குரிய திருப்பணிகள் பொறுப்பித்தான். பின்புதன் ஆசானாகிய வியாழகுருவால் உற்சவாரம்பாதி சுபமுகூர்த்தச்செயித்து, எல்லா இடங்களுக்குத் திருமுகமனுப்பினான். அம்மகோற்சவத்திருமுகங்கிடைக்கப்பெற்ற தேவர்மானுடர்யாவரும், அதனைச்சரிமேற்கொண்டு கண்ணலொற்றிப் பீடத்திலவைத்துப்பூஜித்துப் போன்புசெலுத்தப் பெருமகிழ்ச்சியோடு குதவனத்துக்குவருகின்றார்கள், வரவா உபசரித்து அவரவர்மபுமுதலிய தருதிக்குரிய

இடங்காட்டி அங்கங்கேவசிக்கச்செய்தான். மேலும் ஆகவேண்டியவெல்லாம் நன்காராய்த்து அவைமுழுதும்நிரம்பச்செய்தான். சித்திரைமாதம்சுக்கிலபக்ஷம் பஞ்சமிதிதி மிருகசீரிடநக்சுத்திரதினத்திலே, வியாழருரு சொல்லிய சுட முகூர்த்தமாகிய அருளுதையகாலஜெயமுகூர்த்தம் சமீபிப்பது தெரிந்தான். உடனே அவ்வித்திரன்சிவத்துவிஜயாவரையும் பணிந்து இம்மகோற்சவஞ் செய்ய நான்விரும்பினேனெயிலும், முழுதும் உங்கள்செயலையன்றினனக்கொருசுதந்திரமுடில்லை. ஆதலால் இத்தனைவகித்து நடத்தியருளுகவென்று நான்லேண்டிவது மிகையன்றேவென்று உபசரித்தான்.

சிவத்துவிஜயாவரும், அதனையே ராஜாணுனையாக்கொண்டு இத்திரனுக்கு உபசாரங்கூறி, அதன்மேற் பிராமணனுனையே தேவானுனையே சர்வக்கிணைசமாப்தியின்பொருட்டு விக்கினேகரபூசனையெது அருள்பெற்றுத், தனபூணை புண்ணியாகவாசனாதிவாஸ்துசாந்தி மிருகசங்கிரகணம் அஞ்ஞார்ப்பணம் ரக்ஷாபந்தனம் ரிஷபசித்திரபடபூசனையே துவசாதிவாசனம் பேரிதாடனம் திக்பந்தனம் கிராமதேவதார்சனாதிவெல்லாம் வரிசையாகச்செய்து பிரார்த்தித்துக்கொண்டு, சோமாஸ்கந்தரைத் துவசமண்டபத்துக்கு உரியவரிசைகளோடெழுந்தருளிவரச்செய்து, அவரெதிரே ருன்பூஜித்திருக்கிற ரிஷபசித்திரபடத்தை விதிப்படி துசஸ்தம்பததுச்சியிலேற்றுதலாகிய கொடியேற்றற்றெய்தார்கள். அம்முறையே மற்ற அஷ்டத்துஜங்குளிலும் ரிஷபசித்திரபடமேற்றுதலாகிய எட்டிக்கொடியேற்றற்றெய்தெய்து, பின்யாகசாலையெழுத்து அதன்மத்தியிலே சர்வாலங்காரமுமமைந்த திவ்யரத்தினமயவேதிகையிலே, பரிவாரசுகிதயாகேசகடஸ்தாபனாதி நவகுண்டங்களிலும் அக்கினிஸ்தாபனாதிசெய்து, ஆகுதிட்டத்துக்கொண்டிருக்கச் சோமாஸ்கந்தருக்கு விசேடபூசனையெய்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற ஆந்தோளியிரண்டில் அம்பிகையோடெழுந்தருளி விராயகசுப்பிரமணியசண்டேசசுகிதம் கேயில்வலமாகவந்து அவ்யாகசாலையெதிரே நின்றருளச்செய்து, ருந்தியேமந்தையகுண்டமெட்டும் அக்கினிகாரியசமாப்தியாகித்தன்னிலைநெடுங்கப்பெற்ற பரதானுண்டத்திலேபூரணாகுதிசெய்து, மேற்குமுகமாக அவ்வேதிகையிலுள்ள குர்ப்பூசனையும் கிழக்குமுகமாக நின்றருளுகின்ற சோமாஸ்கந்தவிம்பபூசனையும் ஏககாலத்திலே நேரே மகாதீபாதிசோடசோபசாரங்களோடு செய்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம் இச்சிவத்துவிஜர்கள் ஸ்தம்ப விம்பகும்பமென்னுமுன்றிலும் விதிப்படியெய்தபூசனைகொண்டருளி எம்பெருமான் ஸ்ரீசோமாஸ்கந்தர் அம்பிகா விநாயக சுப்பிரமணியசண்டேசசுகிதராய் அங்குநின்றும் திருவீதியிலேபவனிவந்தருளுவாராயினார்.

அநேக குரியசத்திரர்கள் போலுளவிலாதருடைகள் நழல்செய்துவாச, மாமரை விசிறி ஆலவட்டம் சுருட்டியாதி வரிசைகளிருபக்கத்துநெருங்குவா

க், கருடக்கொடி அன்னக்கொடியா திகொடிக்கட்டங்கள் பணிந்துகுழ அலுவ
க்கெல்லாம் அசசாகிய ரிஷபக்கொடிநடுநாயகமாய் முன்செல்லத், தேவஸ்தி
ரீகள் பரதசாஸ்திரவிகற்பமெல்லாம் விளங்கத்திருமுன்னே நடனஞ்செய்து
வர, இருபக்கத்தும் எசுவேதமும் பின்பக்கத்து மற்றவேதங்களும் முன்பக்
கத்தே செந்தமிழ்வேதமாகிய தேவார திருவாசகாதி திருவருட்பாக்களும்மு
ழங்கிவரப், பதினெட்டுவகைவாத்தியகோஷமும்பெருகிவர, வந்தியா மாகதர்
சூதரென்னும் மூவகையாரும் மங்களம் வீரம் கோத்தியென்னும் மூன்றுமு
றையே எடுத்துப்படிவரத், திருத்தொண்டா ஐதிருமேனிதருவெண்ணீர்
ரெள்ளிதிருவருள வெள்ளநதிருவுருக்கொண்டுசெல்லுதலுபோற் செறிந்துபர
ந்துவர, அத்திருத்தொண்டா திருவாய்நின்றமஹரஹர டஹாதேவ சங்கர
உமாநாத நீலகண்டாதி சிவராமகேஷம் நிறைந்துவர, கற்பனகற்றுஉள்ள
நதெளிந்து உண்மையுணராதது தச்சமசத்துவ குணவிசிவ்டாகன் சிவசாஸ்திர
சிவபரத்துவப்பிரசங்காரிந்த மதைபொழிந்துவர, தேவஸ்திரீகள்சாமம் பூ
ரண்கும்பம் கண்ணாடி அங்குசம் முரசம் தீபம் ரிஷபக்கொடி இரட்டைக்கய
ல்மீன்களாகிய அஷ்டபங்கலங்களைநதிவரப், பலயானைகள் உரியஅலங்கார
த்தோடுமுன்செல்க, குதிரைகளும் அப்படியே பற்பலாடனஞ்செய்துவர, க
காளம் சின்னம் தாரைமுதலியன அமுதநாதன்வந்தான் சூதவனேசன்வந
தான் மந்திரோசன்வந்தான் எனபனமுதலிய திவ்வியநாமங்களெடுத்தோது
வர, இவைபோலின்னும் அளவிலாவைபவங்களெல்லாம்பெருகுவர, எமபெ
ருமன் அமுதநாயகன் திருவீதிவல மாகத்திருக்கோயின் முன்வந்தருள்த், தே
வஸ்திரீகள் கற்பூரதீபங்களவரியாகக்கொண்டு மூன்றுமுறைசூத்தவனவ
ச, அதன்மேல் ஆதிசைவஞ்செய்தசூசனையேற்று உட்சென்று வசந்தமண்ட
பத்திலே திவ்யரத்தினுசனத்திலே வீற்றிருந்தருளினார்.

இப்படியே அலங்காராதிசிறப்பெல்லாம் நான்குநாள் பரப்பெருக இம்
மகோற்சவம்நடந்துவருங்கால் மயூராட்காலையில்அம்பா சுவாமியிருவரும்ஆந
தோளியிலும், அன்றிரவுமுததுப்பல்லக்கிலும், மூன்றுநாட்காலை முன்போ
லவும்அன்றிரவுஅம்பா ஆதிசேஷவாகனம் சுவாமிகயிலாசவாகனத்திலும், நா
லாநாட்காலை முன்போலவும் அன்றிரவு அம்பாஅன்னவாகனம் சுவாமிநதி
வாகனத்திலும், ஐந்தாநாட்காலை முன்போலவும்அன்றிரவு அம்பாகிளிவாகன
ம் சுவாமிபூதவாகனத்திலும், ஆறுநாட்காலைமுன்போலவும்,அன்றிரவுஅம்பா
சிங்கவாகனம் சுவாமி இரண்டாயி நகொம்புள்ள அயிராவணமாகியயானைவா
கனத்திலும், ஏழாநாட்காலைமுன்போலவும், அன்றிரவு அம்பா தர்மரூபரிஷ
பவாகனம் சுவாமி விஷ்ணுரூபரிஷபவாகனத்திலும், எட்டாநாட்காலை முன்
போலவும்,அன்றிரவுஅம்பாகாமதேனுவாகனம் சுவாமி குதிரைவாகனத்திலு
மாகத்திருவிழாக்கொண்டுதிருவீதிப்பவனிவந்தருளி, ஒன்பதாநாட்கபழகூ

ர்த்தத்திலே விநாயகசுப்பிரமணியர் சண்டேசுர்பெரியநாயகிநாவலரும் நான் கு சொன்னரத்தினமயதிவ்யரதங்களிலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளியுடன் வர, அமுதலிங்கேசர் அத்தகைய மகோந்தமகாலங்கார மகாவைபவமகார தத்திலாரோகணித்து வீற்றிருந்தருளித் திருவீதிவலம்வந்து, யாவருக்கும் மகாரதோற்சவசர்வாலங்கார தேஜோமயதிவ்யமங்களைத் திருக்கோலங்காட்சி கொடுத்தருளிஞர். பத்தநாள் அதிகாலையிலே அம்பிகை ரிஷபவாகனமே லுடன்வர விநாயகசுப்பிரமணியசண்டேசுகிதராய்த்திருக்கோயிலுள்ளே அக்கினிதீபையிலுள்ள நாமலதீர்த்தத்திலே ரிஷபாரூடராய்வந்துதீர்த்தங்கொடுத்தருளியாவரும் திருவருட்பெருவெள்ளத்துள் மூழ்கி இன்புற்செய்தருளி னார்.

பின்பு சிவத்துவிஜர்கள் யாகவஜர்ச்சனைவீதிப்படிசெய்து, அந்த யாகே சகும்பதிவ்யோதகத்தை அமுதலிங்கேசர்க்கபிடேகித்து, விசேடபூசனைசெய்து கொடியிறக்குதொகியதுஜாவேராகணமும், சண்டேசுரீசுவரமும், திப்பந்தன அங்குரமரஜாவிஜர்ச்சனமும், திருக்கல்யாணமகோற்சவமுஞ்செய்து அதன்பின்னாள், அவ்வந்தமண்டபமத்தியில்வீமானாங்குழந்தைத்திருந்த நீர்முற்றுப் போர்க்கிப்பதுநீர்க்கறைத்துச்சுகந்ததஷ்பங்கன்முன்னுட்களிலும் அதிகமாகநிறையப்பரப்பி, அவ்வுகராவகைகளும்முன்னில் அதிகமாகச்செய்து, ஸ்ரீபெரியநாயகியுந்திரேசருக்கு வீதிப்படி அளவ்வாத்திரவியங்கொண்டு ஸ்பனகும்பாதி அங்குகளோடு, அபிஷேகாதி பூசனைவகையெலாம் கவீஸ்தாரயாகச்செய்வதாகிய வீடாயாற்ற திருவீழாயும் சிறப்பச் செய்து, எம்பெருமான் வாத்தியகோஷடாத்திரம் ஜந்தாம்பிராகாரத்திலும் கீர்த்தனடாத்திரம் என் காம்பிராகாரத்திலும், சிவபுராணபாராயணடாத்திரம் மூன்றும்பிராகாரத்திலும், வேதகோஷடாத்திரம் இரண்டாய்பிராகாரத்திலும், தேவாரதிருவாசகாதி செந்தமிழ்வேதகோஷடாத்திரம் முத்திராகாரத்திலும்முழங்க, உட்பிராகாரம்ஜந்திலும் வலம்வந்து, எதாஸ்தானத்தில் வீற்றிருந்தருளச்செய்து அன்புமீதாரப் பன்றி றைபண்ணித் துண்கிரணுக்குவிபூதிப்பிரசாதாதி கொடுத்து ஆசீர்வதித்தார்கள்.

தன்கருத்தின்படி பூசனைத்திரோற்சவத்தைச்செய்துமுடித்துப் பெரும்பலனளித்த அச்சிவத்துவிஜர்களின் அருமைபெருமையையும், அவர்செய்துவந்த மந்திரத்திரகிரியாபாவனாதி கைச்சாதுரியவீதிக்கிரமடரிசீலன அபாரபக்திசிரத்தாவைபவங்களும், மற்றுமெல்லாம்பரினைத்தந்தனைத்துப்பேரன்புடையனும்பலமுறைவணங்கி, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் திவ்யவஸ்திரபூஷணாதி அலங்காரவகையெலாஞ்செய்வித்து, அவர்கள் ஒவ்வொருமுத்துப்பல்லக்கில் எழுந்தருளித் திருவீதிவலம்வருதலாகிய ஆசாரியோற்சவமுஞ்செய்து, சொன்னரத்தொபரணாதிதேசபூனைவகையெலாம் அளவிலாமற்கொடுத்துவணங்கி,

அமுதேசச்சந்தியடைந்து ஆனந்தபரவசனும்பண்ணிந்து பிரிவாற்றாதவனும்பு
புறவிடைபெற்றுச் சுவர்க்கத்திற்சென்று அமுதகாதன் நிருவடிமறவாச்சிந்
தையோடு அரசுபுரிந்திருந்தான்.

வராய் சனற்குமாரனே? இச்சூதவனத்தை அடைந்து திருவருள்பெ
ற்றுய்ய்தோர் அளவிடாப்பெருந்தொகையே நீயாம்மாத் திரஞ்சொன்னேற
ம். அமுதலிங்கேசன் இத்தூலத்தை அடைந்தனவே தீவினேகள் முற்றுமீர்க்கி
அவரவர் விருப்பத்தின்மேலும் கொடுத்தருளுகின்ற அருள்வகையல்லாம்,
பலகோடிகற்பகாலம் ஆயுள்பெற்றிருந்து இரண்டயிராவள்ள ஆதிசேடன்
சொல்லத்துணிந்தாலும்சிறிதும் முடிவுறுது. ஆதலால் அன்பனே? இனிநாம்
விரிப்பதெப்படி? அமைக, உலகத்திலுள்ள எர்வான் மாக்களுந்திருவருள்பெற்
றுய்தற்கு உண்மைதூல்களாலே சொல்லப்படுகின்றசாதனங்கள் அனேகமு
ள்ளன; அவையெல்லாமும்எல்லாாலும் மேற்கொண்டுநடத்துவது நிக அரி
து. அவையெல்லாவற்றினும்மேலாயும்செய்தற்கு நிக இலகுவாயுள்ளது இ
ச்சிவபுராணசிரவணமே. இது உண்மைதூலிற்கூடந்தீர்மங்களைல்லாபாகும்.
இதுவே பலவகைச்செல்வகளும்கண்மக்கட்பேறுமுதலியவைகளும் இகபர
இன்பகளுந்தருவது இதுவேசித்தசத்தியாகிரையேதந்து மலலிகெடு
த்துப்பசுத்துவநீக்கிச்சிவத்துவாபிவிபக்திப்பெரும்பேறும் அளிப்பது. அச்சி
வபுராணங்களுள்ளே மிகமேலாகிய இச்சூதவனபுராணமுதுமேனும், ஒரு
சருக்கமேனும், பலசிலகவிகளேனும், ஒன்றேனும்பயதிடாகப்படிப்பவர் கே
ட்பவர்களும், இதனை எழுதுவோர், எழுதவிலகொடுப்போர், உரியஉதவிசெ
ய்வோர், இதன்மகிமை எடுத்துப்பேசுவோர், பூஜிப்போர், பிரதிஷ்டைசெய்
வோர்யாவரும் இஷ்டசித்திகள் முற்றும்பெற்றவாழ்வார்களென்று திருநந்தி
தேவர்முடித்துக்கூற்றினதால், மேலும் ஆசைப்பெருகவும் அவ்வாளுஞ்ஞயைமறு
த்தற்கஞ்சியமைந்திருந்தார் எனக்குமாரனென்று சனகாதிருனிவர்சன்குச்
சூதமுனிவர்கூறினார். அம்முனிவர்களும்அவ்வாளுஞ்ஞயை அடைந்திருந்தார்
கள்.

வேதம்வாழிருகில்வாழிவினேகூழ்வாழியுயிர்க்கின்பச்
சீதம்வாழிதிருத்தொண்டச்செவ்வாழிபூதிமுதற்
சாதம்வாழிசித்தார்த்தசையம்வாழியருளமுத
நாதன்வாழியனைபெரியநங்கைவாழிவாழியவே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்திரன் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணவசன முற்றிற்று.

சிவமயம்.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்.
சு.	,,	ச	தும்	சிந்தும்
கரு	ரு	க	மொழிவென்	மொழிவென்
கரு	உ.க	க	மெய்ஞ்ஞான	மெய்ஞ்ஞான
உரு	கூசு	க	கமமொழி	கமமொழி
,,	கூவ	உ	நாற்றினை	நாற்றினை
ருஉ	உக	உ.	வாநகை	வருக்கை
ருகூ	எவு	ச	கனிவுற	கனிவுற
ச()	அரு	ரு	மடைந்தையர்	மடந்தையர்
சச	ககரு	ரு	வேறேனே	வேறேனே
சகூ	கருரு	ரு	உலகலொம்	உலகெலாம்
ருக	கஉ	உ.	வெழுதாரர்	வெழுந்தார்.
ருஉ	கரு	ரு	ரவியுண	ரமுதுண
,,	ககூ	க	முனிவர்	முனிவர்
ருகூ	உக	ச	முனிவர்க்குச்சூத	முனிவர்க்குச்சூத
ruஉ	உ	ரு	யருண்மயமா	யருண்மயமா
ruரு	உக	ரு	மண்மகார்	மணமகார்
ruரு	சஅ	ரு	புரந்தானே	புரந்தரனே
எச	ருரு	ரு	திலங்கலரி	திலங்கவரி
,,	ருச	க	பொன்னினதி	பொன்னிநதி
எரு	கூக	உ	நெழிர்மரழை	நெறவிர்மரழை
,,	கூரு	ரு	முகவடிவுஞ்	முகமுடிவுஞ்
எஎ	எரு	ரு	தனைக்குணமா	தனைக்குணமா
,,	எகூ	க	காசியினிற்	காசினியிற்
எஅ	ச	ச	மத்தொழில்	மத்தொழில்.
,,	ரு	ரு	பழுத்தனாப்	பழுத்தநாப்
,,	,,	,,	மேவு	மேவும்
எகூ	அ	ச	வருமிரு	வருமிரு
அக	உஉ	உ	பரமபோகமே	போகம்
அஉ	ருரு	ச	முனனவிலோ	முனனவிலோ
கூக	ககூ	உ	கூப்ப	கூம்ப
கூச	சஉ	ச	மரார்த்த	பரார்த்த
கூகூ	ச	ச	திருக்கையி	திருக்கயி

பககம	பாட்டு	வரி	பிழை	தீர்த்தம்
கூகூ	நூ	உ	கரவரவுமா	கரவரவுமா
கூகூ	கக	ச	வகுத்து	வகித்து
கூகூ	நூ	க	நிகமா க	நிகமாகம
கூகூ	எச	ந	புசித்தாங்	புசித்தாங்
கூகூ	,,	நக	மூர்க்கம	மூர்க்கம
கூகூ	கூச	உ	தெழுத	தெழுநது
கூகூ	நூச	க	தொளிரும	தொளிரும
,,	நூ	ந	வதகர	வதகர
கூகூ	சூந	ந	வேலற்ற ருள்	வேலற்றருள்
கூகூ	கூகூ	உ	பதசெமபதும	பதசெமபதும
கூகூ	கூகூ	க	னனகுணாரதோ	னனகுணாரதோ
கூகூ	க	ந	வணர்நர	வணர்நர
,,	ச	உ	முன்னுப	முன்னுப
,,	எ	ச	விடாதிற்ற	குடாதிற்ற
கூகூ	கூகூ	ச	முலத்தின	முலத்தின
கூகூ	கூகூ	க	லோரிலங்க	லோரிலங்க
கூகூ	உஉ	க	லெண்ணம்	லெண்ணம்
கூகூ	கூகூ	ந	நம்பி	நம்பி
கூகூ	நூ	க	அதிவளர்	அதிவளர்

